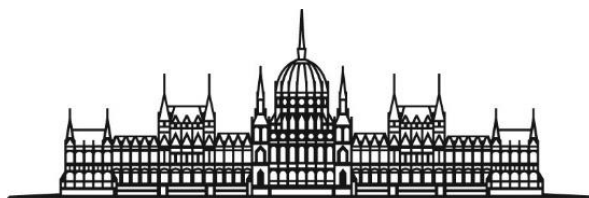

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Bakos Bernadett, Gelencsér Attila,*
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	11149
Napirend előtti felszólalások:	
Csárdi Antal (LMP).....	11149
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	11150
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	11152
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	11153
Toroczkai László (Mi Hazánk).....	11155
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	11157
Bencze János (Jobbik).....	11158
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár.....	11159
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	11161
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	11163
Bedő Dávid (Momentum).....	11165
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	11166
Varju László (DK).....	11168
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	11170
Dr. Simicskó István (KDNP).....	11172
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	11173
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	11175
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	11177
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„Hogyan tervezik megállítani a közoktatás összeomlását, miután kirúgják az utolsó lábát?” címmel benyújtott interpelláció (I/4418.) határozathozatala.....	11179
„Hazugságokról” címmel benyújtott interpelláció (I/4422.) határozathozatala.....	11179
„Mi marad a magyar családoknak a családok védelméből miután a családi támogatásokat elinflálták, a lakástámogatásokat megszüntetik és az árstopokat is kivezetik?” címmel benyújtott interpelláció (I/4439.) határozathozatala.....	11179
„Miért nem támogatja jobban a családok otthonteremtését a kormány?” címmel benyújtott interpelláció (I/4441.) határozathozatala.....	11179
„Miért vállalják Szlovákia légterének védelmét magyar Gripenekkel, hogy közben ők Ukrajnának adhassák a MiG-29-eseiket?” címmel benyújtott interpelláció (I/4045.) határozathozatala.....	11179
„Milyen konkrét lépések történtek, és milyen intézkedéseket terveznek még a végrehajtói családok felderítése és az áldozatok kártalanítása érdekében?” címmel benyújtott interpelláció (I/1330.) határozathozatala.....	11179
„Miért nézik tétlenül, hogy itt működő idegen akkugyártó- és újrahaznosító cégek semmibe veszik a jogszabályokat?” címmel benyújtott interpelláció (I/4466.) határozathozatala.....	11180
„Miért?” címmel benyújtott interpelláció (I/4417.) határozathozatala.....	11180
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal.....	11180
Z. Kárpát Dániel jegyző.....	11180
A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény, valamint a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	11181
A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	11181

A szerencsejáték-szervezéssel és az elektronikus ügyintézással összefüggő, valamint egyes törvényeknek a jogrendszer koherenciájának erősítése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	11182
A légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	11183
Az állami építési beruházások rendjéről szóló törvényjavaslathoz benyújtott zárószavazás előtti módosító javaslatról történő döntés és az elhalasztott zárószavazás.....	11185
A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	11186
Magyarország 2024. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslatok szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárások kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatokról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	11187
A pedagógusok új életpályájáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	11191
Az Alkotmánybíróság új tagjainak titkos szavazással történő megválasztása.....	11193
Z. Kárpát Dániel jegyző	11194
Eskütétel:	
Haszonicsné Dr. Ádám Mária/Dr. Lomnici Zoltán/Prof. Dr. Patyi András/Dr. Varga Réka , az Alkotmánybíróság tagjai	11196
A köztársasági elnök átiratának ismertetése:	
Z. Kárpát Dániel jegyző	11196
Miniszterek eskütétele:	
Tuzson Bence igazságügyi miniszter/ Dr. Bóka János , az európai ügyekért felelős miniszter	11197
A Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2022. évi II. törvény módosításáról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája	11198
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	11198
Nagy Csaba , a Törvényalkotási Bizottság előadója	11200
Gy. Németh Erzsébet , a Törvényalkotási Bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	11200
Felszólalók:	
Nagy Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11202
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	11203
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11206
Balassa Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11209
Arató Gergely (DK)	11210
Gy. Németh Erzsébet (DK)	11211
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára	11212
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	11214
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	11218
Nacsa Lőrinc (KDNP)	11221
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára	11223
Arató Gergely (DK)	11224
Gy. Németh Erzsébet (DK)	11225
Gréczy Zsolt (DK)	11226
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	11227
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára	11229
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	11229

A kulturális örökség egyes elemeinek fenntartható fejlesztéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	11232
Lázár János építési és közlekedési miniszter, a napirendi pont előadója	11232
Felszólalók:	
Dr. Szabó Tünde , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11240
Kálmán Olga , a DK képviselőcsoportja részéről	11241
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11244
Bedó Dávid , a Momentum képviselőcsoportja részéről	11249
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11251
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11255
Bencze János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11256
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	11258
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	11261
Lázár János építési és közlekedési miniszter	11263
Gréczy Zsolt (DK)	11268
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	11271
Dr. Hiller István (MSZP)	11276
Bedó Dávid (Momentum)	11280
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	11281
Lánszki Regő Balázs építési és közlekedési minisztériumi államtitkár előadói válasza	11286
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	11291
Bencze János (Jobbik)	11293
Jakab Péter (független)	11295
Gelencsér Ferenc (Momentum)	11296
Az ülésnap bezárása	11298

Az ülésen jelen voltak:

NOVÁK KATALIN köztársasági elnök, ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, RÉTVÁRI BENEC államtitkár, LANTOS LAJOS CSABA energiaügyi miniszter, DR. KONCZ ZSÓFIA államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, LÁNSZKI REGŐ BALÁZS államtitkár, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, CSÁK JÁNOS kultúráért és innovációért felelős miniszter, VITÁLYOS ESZTER államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, MENCZER TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyházdiplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés nyári 2. rendkívüli ülésének
2. ülésnapja
2023. július 4-én, kedden
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári 2. rendkívüli ülésének 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek a segítségre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett „Aktuális ügyeinkről” címmel Csárdi Antal, az LMP képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Orbán Viktor körülbelül egy hete a Bildnek adott egy interjút, és az interjúban, azt gondolom, hogy egyértelműen, tagadhatatlanul átlépett egy vörös vonalat. Azt gondolom, hogy érdemes itt idézni ebből a felháborító interjúból.

„Ist er für Sie ein Kriegsverbrecher? - Az ön számára Putyin egy háborús bűnös?” „Nein. Für mich nicht. - Nem, számomra nem.” - válaszolta ezt az önök miniszterelnöke. Azt gondolom, hogy ezzel átléptünk egy határt, egy vörös vonalat, mert nem olyan nagyon nehéz megállapítani azt a kérdést, hogy Orbán Viktor szerint miért nem háborús bűnös Putyin, és nem olyan nehéz megállapítani azt Putyinról, hogy háborús bűnös-e.

Ez egy morális és egy jogi kérdés is, és emlékeim szerint az önök miniszterelnöke jogi végzettséggel rendelkezik, és mint ahogy Európa kulturáltabb fele, úgy Magyarország is elismeri és ratifikálta a háborús bűnökről, az emberiség elleni bűntettekről szóló jogi passzusokat. Ez a magyar jogban úgy hangzik, hogy aki a lakosság ellen átfogó vagy módszeres támadás részeként emberölést követ el, és - engedjék meg, hogy ne szó szerint idézzem, hanem csak felsorolás-szinten - mást szexuális erőszakra vagy annak eltűrésére kényszerít, politikai, nemzeti, etnikai, kulturális, vallási, nemi vagy más ismérv alapján meghatározható csoportot vagy annak tagját a csoporthoz tartozása miatt alapvető jogaitól megfoszt, az háborús bűnt követ el, emberiség elleni bűntettet követ el.

A Btk. 145. §-a úgy fogalmaz, hogy az e fejezetben meghatározott bűncselekmény elkövetőjével azonosan felel, aki katonai előjáróként vagy előjáróként ténylegesen eljáró személy, aki tudta, hogy alárendeltje ilyen bűncselekményt követett el vagy készít elő, vagy tudatosan figyelmen kívül hagyta az egyértelműen erre utaló körülményeket, és nem tett meg a hatáskörében álló minden szükséges és indokolt intézkedést annak érdekében, hogy megakadályozza a bűncselekmény elkövetését, haladéktalanul nem tett

feljelentést azt követően, hogy a bűncselekmény elkövetéséről tudomást szerzett.

Azt gondolom, hogy ha végiggondoljuk ezeket a passzusokat, amik nemcsak hazánkban érvényes jogi definíciók, hanem a nemzetközi jogban is, akkor egyértelműen kimondható, és az önök miniszterelnökének jogásként kötelessége tudni, hogy ez történt. És amikor ő letagadja ezt, és relativizálja a háborús bűncselekményeket, akkor, azt gondolom, a legnagyobb kárt Magyarországnak és Magyarország megítélésének okozza.

Azt gondolom, hogy ma joggal szégyelli magát mindenki Magyarországon, hogy ez a mondat elhangozhatott, és azt gondolom, hogy nem mehetünk el szó nélkül mellette, és nem mehetünk tovább addig, amíg az Országgyűlés szent falai között el nem határolódunk Magyarország miniszterelnökétől, az önök miniszterelnökétől, mert azt gondolom, hogy mindenkinek a szeme előtt kell hogy legyen, ahogy a bucsai téren, a bucsai utcákon halott anyák, halott apák, nagymamák, gyerekek fekszenek. Azt gondolom, hogy ha önök emellett elmennek szó nélkül, és önök szerint ez nem egy háborús bűncselekmény, akkor mélyen magukba kellene hogy nézzenek.

Egyértelműen ki kell mondanunk, hogy a bucsai mézszállítás és az orosz agresszió háborús bűncselekmények sorozatát követte el, és azt gondolom, hogy amíg önök ezt relativizálják, addig nem néznek szembe a valósággal. Azt gondolom, hogy 1943-ban, a második világháború során is ki lehetett és ki kellett mondani, hogy Hitler háborús bűnös, és azt gondolom, hogy most is ki lehet mondani. Lehet azt mondani, hogy a mi érdekünk nem az, hogy kimondjuk, de a helyzet az, hogy lehet érdekek mentén politizálni, és lehet értékek mentén politizálni, és az a politika, amely nem hordoz értékeket, az nem véghez vihető, az nem vállalható, és nem folytatható.

Azt gondolom, hogy önök egy bocsánatkéréssel tartoznak a világ közvéleménye felé, Magyarország felé és az Országgyűlés felé, mert Magyarország tekintélyét, az Országgyűlés tekintélyét súlyosan rombolja az a tény, hogy ez az inkriminált mondat elhangozhatott a nemzetközi sajtóban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Menczer Tamás külügyi államtitkár úr fog válaszolni.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: (Hangosítás nélkül kezdi felszólalását, majd behelyezi kártyáját.) Bocsánat, én voltam a... - tehát akkor még egyszer.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Így most már hanggal is azért azt szeretném aláhúzni, hogy azt, hogy Orbán Viktor mit nyilatkozott, öntől most nem tudtuk meg, se magyarul, se németül. De hadd kezdjem azzal, amivel ön befejezte, ha jól figyeltem, hogy lehet érdekek és értékek mentén politizálni. Számunkra, mint azt elmondtuk mindig, a legfontosabb a magyarok érdeke, és ha úgy tesszük önnek, számunkra a legfontosabb érték is az,

hogy a magyarok érdekét képviseljük, és azt, ami a magyaroknak fontos, amit ők fontosnak gondolnak, azt képviseljük, elérjük és megvédjük.

Tisztelt Képviselő Úr! Orbán Viktor mit mondott az ön által idézni próbált Bild-interjúban? Például: „Engem Magyarország érdekel, és ami Oroszország és Ukrajna között történik, az rossz a magyaroknak, és veszélyes a magyarokra nézve.” Számunkra ez a fontos, tisztelt képviselő úr.

(9.10)

Hívja ön ezt érdeknek vagy értéknek - szerintem mindkettő igaz -, számunkra az a fontos, ami a magyar embereknek fontos. Bennünket Magyarország érdekel.

Mit mondott még Orbán Viktor ebben a Bild-interjúban? „Kezdetől a béke pártján állunk, és azt képviseltem, hogy a konfliktust nem globális háborúvá kell tenni, hanem el kell szigetelni, és a folyamatok irányítását vissza kell adni a politikusoknak és a diplomatáknak.” Ezt képviseljük mi, tisztelt képviselő úr, ez a magyar kormány álláspontja. *(Csárdi Antal közbeszól.)* Volt lehetősége öt percben, kérem, hogy adja meg nekem is ezt a lehetőséget. Tehát mi a béke pártján állunk. És a magyar miniszterelnök világosan fogalmazott: kezdetől a béke pártján áll, a konfliktust el kell szigetelni, és mindent meg kell tenni az ellen, hogy ez a regionális konfliktus globális katonai konfliktussá, akár harmadik világháborúvá fajuljon és váljon.

Mit mondott még a magyar miniszterelnök, tisztelt képviselő úr? „Ha kezdetől fogva zajlottak volna a tárgyalások, akkor nem halt volna meg ennyi ember, és nem rombolták volna szét az országot. De a diplomácia kudarcot vallott, a hadsereg diktálja most, hogy mi történjen, és ezt vissza kell venni, a katonáktól vissza kell adni az irányítást a diplomatáknak.” Tehát Orbán Viktor csak és kizárólag a békéről beszélt, az azonnali tűzszünetről és a béketárgyalások szükségességéről beszélt.

Sajnálatos módon ezt önök elutasítják. Ott folytatjuk ma, ahol tegnap befejeztük. Önök háborúpártiak, önök a háború folytatását akarják, mi meg a háború befejezését, mert ez a magyarok érdeke. Ha önnek úgy tetszik, ez a legfontosabb érték, a béke. És önök ezt elutasítják, tisztelt képviselő úr.

Hogy mi bizonyítja még azt, hogy önök ezt elutasítják? A magyar Országgyűlés a közelmúltban elfogadott egy békepárti határozatot, önök nem támogatták ezt. Hadd idézzek ebből; az első mondat: „Kifejezzük elkötelezettségünket a béke mellett.” Önök ezt nem támogatták. „Ismételten elítéljük Oroszország katonai agresszióját, és elismerjük Ukrajna jogát az önvédelemhez.” Mi a probléma ezzel a mondattal? Önök nem támogatták.

Van szó a brüsszeli szankciókról, tisztelt képviselő úr. Van szó itt még például arról is, hogy humanitárius segítséget nyújtunk természetesen. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a katonai konfliktus súlyosan érinti a kárpátaljai magyar közösséget: „már eddig is sokan adták az életüket a háborúban”. Erre is felhívja

ez a békepárti határozat a figyelmet, önök nem támogatták. És arról is szó van ebben a határozatban, hogy teljes jogú tagként és szuverén államként Magyarország mindent meg fog tenni a béke előmozdítása érdekében. Önök ezt nem támogatták, tisztelt képviselő úr. Ez is azt mutatja, hogy a kormány a béke mellett van, önök pedig a háború folytatása mellett.

És ha már ön Putyin elnökről beszélt: hadd hozzak ide zárásként egy idézetet az ön főnökétől - nem Ungár Pétertől, Gyurcsány Ferencről. Az idézet a következő: „Munka után sztorizgattunk Putyin elnökkel, mint ahogyan ezt teszik mások is, történeteket mesélve ismerősökről és ismeretlenekről, közel- és régiműltről. A kívülről szigorúnak és keménynek tűnő elnök” - már hogy Putyin elnök - „sok mosollyal, helyenként nevetéssel kísért történetei minket is jól elszórakoztattak. Dolgoztunk is persze: az illetékes minisztereket a következő hetekben elküldöm Moszkvába, hogy folytassák a tárgyalásokat a gázvezetékéről és a logisztikai központ építéséről. Mikor lekísértem, és elbúcsúztam tőle, a kézfogást követően gyorsan megölelt, úgy, ahogy ezt az európai politikusok többségével tesszük, hiszen velük évente négyszer-ötször találkozunk. De Putyin elnöknek ez volt az első ilyen gesztusa. Jólesett.” Gyurcsány Ferencet idéztem. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Menczer Tamás államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Néhány óra múlva szavazunk a státusz-törvényről, hivatalos nevén a pedagóguséletpályatörvényről. Ez a törvény tetőzi be azt a rombolást, amit az Orbán-kormányok 12 év alatt végeztek az oktatásban.

Hiába is kérném önöket arra, tisztelt államtitkár hölgyek és urak és kormánypárti képviselők, hogy ne szavazzák meg ezt a rossz törvényt, önök minden bizonnyal meg fogják szavazni, mert kormányzó urunk ezt a parancsot adta önöknek. És önök ilyen esetben sohasem szoktak hibázni, mindig engedelmességek a felsőbb utasításnak, és az igen gombot nyomják meg, jelentsen az bármit is.

Józan érveléssel semmire sem megyünk, nem tudjuk önöket befolyásolni. Ezt már az elmúlt öt évben magam is megtapasztaltam. Így aztán a továbbiakban nem önöknek, nem önökhöz kívánok szólni, hanem polgártársaimhoz, elsősorban a magyar fiatalokhoz. Remélem, hogy szavaim sokakhoz eljutnak a különböző csatornákon.

Mindenekelőtt arra kérem polgártársaimat, hogy emlékezzenek, emlékezzenek arra az átokfutásra, amit az Orbán-kormányok vittek véghez itt 2010 után az oktatásra fordított költségvetési források drasztikus megkurtításával, az önkormányzati iskolák államosításán át az erőszakos központosításig, a pedagógusok és

a diákok autonómiájának módszeres felszámolásától az érdekvédelmi szervezetek kiszorításán át a köztisztviselői státusz megszüntetéséig - hogy csak néhányat említsék a kártevésekből. Ma már nagyítóval kell keresni azokat a nemzetközi felméréseket, ahol nem romlott sokat a magyar oktatási rendszer megítélése.

Másodszor pedig arra kérem polgártársaimat, hogy ne feledjék el a fő célt, amit a legnagyobb magyar, Széchenyi István fogalmazott meg: „Egy nemzet ereje a kiművelt emberfők sokaságában rejlik.” Ha majd véget ér ez az örület, amelyben a magyar embereket nyugati összeszerelő üzemek betanított munkásává, az akkumulátorgyárok segédmunkásává és a földesúri nagybirtokok jobbágyává akarják tenni, mert hamarosan ez véget fog érni, mert ez a rendszer nem produktív, és ma már nem tudnak külső forrásokat bevonni ennek fenntartására; tehát ha majd véget ér ez az ámokfutás, ez az örület, akkor, fiatal barátaim, önöknek kell jönni és helyreállítani a rendet, a zsákutcába került országot visszavezetni a történelem főutcajára. És ehhez elsősorban jó oktatási rendszer megteremtésére van szükség. A skandináv országok jó példát mutattak arra, hogy miként lehet a magas színvonalú oktatás és a humán tőke fejlesztése révén kimagasló versenyképességet elérni.

Semelyik nemzet nem született szolgaságra, csak urai tették szolgává őket (*Rétvári Bence: Akik dollárt odaadják magukat!*), mindenekelőtt azzal, hogy elzárták előlük a tudás megszerzéséhez vezető utat. Hát, ne engedjék, fiatal barátaim! Vegyék vissza azt, ami jár önöknek, az értelmes, minőségi élet megszerzésének a lehetőségét. És ennek egy fő eleme a szabad, demokratikus oktatási rendszer.

Be kell vallanunk, hogy nekünk, ellenzéki képviselőknek itt az Országgyűlésben nem sikerült megvédeni az iskolákat, de hiszem, hogy önöknek, fiataloknak előbb vagy utóbb sikerülni fog.

A kormányparti képviselőknek pedig a most vasárnapra ajánlott bibliaolvasói ígét ajánlom figyelmükbe. Idézek: „Mindazok elvegyék ítéletüket, akik nem hittek az igazságnak, hanem a hamisságban gyönyörködtek.” Pál második levele a thesszalonikaiakhoz, 1, 12. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Mellár Tamás képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

(9.20)

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy mondatát hadd idézzem a felszólalásom elején: egyetlen nép sem született szolgaságra. Tudja, csak azok a népek lesznek szolgák, akiknek a vezetői eladják magukat külföldieknek, régebben talán más módon, most viszont dollárokért. Ha van olyan politikai csoport, amelyik szolgává tette volna a magyarokat, mert a magyarok érdeke helyett külföldiek érdekét képviselte volna; ha van olyan csoport,

amelyik szolgává tette volna az egész országot, mert nem a magyar emberek érdekében irányította volna az országot, hanem külföldiek érdekében, akkor azok azok, akik külföldiek pénzéből kampányoltak, és a választások óta is külföldiek pénzéből politizálnak és külföldi recepteket próbálnak Magyarországon megvalósítani. Önök azok, tisztelt képviselő úr. Az a politikus, akinek a választási kampányát külföldről fizették ki és külföldről biztosították, ne oktasson ki senkit a szolgaság és szabadság témakörében, mert az önként jelentkezett arra, hogy más nemzetek szolgájává teszi a magyar nemzetet, tisztelt képviselő úr.

Mi viszont a mai napon azt tervezzük, hogy elfogadjunk egy olyan törvényt, amelyik a magyar oktatást minőségibbé tudja tenni. Hogy önök mit tennének, azt pontosan tudjuk. Önök itt az új pedagógus-életpályáról szóló törvényjavaslat vitájában is büszkén elmondták, hogy az önök programja, az önök jövőképe egy százpontos program, amit az ELEGY Oktatáspolitikai Szakbizottság készített az önök számára. Ha valaki ebbe beleolvas, egyvalamit lát: önök ott folytatnák, ahol 2010-ben abbahagyták. Semmit sem tanultak és semmit sem felejtettek.

Ennek a 7. pontja szól arról, hogy a kisiskolákat bezárnák és az ottani tanárokat szélnek eresztenék. Ezt tették 2010 előtt is, amikor 381 helyen zárták be az iskolákat, és 15 ezer tanárt bocsátottak el. Az 5. pontban leírják, hogy eltörlék a hároméves kortól kötelező óvodáztatást. Ön pont arról beszélt, hogy a leszakadókra kell a leginkább segíteni. A hároméves kortól kötelező óvodáztatás eltörlése a leszakadókra engedi el a kezét! És ez benne van az önök 5. pontjában. Az egyházi iskolákat is támadják több ponton, így a 8. pontban is. A felvételi rendszertől kezdve a „túl sok az egyházi iskola” kritikájáig minden elhangzik az önök százpontos programjában. Azok a diákok, akik egyházi iskolába járnak, ezek szerint, az önök szemében másodrendű diákok, és önök hátrányos megkülönböztetésben részesítenék őket. (*Zaj, közbeszólások.*)

A 12. pontban leírják, hogy hazafias tanterv helyett gender kell a tananyagba. Hazafias helyett gender tananyag kell! Nem csinálták ezt másként a saját kormányzásuk alatt sem. Akkor az Eötvös József Szabadelvű Pedagógiai Társaságnak szervezték ki a NAT előkészítését, s hogy, hogy nem, ez a szervezet Soros Györgytől kapott támogatást. Vele írtatták a NAT-ot. S ez van az önök száz pontjában! (*Zaj. Az elnök csenget.*)

Átmeneti időre - írják a 17. pontban; nem tudjuk, hogy ez mit jelent - még a tartalmi szabályozókat is fölfüggesztenék, magyarul, azt a tantárgyat tanítanák, amit akarnak, és azt a tantárgyat nem tanítanák, amit nem akarnak. Ez az önök programja, itt hivatkoztak rá.

A 49. pontban leírják, hogy újra piacósítanák a tankönyvellátást. Mi volt akkor, amikor piaci alapú tankönyvellátás volt? 71 százalékkal nőtt a tankönyvcsomagok ára, mert akkor a profit volt az elsődleges. Önök pedig leírják, hogy újra visszahoznák ezt a részt. Az 54. pontban természetesen ott van az LMBT-érzékenyítő programok bevezetése az iskolában, sőt

az 55. pontban még azt is leírják, hogy genderszemléletű etikai kódexet fogadnának el az iskolák számára. A 88. pontban központosított tanfelügyeletet hirdetnének, amit 2012 óta támadnak, és a 89. pont, biztos, ami biztos, megismétli, hogy piacósítani kell az oktatás rendszerét. Ez az önök száz pontja, tisztelt képviselő úr!

Ezzel szemben mi egy olyan törvényjavaslatot nyújtottunk be, amely a pedagógusoknak egy új, önálló életpályát biztosít, hogy ezzel is emeljük az ő társadalmi presztízsüket. Ez a törvényjavaslat teremti meg többszörösen is a béremelés lehetőségét, mert megteremti a nagyarányú, 75 százalékos béremelésnek is a lehetőségét, hogy 2025-re 800 ezer forint legyen a pedagógusok átlagfizetése. Ez az, amit önök két kézzel akadályoznak Brüsszelben, hétről hétre újabb feltételeket kérnek Brüsszeltől, hogy ne fizesse ki a magyar pedagógusoknak járó bért. A pedagógusok szabadsága 46 napról 50 napra nő, és a korábbi követelés szerint, hogy ne egy sávban, ne egy intervallumban legyen meghatározva, hogy a pedagógusoknak mennyi a heti kötelező tanóraszám - ami most 22-26 -, ez a javaslat tartalmazza, hogy heti fix 24 óra legyen. Tehát 24 tanórát kell tartania egy tanárnak egy héten, és amit e fölött dolgozik, ott a túlmunka szabályai lépnek életbe.

Ezzel egy nagyon fontos korábbi követelést teljesít ez a törvényjavaslat, amit önök nem támogatnak. A lényege pedig a teljesítménybér. Aki többet foglalkozik a gyerekekkel, aki minőségibb oktatást nyújt, annak a bére is több lesz, a bére is minőségibb lesz. Ha önök a törvényjavaslat ellen szavaznak, a jövő ellen szavaznak, a pedagógusbér-emelés ellen szavaznak és a minőségibb oktatás ellen szavaznak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Toroczkai László, a Mi Hazánk frakcióvezetője: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Azt hiszem, most már értem, hogy miért engedi el a kormány a külföldi embercsempészeket. Először nem értettem, de úgy tűnik, hogy most már maga a kormány is fölcsap embercsempészeknek, ugyanis nem tudom másnak nevezni azt, amit állami támogatással szeretne most már a kormány végrehajtani, amikor arról beszélnek, hogy félmillió vendégmunkás, félmillió munkavállaló hiányzik Magyarországról. Valójában nem félmillió munkavállaló hiányzik Magyarországról, hanem sok százezer magyar honfitársunk hiányzik Magyarországról, akik kényszerűségből elmenekültek, elhagyták Magyarországot a gazdasági helyzet miatt. Ők hiányoznak elsősorban Magyarországról, illetve az a nemzetgazdaság, az a fajta gazdaságpolitika, amelyet legalább harminc éve várunk már itt Magyarországon, amely a magyar vállalkozásokra, a magyar termelőre, a magyar gazdára, a magyar értékekre, a magyar sajátosságokra épülne és nem a multik támogatására.

Azt látjuk a kormány mostani döntéséből és abból a törvényből, amit a kormánypartok elfogadtak, amely a vendégmunkások behozataláról szól, hogy a kormány tulajdonképpen végrehajtja azt a lakosság-cserét, amelytől elvileg évek óta, 2015 óta legalábbis verbálisan meg akarja védeni Magyarországot. Nem tudjuk másnak nevezni ezt a törvényt.

Hiába hivatkozik majd esetleg a válaszadó vagy a kormány arra, hogy ez a törvény éppen azt segíti elő, hogy mondjuk, három év múlva ezek a vendégmunkások, több tízezer, több százezer vendégmunkás azokból az országokból - akár Bangladesből vagy éppen a Fülöp-szigetektől, teljesen mindegy - majd elhagyja Magyarországot, merthogy majd a törvény kötelezi a munkaadót vagy magát a vendégmunkást arra, hogy elhagyja Magyarországot, önök is nagyon jól tudják, és láthatják Európa-szerte, hogy a gazdasági bevándorlók nagy ívben tesznek a jogszabályokra, nagy ívben tesznek a törvényekre. Nemcsak hogy nem hagyják el azokat az országokat, ahova éppen őket betelepítették, legyen az Németország, Hollandia, Svédország vagy Ausztria, hanem a törvényt áthágva, sokszor erőszakkal törnek be az országba, amit sajnós önök sem akadályoznak meg azáltal, hogy simogatják őket, aztán visszataxiztatják a kerítés másik oldalára, ami még néhány méterig ráadásul magyar terület. Tehát még csak nem is Szerbiába toloncolja vissza jelenleg a kormányzati akarat a betörő illegális migránsokat, hanem magyar területre, ahol aztán néhány óra múlva újra próbálkozhatnak, nekitámasztják a kerítésnek a létrájukat - és újra itt vannak. Tehát nagyon jól tudják önök, hogy akiket gazdasági bevándorlóknak nevezünk - és ez alól a vendégmunkások sem lesznek kivételek -, nem fogják ezt a törvényt betartani, nem fogják elhagyni Magyarországot, hanem majd mindenféle trükkökkel, mindenféle módszerekkel, vagy akár csak egyszerűen kikerülve a jogszabályokat itt fognak maradni Magyarországon, ha az önök gazdaságpolitikája ezt támogatja.

Márpedig úgy tűnik, hogy 13 éve a Fidesz gazdaságpolitikája semmiben sem különbözik a szintén katasztrofális korábbi balliberális gazdaságpolitikától. A Fidesz-kormány háromszor annyi pénzzel támogatja a multikat, mint az egyébként is gyalázatos balliberális kormányok. S azt látjuk - ha egészen pontosan szeretném ezt megmondani -, hogy a balliberális kormányok alatt 4,5 millió forintot költött a kormány egy új munkahelyre, most pedig 9,5 millió forintot. Tehát még többet költenek egy olyan munkahely létrehozására, jellemzően multiknál, jellemzően globális nagyvállalatoknál, ahová most vendégmunkásokat akarnak behozni, ezzel lecsereelve Magyarország lakosságát.

Azon a gazdaságpolitikán kellene önöknek változtatni ahhoz, hogy ne legyen szükség vendégmunkásokra, amely a magyar gazdaságot, a magyar vállalkozókat, a magyar gazdákat támogatná; de önök nem akarják meghallani az ő segélykiáltásaikat. Ott vannak a méhészek, akik jelenleg óriási bajban vannak: 20 ezer méhész van bajban, de sajnós érdemi segítséget nem

kaptak. Itt van a kezemben, például korábban már jeleztem a miniszterelnök úrnak, hogy szeretnék majd beszélni a magyar víziszárnyas-érdekképviseleti szervezet problémáiról. Egy szintén több tízezer magyar embert érintő problémáról van szó. Ők úgy érzik, hogy továbbra sem hozzájuk jutnak el a támogatások. Idézek a levelükből, amit a miniszterelnök úrnak fogalmaztak meg: ők azt írják, hogy jelenleg a legnagyobb probléma az úgynevezett állásidő kompenzálása, ami nem tűr halasztást, mert a kormány által kifizetett pénzeket az integrátor cégek a Baromfi Termék Tanács segítségével saját köreiken belül osztották szét.

Tehát továbbra is azt látjuk, hogy nem a magyar társadalmat, nem a magyar gazdaságot segíti a kormány, hanem vagy a multikat, vagy a globális nagyvállalatokat, vagy a kormányhoz közel álló cégeket, és egy közös vonása van ezeknek a globális cégeknek vagy a kormányhoz közel álló nagyvállalkozóknak, hogy mindannyian vendégmunkásokban gondolkodnak, és most ehhez alkotott egy kerettörvényt a kormány. Szerintünk ez gyalázatos, ez ugyanolyan embercsempészet, mint amit a külföldi embercsempészek a déli határon folytatnak. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

(9.30)

ELNÖK: Köszönöm, Toroczka László képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy lehetőséget ad számomra, hogy ezt a nagyon fontos kérdést a parlament nyilvánosságának, az ország nyilvánosságának és önnek megvilágítsam.

Magyarország valóban egy merőben új helyzetben van, hiszen az évtizeddel ezelőtti egymillió munkanélküli országából a 4,7 millió munkavállaló országává váltunk, egy olyan országgá, amelynek az elmúlt közel most már másfél évtizedben folyamatosan fejlődő gazdasága képes volt az elmúlt évtizedekben munkanélkülivé vált emberek túlnyomó többségét részben korosztályi benövő módon, részben képzéssel, felnőttképzéssel, oktatással a munkaerőpiac alanyává tenni. Ez egy merőben új helyzet Magyarországon, és akkor, amikor nem munkanélküliségről, hanem munkaerőhiányról beszélünk, akkor, gondolom, nem véletlen az sem, hogy ön is, hát, erősen érzelmi oldalról közelítve, nem vitatva azt, hogy a magyar munkavállalók érdekeinek védelme érdekében, de meggyőződésem szerint félremagyarázza a helyzetet.

Először egypár szót a migrációról és az emigrációról. 2010-ben 1600 fő tért vissza Magyarországra, az elmúlt évben 36 ezer, tehát ma már lényegesen több ember tért vissza a Magyarországról az elmúlt években eltávozottak közül, mint akik visszajönnek. 2010 és '22 között összesen 195 ezren tértek haza Magyarországra, legtöbben Ausztriából, 60 ezren; Németországból 50 ezren; az Egyesült Királyságból 40 ezer

volt a visszatérők száma. A vándorlási egyenleg az elmúlt öt-hat évben mintegy 70 ezer fős többletet jelent, tehát a trend mindenképpen megfordult. Zárójel: én személy szerint nem tartom egy tragédiának, hogyha akár magyar tanulók, magyar fiatalok, magyar munkavállalók néhány évre kimennek tanulni, világot látni, pénzt keresni, tapasztalatokat szerezni - ez az elmúlt évszázadok során is mindig így volt -, hogy utána visszatérjenek, és Magyarországon családot alapítva ismereteiket és külföldön megszerzett pénzüket itt hasznosítsák. Számptalan példáját látjuk ennek Magyarországon.

A folyamatot nyilvánvalóan elősegíti az is, hogy Magyarországon az elmúlt évtizedben számottevően javultak a jövedelmi viszonyok. A jövedelmi viszonyok javulása részben a nominálbér emelkedésével, részben az adók csökkentésével, a jövedelmeket terhelő adók csökkentésével valósult meg. Senki nem vitatja, hogy az elmúlt két-három év, egy, a határaink mellett dúló háború, az azzal szoros összefüggésben egész Európában megjelenő infláció a jövedelmeknek ezt a dinamikus és egyenletes fejlődését megakasztotta, de éppen az elmúlt hetek, hónapok tapasztalata az, hogy a magyar társadalom, a magyar kormány és a magyar gazdaság úrrá lesz az infláción, és a hónapokkal ezelőtt valóban jelentős infláció az elmúlt időszakban már egy érezhetően mérséklődő, csökkenő tendenciát mutat, és ma már biztonsággal mondhatjuk, hogy az év utolsó harmadára vagy az év végére az infláció egy számjegyjűvé válik.

Ami a vendégmunkásokat illeti - a képviselő úr, frakcióvezető úr is említette -, törvényt hoztunk a vendégmunkásokra. Két év a maximum, ezt semmilyen módon, sem családgyejesítés, sem más címen nem lehet átlépni, és ahogy a korábban évtizedeken át nagyon szigorú német törvények és az Arbeitsamtoknak az ellenőrzési tevékenysége biztosította azt, hogy a Németországban dolgozó munkavállalóknak a határozott időre szóló *(Az elnök csenget.)* munkaszerződése lejártá után elhagyják az országot, ugyanezt a gyakorlatot Magyarországon is meg fogjuk *(Az elnök csenget.)* és meg tudjuk valósítani. Köszönöm a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselője, Bencze János képviselő úr: „Mi történik a magyar mezőgazdaságban?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! - szerintem ön fog válaszolni. Ahogy beszélünk már róla, eljött az árpaparatásnak az ideje, és a gazdák már előre jelezték, hogy gondjaik lesznek, hiszen a magyarországi árpának az ára egyszerűen nem hozza meg a megtérülést a befektetésben. Aki gazdálkodóval beszéltem - személyesen elmentem hozzá -, leültünk, összeszámoltuk, a minimum veszteség hektáranként 50 ezer forint, de aki többet fektetett bele, elérte a 200 ezer forintot

csak az árpán. Mindenki megörült neki, amikor megjött a hír, hogy az Unió hajlandó kompenzálni az összeget, önök ezt a propagandában eladták sikerként, és akkor utána jött a feketeleves, amikor kiszámoltuk, hogy mit is adott valójában az Unió, és mit adtak el sikerként. Az Unió erős 6 milliárd forintot adott, a gazdákkal utánaszámoltunk, ha ezt a 2021-es gabona-termés-átlagra kivetítjük, ez 465 forintot jelent tonnánként. Ez minden, csak nem kompenzáció, ez semmi más, csak parasztvakítás.

Az a gazdák kérdése, a magyar kormány hajlandó-e kompenzálni őket, a magyar kormány hajlandó-e azokon a gabonakereskedőkön behajtani a kompenzációt, akik lényegében tönkretették a magyar mezőgazdaságot az elmúlt évben, hiszen a magyar gazdák két veszteséges évet már nem bírnak ki, ez lesz a második nekik. Mit szándékoznak tenni önök a magyar mezőgazdasággal, hogy talpon maradjon? A magyar mezőgazdaságnak a beomlása magával fogja rántani az egész országot, ez tehát közös ügyünk. Itt nincs pártpolitika, itt agrárium van.

Ami a következő kérdés - mi úgy értelmeztük, ez csak a gabonafélékre vonatkozik -, mi lesz a magyar méhészekkel. Olyan szomorú évet élünk, hogy egy olyan agrárminiszter működése alatt, aki önmaga is méhész, a magyar termelő méhészetek, a nagy családi termelő méhészetek lényegében csődbe jutottak, csak a hobbisták fognak megmaradni. A méz ára nem éri el a termelési költségeket, hála egy olyan palackozó-üzemnek, amelyet önök staffiroztak ki és külföldről importált mézzel tölti fel a készleteit. Ez komoly gondot jelent, tehát tenni kell valamit, hiszen 15-20 ezer család megélhetése került konkrétan veszélybe.

Az állattartók is kérdezik, hogy jut-e nekik valami. Ugyanis hiába jött az olcsó ukrán gabona, a takarmányárak lényegében nem lettek olcsóbbak; ezek egy kicsit, de nem annyit, mint a gabonaárak. Tehát a gabonaár lement felére-harmadára, a takarmány ára nem ment le, ekkora hozzáadott érték őszertünk sincs benne.

És jön még egy utolsó kérdés: azt kérdezik, hogy ez a nagyon olcsó gabonaár a tavalyi propaganda ellenére miért nem jelenik meg az élelmiszerárakban. Kik azok a spekulánsok, akik zsebre teszik? A harmadára vagy felére zuhant kenyérgabonaár mellett nem csökkent 20-40 százalékot a kenyér ára, nem csökkent a húsfélék ára, és nem csökkent a tejtermékek ára sem.

Ezekre a logikus kérdésekre várnának tehát választ a szántóföldi gazdálkodók, az állattenyésztők, a méhészek és a sor végén azok az emberek, akik az üzletekben vásárolnak, és nem látják az árcsökkenést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Bencze János képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Farkas Sándor államtitkár úr fog válaszolni.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ön által felvetett kérdések valóban mindennapi kérdések az

agrárium területén, de azért nem ennyire vészes ez a helyzet, és egyáltalán nem ilyen tragikus, mint ahogy ön ezt felemlítette. Ma, ha körbenézünk Magyarországon, körbenézünk a határban, egy nagyon biztató, nagyon szép képet látunk, ami nemcsak kép, hanem valóság.

(9.40)

Ön hivatkozott itt nagyon sok mindenre, amikre megpróbálok azért részben reagálni, de ha körbenézünk az országban, és látjuk a betakarítás helyzetét - márpedig az őszi árpa betakarítása és a déli megyékben a búza betakarítása is elkezdődött -, ezeknek a területeknek, ezeknek a gabonaféléknek az átlagtermése a korábbi évek átlagtermésénél jóval magasabb. Ha csak akár egy árpa- vagy egy búzatermést nézünk, a felméréseink és a termésbecslések alapján is 6 tonna feletti búzatermésátlaggal számol a magyar mezőgazdaság, a magyar Agrárminisztérium. Ez nagymértékben jelenthet egy komoly, akár exportbevételt is, ugyanakkor egy komoly gazdasági előnyt is.

Az, hogy milyen árak vannak, az egy teljesen más kérdés. A magyar gabonaárakat nem a magyar kormányzat, nem a magyar piac határozza meg, hanem részben a rotterdami tőzsde és részben a chicagói tőzsde árai. Önnek is, azt hiszem, egyszer már elmondtam, hogy a gabonaárakat kimondottan az olaj világgiazi árához kötik, és mintegy hat hónapos csúszással követi a gabonaár - főleg kimondottan a gabonaár - az olaj világgiazi árát. Ez egy érdekes összefüggés, ezt meg lehet nézni visszamenőleg akár évtizedekre is, hogy ez így működik, tehát ilyen szempontból sajnos nekünk erre nincs ráhatásunk, hogy a magyar kereskedők, a kereskedelmi vállalkozások, a felvásárlók szintén ehhez az árhoz igazodnak.

És még van egy másik olyan problémánk is, jelentős részben az alföldi gazdálkodók számára, hogy mind a két tengeri kikötőtől vagyunk a legmesszebb. Ugye, általában a tengeri kikötőkhöz mérik ezeknek a gabonáknak az árát.

Ha most az Adriát nézzük, az Alföld keleti része messze van, de ha Konstancát nézzük - habár ott, ugye, most vannak nehézségek -, mi ahhoz is nagyon messze vagyunk. Éppen ezért az árak - jelentős részben a fuvar költségek miatt is - nehéz helyzetbe kerülnek, és a gazdák ebből a szempontból nehéz helyzetben vannak.

Egy viszont biztató, hogy azokat a gabonátételeket, amelyek learatásra kerülnek, biztonságos tárolási helyen tudjuk látni. A gabonahelyzettel kapcsolatban azt azért el kell mondanom, és ez itt kapcsolódik az élelmiszerárak kérdésköréhez is, valóban van abban igazság, hogy az alacsonyabb gabonaárakat nem követték az élelmiszerárak. Ez megint kimondottan olyan, hogy amikor most megnézzük a kormány politikáját, kereskedelempolitikáját, ha egyáltalán most erről itt szólhatok, azt kell hogy mondjam, hogy jelentős részben ezek a feldolgozók, kereskedők tették rá azokat a pluszforrásokat, azokat a pluszhasznokat, azokat a pluszdolgokat, amelyekkel ilyen mértékben

emelkedtek meg ezek az árak, és most a kormányzati intézkedések hatására azért lehet látni, hogy visszafele némi csökkenés van, de természetesen én ezt már korábban is mondtam, akár a tavalyi aszálykáros helyzettel kapcsolatban, hogy azok az árak sose fognak visszajönni - ez természetes dolog -, mint amik voltak akár a Covid előtt, vagy akár az aszály előtt; nem jönnek vissza. Ezt tudjuk magunkról; vissza lehet nézni a történelmet vagy akár az agrártörténelmet, hogy ezek az árak sajnos még egyszer nem jönnek vissza, magasabb árral kell számolni. Természetesen nem vagyunk ezzel megelégedve, és arra törekszünk, hogy nemcsak a feldolgozók, a kereskedők, hanem minden magyar állampolgár is megfelelő minőségű és mennyiségű élelmiszerhez jusson.

Az, hogy a magyar mezőgazdaság tönkremegy: határozottan mondhatom, hogy ebben önnel nem értek egyet, és nem igaz az állítás, mert az önök által korábban beharangozott és elmondott, veszélyre való figyelmeztetéseivel kapcsolatban csak egy vagy két számot szeretnék mondani: tavaly vézmadárként emlegették, hogy nem lesz lehetőségük a gazdáknak a tavaszi és az őszi vetésekre; 1,73 millió hektáron vetettek ősze, 1 millió 500 ezer hektáron vetettek tavasszal, és ha körbenézünk a határban, ezek a gabonafélék, ezek a növényfélék rendkívül biztatóak.

Eppen ezért én nagyon örülök annak, hogy a *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* magyar gazdaságsadalomban megvan az az erő, hogy továbbra is élni akar, élni is fog és termelni fog számunkra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Farkas Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Molnár Zsolt, az MSZP képviselője: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Lásan ennek a parlamenti időszaknak a végéhez közeledünk - tulajdonképpen pénteken ez a szakasz lezárul -, ezért nagyon fontos, hogy a magyar családokról tudjunk még most itt beszélni, hiszen nem is lehetne semmi fontosabb, mint a magyar családok helyzete, akik az elmúlt hónapokban, ugye, szembesültek az étkezés, az infláció és az élelmiszerárak problémájával.

A háborús infláció kifejezés erős túlzás, hiszen a sok ok közül az egyik a háború; emellett nagyon sok másik ok van az inflációra, például az önök rossz gazdaságpolitikája. Ezek a magyar családok így a nyár kezdetén szembesülnek azzal, hogy a pihenés és az üdülés - eljutni például a Velencei-tóhoz vagy a Balatonhoz - már egy akkora kihívás, amelyet a magyar családok jelentős része nem tud teljesíteni. Önök hatalmas lehetőséget hagytak ki, hiszen nem segítettek meg a magyar családokat, sőt olyan döntést hoztak, hogy kivezetik a hatósági árakat, azon kevés intézkedés egyikét, amely valóban egy szociáldemokrata intézkedés volt, és amely tényleg segítette a magyar családokat; ha

nem is azért, amit önök mondtak, és ha nem is akkor kellett volna bevezetni, amikor önök ezt szavazatszerzési célból a választási kampány alatt bevezették, de jelen helyzetben kétségkívül sokat segít a magyar családoknak, vagy sokat segítene, ha fennmaradna ez az intézkedés.

És figyeltem - tehát nemcsak melegedni vagy hűsölni jöttem be, hanem figyeltem - államtitkár urat, aki az előbb elmondta *(Rétvári Bence: Most melegedni vagy hűsölni? - A magát legyezgető Rétvári Bence felé.)* - látom, államtitkár úrnak melege van nagyon, igen, láthatóan ez a legyezés sokat elárul az önök hozzáállásáról például a státusztvénnyel kapcsolatosan -, államtitkár úr mondott egy nagyon fontos dolgot, hogy év végére egy számjegyű lehet az infláció. Szurkolunk, hogy ez így legyen, hiszen mi, patrióta szociáldemokraták is a magyar családok és a haza oldalán állunk. Na, de akkor felmerül az a kérdés, hogy ha év végére majd egy számjegyű lesz az infláció, akkor miért most vezetik ki a hatósági árakat. Nemhogy kivezetni kellett volna, hanem újabb ársapkákat bevezetni, például azért, hiszen most már eljött az a pillanat, amikor nemcsak a lelkünkben nekünk a Balaton a Riviéra, hanem az árak tekintetében is; és nemcsak arról szól a történet, hogy mi, magyarok szeretjük a nemzeti kincsünket, és azért, mert magyar a Balaton, hanem olyan árak vannak, amelyek úgymond versenyképesek, mondjuk, a francia Riviérával, és önök *(Rétvári Bence: Felgyűjtják a boltokat közben, az a probléma!)* tétlenül nézik ezt a folyamatot; tétlenül nézik, hogy a magyar családok jelentős része, mondjuk, az északi parton, hogy a slábertémához eljussunk - államtitkár úr már türelmetlenül várja, látom, hogy mikor jutunk el a szabadstrandok kérdéséhez.

Igen, a magyar családoknak sokat jelentett volna az, ha kétségtelenül az északi parton, mondjuk, nem 2100 forintért kell bemenni Balatonfüreden egy strandra, ahova bemegy az ember - múlt héten kipróbáltam -, és akkor meg tudja állapítani, hogy 2100 forintért bent van, és semmilyen más szolgáltatást nem kap. Önök tétlenül nézik, hogy a magyar családok nemcsak hogy az élelmiszerárak miatt lehetetlenülnek el, és több százezer családnak óriási kihívás az étkeztetés, hanem az üdülést-pihenést sem segítik, amikor itt lett volna a lehetőség arra, hogy például az önkormányzatok számára - igen, bizonyos kompenzáció mellett - kötelezővé tették volna a szabadstrandok fenntartását, és a magyar családok máris könnyebben tudnának üdülni.

Ott volt a lehetőség az üdülési támogatásra: ezzel sem éltek, nem tartották aktuálisnak ennek a kérdésnek a napirendre vételét. Tehát rengeteg lehetőséget szalasztottak el, és erre még az sem válasz, hogy kétségtelenül működnek az Erzsébet-táborok, körbe lehet biciklizni a Balatont, és vannak szabadstrandok például a déli parton. Ezek örvendetes dolgok, de nem a babérjukon kell ülni jóleső módon. Ne essen önöknek jól, mert nincsen önöknek semmilyen erkölcsi felhatalmazásuk arra, hogy üljenek a babérjaikon, mint akik jól végezték a dolgukat, hanem itt

van a nyár kezdete; itt vannak azok a kihívások, amelyekkel ha szembenéznék, akkor még az utolsó pillanatban is lehetne valamit tenni. És ne mondják azt, hogy ez beavatkozás az önkormányzatok ügyeibe, mert amikor a gépjárműadóról vagy az iparűzési adóról volt szó, vagy amikor az oktatási intézményeket elvették az önkormányzatoktól, vagy amikor az építési ügyekbe avatkoztak bele, akkor nem aggódtak ennyire az önkormányzatok belügyeiért, és nem aggódtak annyira, hogy ez a kérdés az önkormányzatokra tartozik. Igenis semmi keresnivalója szögesdrótoknak és fizetőkapuknak a Balaton partján; ezeknek az országhatáron van a helyük, államtitkár úr, és nem a Balaton partján.

Szóval, a 24. órában még tehetnek valamit, hogy bebizonyítsák, hogy nem csak szavakban családbarátok. Ez a vita nem fog ma itt véget érni, mert sok más szintéren fog folytatódni a Balatonnál is, de Székelyföldön is, mondom, államtitkár úr, tehát ott is szembe kell nézni azzal, hogy egyébként a székelyföldi fiataloknak is milyen terhet jelent, mondjuk, az északi parton bejutni egy balatoni strandra.

És az utolsó gondolat: holnap lesz Horn Gyula 91. születésnapja. Itt az utolsó pillanatban még tehetnek valamit azért, hogy ne ez a méltatlan vita folytatódjon a sétányról. Beszéljenek Sára Botonddal, aki kormányhivatal-vezető főispán (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), hogy vonja vissza ezt a méltatlan keresetet. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Rétvári Bence: Ezt nem kellett volna...*)

(9.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Molnár Zsolt képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A Horn Gyula születésnapja, illetve a megélhetést érintő felvetése közül én a megélhetést érintő felvetésekre szeretnék reagálni. Arra letünk figyelmesek itt többen, hogy az MSZP azt a bravúrt mutatja be, hogy akkor is tiltakozik, amikor bevezetjük az árstopokat, illetve akkor is tiltakozik, amikor ezek az árstopok átalakulnak. Döntsék végre el, hogy milyen politikát szeretnének folytatni!

A baloldal egészéhez szólva azt szeretném kérdezni, hogy ha ennyire fontos a magyarok megélhetése, akkor, amikor döntöttünk tevőlegesen egyébként az árstopokról, akkor miért nem támogatták, miért nevezték ostobaságnak. Amikor a kamatstopokat vezettük be, akkor miért nem támogatták, és amikor bevezettük, illetve még tíz év után is fenntartjuk a rezsitámogatást, akkor miért érvelnek ellene, ha annyira fontos a magyarok megélhetése?

Az önök állítása nagyjából úgy foglalható össze a Balatonnal kapcsolatban, hogy most már nem nagyon engedhetik meg a magyarok maguknak, hogy a Balatonnál nyaraljanak, bezzeg régen megtehették. Nem szeretném elvitatni a gazdasági nehézségeket, azt

sem, annak hatását sem, hogy egész Európát infláció sújtja, ezzel együtt érdemes megnézni a rendelkezésre álló pontos számok alapján, hogy mi is a helyzet. A statisztika szerint az idei év első öt hónapjában ország-szerint közel 2 millió belföldi vendég 4 millió 400 ezer vendégéjszakát töltött el. 2009-ben ugyanebben az időszakban 1 millió 275 ezer belföldi vendég 2 millió 715 ezer vendégéjszakát töltött el. Tehát majdnem ott vagyunk, hogy kétszer annyi vendég közel kétszer annyit tud üdülni belföldön, mint az önkormányzatok idejében. Ha csak a Balatont nézzük, akkor a tavalyi évben 38 százalékkal több vendég választotta kikapcsolódása helyszínéül a nagy tavunkat 2021-hez képest, ahol is a vendégéjszakák 75 százaléka magyarokhoz kötődik, tehát jellemzően ők választják úticélul a Balatont.

Azt azért hozzáteszem, hogy a járvány elmúltával általános trend, hogy a korábbi évekhez képest többen választanak külföldi nyaralási célpontokat, és ez alól Magyarország sem kivétel. Ide is többen érkeznek külföldről, és több magyar választ külföldi célpontot a korábbi évekhez képest.

Ha pedig már szóba került az ország első számú üdülési célpontja, szeretném hangsúlyozni, hogy a kormány kiemelt figyelmet fordít a Balaton és környékének folyamatos fejlesztésére. A térség beruházásai az elmúlt években hazai forrásból több mint 110 milliárd forintos támogatásban részesültek. A Kisfaludy-program keretében több ütemben átfogó strandfejlesztéseket hajtottunk végre. Nem az én kedvenc témám ez, hanem ön szokta itt felhozni a parlamentben a strandok kérdését, én pedig válaszolok.

18 Balaton-parti település 42 szabadstrandja szerepelt a támogatotti listán, tehát nemcsak az a helyzet, hogy nem kevés szabadstrand van a Balaton környékén, hanem a szolgáltatás színvonala is folyamatosan javul. Ön a napokban készített egy hosszabb videót a balatoni helyzetről. Egy pozitívum mindenképpen volt ebben a videóban, az, hogy ön is felfedezte ezeket a szabadstrandokat, ahogy az előbb fogalmazott: kipróbálta. Ez egy fontos fejlemény, mert így talán nem történik az meg, mint korábban, hogy az MSZP szabadstrandok fölött követel szabadstrandokat repülővel húzott reklámokon. Korábban ez tényleg megtörtént - a szabadstrandokon fürdőzők nem kis meglepetésére egyébként -, ami tényleg azért furcsa, mert ha a partszakaszokat nézzük, akkor a strandok jelentős része szabadstrand.

Ahhoz, hogy minél több család nyaralhasson belföldön és a Balatonon, elegendő számú minőségi szálláshelyre van szükség. Ha több a szálláshely, ha több a jó szálláshely, akkor nagyobb lehet az árverseny is, ezért is fontos, hogy a Kisfaludy-program keretében 14 ezer magánszálláshely és 634 panzió fejlesztéséhez nyújtottunk támogatást. Ez csak a Balaton esetében 5400 magánszálláshely támogatását jelenti.

Ahhoz, hogy a családok minőségi szolgáltatást kapjanak elérhető áron, a kormánynak a turizmus szereplőire is figyelnie kell. A kormány ezért döntött korábban adó- és járulékkedvezményekről, bértámogatásokról, a lemondott szálláshelyek utáni kompenzációról és a turizmusfejlesztési hozzájárulás alóli mentességről is.

Természetesen azokra is szeretnénk gondolni, akiknek bármilyen okból kifolyólag nincsen lehetőségük arra, hogy saját erőből nyaraljanak a Balatonon vagy bárhol máshol. Ennek a törekvésnek az Erzsébet-táborok a kiemelt helyszínei, ezért is örülünk annak, hogy 180 ezren üdülhetnek az Erzsébet-táborokban, ami a 2012-es szám tízszerese. Az azért nem kis különbség.

Amit elmondtam, az egy ágazati megközelítés, de nézhetjük ezt szélesebb megközelítésben is: az az ár-emelkedés, amely végbement az elmúlt másfél évben, és nemcsak a turizmust érintette, hanem egész Magyarországot, az elsősorban a külső gazdasági tényezőknek és a háborúnak köszönhető. Ezért semmivel nem tudunk többet tenni ezen a téren, mintsem hogy a békéért harcolunk minden lehetséges módon. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bedő Dávid képviselő úr, a Momentum képviselője: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen. Sötét nap ez a mai, ami minden bizonnyal a magyar oktatás szétverésének napjaként fog bevonulni a történelemkönyvekbe. Hiába tiltakoztak tanárok, diákok, szülők hónapokon keresztül egy élhetőbb oktatásért, önök ezt mind semmibe vették, hiszen a mai nap át fogják tolni az Országgyűlésen a bosszútörvényt.

De nemcsak az oktatás területén remekelt a Fidesz-kormány az elmúlt félévben. Nézzük csak meg, hogyan teljesítettek önök, mégis milyen volt az elmúlt féleves kormányzásuk! Azt hiszem, hogy ezek nem igazán szerepelnek az önök által pénzelt és kitartott propagandamédiában. Szövetségeseinkkel való viszonyunk évtizedes mélyponton van mind az Európai Unió, mind a NATO-n belül. Ahol csak lehet, gáncsolja és akadályozza a Fidesz a közös fellépést, elhúzta Finnország és Svédország NATO-csatlakozását, Ukrajna és a kárpátaljai magyarok támogatása helyett pedig Putyin-barát politikát folytat, amelynek következtében a V4-es kapcsolataink mélyponton, az USA pedig nemrégiben blokkolt egy 735 millió dollár összegű magyar fegyverbeszerzést. Így tehát nemcsak Magyarország nemzetközi megítélését rombolja a Fidesz, de még a magyarok biztonságát is veszélybe sodorja.

Nézzük meg, hogy hogyan teljesítettek önök a gazdaság területén! A Gazdaságkutató Intézet szerint félszázalékos GDP-visszaesésre és 19 százalék körüli inflációra lehet számítani idén. Mondjuk ki az igazságot: a költségvetés sem alakul jól. Hiszen az év első négy hónapja alatt 2700 milliárd forint felett alakult a kumulált deficit, ami már az éves terv 80 százaléka. És a Magyar Nemzeti Bank sem áll fényesen, hiszen 2000 milliárd forint veszteséget hozhatnak össze idén, amit persze majd a magyar államháztartásból kell kipótolni.

S mit hoz ez a magyaroknak? Megélhetési válságot és egyre kevesebbet érő béreket, amit alátámaszt az is, hogy már a bruttó átlagkereset is csökkent. A fiataloknak pedig hatványozottabban nehezebb az életük, ugyanis önök a diákhitel kamatát is megemelték. Sportra és propagandára viszont, úgy látszik, mindig van pénz, hiszen azokra tízmilliárdokkal több jut idén, mint ahogy eddig.

Ha pedig a gazdaságról beszéltem, hadd említsem meg Lázár János és Nagy Márton szerepét. Az építési és közlekedési miniszter 270 beruházást állított le az országban, majd azt találta ki, hogy ingyen és bérmentve átjártzik egy tucat frissen felújított kastélyt a haverjainak, több száz milliárdos kárt okozva ezzel. Kollégája, Nagy Márton a nagy sikerű árstopok mellett azzal állt elő, hogy privatizálja a mentősök, tanárok, tűzoltók és a rendőrök által használt üdülőket, sporttelepeket. Ez lenne a nagy terv a gazdaság megmentésére?

Végezetül mondanék pár szót a kormány politikájának gerincét jelentő korrupcióról. Még mindig tart a Völner-ügy, ami miatt már Varga Judit is száműzve lett Brüsszelbe. De hadd említsem meg Tiborc Istvánt, aki Orbán Viktor hatvanpusztai telke mellett vásárolta be magát Mészáros Lőrinc golfklubjába, vagy Matolcsy Györgyöt, aki annak ellenére, hogy összehozott egy 2000 milliárd forintos veszteséget, még azért 22 milliárdot elköltöttek irodákra, és lett közben három székházuk is.

Orbán Viktor nemrégiben azt kérdezte, hogy hová lett a pénz. Szerintem egészen egyértelmű erre a válasz: elpazarolták propagandára, látvány- és kamuberuházásokra, és persze ment a haveroknak is.

Az elmúlt években, elmúlt tíz évben nagyon sok magyar fejében az a kép élt, hogy a Fidesz-kormány nem jó, a Fidesz-kormány autokrata és korrump, de legalább kormányozni tudnak. Hát, ha ez a jó kormányzás, akkor bele sem merek gondolni, hogy milyen lehet a rossz. Megélhetési válság, botrányos költségvetés, mélyponton lévő szövetségi kapcsolatok, mindent behálózó korrupció. Ez jellemzi ma a Fidesz Magyarországot. Tisztán látszik, hogy önök nem tudnak kormányozni: kapkodnak, rögtönöznek, és ennek mind a magyarok látják a kárát. Köszönöm szépen.

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bedő Dávid képviselő úr. Az elhangzottakra államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Sok témát érintett. Sajnos, időhiányban szenvedek, de igyekszem megválaszolni őket, először is a háború kérdését, illetve a szövetségesek kérdését szeretném felvetni. Mi nem azt méricskéljük, hogy mik mások elvárásai, hogy mit szólnak majd ahhoz, hogy Magyarország mit képvisel egyes ügyekben, nem mérjük centivel, hogy a magyar álláspont milyen

távolságra van bármely nagyhatalom álláspontjától. Egyetlenegy mérődolog van, egyetlenegy vonatkozás: az, hogy mi az ország érdeke; lehet, hogy ez önöknek furcsa, nekünk pedig alapvetés. *(Vitélyos Eszter: Nekik nagyon furcsa!)* Ebben a helyzetben nekünk egy fontos dolog van: hogyan lehet azt elérni, hogy kimaradjunk ebből a konfliktusból, amely adott esetben pár száz kilométerre zajlik a határainktól; mert nagyon jól tudjuk, hogy amikor a történelem kopogtat az ajtónkon akár háború formájában, az milyen következményekkel jár a magyar emberek biztonságára, és ami épp ennyire fontos, a megélhetésére vonatkozóan.

Önök ezt a szempontot egész egyszerűen figyelmen kívül hagyják, és nem néznek más, mint hogy mit szólnak majd mások bizonyos fővárosokban; és ha különbség van más országok álláspontja között meg a miénk között, akkor állandóan számonkérjük ezt az álláspontot. Egyszer az életben legyenek már szívek felvenni egy olyan szemüveget, amelyen keresztül a magyar érdekeket nézik!

Ami a gazdasági kérdéseket illeti, talán a GKI-t említette, javaslok önnek egy dolgot: legyen szíves, nézze meg, hogy a GKI jóslatai az elmúlt időszakban hogyan váltak valóra! Meg fog lepődni. Tehát nagyobb óvatosságot javasolnék akkor, amikor a GKI becsléseire alapozom a felszólalásomat vagy bármely politikámat az önök helyében.

És egyébként, ami még a gazdasági kérdéseket illeti: azért az mégiscsak fontos fegyvertény, hogy minden gazdasági ellenszél ellenére a magyar gazdaság növekedni tudott az elmúlt egy évben, és azon leszünk, hogy az idei év teljes egészére is ez legyen a jellemző. Azért az mégis fegyvertény, hogy a munkanélküliségi arány még mindig harmada annak a szintnek, amit akkor örököltünk, amikor megkezdtük a kormányzást: 12 százalék helyett 4 százalék. Az mégiscsak fegyvertény, hogy az önök támadásai ellenére is rekordot döntöttek a beruházások a háborús időszak és a járvány ellenére is. Azért hangsúlyozom ezt külön, mert valójában önök is nagyon jól tudják, hogy ezekből a beruházásokból lesznek a munkahelyek, vagy ezen beruházásokon keresztül lehet megtartani a munkahelyeket akár az autóiparban, akár más szektorokban. És amikor a költségvetésről szavazunk majd az előtünk álló időszakban, ezekben a napokban, akkor ott az a cél lebeg majd előtünk, hogy ezt a költségvetést megfeleltessük a mostani rendkívüli időszaknak.

Ami az EU-s kapcsolatokat illeti, őszintén kell arról beszélnünk, hogy amikor csatlakoztunk az Európai Unióhoz, akkor volt egy reményünk vagy akár álunk is: az, hogy egy olyan Európai Unióba lépünk be, amely képes fenntartani a békét, képes fenntartani a gyarapodást, és - harmadikként - képes egyenlő partnerként kezelni az új tagországokat.

Az a helyzet, hogy csalódnunk kellett, mert az Európai Unió most nem a békéért dolgozik, nem képes fenntartani Európa gazdasági biztonságát, és még az új tagországokat is másodosztályú tagokként kezeli. Ezt ön szerint szó nélkül kellene hagynunk?

Szó nélkül kellene hagynunk, hogy fegyvereket szállítanak úgy, hogy az európai állampolgárok többsége ezt nem támogatja? Szó nélkül kellene hagynunk, hogy úgy küldtek 50 milliárd eurót EU-n kívüli országba, hogy nem számolnak el azzal, hogy hogyan költötték el? Szó nélkül kellene hagynunk, hogy az energiaszankciók visszavetik egész Európa gazdaságát, és a magyar kasszában, Magyarország kasszájában 4000 milliárdos többletkiadást jelentenek? Szó nélkül kellene hagynunk, hogy a másfelé irányuló figyelmet felhasználva egyetlen nap alatt elfogadták azt a betelepítési kvótát, amelyről egyébként Magyarországon népszavazás mondta ki, hogy szó sem lehet róla? Szó nélkül kellene hagynunk, hogy politikai okokból visszatartják a nekünk egyébként járó forrásokat, majd amikor kiürül a kassza, tőlünk kérnek több pénzt, többek között a saját fizetésük, a bürokraták fizetésének megemelésére? Olyanok kérik többek között, akik nem egy esetben most jöttek ki előzetesből, olyanok minősítenek minket, akik előzetesből jönnek ki, hogy aztán Magyarországról szavazzanak például az Európai Parlamentben. Az ész megáll!

Szóval, a helyzet az, hogy ha már az európai uniós kérdésekről van szó, akkor mi Európáért dolgozunk, de a mostani brüsszeli politika ellen; azért, mert az sem Magyarországnak nem jó, sem Európának. Mindent beáldoznak, ami a világnak ezt a nagyszerű helyét évszázadok alatt nagyváltotta, és ha már egyszer teljes jogú tagok vagyunk, akkor miért kellene ezt szó nélkül néznünk? Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, a DK képviselője: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Dömötör Csaba államtitkár úrnak láthatóan nehéz megérteni ezt a helyzetet, ezért szeretnék hozzájárulni ahhoz, hogy a Vár magasságából meglévő látványon túl, itt a földön is egy kicsit kezdjen el hozzászokni ehhez. *(Dömötör Csaba: Nem ott vagyok! - Zsigó Róbert: Csillebérc!)*

Mert igen, rettenetes fél év után vagyunk: Magyarország és a magyar emberek bajban vannak, a magyar gazdaság zuhanó recesszióban, a magyar költségvetés válságban; és ezért önök, az Orbán-kormány a felelős. Lehet hazug módon mutogatni másra, a lényeg az, hogy Európa legnagyobb inflációját produkálták, és ezt a magyar emberek szenvedik el. Az ígéret ellenére nőtt a gáz, a villany ára, jönnek a számlák most éppen a családokhoz, megszüntették a családtámogatást, többszörösére emelték a diákhitel kamatát. Még amikor ezek megvoltak, akkor is 600 ezer magyar menekült el megélhetésért Európába, bár ezt önök egymillió munkahelyteremtésnek sajátították ki, mint ahogy államtitkár úrtól hallottuk. Módosult a „Magyar falu” program is, ami azt jelenti, hogy nincs tanár, sem orvos, bezárt a posta,

a takarékszövetkezet, és nincs bolt a faluban. A magas kamatokkal leállították a lakáshitelezést, az önálló életkezdés lehetőségét megállították, és még bérlakásprogramot sem tudnak elindítani.

Rettenetes egy év után vagyunk, minden korábbi mondatukról kiderül, hogy felhangosított, megafonozott, fizetett vágyalom volt, a következménye pedig az orbáni megszorító csomag, ami ma már nem megszorító, hanem fojtogató Orbán-csomag. Ez az ára a kanyarban előző hatalomvágyuknak, az urizáló tolvajtempójuknak.

Miért kerültek ebbe a helyzetbe? Mert kevélységükkel és kivagyiságukban nem hallgattak meg senkit, átgázoltak az egészségügyi dolgozókon, a tanárokon, a védőnőkön, a kisnyugdíjasokon és még sorolhatnám. Hogy ők vagy a Jóisten fogja önöket ezért megbüntetni, azt nem tudom, de azt igen, hogy önök már a gyerekeinket sem kímélik: megduplázott adósságot akasztanak a nyakukba jó tanulást, egészséget, tisztességes megélhetést és védelmet adó európai együttműködés, szabadság helyett.

És ki ezért a felelős? Matolcsy György megmondta: a válságról Orbán Viktor tehet. Nagy Márton gazdasági miniszter még azt is mondta, idézem: „Ami meglepetés, hogy a fogyasztás jobban visszaesik, mint gondoltuk,” - két számjegyű már - „ezért egy fogyasztási csapdát jelent a növekedés visszaesésében. A háztartások kevesebb élelmiszert vásárolnak, minőséget is lefelé váltanak, és ezek a tendenciák nem jók.” Tényleg nem jók ezek a tendenciák? Mit jelent ez magyarul? Millióknak nem jut elég pénz kenyérre, vajra sem, parizerre pedig még ennyi sem; ráadásul hiányzik a 300 milliárd forintnyi árbevétel a költségeikhez. Önök panaszkodnak, hogy a családok, a magyar cégek nem adóznak eleget, ezért újabb sarcot vetnek ki. Az embereknek nincs pénze ruházkodni, hűtőgépet venni, hiszen abba már nincs is mit betenni. Mérszáros Lőrincék pedig hiába vesznek még egy nadrágot, még egy kiló kenyeret, úgysem tudják megenni. Vagy mégis? Ezért kell a magyarok közös vagyonából kastélyokat kimazsolázni. És közben annyit sem tudnak megoldani, hogy a PB-palack árával, töltöttségével üzletelő MOL-os barátaik ne verjenek át félmillió embert.

Orbán Viktor és kormánya úgy viselkedik, mint az egykori dzsentrí: mindenkinek hazudott valami biztatót, közben felélte a családi vagyonukat, mára már fűnek-fának tartozik, és ezt a drága hitelt is elbokázza luxuséletre, hetvenipusztai (*sic!*) magányra, New York-i apartmanra, mintha telne még rá, pedig korgó gyomorral és nyitott szemmel régóta látjuk, hogy a király meztelen. Ő maga még illegeti magát illiberális, hazug, fenyegető szövegével, de mindenki tudja és látja, hogy a király meztelen. Ezért elkerülük, nincs társa már, egyedül maradt, és miatta egyedül maradunk mi is.

(10.10)

Orbán Viktor emeli az árakat, Orbán Viktor miatt élünk rosszul. Ahhoz, hogy felszámolhassuk az orbáni

inflációt, Orbán Viktornak távoznia kell. Az árnyékkormány addig is megtesz mindent, amit csak lehet. Dobrev Klára szociáldemokrata árnyékkormánya azért dolgozik, hogy letörjük az orbáni inflációt, és ne az árak, hanem a bérek és a nyugdíjak emelkedjenek. Az adókat csökkenteni kell, de fizessenek a milliárdosok! Haza kell hozni az uniós pénzeket, le kell állítani a luxusberuházásokat.

A Dobrev Klára vezette szociáldemokrata kormány fegyelmezett, kormányzóképes alternatívaként tudja elérni, hogy áremelések országa helyett végre a bér- és a nyugdíjemelések országa legyünk. Fizesse nek a milliárdosok! Köszönöm. (*Taps a DK sorában. - Vítályos Eszter: Feri! Hol a Feri?*)

ELNÖK: Köszönöm, Varju László képviselő úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindjárt az elején egy kérdéssel hadd forduljak önhöz: hogy alakult a dollár árfolyama? (*Derültség a kormánypárti sorokban.*) Mégiscsak a baloldalon ezt illik tudni, hiszen most már az egész ország, az egész világ tudja (*Varju László közbeszól: A Putyin elnökkel kötött barátságukat...*), hogy önök a dollárból kapott pénzekből finanszírozzák (*Varju László közbeszól.*) a költségeiket (*Az elnök csenget.*) akár kampányban vagy kampányon kívül is. (*Vítályos Eszter: Csss!*) Karácsony Gergely ezt bizonyította az elmúlt napokban, ez kiderült.

De térjünk egy kicsit rá az inflációra! A végén is mondom önnek egy tanácsot (*Varju László közbeszól. - Az elnök csenget.*), ami majd arról szól, hogy miért kell magának hallgatni. (*Varju László: Kérdezett, államtitkár úr! - Az elnök csenget.*)

Az infláció kérdése. Ön azt gondolja, hogy önöknek semmilyen felelőssége nincs abban, hogy Magyarországon ilyen gazdasági helyzet, ilyen infláció alakult ki. Akkor nézzük, hogy hogyan jutunk el az önök felelőségéhez! Van-e önöknek (*Varju László: 13 év után!*) abban felelőssége, hogy az európai uniós pénzek, ezermilliárdok nem érkeznek meg Magyarországra? (*Varju László közbeszól.*) Van, vagy nincs? (*Vítályos Eszter: Fogd már be a szádat! Fogd már be!*) Itt ül a főnöke, ő maga mondta, hogy igen, azért teszünk, azért dolgozunk, hogy a magyaroknak ne jusson, ne kapják meg az európai uniós pénzeket. (*Varju László: Ne hazudjon!*) Tudja, mit jelent ez? Tudja, mit jelent ez, hogy nem jön meg az európai uniós pénz? (*Vítályos Eszter: Fogd már be a szádat! - Varju László: Ne hazudjon, államtitkár úr!*) Azt jelenti, hogy megszűnnek beruházások, hogy lelassulnak beruházások, és így az építőipar nem tud úgy teljesíteni, az építőiparban ezért alakul ki...

ELNÖK: Államtitkár úr, egy kis türelmet kérek. Felszólítom Varju Lászlót, ne kiabáljon be! Ez egy figyelmeztetés. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm. A másik: az európai uniós pénzek mit okoznak azáltal, hogy önök megakadályozzák, hogy az országba érkezzenek? Ez nyilvánvalóan finanszírozási nehézséget okoz a költségvetésnek, finanszírozási nehézséget. Külső finanszírozást kell igénybe venni, amely nyilvánvalóan magas kamatokkal jár, a magas kamatok pedig kihatnak az inflációra. Tehát akkor, amikor önök azt mondják, hogy nincs felelősségük az inflációban, akkor egyszerűen nem mondanak igazat.

De nézzük meg, hogy mit okoz a szankció (Varju László: *Ami nem létezik!*) a magyar inflációban! A szankció energiaár-emelést, energiaválságot, energiaellátási nehézséget okoz (Varju László: *Amit Orbán Viktor megszavazott, ugye?!*), ami szintén... Önök nagy támogatói a szankcióknak, becsukott szemmel megszavazzák (Varju László: *Egyetlen magyar ember szavazta meg: Orbán Viktor!*) az Európai Unióban, becsukott szemmel megszavaznak minden szankciót. Ennek tudja, mi a következménye? Hogy Oroszország most több gázt exportál, mint a háború előtt. Tudja, ez mit jelent? Hogy Indiába és Kínába viszik ki a gázt (Varju László: *És mi vesszük a legdrágábban!*), és Indiából és Kínából pedig visszajön Európába ugyanez a gáz, csak jóval drágábban. Na, ezt okozzák az önök szankciói. (Varju László: *Kiváló szerződést kötöttek!*) De valószínűleg, ha a forint elleni spekulációban nem is vesznek részt, de egészen biztosan cinokosok ebben, hiszen közismerten jó Soros-kapcsolataik vannak.

De mit tesz a magyar kormány? A magyar kormány célja, hogy megvédje Magyarországot, megvédje a magyar embereket, megvédje a magyar családokat, és megvédje a magyar gazdaságot. Megvédje a magyar családokat: az első, amit Európában egyedül tesz, az a rezsisvédelem, ami azt jelenti, hogy az átlagfogyasztásig (Varju László: *Tehát ezt tényleg el kell magyarázni, ilyen nincs!*) a mai napig a magyar családok a rezsicsökkentett árat fizetik.

Mit jelent a nyugdíjasok számára? A nyugdíjasok számára azt jelenti, hogy az infláció mértékével legalább azonos nyugdíjemelést kapnak. Ez év elején 15 százalék volt. Ha az infláció úgy alakulni, akkor természetesen további növelésre tudnak számítani.

Megvédi a munkahelyeket, mert akármilyen háború is van, akármilyen szankció van, akármilyen nehézség van a gazdaságban, láthatja, hogy a munkanélküliek száma nem csökken, a foglalkoztatottság inkább nő Magyarországon. Igenis a kormány hathatós és hatékony intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy megvédje (Varju László *közbeszól.*) ebben a gazdasági helyzetben is a magyar embereket.

Tisztelt Képviselő Úr! Végigbeszélte a felszólalásomat. Mikor ön beszélt, én ezt nem tettem, és nem is fogom tenni. Ezért mondom önnek egy bölcstől egy idézetet: Mikor beszélsz, csupán azt ismétled, amit már tudsz, viszont ha hallgatsz, tanulhatsz valami újat. Ezt javaslom önnek. (*Taps és derűtség a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Tállai András államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője, Simicskó István képviselő úr: „Nem engedjük, hogy migránsgettók legyenek Magyarországon” címmel. Öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Márai Sándor úgy fogalmazott, hogy a világ nemcsak fényes és sötét, hanem sokszor zavaros is. Most is egy ilyen világban vagyunk, sajnos napjainkban is azt látjuk, hogy nehéz a tisztánlátás, és nagy bölcsességre lenne szükség ilyen időszakokban.

Úgy tűnik, hogy az elmúlt évtizedek megszokott világrendje felborulni látszik, teljesen átalakulófélben van. Az úgynevezett területszerző Rizikó társasjáték ismét valósággá kezd válni, sőt, látjuk ennek konkrét nyomait és lépéseit. Újabb testvérháború van a szomszédságunkban, a délszláv háborút követően most egy orosz-ukrán háború, felerősödő migrációs nyomás Európára, felgyorsult globalizáció, az Európai Unió önfeladó politikája egyértelműen további lökéseket hajt végre a brüsszeli döntéshozóknak köszönhetően az európai keresztény civilizációs lejtőn, amelyek, azt látjuk, hogy ahelyett, hogy megállítanák ezt a lejtőn való gurulást, még tovább lökik és erőltetik az elhibázott migrációs politikát.

Mi úgy tartjuk a népi bölcsességet idézve, hogy egyetlen megfontolt lépés jó irányba több, mint a téves úton való versenyfutás. Ezt Brüsszelnek is ajánlanánk, hiszen úgy tűnik, hogy az irányok, a célok nem egyeznek a mi céljainkkal. El kellene gondolkodni azon a brüsszeli vezetők részéről, hogy változtassanak az európai politikán, hiszen látjuk, hogy ezek károsak, és az önfeladás útját erősítik.

Ilyen helyzetben mit tesznek az elsorolt válsághelyzeteket visszaidézve a brüsszeli döntéshozók? Háborús forgatókönyveket írnak béketervek helyett; nem a tűzszünetet akarják, hanem újabb és újabb fegyvert; újabb és újabb segélyt, rengeteg pénzt Ukrajnának úgy, hogy közben az Európai Unió maga is az eladósodás útját járja, gyakorlatilag a csőd szélére löki az Európai Unió önmagát. Sőt, a legújabb hírek szerint, amelyek néhány héttel ezelőtt láttak napvilágot, ez a bizonyos kötelező betelepítési migránskvóta, ami megdöbrentő. Tehát az az öngyilkos politika, amit folytatnak, mélyen megdöbrent minden magyar embert.

Emlékezzünk azért arra, hogy 1951-ben, a második világháborút követően egy olyan bölcsesség és a béke iránti vágy hozta létre a Szén- és Acélközösséget, amely alapjául szolgált a mostani Európai Uniónak. Konrad Adenauer, De Gasperi, Robert Schuman és számos kereszténydemokrata politikus állt ki amellett, hogy soha többet ne legyen háború az európai kontinensen. Azt hiszem, hogy igencsak rácsodálkoznának napjainkban a mostani brüsszeli döntéshozók hozzáállására, ami a háború és a béke kérdéskörét illeti.

Egészen megdöbbentő egyébként, hogy 2012-ben Nobel-békedíjat is kapott az Európai Unió, nyilván akkor még ezt megérdemelte, mondhatjuk azt, manapság viszont nem. Én már több ízben elmondtam, hogy érdemtelenné vált az Európai Unió, hiszen háborús forgatókönyvet ír, háborúpárti politikát folytat. Tehát el kellene gondolkodni azon, hogy adják vissza ezt a Nobel-békedíjat, mert érdemtelenné váltak rá.

(10.20)

Sajnos ebben a háborús politikában, ebben a háborúpárti hozzáállásban folyamatosan a magyar baloldalra is számíthatnak az európai parlamenti képviselők soraiban és itt is, e ház falai között is.

A migránsgettókról hadd szóljak még néhány szót, tisztelt képviselőtársaim! Hadd kezdjem azzal, hogy nincs elég bajunk? Nincs elég baja az Európai Uniónak, az összes tagországnak? Utaltam az eladósodásra, utaltam a gazdasági nehézségekre, az elhibázott szankciók káros hatásaira, az inflációra. És még ez kell, ez hiányzik, hogy minden tagországban szétösszanak kötelezően migránsokat?! Hát, hová jutotunk, kérem?

Migránsgettók fognak kialakulni valamennyi tagországban, újabb bajt hozunk az Unió valamennyi tagországára és az egész Unióra. Milyen jövője lesz így az Európai Uniónak és a benne lévő tagországoknak? Ja, és kérem, fejpénzért meg lehet váltani, tehát 8 millió forintnyi összegért nem kell befogadni migránst? Hát, ez is milyen hozzáállás? Megdöbbentő! Megdöbbentő, és elszomorító!

2016-ban, tisztelt képviselőtársaim, a magyarok döntöttek már egy népszavazás alkalmával, közel 3,5 millióan mondták el határozottan az álláspontjukat: nem kérnek a migránsokból, nem kérnek a kötelező kvótából.

Végezetül arra szeretném felhívni ismételten a figyelmet, hogy Európa vezetőit pedig szólítsuk fel arra, hogy térjenek észhez, fejezzék be ezt az önfeladó politikát, Magyarország nem lesz bevándorlóország. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Simicskó István frakcióvezető úr. A kormány nevében Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr fog válaszolni.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Lehet, hogy vannak vagy voltak még olyan emberek itt, Európában, akik azzal a hiú ábránddal éltek, hogy a nyugat-európai társadalmi integrációs törekvéseket sikerre lehet vinni. Nos, ha ők az elmúlt napokban bekapcsolták a televíziót, és megnézték a franciaországi híradásokat, akkor azt hiszem, hogy a hiú ábrándból gyorsan kiábrándulás lett.

Világos, hogy a nyugat-európai országok által oly sokszor hangoztatott társadalmi integrációs erőfeszítések egészen egyszerűen megbuktak. Világossá vált,

hogy a nagy tömegben illegálisan más kultúrából érkező erőszakos tömegeket egészen egyszerűen lehetetlen integrálni. Nem akarják. Nem akarják ők sem, hogy a többségi társadalmi részévé váljanak, és a többségi társadalomnak is, maradjunk annyiban, hogy súlyos kételyeik vannak ezzel szemben, még akkor is, hogyha ők csöndes többségként ennek nem, vagy a napokban látott képsorokhoz képest sokkal halkabban és kulturáltabban adnak hangot.

Ha megnézzük a migráció elmúlt években okozott hatásait Nyugat-Európában, akkor szembesülünk a kettős társadalmak jelenségével, a kettős vagy párhuzamos társadalmak jelenségével. Szembesülünk azzal, hogy a csendes többség sok esetben rettegésben él, és látjuk azt, hogy eurómilliókat költöttek, fecséreltek, pazaroltak el arra, hogy ezt az úgynevezett társadalmi integrációs projektet sikerre vigyék, ami nem sikerült.

Őn azt kérdezi, frakcióvezető úr, hogy mi kell még, vagy nem elég-e az eddigi. Azt hiszem, ezt úgy is le lehetne lefordítani, hogy semmilyen tragédia nem elég ahhoz, hogy Brüsszelben észhez térjenek, semmilyen tragédia nem tűnik elégnek ahhoz, hogy a brüsszeli migrációs politikát megváltoztassák. Nem elegek azok a tragédiák, amelyeknek szemtanúi vagyunk a televíziós híradásokból a Földközi-tengeren. Nem elegek azok a tragédiák, amelyek után végződnek emberhalálakkal, hogy sok száz vagy ezer dollárt fizettek embercsempészeknek, akik lélekvesztőkre teszik az embereket, és ők sajnos a Földközi-tengeren megfulladnak. Nem elegek azok a képsorok, amelyeket most a francia nagyvárosok utcáin forgatnak, nem elég a több ezer felgyújtott autó; nem elég a kis híján meglincselt polgármester-feleség és a kisgyerekek.

A helyzet az, hogy az európai embereknek van egy világos elvárása Brüsszellel szemben ebben a tekintetben, mégpedig az, hogy Brüsszel, a jól fizetett európai bürokraták védjék meg az európai embereket, védjék meg a határokat, állítsák meg a migrációt, és ne támogassák, hanem végre verjék szét az embercsempészek üzleti modelljeit. Ehhez képest az elmúlt időszakban puccsszerűen újra a migrációs kvóta átértékelésén töri a fejét az európai bürokrácia.

Mi itt a nemzetközi jogot tartjuk kiindulópontnak. A nemzetközi jog világosan fogalmaz: hogyha valakinek menekülnie kell az otthonából, akkor az a személy az első biztonságos ország területén tartózkodhat ideiglenesen. Nem a második, nem a harmadik, és nem is a tizedik biztonságos ország területén, hanem az első biztonságos ország területén. Tehát definíciószerűen: a Magyarország déli határánál betörő emberek nem lehetnek menekültek, Szerbiában ugyanis nincsen háború, Szerbiában senkinek az élete nincsen veszélyben, tehát aki illegálisan jön át erőszakkal, jön át a szerb-magyar határon, az határsértő, a magyar szuverenitást sérti meg, megsérti a jogszabályainkat. Semmi keresnivalója Magyarországon!

Mi, magyarok nem akarjuk azt, hogy nyolc évvel a keleti pályaudvari történések után megint úgy nézzünk ki, mint akkor a Keleti pályaudvar. Mi nem leszünk bevándorlóország, nem fogjuk beengedni az

illegális bevándorlókat. Továbbra is védjük a déli határunkat. A tavalyi esztendőben 271 ezer illegális bevándorlót állítottunk meg, 330 ezer volt a teljes európai szám. Meg lehet nézni, hogy a magyar teljesítmény majdnem a 90 százaléka volt úgy, hogy semmilyen támogatást Európából ehhez nem kaptunk.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Én azt gondolom, hogy aki a migrációt pártolja, az Európa végét akarja. Mi viszont nem akarjuk Európa végét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szijjártó miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Zsigmond Barna Pál, a Fidesz képviselője: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az Európai Unió a csőd szélére jutott: elfogyott a pénz Brüsszelben. *(Derültség az ellenzéki pártok soraiban.)* Ez látható abból az európai költségvetési módosító javaslatból, amelyet a Bizottság terjesztett elő, és az előírt befizetéseken felül újabb súlyos tízmilliárdok befizetését követeli a tagállamoktól, alig két évvel a költségvetés elfogadása után.

Lássuk csak, mire költené az Európai Unió az európai emberek pénzét! Először is 50 milliárd eurót kérnek Ukrajna további támogatására, miközben már korábban 70 milliárdot kifizettünk, és nem tudjuk, mire ment el a pénz.

Másodszor: néhány milliárdot kérnek a brüsszeli bürokraták saját fizetésük emelésére *(Moraj az ellenzéki pártok soraiban.)*, eközben pedig azt követelik Magyarországtól, hogy töröljék el a rezsicsökkentést. Tehát a magyar emberek otthon fizessenek többet a rezsierőért, küldjük a Bizottságnak több pénzt, amiből nekik lesz pluszfizetésük. Tehát úgy, ahogy van ez az egész, oly mértékig abszurd, hogy nyilván sok választópolgárnak és nekem is mint székely embernek, mint mondani szokták, kinyílik a bicska a zsebében. *(Dr. Vadai Ágnes: Wow!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Harmadszor: pénzt kérnek a Covid-járvány leküzdésére felvett hitel kamatainak a kifizetésére, amit az Unió tagállamai közösen azért vettek fel, hogy a helyreállítási alapot létrehozzák annak érdekében, hogy a járvány hatásainak enyhítésére a forrásokat szétosszák a tagállamok között. Most a háború és az infláció miatt nőttek a kamatok, így egy olyan pluszkamatot akarnak velünk is, magyarokkal megfizettetni, amelynek az alapját képező helyreállítási támogatást mi meg sem kaptuk, mert Brüsszel mondvacsinált indokokkal, ideológiai alapon ezeket a pénzeket a két jobboldali kormány által vezetett országtól, Lengyelországtól és Magyarországtól továbbra is visszatartja.

Negyedszer, tisztelt képviselőtársaim, van egy nagyobb összeg, mintegy 10 milliárd euró, amit a migránsok Európába érkezésének elősegítése érdekében különít el a Bizottság. Teszik mindezt azért, mert

olyan szabályokat fogadtak el, amelyek szerint Magyarországnak évente akár több tízezer migránst kell akaratára ellenére befogadnia.

Tehát lassan mondom, hogy a migrációt álproblémának aposztrofáló baloldal is megértse: migránsok tízezreiről beszélünk, ráadásul arra akarnak bennünket kötelezni, hogy migránsgettókat építsünk Magyarországon. A magyar álláspont a migráció kérdésében is kezdetektől fogva világos: nem kérünk az illegális bevándorlókból, hanem a rászorulóknak helyben a kibocsátó országokban kívánunk segítséget nyújtani.

A baloldal a kezdetektől következetesen tagadta, hogy lenne olyan törekvés, hogy a migránsokat kvóta szerint osszák szét az uniós tagállamokban. Ennek ellenére most, amikor a migránsprobléma miatt soha nem látott erőszak tombol Franciaországban és több országban is, minden országot arra köteleznek, hogy meghatározott számú migránsért vállaljon felelősséget.

(10.30)

Amennyiben pedig nem kívánja befogadni, akkor válságdíjként fejenként 20 ezer eurót fizessen meg Brüsszelnek. Mi ez, ha nem nettó migránskvóta?

Tisztelt Képviselőtársaim! Sokat beszélünk már erről, de ismét el kell mondani, hogy a háború és a szankciók nehéz helyzetbe hozták Európát, és ebben a helyzetben Brüsszel ismételten Európa érdekei ellen cselekszik. Brüsszel fegyvereket szállít a háborúba, tovább fokozva a konfliktust, újabb és újabb szankciókat vezet be, ezáltal növeli az európai inflációt, és a megnövekedett energiaárak miatt folyamatosan csökken Európa versenyképessége. Miközben sorra derülnek ki a brüsszeli korrupciós botrányok, a brüsszeli bürokrácia nem az európai emberek, hanem a saját érdekeit nézi, csak a saját fizetését akarja emelni.

Mi, magyarok a háborút a kezdetektől fogva elítéljük, és a békét szorgalmazzuk. Újra és újra elmondjuk, hogy nem arra kell a pénzt adni, hogy folytassák a háborút, hanem arra kell a pénzt adni, hogy legyen tűzszünet és legyenek béketárgyalások. Ha tehát van eszközünk, akár pénzügyi, akár politikai, akkor azt úgy kellene fölhasználni, hogy a béke felé vigyen bennünket, de Brüsszel most sem ezt teszi, és a háború árát az európai emberekkel fizeteti meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A harcunkban nem vagyunk egyedül. Sokan állnak mellettünk, egyre többen látják és teszik szavá, hogy az az irány, amerre az Unió jelenleg halad, egyenes út a csőd és Európa tönkretétele felé. Olyan ponthoz érkeztünk, amikor Európa más országai is értetlenül állnak a Brüsszelben meghozott döntések előtt, és a közvélemény is egyre kritikusabb.

Magyarországon a magyar emberek álláspontja egyértelmű. Több alkalommal is világosan kifejezték, hogy nem kérnek a migránsokból, nem kérnek az uniós kettős mércéből, visszautasítjuk a migráns-telepek ötletét, kérjük a nekünk jogosan járó pénzt,

és felelős gazdálkodásra szólítjuk fel az uniós bürokratákat.

És persze bízunk benne, hogy jövő júniusban valódi változás lesz Brüsszelben, és végre felelős vezetők lesznek az Európai Uniónak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Az elhangzottakra Szijjártó Péter miniszter úr fog válaszolni.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt javaslom, hogy öt ténnyt mindeképpen rögzítsünk.

Az első tény, hogy az Európai Unió továbbra sem fizeti ki a Magyarországnak járó európai uniós forrásokat. Az európai bürokratáknak ez a döntése teljes mértékben ellentétes az európai szerződésekkel, ellentétes az európai szabályokkal, és ellentétes az európai értékekkel is. Tegyük világossá, hogy az Európai Bizottságnak semmifajta jogalapja nincsen ahhoz, hogy ezeket a Magyarországnak szerződések szerint járó kifizetéseket megtagadja. Korábban Magyarország, a magyar Országgyűlés minden Brüsszelből kért változtatási előterjesztést megszavazott, így világossá vált, hogy Brüsszelből politikai okok miatt nem fizetik ki a Magyarországnak járó forrásokat. Egészen egyszerűen nem tudják elfogadni, hogy a magyar emberek éltek a szuverén jogukkal, és olyan döntést hoztak Magyarország jövőjével kapcsolatban, amely ellentétes a brüsszeli liberális mainstream elvárásaival.

A második tény, hogy kettő és fél esztendő telt el a mostani hétéves költségvetési tervezési időszakból az Európai Unióban, de Brüsszelben máris eltapolták az uniós hétéves költségvetést; ki tudja, hol a pénz, az elfogyott, így újabb pénzt kérnek a tagállamoktól.

A harmadik tény, hogy Brüsszel háborús pszichózistól szenved. Ráadásul azt a teljesen logikátlan és abszolút észszerűtlen döntést hozták Brüsszelben, hogy versenyre kelünk az Egyesült Államokkal abban, hogy mennyi katonai támogatást tudunk nyújtani Ukrajnának; holott teljesen világos, hogy a fegyverszállítások a háború meghosszabbításával járnak. Minél hosszabb a háború, annál több ember hal meg, annál súlyosabb lesz a pusztítás, és annál drágább lesz a helyreállítás. Súlyos eurómilliárdokat költöttek a háború finanszírozására, és súlyos eurómilliárdokat költöttek az európai uniós tagországok arra, hogy fegyvereket szállítsanak.

Negyedik tény, hogy a szankciók súlyos károkat okoznak az európai gazdaságnak, holott ez nem az európai emberek háborúja. Ezért a háborúért az európai emberek semmilyen felelősséggel nem tartoznak; ennek ellenére mégis az európai emberekkel fizettetik meg ennek a háborúnak az árát. Ez elfogadhatatlan, a szankciós politika megbukott, a szankciós politikához társított célok egyikét sem sikerült elérni, az európai gazdaság rendkívüli mértékben veszített a versenyképességéből.

És végül ötödik tény, hogy Brüsszelből most azt kéri tőlünk, hogy számoljuk fel a rezsicsökkentést, növeljük meg a magyar emberek rezsiköltségeit, miközben a saját fizetésükre az európai bürokraták újabb és újabb eurómilliókat, -milliárdokat kérnek. Azt hiszem jogos, hogyha annak a viccnek a csattanója jut eszünkbe, amely nagyjából úgy szól, hogy reméljük, hogy mindez komoly, mert viccnek azért durva lenne.

Brüsszel jól fizetett bürokratái a totális alkalmatlanságról tettek tanúbizonyságot. Képtelenek voltak az elmúlt, lassan másfél esztendőben egyetlen lépést tenni a béke irányába, az Európai Unió versenyképessége drámai mértékben visszaesett, az európai polgárok pénze pedig nincs meg. Ez minimum három súlyos kérdést vet fel.

Az első kérdés, hogy mire költöttek 70 milliárd eurót Ukrajnában, miért nem volt elég ez a pénz. Azt csak őszintén reméljük, hogy az átláthatósága ennek a 70 milliárd euró elköltésének kicsit jobb, mint azoknak az sms-eknek, amelyekben az Európai Bizottság elnöke oltóanyagokat rendelt több milliárd euróért a koronavírus idején. Második kérdés, hogy hol van Magyarország és Lengyelország pénze. Megvan-e még ez a pénz, vagy ezt is elköltötték valamilyen - ki tudja, milyen - célokra? És a harmadik, hogy vajon miért kell pluszpénzt adnunk a Bizottságnak a Covid, a koronavírus utáni újraindítási tervek kamatterheinek finanszírozására, ha mi és a lengyelek egyetlen eurócentet sem kaptunk ebből a keretből.

Tisztelt Képviselőtársaim! Négy ponton világossá kell tennünk az álláspontunkat, hogy Brüsszelben is jól értsék. Az első, hogy nem engedünk a rezsicsökkentésből, bárhogyan is követelik azt tőlünk Brüsszelből. Második: egyetlen fillért vagy eurócentet sem adunk az európai bürokraták fizetésének emelésére. Harmadik: nem mehet több pénz az európai polgárok pénzéből Ukrajnába mindaddig, amíg az eddig elköltött 70 milliárd euróval nem számoltak el. Végezetül pedig a Covid utáni újjáépítéshez szükséges kamatterhek emelésére vonatkozó kezdeményezést egész egyszerűen ne vessük ki! Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, külügyminiszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Az ülés vezetését átadom Latorcai János alelnök úrnak. Kettő perc technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 10.38-10.39)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben.

Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a mai határozathozatalok során minősített többséget

igénylő előterjesztések elfogadásáról is döntünk. Felhívom a szíves figyelmüket, hogy a határozati házszabály 50. § (3) bekezdése alapján amennyiben a törvényjavaslat zárószavazása során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, ez további külön döntés nélkül is kiterjed az el nem fogadott szabályozás sarkalatosságára utaló rendelkezés elhagyására is. Ebben az esetben az egyszerű többséggel történő zárószavazás az előterjesztés eképpen módosult szövegéről történik.

Elfogadott napirendünknek megfelelően most a tegnapi ülésnapon elhangzott **interpellációkra adott válaszok** elfogadásáról történő határozathozatalokra kerül sor.

(10.40)

Barkóczy Balázs képviselő úr, a DK képviselője, az **I/4418.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 134 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Gelencsér Ferenc képviselő úr, a Momentum frakcióvezetője, az **I/4422.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 133 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselője, **I/4439.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 132 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője, az **I/4441.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 134 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, az **I/4045.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 138 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, az **I/1330.** számú interpellációjára adott választ

nem fogadta. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 135 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP képviselője, az **I/4466.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 135 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, a DK képviselője, az **I/4417.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 134 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról** történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/4565. számú javaslatot a honlapon valamennyien megismerhettük.

Most felkérem Z. Kárpát Dániel jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL jegyző: Tisztelt Elnök Úr! Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés az Európai Ügyek Bizottságába Bóna Zoltán, Fidesz, helyett dr. Varga Juditot, Fidesz, 2023. augusztus 1-jei hatállyal a bizottság tagjává megválasztja. A 2. pont szerint az országgyűlési határozat 4. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés az Európai Ügyek Bizottságába dr. Hörcsik Richárd, Fidesz, helyett dr. Varga Juditot, Fidesz, 2023. augusztus 1-jei hatállyal a bizottság elnökévé megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a javaslat 1. és 3. pontjai alapján a bizottsági tag megválasztásáról döntünk, ezt követően pedig a javaslat 2. pontja szerint a bizottsági tagok sorából a bizottsági tisztségviselőkről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/4565. számú javaslatnak megfelelően az 1. és 3. pont elfogadásával megválasztja-e Varga Juditot az Európai Ügyek Bizottsága tagjának. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Varga Juditot az Európai Ügyek Bizottsága tagjának 190 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett megválasztotta. *(Sebők Éva tapsol. - Dr. Vadai Ágnes: Írjuk be a jegyzőkönyvbe, hogy gyér taps!)*

Most kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/4565. számú javaslat 2. pontja szerint a bizottsági tagok sorából megválasztja-e Varga Juditot az Európai Ügyek Bizottsága elnökének. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Varga Juditot az Európai Ügyek Bizottsága elnökének 189 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett megválasztotta. *(Dr. Vadai Ágnes: Gratulálok!)* Gratulálok elnök asszonynak, jó munkát kívánok a működéséhez! *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

Most soron következik **a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény, valamint a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról** szóló T/4251. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4251/5., összegző jelentését pedig T/4251/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4251/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 141 igen szavazattal, 42 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4251/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 141 igen szavazattal, 42 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosításáról** szóló T/4064. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4064/5., összegző jelentését pedig T/4064/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4064/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 167 igen szavazattal, 14 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.50)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4064/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 169 igen szavazattal, 14 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a szerencsejáték-szervezéssel és az elektronikus ügyintézésessel összefüggő, valamint egyes törvényeknek a jogrendszer koherenciájának erősítése érdekében történő módosításáról** szóló T/4027. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4027/4. számon, összegző jelentését pedig T/4027/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 22. és 34. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részekről határozunk, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4027/4. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 139 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4027/4. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 140 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4027/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 140 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4027/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 140 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Soron következnek **a légítársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról** szóló T/4243. számú törvényjavaslathoz benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4243/11., összegző jelentését pedig T/4243/14. számon terjesztette elő.

Tájékoztatam önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság az összegző módosító javaslattól elkülönítve T/4243/12. számon túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, illetve a benyújtással egyidejűleg T/4243/13. számon a határozati házszabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatot tett, amelyben a túlterjeszkedő módosító javaslat vonatkozásában azt javasolja a tisztelt Országgyűlésnek, hogy a határozati házszabály 71. § (3)-(8) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor.

Tájékoztatam a tisztelt Országgyűlést, hogy először a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, illetve a 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról határozunk. Ezek elfogadása esetén határozunk a túlterjeszkedő módosító javaslatról. Ezt követi a módosító javaslatok fenntartásáról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és végül a zárószavazás.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házszabály 71. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlés vita nélkül dönt arról, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslat valamely szabályszerű módosító javaslat tartalmával való összefüggése vagy a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges-e.

A döntéseket megelőzően a Törvényalkotási Bizottság által kijelölt előadó, majd - ha a Törvényalkotási Bizottságban van kisebbségi vélemény - a kisebbségi vélemény előadója szólalhat fel, összesen négyperces időkeretben. Ezt követően, tisztelt képviselőtársaim, a törvényjavaslat előterjesztője ismertetheti álláspontját kétperces időkeretben.

Tájékoztatam önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság előzetesen jelezte, nem állít előadót. Megkérdezem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e élni valaki a felszólalás lehetőségével a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségével kapcsolatban. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Most a T/4243/12. számon benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, szabályszerűnek minősíti-e a T/4243/12. számú túlterjeszkedő módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 58 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül szabályszerűnek minősítette.

Most a határozati házszabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Országgyűlés hozzájárulásához a jelen

lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy a T/4243/13. számú javaslat alapján a T/4243/12. számú túlterjeszkedő módosító javaslat tekintetében a határozati házszabály 71. § (3)-(8) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslathoz 136 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett hozzájárult.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4243/12. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 135 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatam önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a DK képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat, az LMP képviselőcsoportja pedig a 3., 4. és 5. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Most ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Gyurcsány Ferenc és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 50 igen szavazattal, 134 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.00)

A 3. számú módosító javaslat Csárdi Antal képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 137 nem szavazat ellenében, 33 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Csárdi Antal képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 134 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat is Csárdi Antal képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen szavazattal, 134 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról

döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4243/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Tekintettel arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Országgyűlés a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatot és az összegző módosító javaslatot is elfogadta, a zárószavazás során a túlterjeszkedő módosító javaslatot tartalmazó egységes javaslat egészéről döntünk. Arra is felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4243/16. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 136 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslatot tartalmazó egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4243/16. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 136 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az állami építési beruházások rendjéről** szóló T/3677. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott zárószavazás előtti módosító javaslatról történő döntés és az elhalasztott zárószavazás. Arra figyelemmel, hogy az Országgyűlés a június 13-ai ülésnapján a zárószavazás elhalasztásáról döntött, az előterjesztő T/3677/12. számon zárószavazást előkészítő módosító javaslatot nyújtott be. A Törvényalkotási Bizottság zárószavazás előtti módosító javaslatát T/3677/13., a zárószavazás előtti jelentését pedig T/3677/14. számon terjesztette elő.

Most a zárószavazás előtti módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek a 2., 3., 4. és 5. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő részéről határozunk, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság 3677/13. számú zárószavazás előtti módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a zárószavazás előtti módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 136 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás előtti módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság 3677/13. számú zárószavazás előtti módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a zárószavazás előtti módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 136 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most a zárószavazás következik. Tekintettel arra, hogy az Országgyűlés június 13-ai ülésén elfogadta az összegző módosító javaslatot, a zárószavazás során a zárószavazás előtti módosító javaslat elfogadott pontjaival módosított egységes javaslatról döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza a módosított egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3677/10. számú módosított egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a módosított egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3677/10. számú módosított egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 136 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról** szóló T/4230. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4230/4., összegző jelentését pedig T/4230/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek a 2-10. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő részéről határozunk, melyeknek

az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4230/4. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 157 igen szavazattal, 17 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4230/4. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 158 igen szavazattal, 18 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

(11.10)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4230/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 158 igen szavazattal, 18 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4230/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 156 igen szavazattal, 18 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország 2024. évi központi költségvetésének megalapozásáról** szóló T/4254. számú törvényjavaslatok benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslatok szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárások kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatokról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4254/8. számon, összegző jelentését pedig T/4254/13. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság az összegző módosító javaslattól elkülönítve,

T/4254/9., 10. és 11. számokon túlterjeszkedő módosító javaslatokat is benyújtott, illetve a benyújtással egyidejűleg T/4254/12. számon a határozati házszabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatot tett, amelyben valamennyi túlterjeszkedő módosító javaslat vonatkozásában azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy a határozati házszabály 71. § (3)-(8) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslatokról külön-külön határozunk, javaslatonként először a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, majd a 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról. Ezek elfogadása esetén határozunk a túlterjeszkedő módosító javaslatról, és ezt követi majd az összegző módosító javaslatról történő döntés és végül a zárószavazás.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házszabály 71. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlés vita nélkül dönt arról, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslat valamely szabályszerű módosító javaslat tartalmával való összefüggése vagy a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges-e. A döntéseket megelőzően a Törvényalkotási Bizottság által kijelölt előadó, majd - ha a Törvényalkotási Bizottságban van kisebbségi vélemény - a kisebbségi vélemény előadója szólalhat fel összesen négyperces időkeretben. Ezt követően a törvényjavaslat előterjesztője ismertetheti álláspontját kétperces időkeretben.

Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság előzetesen jelezte, hogy nem állít előadót. Kérdezem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e élni valaki a felszólalás lehetőségével a túlterjeszkedő módosító javaslatok szabályszerűségével kapcsolatban. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Most a T/4254/9. számon benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, szabályszerűnek minősíti-e a T/4254/9. számú túlterjeszkedő módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett szabályszerűnek minősítette.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Országgyűlés hozzájárulásához, a határozati házszabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy a T/4254/12. számú javaslat alapján a T/4254/9. számú túlterjeszkedő módosító javaslat tekintetében a határozati házszabály 71. § (3)-(8) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatához 136 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett hozzájárult.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról határozunk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1.

pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontról határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4254/9. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának minősített többséget igénylő 1. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 136 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4254/9. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 136 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a T/4254/10. számon benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, szabályszerűnek minősíti-e a T/4254/10. számú túlterjeszkedő módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 143 igen szavazattal, 46 nem szavazat ellenében, 4 tartózkodás mellett szabályszerűnek minősítette.

Most a határozati házsabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Országgyűlés hozzájárulásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy a T/4254/12. számú javaslat alapján a T/4254/10. számú túlterjeszkedő módosító javaslat tekintetében a határozati házsabály 71. § (3)-(8) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatához 144 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett hozzájárult.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról határozunk. Arra figyelemmel, hogy az ennek 1. pontjában szereplő új 98. §-ának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részből határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4254/10. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának minősített többséget igénylő részét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat minősített többséget igénylő részét 144 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további részeiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4254/10. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további részeit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további részeit 144 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.20)

Most a T/4254/11. számon benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, szabályszerűnek minősíti-e a T/4254/11. számú túlterjeszkedő módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett szabályszerűnek minősítette.

Most a határozati házsabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról döntünk, figyelemmel arra, hogy az Országgyűlés hozzájárulásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérem ezt figyelembe venni.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy a T/4254/12. számú javaslat alapján a T/4254/11. számú túlterjeszkedő módosító javaslat tekintetében a határozati házsabály 71. § (3)-(8) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatához 136 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett hozzájárult.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról határozunk. Kérdezem a Tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4254/11. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 19., 21., 22., 28., 30., 31., 53., 119., 120., 121. és 126. pontjainak elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő részekről határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4254/8. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 136 igen szavazattal, 58 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4254/8. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 136 igen szavazattal, 58 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Tekintettel arra, hogy az Országgyűlés a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatokat és az összegző módosító javaslatot is elfogadta, a zárószavazás során a túlterjeszkedő módosító javaslatokat tartalmazó egységes javaslat egészéről döntünk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4254/14. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 58 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslatokat tartalmazó egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4254/14. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **pedagógusok új életpályájáról** szóló T/4255. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4255/41. számon, összegző jelentését pedig T/4255/42. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házaszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 19., a 28. és a 29. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 19. számú módosító javaslat Kanász-Nagy Márton *(sic!)* és képviselőtársai indítványa. *(Moraj az ellenzéki pártok soraiban.)* Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 133 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 28. számú módosító javaslat Kanász-Nagy Márton és képviselőtársai indítványa. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból: Máté!)* Bocsnat, javasolom: Máté. *(Derűltség az ellenzéki pártok soraiban.)* Tehát a 28. számú módosító javaslat Kanász-Nagy Máté képviselő úr és képviselőtársai módosító javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 134 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Köszönöm a segítségüket az előzőekben. Ez is azt mutatja, hogy fönn vannak valamennyien. *(Derűltség az ellenzéki pártok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: Pedig nehéz, elnök úr, nehéz!)*

A 29. számú módosító javaslat is Kanász-Nagy Máté képviselő úr és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 134 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 198. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő pontról határozunk, amely elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4255/41. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 136 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4255/41. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 135 igen szavazattal, 53 nem szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta. *(Arató Gergely: Szégyen, gyalázat! - Rétvári Bence: Korán mondtad! Eggyel később kellett volna!)* Képviselő úr!

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az

egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

(11.30)

Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4255/44. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 60 nem¹ szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4255/44. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 136 igen szavazattal, 58 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Alkotmánybíróság új tagjainak titkos szavazással történő megválasztása**. *(A DK, a Momentum, a Párbeszéd frakciójának tagjai, valamint néhány MSZP-s képviselő kivonul az ülésteremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy megkülönböztetett tisztelettel köszöntsem a jelöltek: Haszonicsné dr. Ádám Máriát, dr. Varga Rékát, dr. Lomnici Zoltánt és prof. dr. Patyi Andrászt, valamint családtagjaikat, az Országgyűlés valamennyi állandó meghívottját, vendégeinket, akik részt vesznek ülésünkön. *(Taps a kormánypartok sorairól.)*

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az Igazságügyi Bizottság S/4474. számú javaslatában az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 7. §-ában foglalt jogkörében eljárva Haszonicsné dr. Ádám Máriát, dr. Lomnici Zoltánt, prof. dr. Patyi Andrászt és dr. Varga Rékát javasolja az Alkotmánybíróság tagjának megválasztani. Az Igazságügyi Bizottság javaslatát, valamint a jelöltek életrajzát képviselőtársaim a honlapon megismerhették.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés az Alkotmánybíróság új tagjait az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával 12 évre választja meg az Országgyűlés elnöke által előterjesztett javaslat alapján, 2023. szeptember 2-ai hatállyal. Az országgyűlési törvény alapján a szavazás titkos.

Tisztelt Országgyűlés! A titkos szavazás menete a következő: a képviselő hölgyek, urak az Országház alsóházi üléstermének Duna-parti folyosóján vehetik át a szavazólapokat a nevük kezdőbetűjének megfelelő

csoportból, abécésorrendben, négy csoportban. *(Számos képviselő távozni készül.)* Ne siessenek, képviselőtársaim! Míg el nem mondom, addig úgysem lehet fölvenni a szavazócedulát.

Tájékoztatom önöket, hogy a szektoroknál négy darab szavazólapot, továbbá egy borítékot vehetnek át. Kérem, hogy az átvétel tényét az asztaloknál elhelyezett íveken aláírásukkal igazolni szíveskedjenek.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy a szavazás során szavazófülkét is javasolt igénybe venni. Kérem önöket, hogy a szavazólapon az „igen”, „nem”, illetve „tartózkodom” rovatba helyezték el jelölésüket.

Most felkérem Z. Kárpát Dániel jegyző urat, hogy röviden ismertesse a szavazás szabályait, képviselőtársaimat pedig tisztelettel arra kérem, hogy a helyükön ülve hallgassák azt végig. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Szavazni csak a hivatalos szavazólapokkal lehet.

Érvényes szavazatnak csak az minősül, amit a szavazólapon szereplő jelöltre adtak le, neve melletti „igen”, „nem” vagy „tartózkodom” négyzetben elhelyezett, két egymást metsző vonallal.

Érvénytelen az a szavazat, amelyről nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a képviselő kire, illetve hogyan szavazott.

Semmis az a szavazat, amit nem a hivatalos szavazólapon adtak le; amelyikről hiányzik a bélyegzőlenyomat; illetve, ha a szavazólapot a képviselő átveszi, de nem dobja be az urnába.

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben a szavazólap kitöltését bárki elrontja, a szavazatszámoló bizottság urnánál tartózkodó tagjai azt bevonják, és helyébe új lapot adnak ki.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazási idő alatt az alsóházi ülésterem folyosóján csak képviselők, illetőleg a szavazásban közreműködő munkacsoport tagjai tartózkodhatnak.

Bejelentem, hogy a szavazatok leadására 30 perc áll rendelkezésre, tehát erre 12 óra 6 percig van lehetőség.

A titkos szavazás eredményének ismertetésére várhatóan 70 perc múlva, tehát egy óra tíz perc múlva, azaz 12 óra 46 perc körül lesz lehetőség.

A titkos szavazást elrendelem.

(Szünet: 11.36-12.48)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, foglalják el helyüket. *(Megtörténik.)*

Kérem képviselőtársaimat, hogy álljunk fel, köszöntsük köztársasági elnök asszonyunkat, aki elfog-

¹ Ágh Péter (Fidesz) és Dömötör Csaba (Fidesz) tévesen szavazott, igennel kívántak szavazni.

lalja helyét a 6-os páholyban. *(Megtörténik.)* Köszönöm. Foglalják el helyüket! *(Megtörténik. - A Jobbik, a Momentum, a DK, a Párbeszéd képviselői, valamint a függetlenek nem tartózkodnak a teremben.)*

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Bejelentem, hogy a szavazatszámoló bizottság befejezte munkáját. Megállapította, hogy a titkos szavazásban 150 képviselő vette fel a szavazólapot; a jegyzők pedig megállapították, hogy a szavazási eljárás a jelöltekre érvényes és eredményes volt.

Tisztelt Országgyűlés! Haszonicsné dr. Ádám Mária személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 150 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 1, az érvényes szavazatok száma 149. Ebből az igen szavazatok száma 136, a nem szavazatok száma 13, a tartózkodó szavazatok száma nulla. Ezek alapján megállapítom, hogy az Országgyűlés Haszonicsné dr. Ádám Mária asszonyt az Alkotmánybíróság tagjának megválasztotta. *(Taps a kormánypártok, valamint szórványos taps az LMP padsoraiból. - Haszonicsné dr. Ádám Mária felállva és meghajolva köszöni meg a tapsot.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Dr. Lomnici Zoltán személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 150 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 2, az érvényes szavazatok száma 148. Ebből az igen szavazatok száma 136, a nem szavazatok száma 12, a tartózkodó szavazatok száma nulla. Ezek alapján megállapítom, hogy az Országgyűlés dr. Lomnici Zoltán urat az Alkotmánybíróság tagjának megválasztotta. *(Taps a kormánypártok, valamint szórványos taps az LMP padsoraiból. - Dr. Lomnici Zoltán felállva és meghajolva köszöni meg a tapsot.)*

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Prof. dr. Patyi András személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 150 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 1, az érvényes szavazatok száma 149. Ebből az igen szavazatok száma 136, a nem szavazatok száma 13, a tartózkodó szavazatok száma pedig nulla. Ezek alapján megállapítom, hogy az Országgyűlés prof. dr. Patyi András urat az Alkotmánybíróság tagjának megválasztotta. *(Taps a kormánypártok, valamint szórványos taps az LMP padsoraiból. - Prof. dr. Patyi András felállva és meghajolva köszöni meg a tapsot.)*

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Dr. Varga Réka személyére az urnában megtalált szavazólapok száma alapján 150 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő: az érvénytelen szavazatok száma 2, az érvényes szavazatok száma 148. Ebből az igen szavazatok száma 136, a nem szavazatok száma 12, a tartózkodó szavazatok száma pedig nulla. Ezek alapján megállapítom, hogy az Országgyűlés dr. Varga Réka asszonyt az Alkotmánybíróság tagjának megválasztotta. *(Taps a kormánypártok, valamint szórványos taps az LMP padsoraiból. - Dr. Varga Réka felállva és meghajolva köszöni meg a tapsot.)*

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most az Alkotmánybíróság új tagjainak ünnepélyes **eskütételére** és az esküokmányok aláírására kerül sor. Megkérem Haszonicsné dr. Ádám Máriát, dr. Varga Rékát, valamint dr. Lomnici Zoltánt és dr. Patyi Andrást, hogy fáradjanak az ülésterem közepére és tegyék le esküjüket. Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy miután a jelöltek beérkeznek a parlament közepére, olvassa elő az esküszöveget. *(Az alkotmánybíró-jelöltek a terem közepére lépnek.)* Az ülésteremben tartózkodókat pedig arra kérem, hogy szokásainknak megfelelően felállva hallgassák azt végig. *(A teremben lévők felállnak. - Dr. Tiba István jegyző előolvassa az eskü szövegét.)*

(12.50)

HASZONICSNÉ DR. ÁDÁM MÁRIA/DR. LOMNICI ZOLTÁN/PROF. DR. PATYI ANDRÁS/DR. VARGA RÉKA, az Alkotmánybíróság tagjai: Én, Haszonicsné dr. Ádám Mária/dr. Lomnici Zoltán/Patyi András/Varga Réka fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; alkotmánybírói tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítse! *(Taps a kormánypártok és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most az esküokmányok aláírására kerül sor. Felkérem Vinnai Győző jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, az Alkotmánybíróság megválasztott tagjait pedig arra kérem, hogy kézjegyükkal lássák el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányokat aláírató dr. Vinnai Győző gratulál az Alkotmánybíróság megválasztott tagjainak.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Alkotmánybírósági Új Tagok! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak önöknek. Eredményes munkát és sok sikert kívánok! *(Taps a kormánypártok, az LMP és a Mi Hazánk padsoraiból.)* Most lehet gratulálni az új tagoknak. *(Elsőként Orbán Viktor, majd dr. Semjén Zoltán, Kövér László, Kocsis Máté, dr. Simicskó István, dr. Varga Judit, Ritter Imre, dr. Kozma Ákos, Gulyás Gergely, Ungár Péter, Novák Előd és dr. Hiller István gratulál.)*

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Megköszönöm az Alkotmánybíróság megválasztott új tagjainak a jelenlétet. Folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Katalin **köztársasági elnök** asszony új miniszterek kinevezéséről szóló **átíratot** küldött az Országgyűlésnek. Most felkérem Z. Kárpát Dániel jegyző urat, hogy ismertesse a köztársasági elnök asszony átíratát. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL jegyző: „Kövér László, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatnom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvényben meghatározott hatáskörömben eljárva a következő

miniszteri és államtitkári megbízásokat érintő határozatokat hoztam. Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, 20. cikk (3) bekezdés b) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 197. §-a alapján a miniszterelnök javaslatára megállapítom, hogy dr. Varga Judit igazságügyi miniszter megbízatása lemondására tekintettel 2023. július 31-ei hatállyal megszűnik. Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés c) pontja és 16. cikk (7) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára 2023. augusztus 1-jei hatállyal dr. Bóka Jánost európai uniós ügyekért felelős miniszterré, valamint dr. Tuzson Bencét igazságügyi miniszterré kinevezem.” (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

(13.00)

„Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 205. § (1) és (4) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára dr. Bóka Jánost, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárát és dr. Tuzson Bencét, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárát e megbízatása alól 2023. július 31-ei hatállyal felmenttem. Budapest, 2023. július 4. Tisztelettel: Novák Katalin”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Most a **miniszterek ünnepélyes eskütétele** és az esküokmányok aláírása következik. Tájékoztatom önöket, hogy Tuzson Bence miniszterjelöltet az Igazságügyi Bizottság, Bóka János miniszterjelöltet pedig az Európai Ügyek Bizottsága hallgatta meg. A bizottságok a miniszterek kinevezését mindkét esetben támogatták.

Most felkérem Tuzson Bence és Bóka János miniszter urakat, hogy fáradjanak az ülésterem közepére, és tegyék le esküjüket. Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét, az ülésteremben tartózkodókat pedig arra kérem, hogy szokásainknak megfelelően felállva hallgassák meg azt. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó. (A teremben lévők felállnak. - Dr. Tiba István jegyző előolvassa az eskü szövegét.)

DR. TUZSON BENCE igazságügyi miniszter/DR. BÓKA JÁNOS, az európai ügyekért felelős miniszter: Én, Tuzson Bence/Bóka János fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek; jogszabályait megtartom, és másokkal is megtartatom; miniszteri tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! (Taps a kormánypártok és az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Foglalják el helyüket! (Megtörténik.) Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most az esküokmányok aláírására kerül sor. Felkérem Vinnai Győző jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, Tuzson Bence és Bóka János miniszter urakat pedig arra kérem, hogy kézjegyükkel

lássák el azokat. (Megtörténik. - Az esküokmányokat aláírató dr. Vinnai Győző gratulál dr. Tuzson Bencének és dr. Bóka Jánosnak.)

Tisztelt Ház! Mielőtt a szokásos gratulációkra sor kerülne, engedjék meg, hogy először elnök aszszony gratuláljon a frissen megválasztott miniszter uraknak. (Novák Katalin a terem közepére lép, majd gratulál dr. Tuzson Bencének és dr. Bóka Jánosnak. - Taps a kormánypártok soraiban. - Novák Katalin a miniszteri helyén ülő dr. Varga Judithoz lép, és kezet fognak.)

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy Tuzson Bence és Bóka János miniszter uraknak az Országgyűlés és a magam nevében is gratuláljak, és munkájuk ellátásához sok sikert és Isten áldását kívánjam! (Orbán Viktor, dr. Semjén Zsolt, Kövér László, Kocsis Máté, dr. Simicskó István, dr. Varga Judit, dr. Hiller István, Ritter Imre, Ungár Péter, dr. Apáti István gratulál dr. Tuzson Bencének és dr. Bóka Jánosnak.) Köszönjük szépen.

Tisztelt Ház! Most kétperces technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 13.05-13.08)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik a **Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2022. évi II. törvény módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/4545. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Először, tisztelt Országgyűlés, az előterjesztő felszólalására kerül sor. Mielőtt megadnám a szót, felhívom figyelmét, hogy a nyitóbeszédre, a vitában történő további felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére mindösszesen 25 perces időkeret áll a rendelkezésére. Megadom a szót Panyi Miklós államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, az előterjesztőnek. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mint azt mindannyian jól tudják, ahogy 2010-11-ben, úgy a 2023-24. években is Spanyolországgal és Belgiummal együtt alkotja hazánk, Magyarország az unió elnökségi trióját. Az elnökségi feladatokat az országok rotációs rendszerben látják el, ennek keretében tizenhárom és fél évente jut ilyen feladat egy-egy uniós tagállamra.

Láthatjuk ugyanakkor azt is, hogy micsoda kihívásokkal kell megküzdenie az európai kontinensnek, gondoljunk csak magára az orosz-ukrán háborúra, a háborúból következő gazdasági hatásokra, a háború utáni rendezésből fakadó feladatokra és nehézségekre, illetve általánosságban az Európát sújtó gazdasági, energiaellátási, versenyképességi, demográfiai és foglalkoztatáspolitikai kihívásokra, nem beszélve a

migrációról. A felsorolás természetesen nem teljes körű.

(13.10)

Ezeket a feladatokat, ezeket a kéréseket, ezeket a kihívásokat komolyan kell venni, és ehhez a mindenkori kormánynak felelősséggel kell hozzáállnia. Ezt a felelős hozzáállást tükrözi a kormányzatnak az az álláspontja, hogy az Európai Unió Tanácsa 2024. évi második félévi magyar elnökségével kapcsolatos feladatok eredményes előkészítése, lebonyolítása és utókövetése céljából egy önálló, európai uniós ügyekkel foglalkozó minisztériumot hozzon létre.

Tisztelt Ház! A mindenkori kormánynak alkotmányos szervezetalakítási szabadságából fakadóan joga van meghatározni a kormányzati szerkezetet. Az Alaptörvény 17. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a minisztériumok felsorolásáról törvény rendelkezik. Ennek az Alaptörvényből fakadó alkotmányos kötelezettségnek eleget téve az előttünk fekvő törvényjavaslat 1. §-a kiegészíti Magyarország minisztériumainak körét az Európai Unió Ügyek Minisztériumával. Az így létrejövő különálló tárca 2023. augusztus 1-jén kezdi meg munkáját az Igazságügyi Minisztériumból történő kiválással.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Európai Unió Ügyek Minisztériumának létrejöttével megvalósul hazánk uniós elnökségének miniszteri szintű képviselete a kormányban, mely, úgy gondolom, megmutatja Magyarország és a magyar kormány elkötelezettségét abban, hogy a soron következő elnökségi ciklust, ahogy a 12 évvel ezelőttit is, sikerre vigyük.

Ugyan a magyar elnökség programjának és lebonyolításának kialakítása jelenleg is folyamatban van, azonban kiemelt szerepet fog kapni a nemrég elkezdődött spanyol és a 2024 januárjában azt váltó belga elnökségi program eredményeire való építkezés, továbbá a 2025 januárjában Magyarország után következő lengyel barátainkkal való együttműködés is.

Az elnökség során kiemelten fogunk foglalkozni az Európai Unió nyugat-balkáni bővítésének kérdésével, ugyanis utoljára 2013-ban bővült az uniós tagállamok listája. Külön öröm, és sikere volt 2011 júniusában az előző magyar elnökségnek, hogy szomszédunk, Horvátország csatlakozási fejezeteinek tárgyalásait sikerült lezárunk. Ugyanakkor sajnos látjuk azt is, és szomorúságra ad okot, hogy azóta különösen nagy előrelépés nem történt az Unió bővítése kapcsán, sőt szűkült is, a briteket elvesztettük.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek fényében kérem, hogy támogassák az Országgyűlés elé benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy a vitában történő további hozzászólására és a vita végén a zárzó elmondására 21 perc 4 másodperc áll majd rendelkezésére, ha jól számoltam.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a Törvényalkotási Bizottság előadójának, legfeljebb nyolc percben.

NAGY CSABA, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság 2023. július 3-án tartott ülésén megtárgyalta Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2022. évi törvény módosításáról címet viselő, T/4545. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvény-módosítás általános célja, hogy az Igazságügyi Minisztériumból kiválással létrehozza az európai ügyek minisztériumát. A törvényjavaslat szerint 2024 második félévében az Európai Unió Tanácsa magyar elnökségével kapcsolatos feladatok eredményes előkészítése és lebonyolítása érdekében jön létre a minisztérium. A Törvényalkotási Bizottság által benyújtott és elfogadott módosító javaslat jogtechnikai pontosítást tartalmaz.

Tisztelt Ház! Az elhangzottak ismeretében véleményem szerint az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Nacsics Lőrinc tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy Csaba képviselő úr. A kisebbségi vélemény ismertetésére megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak, legfeljebb hétperces időkeretben.

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a Törvényalkotási Bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy, ahogy a Törvényalkotási Bizottság többségi véleményét ismertető Nagy Csaba képviselőtársam elmondta, ezt a törvényjavaslatot tegnap tárgyalta a Törvényalkotási Bizottság. A kisebbségi vélemény előadójaként szeretném elmondani, hogy miért nem támogatjuk ezt a törvény-módosító javaslatot, illetve érkezett a bizottsághoz egy módosítójavaslat-sor, és ezt szeretném egy kicsit megindokolni.

Természetesen az a mindenkori kormánypártok lehetősége, de egyben a felelősége is, hogy meghatározzák a kormányzati struktúrát, amivel irányítani akarják az országot, de amikor mód van arra, mert egy igazságügy-minisztert le kell váltani, egy igazságügy-miniszter, hogy is mondjam, finoman fogalmazva belekeveredik mindenféle zűrös ügyletekbe, és ezért a fideszes többség kimenekíti őt az igazságügy-miniszteri pozícióból, és szétválasztja az addigi minisztérium tevékenységi körét, akkor mód van arra, hogy egy új minisztériumot létrehozzanak.

Nyilván még az az érv is elfogadható lenne, hogy mindez azért, mert 2024-ben az Unió soros elnöke lesz Magyarország, de ugyanakkor nem lehet megkezdni, és nem lehet amellett szó nélkül elmenni, hogy ha már hozzányúl a minisztériumok struktúrájához ez a kormány, akkor igenis lennének fontosabb területek, fontosabb ágazatok az országban, amelyek ugyanúgy megérdemelnének egy önálló minisztériumot, mint például az Európai Unióval való kapcsolat-tartás és az európai uniós ügyek.

Éppen ezért nyújtotta be a Demokratikus Koalíció azt a módosító indítványát a Törvényalkotási Bizottsághoz, amelyben javaslatot tettünk arra, hogy azoknak a humán ágazatoknak, amelyek az Orbán-kormány alatt most már jó néhány éve tulajdonképpen a vesztes ágazatok közé, az elhanyagolt szakterületek, szakpolitikák közé tartoznak, igenis legyen egy önálló minisztériuma. Így javaslatot tettünk egészségügyi minisztérium, környezetvédelmi minisztérium, oktatási minisztérium és szociális minisztérium létrehozására. Ezeket szeretném egy picit röviden megindokolni, hogy miért tartanánk ezt fontosnak.

Egy olyan országban, ahol a humán területekre költött felhasználása az ország erőforrásainak a GDP százalékát tekintve körülbelül kétharmadára süllyedt le 2010-hez képest, és olyan mutatók vannak akár az egészségügyet, akár az oktatást, akár a szociális ellátórendszert érintően, ott igenis szükség lenne ezeknek a területeknek egy-egy önálló minisztériumra.

Én azt gondolom, hogy itt lett volna a lehetősége a Fidesznek arra, hogy ezeket a minisztériumokat létrehozza. Nincs az rendben, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Belügyminisztérium és a belügyminiszter felel a teljes humán ágazatért. Talán, mondjuk, ha lett volna oktatási minisztérium, akkor néhány órával ez előtt nem fogadta volna el az úgynevezett bosszútörvényt a tisztelt Ház, vagy ha lenne önálló egészségügyi minisztérium, akkor nem kerülne sor nagyon sok kórházban osztályok bezárására vagy például komplett kórházak megszüntetésére.

(13.20)

Ugyanezt gondolom a szociális ágazatról is. Egy olyan országban, ahol a lakosság egyre idősebb, egyre betegesebb, és egészen egyszerűen nehézséget jelent megoldani az embereknek azt, hogy hogyan és miként ápolják, gondozzák azokat a szeretteiket, akik egyébként ápolásra, gondozásra szorulnak, ott igenis, kellene hogy legyen önálló minisztériumi felelősség ebben az ügyben.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Éppen ezért nem tudjuk támogatni ezt a törvénymódosítási javaslatot, és azt javasoljuk a kormánynak, hogy gondolkodjon el azon, hogy ha már megnyitja ezt a törvényt, ha már úgy gondolja, hogy egy plusz új minisztériumot létrehoz, akkor inkább a humán területek felé nyisson. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a

képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek mindösszesen 8 perc áll rendelkezésükre.

Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Először megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

NAGY CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2022. április 3-ai választáson világos, egyértelmű döntést hoztak a magyar emberek: 2022-ben a polgári oldal alakította meg a kormányt, a választásokon 87 egyéni mandátumot kapva, és ezzel, illetve a listákra leadott szavazatok alapján a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség frakciója 116, a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója 19 mandátummal rendelkezik.

Az elmúlt évben május 13-án került benyújtásra az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján a „Magyarország minisztériumainak felsorolásáról” címet viselő törvényjavaslat, mely 11 minisztérium létrehozásával biztosította a kormány működését. A törvényjavaslat általános indoklásából szeretnék önöknek idézni három mondatot. „Magyarországnak olyan kormányra van szüksége, amely a leginkább alkalmas arra, hogy az ország előtt álló kihívásokra jó válaszokat adjon. A veszélyek évtizede áll előttünk, háború van a szomszédunkban, amely egész Európára nézve komoly következményekkel jár. A leendő új kormány legfontosabb feladata, hogy a háborús helyzet miatt kibontakozó európai gazdasági válság kérdéseire olyan válaszokat adjon, amelyek lehetővé teszik, hogy Magyarország megőrizhesse az elmúlt években elért eredményeit.”

Az előttünk fekvő törvényjavaslat szerint létrejön az Európai Unió Ügyek Minisztériuma, mely az Igazságügyi Minisztériumból történő kiválással jön létre. Ahogy 2010-11-ben, úgy 2023-24-ben is Spanyolországgal és Belgiummal alkotja Magyarország immáron másodszer az úgynevezett elnökségi triót. A 2024. év második félévében betöltött európai uniós Tanács elnökségére való felkészülés és az azzal kapcsolatos feladatok eredményes előkészítése és lebonyolítása érdekében vált indokolttá nemzeti érdekeink érvényesítése érdekében az új minisztérium létrehozása.

Így a magyar kormány minisztériumai a következőképpen állnak fel: Agrárminisztérium, Belügyminisztérium, Energiaügyi Minisztérium, Európai Unió Ügyek Minisztériuma augusztus 1-jétől, Építési és Beruházási Minisztérium, Honvédelmi Minisztérium, Igazságügyi Minisztérium, Kulturális és Innovációs Minisztérium, Külgazdasági és Külügyminisztérium, Miniszterelnöki Kabinetiroda, Miniszterelnökség, Pénzügyminisztérium, Technológiai és Ipari Minisztérium.

Tisztelt Ház! Itt szeretném megragadni az alkalmat arra is, hogy megköszönjem dr. Varga Judit miniszter asszony 2019-től tartó szolgálatát, melyet hazánk és a magyar érdekek védelmében végzett nemzetközi platformokon és itthon egyaránt. Miniszter

asszony határozott, karakán kiállása sokak számára vált példaértékűvé mind a politikai színtéren, mind a választópolgárok körében. Miniszter asszony célja mindig is a magyar alkotmányos önazonosság védelme és nemzetközi elfogadottságának erősítése és az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom növelése volt.

A demokratikus működésbe vetett hit képviselője határozottan előrébb vitte közös ügyeink haladását, többek között az állatvédelem, a fogyasztóvédelem területén, és jelentős eredményeket ért el az áldozatvédelem területén is. Kimagasló és meghatározó eredményeket ért el hazánk nemzetközi térben történő védelmében is miniszter asszony, gondoljunk csak a Magyarország ellen kétes politikai célok miatt indított kondicionalitási eljárásra vagy az igazságügyi csomagra.

Miniszter asszony, köszönjük az itthon és az Unióban végzett munkáját, az ön előtt álló kihívásokhoz pedig sok sikert és nagyon jó egészséget kívánok ezúton is! Magyarország számít önre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes által benyújtott T/4545. számú, „A Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2022. évi II. törvény módosításáról” címet viselő törvényjavaslatot. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy önök is tegyenek így, támogassák a szavazatukkal. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartii padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nagy Csaba képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Az a helyzet ezzel a törvényjavaslattal, hogy önök már olyan rutinná fejlesztették a valóság eltagadását, hogy akkor sem bírnak igazat mondani, amikor az igazsággal sem lenne semmi probléma. Mindannyian tudjuk, hogy mi a helyzet. Varga Juditnak le kellett mondania, Tuzson miniszter úr nem vállalta el az európai ügyeket. Ezt a konstrukciót Varga Judit személyére hozták létre, ahol az európai uniós ügyeket és az igazságügyet összekapcsolták. Arról majd később beszélek, hogy mennyire volt sikeres ez a konstrukció. Új miniszter van, új struktúrákat akarunk létrehozni. Ezzel nincsen önmagában semmi probléma. Mondhatnák azt, hogy ez a szándék, most úgy gondolják, hogy ezekkel a miniszterekkel ez lesz a legjobb megoldás.

Ehelyett nekiállnak szokás szerint halandzsázni, ez alkalommal az uniós elnökségről. Drága Államtitkár Úr, drága Képviselőtársaim! Egy éve, amikor elfogadták ezt a törvényt az új kormány megalakulása után, nem tudták azt, hogy lesz magyar uniós elnökség? Dehogynem tudták! Amikor utána az ősszel módosították ezt a törvényt, mert a jól megszervezett kormányzati munka keretében gyakorlatilag egy év alatt harmadszor módosítjuk a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényt... - tudjuk, hogy egyébként ez

minden alkalommal átszervezést és további bonyodalmakat jelent -, szóval, az a helyzet, drága képviselőtársaim, hogy fogalmuk nincs, hogy mit művelnek. De hát akkor mondják meg, hogy most épp így gondoljuk, ezen a héten jobbnak, lehet, hogy majd egy hét múlva vagy egy hónap múlva vagy egy év múlva, amikor újabb miniszterről derül ki valamilyen vállalhatatlan korrupciós ügy, akkor majd lesz egy új miniszter, és akkor lesz egy új struktúra.

Azt kérem, hogy az uniós elnökséggel ne jöjjenek már, legyenek olyan drágák! 2011-ben is külön minisztérium nélkül vezényelték le az uniós elnökséget, egyébként öönhöz képest egészen sikeresen. Ahhoz nem kell külön minisztérium. Az a helyzet, hogy ráadásul Magyarország uniós elnökségét nem az veszélyezteti, hogy nincs még egy minisztérium, hanem pontosan az a helyzet veszélyezteti, amibe Varga Judit vezetésével manőverezte magát ez a kormány; Orbán Viktor vezetésével és Varga Judit lelkes segítségével. Az a helyzet, amikor nem képesek egyébként biztosítani Magyarországon a demokrácia és a jogállam működését. Az a helyzet, amikor kisstílusú játékokat játszanak, és inkább hagynak veszni minden magyar állampolgárnak járó egymillió forintot, csak hogy ne kelljen a korrupció ellen fellépni, csak hogy ne kelljen a jogállamot helyreállítani. Önöknek fontosabb a fideszes milliárdosok gazdagodása, mint az ország érdeke, ez a helyzet, drága képviselőtársaim! De ezen nem fog segíteni egy új minisztérium, pláne nem azzal a Bóka miniszter úrral, aki meg Varga Juditnak volt a fősegédje ezen a területen, és aki már egy évvel ezelőtt azt mondta, hogy mindjárt jönni fog a pénz. Azóta is várjuk. Biztosan önök is fél lábbon állnak azóta, hogy mikor érkezik a pénz.

Tehát az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar uniós elnökség valóban nagyon rossz helyzetben van. Valóban nagyon rossz helyzetből vág neki a kormány, de nem azért, mert nincsen minisztérium, hanem azért, mert önök folyamatosan elárulják az uniós értékeket, és folyamatosan elárulják az uniós érdekeket. Azért, mert önök hazudoznak az Európai Unióról és nélkül. Éppen ma hallhattuk ezt napirend előtt tisztelt kollégáinktól. Önök nyilvánvalóan valószínűleg állítások hosszú sorát teszik az Európai Unióról, az uniós költségvetésről, arról, hogy mi történik az Európai Unióban.

(13.30)

Nincs a magyar kormánynak tekintélye az Európai Unióban, nincsenek szövetségesei, csak ellenfelei és kritikusai vannak. Ebből a helyzetből nagyon nehéz lesz egy sikeres uniós elnökséget lebonyolítani; és ha már államtitkár úr kiemelte a nyugat-balkáni bővítést, úgy is nagyon nehéz lesz Magyarországnak eredményeket elérnie a nyugat-balkáni bővítés ügyében, amikor a magyar kormány egyébként a Nyugat-Balkán bajkeverője, amely támogatja a Dodik-féle boszniai Szerb Köztársaságot, és ilyen módon destabilizálja Bosznia-Hercegovinát, és támogatja Szerbiát abban a fajta küzdelemben, ami Koszovóban magyar katonák megtámadásához vezetett. Ez az önök Nyugat-

Balkán-politikája, ez az eredménye az önök nyugat-balkáni politikájának. Hát, elég nehéz lesz a nyugat-balkáni bővítést képviselni ebből a pozícióból!

Azért ha a kormányzati struktúrára egy pillanatra visszatérünk, akkor azt is meg kell kérdeznünk, hogy és tulajdonképpen akkor mit csinál Navracsics Tibor ezek után. Mi az ő feladata? Mi az ő dolga? Ő volt az, akiről azt hallhattuk másfél éven keresztül, hogy ő majd megy az Unióba, azt' hazahozza a pénzt! Minden hónapban hazahozta egyszer a pénzt, csak egyszer sem érkezett meg!

Az a helyzet, hogy ilyen módon ráadásul egy ketősséget is kialakítanak. Én nem tudom, hogy a két miniszter új egymással milyen viszonyban van, de ha már hozzányúltak ehhez a struktúrához, akkor talán észszerűbb lett volna egy egységes minisztériumba rakni az európai ügyek fejlesztési részét is, ahelyett, hogy egyébként fönntartanak egy korábban személyre szabottan létrehozott, nem túl szerencsés megoldást.

Az már csak hab a tortán, cseresznye a tejszínhabon, hogy miniszter úr, Bóka miniszter úr már le is tette az esküt most. Ha most véletlenül Magyarországon demokrácia lenne, és előfordulhatna az, hogy a parlament leszavazza az önök által betervezett törvényjavaslatot, akkor minek lenne a minisztere Bóka miniszter úr? Árulják már el nekem!

Végül szeretnék szólni arról is, hogy mi az, amit önök nem oldanak meg ebben a törvényjavaslatban, és ezt minden alkalommal kénytelenek vagyunk elmondani. Merthogy a kormánynak nagy szervezetalakítási szabadsága van, minden kormánynak joga van úgy működni, ahogy ezt a leghatékonyabbnak gondolja, bizonyos jőzön keretek között. De hát ne haragudjanak, az nem fér be a jőzön keretek közé, hogy ma már a környezetvédelemnek egyáltalán nincs érdemi képviselete a kormányban, nemhogy miniszteri szinten, de semmilyen szinten gyakorlatilag ma nincsen felelőse a kormányban a környezetvédelemnek. Inentől kezdve magyarázhat, már bocsánat, a miniszterelnök úr arról, hogy milyen szigorúak a környezetvédelmi normák, csak nincs, aki betartassa, mert egyszerűen nincsen szervezetrendszer, nincsen minisztérium, nincsen képviselet.

Más oldalról pedig mindannyian azt hittük, amikor az Emberi Erőforrások Minisztériuma ámokfutását láttuk a humán területeken, hogy ennél nem lehet rosszabb, nincs lejjebb. Be kell látnom, hogy ebben az ügyben tévedtünk. Önök tudtak rontani a helyzeten, mert az, hogy a Belügyminisztérium alá rendelték az egészségügyet, az oktatást és a szociális ügyeket, az tényleg minisztériumi struktúra szempontjából még sokkal rosszabb eredményt hozott, úgyhogy ezt sűrűn abba kellene hagyni.

Ezért nyújtotta be a Demokratikus Koalíció - ahogy a képviselő asszony is megemlítette - azt a javaslatát, amely, ha már egyszer megnyitottuk ezt a törvényt, akkor létrehozna önálló oktatási, egészségügyi, szociális és környezetvédelmi minisztériumot, és nem azért, mert önmagában az önálló minisztérium léte megoldaná azt, hogy jobb legyen ezeknek az ágazatoknak a helyzete, hanem azért, mert a felelős

ágazati irányítás feltétele annak, hogy egyáltalán el lehessen kezdeni rendbe rakni ezeket az ágazatokat 13 év pusztítás után. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Arató Gergely képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről *(A mikrofon nem működik.)*: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Arató képviselő úr...

ELNÖK: A mikrofon, valószínű, nem működik. A kártyája bent van?

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Igen. *(A mikrofon ismét működik.)* Na, most talán. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Arató képviselő úrra szeretnék reagálni. Új miniszterekkel egy változó struktúra jön létre, erről szól a törvény is. Ő azt mondta, hogy félünk ezt kimondani. Hát, ez pontosan így van.

Eddig értettünk egyet az ön mondanivalójával, és Gy. Németh Erzsébet is elmondta, hogy minek kellene külön minisztériumokat létrehozni. Emlékezzünk vissza arra az időszakra, amikor Magyarországnak önálló Oktatási Minisztériuma volt vagy önálló Egészségügyi Minisztériuma volt vagy önálló Munkaügyi Minisztériuma volt. Önök azt mondják, hogy egy szakpolitika alapvető sikere attól függ, hogy van-e önálló minisztériuma vagy nincs önálló minisztériuma. Szerintünk nem így működik a világ, és nem így működik a kormányzat sem, hogy attól valami sikeres lesz, hogy van-e önálló minisztériuma vagy nincs.

Nézzünk egypár példát! Az önök idejében volt Oktatási Minisztérium. Ez volt az az időszak, amikor több ezer tanárt elbocsátottak az állásából, és 381 kistélepülésen ellehetetlenítették a helyben tanulás lehetőségét, tehát iskolákat zártak be. Ez volt az önök Oktatási Minisztériumának a mérlege.

Az önök idejében volt önálló Egészségügyi Minisztérium. Ez az Egészségügyi Minisztérium 16 ezer aktív kórházi ágyat szüntetett meg, nyolc kórházat zárt be, miközben az egészségügyi miniszterük azt mondta, hogy nem lesz kórházbezárás, és Gyurcsány Ferenc még nőgyógyászokat is le akart csukatni rendőrökkel. Ez volt az önök önálló egészségügyi minisztériumi tevékenysége. Emlékezzen vissza Molnár Lajosra, tisztelt képviselő úr, és Gyurcsány Ferenc beszélgetésére!

Az önök idejében volt önálló Munkaügyi Minisztérium, 12 százalék volt a munkanélküliség, és meg-alázó segélyre kényszerítették emberek százazreit. Ez volt az önök kormányzásának mérlege, tehát innen világosan láthatjuk, hogy egyáltalán nem az a siker kulcsa vagy a sikeres szakpolitika kulcsa, hogy egy területnek önálló minisztériuma van-e, vagy egy másfajta

minisztériumi struktúrába vannak-e besorolva a felelősségi területek.

Önök, ahogy csak lehetett, elrontották az oktatásügyet, ahogy csak lehetett, elrontották az egészségügyet, ahogy csak lehetett, elrontották a munkaerőpiaci helyzetet, a munkaügyet. Pedig volt önálló minisztériuma ennek, tisztelt képviselőtársaim. Innen látjuk, hogy az a baloldali mantra, ami itt elhangzott a DK-tól, az szemenszedett hazugság, hiszen ők maguk szerves részei, sőt alakítói voltak annak a struktúrának; államtitkárként, miniszterként - itt ülő DK-s, MSZP-s képviselők - akkoriban vezető tisztséget vállaltak abban, hogy szétverjék a magyar egészségügyet, oktatásügyet és a munkaerőpiacot. S most ők azok, akik azt mondják, hogy önálló minisztérium kellene ennek vagy ennek a területnek.

És igen, tisztelt képviselő úr, eléggé leszóló módon beszélt az európai uniós elnökségről és annak kilátásairól és helyzetéről Arató képviselő úr. Ennek is visszafejthetjük az okát. Én el is mondom önöknek, akik nem tudnák, ezt a háttérinformációt. Azért van ez, mert 2010-ben, amikor átvettük a kormányzást, akkor egy nagyon súlyos dologgal kellett szembesülnünk: persze, az eget verő korrupció, ami a Gyurcsány-kormányt jellemezte (*Derülttség a DK padsoraiban.*); persze, az üres államkassza és egyebek mellett egy olyan dologgal kellett szembesülnünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy a 2011-es európai uniós elnökségre semmi nem volt előkészítve. Semmi nem volt előkészítve! Ott álltunk egy, sőt háromnegyed évvel az európai uniós soros elnökségünk előtt, de semmit nem készítettek elő a Bajnai- és Gyurcsány-kormányok. Nem volt szakpolitika, nem voltak várható eredmények, nem voltak letárgyalt helyszínek, nem voltak miniszteri szintű egyeztetések, nem volt semmi, tisztelt képviselőtársaim!

Ezért van az, hogy zavarja a DK-s képviselők szemét és politikai érzékét az, hogyha mi az európai uniós elnökségünkre megfelelően fel szeretnénk készülni, mint ahogy ezt tettük 2011-ben; nagyon-nagyon rövid idő alatt, Európában rekordidő alatt egy nagyon sikeres és eredményes elnökségi programot bonyolítottunk le.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Gelencsér Attila váltja fel.)

Például elég csak megnézni azt, hogy azóta is abból az elfogadott romastratégiából és különböző végkövetkeztetésekből él és táplálkozik az Európai Unió ez irányú szakpolitikája. Ilyen szempontból tehát rögtön megérthetjük a DK-s felszólalások mögöttes logikáját, és láthatjuk, hogy miért beszél erről Arató Gergely vagy éppen Gy. Németh Erzsébet.

Az Európai Unió Ügyek Minisztériuma az Igazságügyi Minisztériumból fog kiválni. És szeretném megköszönni Varga Judit miniszter asszony eddigi munkáját - természetesen számítunk rá a jövőben is -, azt gondolom, hogy fontos az a feladat, amit el fog végezni a következő időszakban is; szüksége van Európának Varga Juditokra, szüksége van az Európai

Unió megreformálásához és a teljes brüsszeli józan ész elvesztésének a megállításához olyan politikusokra, mint Varga Judit.

(13.40)

Ezért lesz egy tisztán igazságügyi profilú minisztérium ezután, és lesz egy Európai Unió Ügyek Minisztériuma.

Arató képviselő úr jogi felvetésére az a válasz, hogy augusztus 1-jével lép hatályba mindkettő, a miniszteri kinevezés is és az Országgyűlés által elfogadandó, minisztériumok felsorolásáról szóló törvény is, így tehát semmiféle joghézagot nem tud fölfedezni benne, hiszen augusztus 1-jén van a hatálybalépése mind a kettőnek.

Mi a KDNP nevében szeretnénk gratulálni Tuzson Bencének és Bóka Jánosnak. Jó munkát kívánunk nekik. Azt gondolom, hogy nehéz csaták és fontos szerep hárul majd rájuk. Szerintem nagyon fontos, hogy az uniós elnökséget sikerre vigyük. Szerintem nagyon fontos, hogy ne hagyjuk magunkat eltéríteni a Magyarországról Magyarország sikertelenségéért szurkoló képviselők és politikusok beszólásaitól, szónoklataitól és persze áskálódásaitól.

Arató Gergely fölvetette az európai uniós pénzek kérdését. Kapásból két DK-s politikust tudok felsorolni, akinek a nyilvánosság előtt hirtelen őszinteségi rohama volt. Tudom, hogy ez nagyon ritka egy DK-s képviselőtől. Molnár Csaba azt mondta, ő hazafias kötelezettségének érzi, hogy az uniós pénzeket ne kapják meg a magyar civil szervezetek, a magyar pedagógusok, a magyar önkormányzatok, valamint a magyar kis- és középvállalkozások. Önöknek az a hazafiasság, ha a magyar pedagógusok nem kapják meg a nekik járó uniós forrásokat.

S ott van Gyurcsány Ferenc, aki azt mondta, hogy ott voltak, amikor a Magyarország elleni támadásokat ki kellett találni, amikor a teljesíthetetlen feltételeket meg kellett szövegezni. Önök ott voltak, amikor a politikai támadásokat jogi köntösbe - ezek Gyurcsány Ferenc szavai - próbálták csomagolni, így hát teljesen világos, hogy Arató Gergely számonkérése az uniós forrásokról semmi más, mint egy színjáték, mert Arató Gergely, aki a DK elnökségének a tagja, pontosan tudja, mit tettek annak érdekében, hogy Magyarország ne kaphassa meg a neki jogosan járó forrásokat.

S mit tettek ennek érdekében? „Önök jobban gyűlölnék bennünket, mint amennyire szeretik a hazájukat” fejezetbe illik ez is, hiszen önök egy elnökségi ülésen eldöntötték, hogy akkor jó, ha fáj az országnak, akkor jó, ha a civil szervezetek, az önkormányzatok, a pedagógusok és a kisvállalkozások nem kapják meg az uniós forrásokat. Szerintünk ez nem helyes magatartás, ezen változtatni kéne.

Mi a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényt a KDNP nevében támogatni fogjuk. Sok sikert kívánunk az új miniszter uraknak, és arra kérem őket is, hogy a DK aknamunkája ne befolyásolja őket a munkájuk legmagasabb szinten történő ellátásában

és a hazafias lelkületben. Ezt a DK-tól nem fogjuk tapasztalni, de nem is baj, hogyha nem zavar minket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Balassa Péter képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BALASSA PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt meghívott Vendégek! Először is szeretném a köszönetemet kifejezni Hörcsik Richárd elnök úrnak, akivel az Európai Ügyek Bizottságában együtt dolgoztam. Sajnálatos, hogy egy ilyen törvénymódosítás miatt neki le kell mondania, és helyette Varga Juditot helyezik az Európai Ügyek Bizottságába.

Azt is elmondom, hogy miért. Egy moziban ülünk, de nem egy filmet nézünk. Elhallgatva Nacsa úr beszédjét, nem jött volna létre ez a mai vita, ha Varga Judit nem mond le vagy nem mondatják le. Hogy működik a magyar parlament és az önök által működtetett kormánypropaganda? Leváltunk egy minisztert, kireptetjük Brüsszelbe, helyette meg létrehozunk egy minisztériumot.

Önök egy évvel ezelőtt nem ezt ígérték. Amikor az Európai Ügyek Bizottságában meghallgattuk Navracsics Tibor urat és Varga Juditot, akkor azt mondták, hogy 11 minisztériummal fogják végigvinni ezt a ciklust, hogy minél takarékosabban és minél kevesebb minisztériummal szeretnék ezt a ciklust végigvinni. Azóta látjuk, hogy Palkovics László lemondása után ez tovább foszlott, tovább bővült, és pluszminisztériumokat hoztak létre. És most sem csinálnak mást, mint hogy Varga Juditot beültetik az Európai Ügyek Bizottságának elnöki pozíciójába, majd jövőre az európai parlamenti választások listavezetőjeként kireptetik Brüsszelbe. Nem ezt ígérték, urak!

Tegnap az Európai Ügyek Bizottságában a vitában meghallgattuk államtitkár urat, miniszter urat, Bóka urat, aki elmondta a nacionálét, és elmondta, hogy hogyan képzeli a jövőt. Én magam is elmondtam és a Jobbik-Konzervatívok is elmondták az álláspontjukat. Az egyik legégetőbb kérdés az, amit minden egyes képviselőtársam elmond - s ezt most én is szeretném háromszor aláhúzni -, hogy a Jobbik-Konzervatívok és én magam is itt a parlamentben, valamint az európai parlamenti képviselőnk is azon dolgozik, hogy az európai uniós pénzeket megkapják a magyar emberek, mert nekik az jár. Magam is és remélem, hogy minden egyes parlamenti képviselő ezen dolgozik, és ennek így kell lennie. Az egy más kérdés, hogy az önök hiteltelen politikája miatt ezek a pénzek nem érkeznek meg.

Én tételesen kivettem egy anyagot, amelyet tegnap már a bizottsági ülésen is elmondtam, és ha itt lenne, mondjuk, Navracsics Tibor vagy valaki az Európai Ügyek Bizottságából, akkor tudnának kontrázni. Sajnálom, hogy jelen pillanatban senki nincs itt az Európai Ügyek Bizottságából a kormánypárt részéről, pedig akár még reflektálhatnának is, vagy egy vita

alakulhatna ki. Hogy hatalmas összegekről beszélünk, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az - tessék ezt meghallgatni -, hogy Magyarországnak milyen pénzek járnak. A 2021-27-es költségvetési keretből 21,7 milliárd euró támogatás jár Magyarországnak, ebből 8,4 milliárd agrártámogatás, amit nem érintenek a különböző jogcímen érvényben lévő befagyasztások. A maradék 13,3 milliárd euró egyelőre hozzáférhetetlen, a helyreállítási alapból pedig 5,9 milliárd euró vissza nem térítendő támogatás és 9,6 milliárd euró hitel járna. Ha tehát minden befagyasztott keretet összeadunk, akkor azt látjuk, hogy közel 30 milliárd euró elől zárták el Magyarországot. Még egyszer hangsúlyozom: 30 milliárd euró elől zárták el Magyarországot. Ha 400 eurós árfolyammal szorzunk, akkor elég komoly összeg fog ebből kijönni.

De mi van a többéves pénzügyi keret 45 százalékával, a mintegy 6 milliárd euróval, amely a magyar kormány szerint most már járna. Jelenleg ez a keret is be van fagyasztva, mert az Európai Bizottság megállapította, hogy a magyar igazságszolgáltatási rendszer nem felel meg a horizontális feljogosító feltételeknek, és emiatt egyik alapból sem utalható pénz Magyarországnak.

Azt gondolom, hogy itt van a vita lényege. Ha megszámlolom itt a bársonyszékeket, akkor nem is tudom, hol fog ülni Bóka úr, mert nincs annyi bársonyszék. Vagy egymás ölében fognak ülni? A viccet félretéve, hívhatják Navracsicsnak, hívhatják Bókának, hívhatják Varga Juditnak vagy hívhatják bármelyik képviselőnek, nem ezen fog múlni. Azon fog múlni, hogy önök milyen hiteles politikát fognak folytatni akár hazánkban, akár az Európai Unióban. A magyar embereknek jár a pénz. Ahogy Orbán Viktor kijelentette, hogy hol a pénz, úgy a magyar emberek is kérdezhetik, hogy hol a pénz. Mészáros Lőrincnél? Vagy hol van a pénz? Nem látott infláció van, nem látott gazdasági problémák vannak, és önök minisztériumokat hoznak létre. Egyetlenegy dolog számít és egyetlenegy dolog fontos, és ez a hitelesség. S még egyszer mondom, aláhúzom háromszor, hogy a magyar embereknek ezek az európai uniós pénzek járnak.

Tegnap a bizottsági ülésen is aláhúztam és elmondtam, hogy ezt a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni. Tartózkodtam a szavazásnál, ugyanis azt gondolom, nem azon múlik, hogy önök minisztériumokat hoznak létre, vagy éppenséggel új kádereket fognak különböző bársonyszékekbe ültetni, hanem az, hogy milyen politikát fognak folytatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Balassa Péter képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Nacsa képviselő úr kritikája egy szempontból biztosan jogos, hiszen ha jól számolom, ő nagyjából a mi kormányzásunk idején járt középiskolába, és azok az

erőfeszítéseink, amelyeket a szövegértés oktatásának erősítésére tettünk, a jelek szerint nem voltak az ő esetében sikeresek. Merthogy, képviselő úr, én is azt mondtam, hogy önmagában az önálló minisztérium létrehozása nem oldja meg az ágazatok problémáit, hanem ennek feltétele. Ön azért tudja, mondjuk, rajtam számonkérni az oktatás akkori helyzetét, mert akkor volt felelős vezetése az oktatásnak. S ugyan ön nem mond igazat az oktatás akkori helyzetéről, de ezt a vitát legalább lenne kivel lefolytatni.

Mint ahogy ön nem képes értelmezni például Molnár Csaba vagy Gyurcsány Ferenc szavait sem. Molnár Csaba és Gyurcsány Ferenc teljesen egyértelműen arról beszélt, hogy mindent megteszünk azért, hogy önök ne tudják ellopni az uniós forrásokat, hogy ne nyelje el a korrupciós mocsár és a fideszes milliárdosok világa ezeket az uniós pénzeket. Lefordítom egyszerűen a képviselő úr kedvéért: nem a magyar pedagógusoktól sajnáljuk az uniós forrásokat, hanem Mészáros Lőrinctől, Tiborcz Istvántól és az Orbán család tagjaitól, tisztelt képviselő úr. Azt szeretnénk megakadályozni, hogy ne hozzájuk kerüljenek ezek a források kézen-közön, ahogy eddig, hanem mondjuk, a magyar pedagógusokhoz, a magyar vállalkozásokhoz - a kisvállalkozásokhoz is és ne csak a milliárdosokhoz -, vagy éppen a magyar önkormányzatokhoz.

Így aztán azt kell mondanom képviselőtársamnak, hogy szemben azzal, amit ön mond, mi éppen azért dolgozunk, hogy a források hazakerüljenek Magyarországra, azért dolgozunk, hogy az önök hatalmavágya és korrupciója ne tegye lehetetlenné azt, hogy ezek a források megérkezzenek Magyarországra. Ezért nyújtottunk be egy jogállami csomagot és egy antikorrupciós csomagot, amely garantálná, hogy ezek a források megérkezzenek Magyarországra. Sajnálatos módon ezeket a javaslatokat önök napirendre sem engedték venni. *(Taps a DK soraiban.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A további képviselői felszólalásokra a fennmaradt időkeretekben van lehetőség. Megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak, a DK képviselőjének.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hát, én is Nacsa képviselő úrnak szeretnék néhány dolgot elmondani. Tudja, képviselő úr, az, hogy ha valamit nagy határozottsággal, nagy vehemenciával állítunk akár itt, a tisztelt Házban is, attól az még nem lesz igaz *(Nacsa Lőrinc: Ezt Arató Gergelynek mondja!)*, de hát megszoktuk ezt öntől, megszoktuk ezt önöktől. Én egy picikét csendesebben, visszafogottabban, de annál több igazságtartalommal szeretnék néhány dolgot önnek mondani.

Szóval, ön azt kérdezi, hogy sikeres volt-e az egészségügy 2010 előtt. Hát, annyiban biztos sikeres volt, Nacsa képviselő úr, hogy akkor lehetett szülni a mosonmagyaróvári kórházban, Sátoraljaújhelyen,

nem zártak be komplett kardiológiai osztályokat *(Nacsa Lőrinc: Komplet kórházakat zártak be! Kórházakat!)*, és mondjuk, akkor az emberek az egészségügyre fordított összes pénzből 30 százalékot nem a saját zsebükből a magánegészségügybe vittek. Na, ennyiben biztos, hogy sikeresebb volt. Sikeresebb volt abból a szempontból is, hogy nem hiányzott 9 ezer szakdolgozó a kórházainkból. *(Nacsa Lőrinc: Kirúgtatok egy csomót!)*

A szociális terület biztos, hogy sikeresebb volt, mint önöknél - természetesen, ugye, úgy, ahogy Arató képviselőtársam elmondta, akkor meg lehetett találni a felelősöket ezért a történetért -, mert azt gondolom, hogy sokkal jobban megfizette a szociális dolgozókat az akkori kormány, és nem tettünk olyan különbséget például az otthonápolást végző emberek között, hogy aki olyan sanyarú vagy szomorú helyzetben van, hogy a gyermekét kell ápolnia, ő magasabb jövedelemmel tud rendelkezni az államtól, míg mondjuk, aki egy szülőjét, vagy mondjuk, a házastársát ápolja, ő csak csökkentett ilyen típusú ellátásra jogosult. *(Nacsa Lőrinc: Mennyi volt az?! Mennyi volt?!)*

Felmerült az oktatás. Hát, abból a szempontból biztos, hogy sikeresebb volt, Nacsa képviselő úr, hogy nem hiányzott 16 ezer pedagógus például az iskolákból. *(Nacsa Lőrinc: Annyit rúgtatok ki!)* És a ma megszavazott bosszútörvény miatt tuti biztos, hogy nem mondott volna föl 5 ezer pedagógus, amit, ugye, most mindenki valószínűsít, hogy majd szeptemberre ez a helyzet alakul ki. Jobbak voltak a tanulók, a gyerekek PISA-felmérésen nyújtott teljesítményei, az eredmények jobbak voltak.

Úgyhogy summa summarum, képviselő úr, én azt hiszem, hogy jobb helyzetben volt akkor a humán terület Magyarországon, és hogy ez mennyire így van, mind azt bizonyítja, hogy önök egy belügyminiszterre, egy rendőrtábornokra bízta ezeket a nagyon szenszitiv területeknek az irányítását.

Az uniós forrásokhoz meg még annyit szeretnék hozzátenni, hogy én úgy tudom, hogy volt egy olyan volt miniszterelnök Magyarországon - Orbán Viktor - akiket hívták - 2006-ban, amikor is ő mondta azt Strasbourgban, hogy Magyarországnak ne adja oda az Unió a járó uniós forrásokat, mindezt tette a néppárti képviselők előtt.

Úgyhogy azt javaslom, tisztelt képviselő úr, hogy egy picit mélyedjen el abban, hogy mi az a helyzet, amit önök 13 év alatt itt kialakítottak ebben az országban, és én azt hiszem, hogy ha elmélyed ebben, akkor nem fog ilyen igaztalan mondatokat mondani. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Soron kívül megadom a szót Latorcai Csaba államtitkár úrnak.

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Most már sokadik ellenzéki próbálkozást hallgatom a baloldal részéről, hogy megpróbálják ehhez a törvényjavaslathoz valahogy az uniós pénzek

kérdéskörét hozzápasszintani. Hát önök... *(Arató Gergely: Az Nacsa képviselő úr volt! - Gy. Németh Erzsébet: Nacsa képviselő úr volt! - Arató Gergely: Ó nem baloldali, de...! - Az elnök csenget.)* Hallottuk a Jobbik vagy „ballik” részéről, illetve a DK részéről is próbálták ezt a témát idehozni.

Azért rögzítsük, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy az európai uniós pénzek járnak Magyarországnak, járnak a magyar vállalkozóknak *(Kálmán Olga: Csak nem kell ellopni!)*, járnak a magyar embereknek, bármennyire is próbálják önök Brüsszelben közös politikává tenni annak érdekében, hogy megakadályozzák azt *(Kálmán Olga: A lopást!)*, hogy hozzájuthassanak a magyar emberek, a magyar vállalkozások a nekik járó pénzekhez. Megpróbálják a magyar emberek, a magyar vállalkozók elől eltüntetni a nekik járó pénzeket, és a brüsszeli bürokráciának a béremelésére vagy az ukrán háború eszkalációjára próbálják fordítani. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)* Ezen dolgoznak az önök európai parlamenti képviselői, úton-útfélen találkozunk ezekkel a nyilatkozatokkal. *(Kálmán Olga: A hazug plakátjaitok!)*

A másik, amiben, úgy látom megint csak, hogy a baloldal nem jut egyetértésre itt, a Jobbik és a DK, hogy most akkor kevés minisztérium van vagy sok minisztérium van. Egyikőjük azt kifogásolja, hogy legyen még öt-hat témára minisztérium, a másik hozzászóló a baloldal részéről pedig azt kifogásolja, hogy új minisztériumok létesülnek. Persze tudom, hogy annak idején Gyurcsány Ferenc egyébként a miniszteri posztokat annak érdekében adományozta, hogy lekenyerezze a pártbeli ellenfeleit - ez is valahol a korrupciónak egy formája, hogyha már a korrupciónak beszélünk *(Derűtség a DK soraiban.)* -, de hála istennek, ezeket az időket már magunk mögött tudjuk. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)* És megértem azt is, hogy nem támogatják az európai ügyek minisztériumának a felállítását, hiszen ennek a minisztériumnak a felállításával is erősödni fog a magyar nemzeti érdekek képviselete és érvényesítése Brüsszelben *(Gréczy Zsolt közbeszól.)*, és azt is megtanultuk már, hogy önök semmit nem támogatnak, ami a magyar érdekek nemzetközi érvényesítését és érdekképviseletét jelenti.

Az pedig egészen penetráns, hogy itt a DK a korrupciónak szónokol akkor, amikor éppen a dollárbaloldal nyakig úszik a külföldi finanszírozás korrupciós mocsarában. *(Gy. Németh Erzsébet: Jaj, ne! - Kálmán Olga közbeszól.)* Tisztelt képviselő hölgyek és urak, arra kellene inkább magyarázat *(Kálmán Olga: A Völnerre!)*, mert az nem magyarázat, hogy mindenfajta adománygyűjtő ládikába állítólag Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében fontokat és eurókat dobáltak be az önök támogatói. *(Kálmán Olga: Kérdezd meg!)* Erre adjanak magyarázatot! *(Kálmán Olga: Kérdezd meg az érintetteket! - Gréczy Zsolt: Kérdezd meg! - Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Latorcai Csaba. További felszólalók következnek, először Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Több képviselőtársam hiányolta, hogy mondjuk ki világosan, hogy miért beszélgetünk most erről az indítványról, miért kerül sor erre az átalakításra. Hát, pontosan azért, hogy a korrupció ügye felmerült, mert egy egészen botrányos ügyet tárt fel, tártak fel a hatóságok, tárt fel a sajtó, ami az Igazságügyi Minisztériumhoz kötődött, hát konkrétan az igazság..., bocsánat, az ügyészség szerint az igazságügyi miniszternek a korábbi helyettese, Völner Pál, aki egyébként éveken keresztül itt az arca volt az Igazságügyi Minisztériumnak, az ügyészség szerint éveken keresztül kiszolgálta a végrehajtói maffiát, kenőpénzt tett zsebre, és a hatalmával, a befolyásával visszaélve egészen gusztustalan dolgokban vett részt, és tudjuk, hogy ennek a végrehajtói maffiának a működésének az eredménye az, hogy sok ezer magyar család, magyar ember életét tették tönkre, miközben egyébként milliárdokat tettek zsebre.

Elhangzott az is több hozzászólásban, hogy komoly feladat vár az ilyen módon szétváló minisztérium két miniszterére. Én csak nagyon röviden megemlíteném még ezeket az ügyeket, hogy az Igazságügyi Minisztériumból kiváló minisztériumról beszélünk, és - ugye, itt ül Répássy államtitkár úr, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára - hát, bizony nagyon komoly feladatok várnak Tuzson Bence miniszter úrra, én ezt elmondtam a minap a bizottsági meghallgatásán is; ugye, itt teljesen más alapokra kell helyezni a végrehajtásnak a rendszerét, alapvető átalakításokra van szükség, hiszen látható, hogy ez a rendszer a melegágya volt annak, hogy ez a maffiatevékenység kialakulhatott, és minden egyébnek, ami ennek a hatásaként megvalósult Magyarországon. Teljesen világos, hogy fel kell tárnunk, mi történt a minisztériumban. Ugye, rengeteg olyan dolog, olyan döbbenetes dolog derült ki a különböző tanúvallomásokból a sajtóból is megismerhető információk alapján, ami azt mutatja, hogy bizony az Igazságügyi Minisztériumban - hát, nagyon sokan tudták, hogy mi folyik ott - milyen módon mutyizták le a végrehajtói kinevezéseket, és, ugye, tudjuk azt, hogy azokkal az ügyekkel, amelyek nem kerültek bele a vádiratba, azokkal az ügyekkel nem is fog foglalkozni a bíróság, tehát ezekkel majd foglalkoznia kell az új igazságügyi miniszternek. És hasonlóképpen az egyik legfontosabb feladat az új végrehajtási rendszer kiépítése, felállítása mellett az, hogy azok számára, akik esetében korrupt végrehajtók igazolhatóan törvénytelenül vettek el vagyontárgyakat, az ő esetükben a kártalanítást meg kell valósítani. Remélem, hogy Tuzson Bence miniszter úr, ha nem is válaszolt konkrétan erre a kérdésre, ezt a feladatot majd magáénak érzi.

És akkor az európai ügyekkel foglalkozó minisztérium felállításáról röviden. Az valóban így igaz, hogy a felhatalmazást megkapó kormánynak joga van meghatározni, hogy milyen minisztériumi struktúrában akarja a munkát végezni, önöknek nyilván meg is van a kellő többségük, hogy ezt meg fogják szavazni,

bár valóban, én is furcsának tartom azt, hogy a miniszter az imént letette az esküt, de minisztérium még nincs, arra majd pénteken kerül sor, hogy az Országgyűlés erről szavazzon. Nyilván nem férhet hozzá kétség, hogy önök ezt meg fogják tudni szavazni, az LMP-frakció nyilván nem fogja ehhez a szavazatát adni.

(14.00)

Azt is elismerem és elfogadom, hogy egyáltalán nem ördögtől való dolog egy európai ügyekkel foglalkozó minisztérium felállítását, ez akkor is így van, ha a minisztériumi struktúra tekintetében igen jelentős a véleménykülönbség. Annak idején, a múlt évben is ezt részletesen kifejtettük a vitákban, illetve nem oly rég például egy környezetvédelmi minisztérium, egy ilyen ügyekkel foglalkozó minisztérium felállításának fontosságát is igen részletesen taglaltuk. Tehát összességében egyáltalán nem probléma, ha van egy ilyen jellegű minisztérium, de az valóban nem oldja meg, nem segíti vagy érdemben nem befolyásolja az uniós elnökségre való felkészülést.

A felszólalók szavaival abban is mélyen egyet tudok érteni, hogy a veszélyek korába léptünk, egészen elképesztő kihívások előtt állunk, és valóban minden erőnkkel azért kell dolgozni, hogy a nemzeti érdekeket az Európai Unió politikájában érvényesíteni lehessen.

Még azzal is egyet tudok érteni, hogy az Európai Unió jelen formájában, mondjuk úgy finoman szólva, hogy rendkívül súlyos problémákkal terhelt, alapvető reformokra szorul. Mi mindig amellettt voltunk, hogy természetesen Magyarországnak a helye az európai integráció, az Európai Unió tagjai között van, de alapvető változásokra van szükség, átláthatóbbá, demokratikusá kell tenni az Európai Unió működését, és egyáltalán olyan módon kell átalakítani a működését, hogy képes legyen a legfontosabb sorskérdésekre, a legfontosabb kihívásokra választ adni, ami látható, hogy sajnos sok esetben nincs így, sok esetben benuktan szemléli az európai uniós politikai elit, hogy miképpen történnek globális folyamatok, amelyek bizony kihatnak minden európai polgár, így minden magyar ember életére és jövőjére.

*(Z. Kárpát Dánielt a jegyzői székben
Bakos Bernadett váltja fel.)*

Az is látható, a legutóbbi példák alapján is alátámasztható, hogy bizony a korrupció beleágyazta magát mélyen az Európai Unió működésébe, és azt is tudjuk, hogy különböző gigantikus, óriásvállalatok lobbierdekeit hány ezer lobbista képviseli, mondhatjuk, jelentős mértékben átláthatatlan módon. Tehát bizony az Európai Unió működésében ott lapul a korrupció. Itt alapvető változásokra van szükség, hogy átláthatóbbá és valóban demokratikusá lehessen tenni az Európai Unió működését.

Óriási kihívásokat látunk egyébként az európai politikában a természeti kincseink védelme terén. Nagyon-nagyon sokszor megbukik az Unió működése, és

azt is láthatjuk, hogy a határon átnyúló környezeti ügyekben a Kárpát-medence közepén hányszor vagyunk mi is nehéz helyzetben. Szemlélhettük nem oly rég és sajnos még most is azt a folyamatot, hogy a szlovák kormány alkalmatlansága, felkészületlensége miatt milyen szörnyű természeti katasztrófa valósult meg a Sajó folyón, és azt is láthatjuk, hogy a Tisza erdélyi mellékfolyóin milyen súlyos szennyezések vannak, nem oly rég a Beszterce folyót érintően volt egy döbbenetes szennyezés. Láthatjuk, hogy mennyi bányaterület és különböző zagyártározó jelent rendkívül súlyos veszélyt ezekre a folyókra és e folyók magyarországi szakaszára is.

Hasonlóan óriási kihívások terhelik az Európai Uniót a munkavállalói érdekvédelem tekintetében. Az is egy fontos kérdés, amiben, azt gondolom, talán a legnagyobb mértékben egyetértünk, hogy az őshonos nemzeti kisebbségek ügyével kapcsolatban mondhatjuk, hogy az európai uniós politikai elit egyáltalán nem mutat érzékenységet, egyáltalán nem úgy áll ehhez a kérdéshez, ami az elvárható lenne. Ennek kárvallottja sok tekintetben nyilván a külhonban élő magyarság. Láthatjuk, hogy az európai uniós országokban és szomszédos országokban milyen megdöbbentő magyarelles kirohanásoknak vagyunk tanúi, és amikor ilyen ügyekről van szó, akkor félrenéz az európai uniós politikai elit. Egyébként döbbenetes volt az is, hogy az Európai Bizottság például a Minority SafePack esetében, az Európai Parlament helyes döntését sem követve megint csak mosta kezzeit, és úgy gondolta, hogy nincs jogalkotási kényszere, jogalkotási lehetősége. Bizony az európai politikának sokkal inkább képesnek kell lennie az őshonos nemzeti kisebbségek jogainak védelmére.

Említette államtitkár úr az exozéjában a migráció kérdését. Azt gondolom, hogy ezt rendkívül komolyan kell venni. Sok éve beszélünk erről, mondhatjuk, hogy szinte állandó jelleggel az Országgyűlésben. Ez egy nagyon régi, tetten érhető probléma, de 2010 előtt került be, mondjuk úgy, a politikai gondolkodás homlokterébe. Azt gondolom, az legyen világos mindenkinek, hogy ez nem egy-két év alatt vagy akár egy-két évtized alatt megoldható probléma. Ha nem tudunk érdemben tenni az éghajlatváltozás hatásai, vagy éppen a mezőgazdasági termelés kihívásai tekintetében, az ivóvízellátás ügyében, akkor elképesztő számban válnak újabb és újabb milliók klímamenekültté, és az óriási kihívás lesz globálisan, óriási kihívás lesz az Európai Unióra nézve is.

Abban mi mindig következetesek voltunk, hogy az Európai Unió külső határait meg kell védeni, az illegális migrációt meg kell állítani, és abban is nagyon határozott a véleményünk, hogy a bevándorláspolitikát mindig is nemzeti hatáskörben kell tartani. Ezért mi mindig elutasítottuk és most is elutasítjuk ezeket a kötelező elosztási kvótákat. E tekintetben is következetesek vagyunk. Ugyanakkor nagyon kritikusak vagyunk mindenkivel, így a magyar kormánnyal is, amikor nem szentel kellő figyelmet arra, hogy a migrációt, ezt a válságot kiváltó okokat mélységében kezelje, és ezekre megpróbáljon valamiféle érdemi

együttműködést kialakítani. Valóban az a legfontosabb, hogy ezeket a kiváltó okokat kezeljük. Nyilván elvárjuk az új minisztertől, hogy ennek érdekében, amit nemzeti szinten meg lehet tenni, döntéseket meg lehet hozni, azokat képviseljük, hozzájuk meg ezeket a döntéseket, és ilyen módon adjanak keretet Magyarországnak az európai politikai térben való működésre.

A migráció mellett egy rendkívül fontos kihívás és a kormányának a színeváltozásait erőteljesen mutatja ez a folyamat, amelyet most láthatunk, hogy egy ilyen iparstratégiához mérten elképesztő mértékben és elképesztő számban akarnak Magyarországra idegen vendégmunkásokat betelepíteni, nemcsak tízezres, hanem, mondhatjuk, százezres számban akarnak Magyarországra vendégmunkásokat hozni. Nagyon sokszor elmondtam már a plenáris ülésen a viták során, hogy a nemzet számára legsúlyosabb kihívás a magyar fiatalok, magyarok százezreinek elvándorlása, és az, hogy nagyon sokan egyszerűen az alacsony bérek, megélhetési problémák miatt elhagyták az országot kényszerűségből.

Néhány évvel ezelőtt az önök egyik államtitkára azt mondta, hogy nincs ezzel semmi probléma, mert csak működik a közös európai munkaerőpiac, és ez a világ legtermészetesebb dolga. Láthatjuk, hogy egyik oldalról százazrek mentek el a hibás gazdaságpolitika miatt Magyarországról kényszerűségből, magyar családok ezrei szakadtak szét emiatt, másik oldalról pedig önök az alapvetően az idegen akkumulátorgyárak és más veszélyes üzemek munkaerő-ellátása érdekében most tömegével akarnak vendégmunkásokat toborozni. Mi azt gondoljuk, hogy ez elfogadhatatlan és alapvető érdeke Magyarországnak, alapvető nemzeti érdek, hogy a magyarok ma a szülőföldön tudjanak boldogulni, azoknak pedig, akik kényszerűségből elmentek, elvándoroltak, a visszatérés lehetőségét meg tudjuk adni, és nem vendégmunkások százezreire van szüksége Magyarországnak.

Bizony, azt általánosságban is meg lehet fogalmazni, ami az Európai Unió működésével kapcsolatban az egyik legsúlyosabb kritika szintén, hogy nem biztosítja kellőképpen a kiegyensúlyozott területi fejlődést, nem biztosítja kellőképpen azt, hogy mindenki a szülőföldjén maradhasson, és általában jellemző az, hogy a vidéki térségek Európai Unió-szerte, nem csak Magyarországon egyébként rendkívül súlyos kihívásokkal küzdenek, és bizony ezekkel a kérdésekkel sem tudott érdemben szembenézni az európai politika. Ezekre a kérdésekre kell majd választ adnia az új minisztériumnak is.

A fejlesztési pénzekről még egy mondatot engedjenek meg! Nagyon határozott volt mindig is a véleményünk, hogy ezek a pénzek járnak Magyarországnak, ezek a pénzek járnak a magyar embereknek, és mi soha nem támogattunk és nem is támogatnánk olyan politikát, amely azt célozná, hogy egy korrump kormány miatt vagy elhibázott kormányzati döntések miatt megvonják a magyar emberektől ezeket a pénzeket. Tehát mi elítéljük az ilyenfajta politikát, de a magyar kormányt is, aki egyébként a korrupció történelmi szintjével és az elhibázott döntésekkel veszélybe sodorta ezeket a forrásokat, amelyek, ismétlem, járnak Magyarországnak. Nyilván alapvető nemzeti érdek, hogy ezek a fejlesztési források mielőbb

megérkezzenek Magyarországra, mielőbb megérkezzenek a magyar emberekhez. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban kiterjedt a vita az általánoshoz képest. Alapvetően a minisztériumi struktúráról lenne szó, és itt a Jobbik-Konzervatívok közösségének az alaphozállása az, hogy a felelősség a kormányé. Tehát dobálhatják nekünk vissza a labdát mindenféle ügyekben, például mondhatják, hogy önöknek nincs forrásuk pedagógusért emelni - szerintünk egyébként van -, a lényeg az, hogy a sor végén és a nap végén a felelősség az önöké.

Ebből az állításból következik egy gondolat, miszerint ha a felelősség az önöké, akkor hadd dolgozzanak olyan struktúrában, amelyet helyesnek találnak, hiszen mi ezt fogjuk és tudjuk majd számonkérni a ciklus végén. Hozzáteszem, hogy eddig a ciklusok során majdnem mindig bele kellett nyúlni ebbe a struktúrába, és bár önmagában nekem ezzel sincs bajom, hiszen a világ változik és ezeket a változásokat követni kell, a belenyúlás mikéntjével azonban már lehet problémánk, és itt erről kell beszélni.

Tehát összességében nekünk az tetszene a legjobbban, ha egy szerény minisztériumi struktúra kevesebb kiadással és egy szikárabb kormányzás valósulna meg, de vannak olyan minisztériumok, amelyeknek a létrehozatala mellett én is tudnék kardoskodni, ilyen lehetne, mondjuk, egy önálló egészségügyi minisztérium. A helyzet mégis az, hogy ez a vita az EU-források felé ment el, és teljesen jogos, hogy erről beszéljünk. Nacsa képviselőtársam is megtette, hogy bővítette a vitát errefelé, de szögezzük le, hogy itt nem Magyarországnak adott valami könyöradományokról vagy kiegészítő juttatásokról van szó; kőkeményen járnak nekünk ezek a pénzek.

(14.10)

Éppen ott van a kormány történelmi mulasztása, hogy kockáztatja ezeknek a pénzeknek a lehívhatóságát, felhasználhatóságát, pedig mondok is önöknek egy nagyon jó hasznosítási irányt. Ha végre egyszer fordítanak ezen az elképesztően rossz retorikán és hibás gazdaságpolitikán, a megszerzett EU-forrásokat egy olyan magyar bérfejlesztési alapba lehetne és kellene csoportosítani, amelyhez közvetlenül fordulhat a magyar kisvállalkozó, a közepes méretű vállalkozó, ha béreket akar fejleszteni, és ehhez támogatást kap.

A helyzet az, hogy önök a multicégek százmilliókkal kényeztetik folyamatosan, egyoldalú támogatásokat adnak nekik a magyar adófizetők pénzéből, és nem teszik meg ugyanezt ilyen arányban a magyar kis- és közepes méretű vállalkozásokkal, pedig ha megvizsgálják a piacot, akkor nem a multicégek viszik azt kizárólag a hátukon. Hát, a munkahelyek kétharmadát kik

adják? A magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások, és valahogy minden évben van egy ilyen negatív csomagjuk nekik - korábban a kata kivéreztetése, de folytathatnánk a sort nagyon sokáig -, ami pont ezeknek az embereknek üzen valami rosszat.

Tehát az EU-források tekintetében nagyon-nagyon sürgős lenne a felhasználás, és éppen ebben az irányban lenne sürgős, de azt látjuk, hogy az önkormányzati gazdálkodás és retorikája pontosan ezt ássa alá. Ezen önmagában nem fog változtatni a minisztériumi struktúra olyan változtatása, hogy egy eddig kétterületes minisztériumot szétszednek, szétszálaznak, de azt látjuk, hogy a további cselekvésükről semmit nem tudunk, ami az uniós források megszerzése érdekében lenn lenne az asztalon. A költségvetési vita során sem láttuk, és egyébként a kommunikációs térben sem nagyon.

Azt láttuk, hogy egy-egy politikai vezetőjük már sejtelmes nyilatkozatokat tett arról, hogy igazából elmegy ez a bolt az uniós források nélkül is, tehát volt egyfajta kondicionálási kísérlet abba az irányba, hogy mi lesz velünk, ha egyáltalán nem lesznek ilyen források. Én óva inteném Magyarországot attól, hogy a bevételi oldalon ennyire szikáran tervezzen, és közben ennek a kieső bevételnek a pótlását pedig nagyon-nagyon drága külföldi forrásokból, iszonyatos kamatkidadások mellett tervezze.

Miért mondom ezt? Ha megvizsgáljuk a költségvetéseket egymás után, általában 1000 milliárd, 1200 milliárd, ilyesmi volt a költségvetés kamatteherkiadása hosszú éveken keresztül, és most eljutottunk egy olyan időszakba, amikor már 2000 milliárd, majd 3000 milliárd környéki csak az, amit a kamatokra fizetünk. Nyilván, ha önkormányzatoknak ki kell ezt gazdálkodni a költségvetésből, akkor ezt máshonnan fogják elvenni, és látjuk, hogy honnan veszik el. Most már ott tartunk, hogy az eddig teljesen szentként kezelt család-támogatásokat is elkezdték megszorítani.

Szerintem nagyon fontos erről beszélnünk, hiszen ha a minisztériumi struktúráról van szó - és ezt Latorcai államtitkár úrnak címezem -, vannak olyan minisztériumok, amelyek mellett én tudnék kardoskodni. Ott van például a családügy, ami az Innovációs Minisztérium alá lett sorolva, kiváló szakemberek foglalkoznak vele, de mégsem egy önálló minisztérium tekintetében. Én azt mondom, hogy a demográfia, a családügy és a lakhatás például megérdemelne egy önálló minisztériumot Magyarországon. Kezeljük ezt a problémát a súlyán, rendeljünk mellé költségvetési forrást!

Azt most nem mondom el, hogy melyik minisztériumokat lehetne adott esetben szűkíteni, megnyirbálni, mert ez nem feltétlen ennek a pozitív gondolat-sornak a tárgya, mert lehetne itt építkezni: lakhatás, családügy, demográfia. És a babaváró, illetve a CSOK megnyirbálása szimbolikus. Én támogatom a családtámogatási rendszer kiterjesztését. Nekem az tetszene, ha inflációkövető lenne ez a rendszer, mert Magyarország legnagyobb problémája a demográfiai katasztrófa, és simán egy KSH google-zás megmutatja, hogy mind az élveszületések száma katasztrófális szinten van, mind a korábbi évek kivándorlási adatai is.

Tehát amikor önök a munkaerőhiányra választ keresnének, a válasz nagy része ott van Nyugat-Európában, kényszerből, magasabb fizetésért. És megint lement egy költségvetési szezon, ahol nincsen nyoma annak, hogy önök haza próbálnák csábítani ezeket a kényszerből távozott magyar fiatalokat. Nincs lakhatási program, nincsen országos állami háttérű bérlésközpont - hosszú évekként elteltek az asztalra, még sincsen az önkormányzatok eszköztárában hasonló -, s megint visszajutunk az EU-forrásokhoz.

Ezeknek a hasznosítása korábban egyébként a lakhatási szegmensben is elérhető lett volna, de Magyarország Kormánya hozott egy döntést, úgy döntött, hogy az energiahatékonyságra, a szigetelésre, a lakhatásra felhasználható uniós forrásokat csak a középületek, közintézmények tekintetében használja fel, és nem nyitja ki ezt a keretet a polgári lakosság számára, pedig ez lett volna egy nagyon-nagyon hosszú távú nemcsak rezsicsökkentés, de a szülőföldön való boldogulást lehetővé tévő eszköz is. Nagyon örülök, hogy ez a fogalom elhangzott imént, mert ennek kellene alárendelni mindent, és egyébként a minisztériumi struktúrát is.

Azt látjuk, hogy amikor a babaváró úgy változik, hogy bár egy kozmetikai jellegű emelés történik az összegnél, még mindig nem inflációkövető, de a 30-40 év közötti korosztályt egy türelmi idő után egyszerűen kizárja ebből a konstrukcióból, és ezzel párhuzamosan a CSOK-nál azt üzeni a jogalkotó, hogy faluhe-lyen maradhat, de a városokban nem, akkor megkérdezem önöktől: mi az üzenet a családi tervekkel rendelkező, 30-40 közötti, városban élő honfitársaink számára? Nincsen kézzelfogható üzenet. Önök azt mondják, hogy majd év végéig kidolgoznak valamit. Én meg azt mondom, hogy akkor lehet egy újról vitatkozni, vagy akkor kell az előzőt kivezetni, ha az nem felel meg a célnak, ha az új már itt van az asztalon, és ismerjük a feltételrendszerét.

Tehát azt látjuk, hogy ez így mindenképpen megszorítás. Az EU-források hiánya mindenképpen megszorítással ér fel. Az, ami a forint árfolyamával az elmúlt években történt, mindenképpen megszorítás - emlíkezzenek, hogy 2010-ben milyen árfolyamon vették át a kormányzást -, és összességében ez így már nagyon-nagyon sokba kerül a családoknak.

Tehát át lehet szerkeszteni így a minisztériumi struktúrát, de a nap végén megint csak az lenne a legfontosabb szempont, hogy a szülőföldön való boldogulás könnyebb-e vagy sem. Könnyebb önálló otthonhoz jutni Magyarországon? Egy budapesti lakás megvásárlásához 16,2 évnnyi átlagjövedelmet kellene félretenni statisztikai átlagos esetben - nyilván van jobb és rosszabb eset is -, 16,2 év! Horrorisztikus összeg! Nem tudnak önök mit üzeni ezeknek a magyaroknak, akik 30-40 közöttiek, városiak, szeretnének gyermekeket, szeretnének a szülőföldön boldogulni, és nincs ott az asztalon, hogy milyen életpályát tudnak a családtámogatási rendszer segítségével befutni.

Eddig még valamiben reménykedhettek, aztán lelépült a lakáscélú állami előtakarékoság állami lába, utána most megnyirbálják a babavárót meg a CSOK-

ot, tehát folyamatosan szűkülnek azok a lehetőségek, életfeltételek, amelyek egyébként a legfontosabb korosztályoknak szólnának. Nem lehet prioritizálni persze a korosztályok között, ezt elismerem, de kivándorlási kockázat szempontjából a legveszélyeztetettebbek azok, akik nem biztosak abban, hogy a szülőföldjükön tudnak boldogulni.

Összességében tehát arra kapacitálom önöket, hogy változtassanak, és az amúgy nekünk járó források megszerzését ne veszélyeztessék tovább, és ne gondolják azt, hogy önmagában a minisztériumi struktúra átalakításával ez a probléma megoldott, mert sajnos egyáltalán nem. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel jegyző úr, képviselő úr. A következő hozzászóló Nacsa Lőrinc képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony nekem jött, és azt mondta, hogy én hazugságokat fogalmaztam meg (*Közbeszólások a DK soraiból. - Arató Gergely: Csendben, Lőrinc, csendben! - Az elnök csenget.*), de nem sikerült elmondania, hogy melyik része nem volt igaz. Én azt állítottam, hogy önök bezártak kórházakat. Ez igaz vagy nem igaz? Igaz vagy nem igaz, hogy bezártak kórházakat? (*Nagy Csaba: Igaz!*) A Schöpf-Mereit, a Budai MÁV Kórházat, a borsodi dialízis centert, a Kecskeméti Repülőkórházat, a Parád-fürdői Állami Kórházat és például az OPNI-t. (*Gréczy Zsolt: És melyiket nyitottátok ki?*) Tehát önök ezeket bezárták, miközben az önök barátja, Molnár Lajos azt mondta, hogy nem fognak bezárni kórházakat. Így volt?

Önök rengeteg kórházban megszüntették az összes aktív ágyat: Bonyhád, Kapuvár, Szikszó, Várpalota, Zirc, Nagykovács, soproni szanatórium, fővárosi Szent Rókus Kórház. Ez volt az önök egészségpolitikája. Vízitdíjat vezettek be, elbocsátottak orvosokat, elvettek egyhavi bért az ápolóktól, ez volt az önök... - tényeket soroltam, tisztelt képviselő asszony, és ön ezzel nem tudott vitakozni. Az önök idejében tönkretették az egészségügyet.

Az OECD adatai szerint egyetlenegy országban csökkent abban az időszakban az egy főre jutó egészségügyi kiadás: Magyarországon. Az OECD-tagállamok között (*Gy. Németh Erzsébet ingatja a fejét.*) egyetlenegy... - nézze meg, tisztelt képviselő asszony! Lehet ingatni a fejét, így volt, az OECD-tagállamok közül egyetlenegyben csökkent az egy főre jutó egészségügyi kiadás, Magyarországon, az önök kormányzása alatt.

De nézzük az oktatást, mert ezt is idehozta a képviselő asszony, hogy az önök idejében hogy szárnyalt az oktatás, meg milyen jó eredményeket értek el a diákok és az oktatási rendszer. 2002-2006 között Medgyessy Péter és Gyurcsány Ferenc vezetésével 616-tal csökkent az állami és önkormányzati óvodák és iskolák száma; 616-tal csökkent! (*Gy. Németh Erzsébet: De volt 50 százalékos béremelés, ugye, ha jól emlékszem?!*) A teljes intézménylétszám 10 százalékát jelentette ez. A teljes intézménylétszám 10 százalékát

bezárták. 381 kis faluban szüntették meg a közvetlen helyben oktatás lehetőségét; 381 kis faluban, tisztelt képviselőtársaim! (*Arató Gergely közbeszól.*)

Mi történt? Fizetős lett az óvodai és a bölcsődei étkeztetés az önök idejében.

(14.20)

Előtte nem kellett fizetni, aztán fizetni kellett. Önök azt mondták, hogy a családok szenvedjenek, és fizessék ki a bölcsődében és az óvodában az étkezést.

Mit csináltak önök a Nemzeti Tankönyvkiadóval? Itt ültünk képviselőként, ön támogatta ezeket a döntéseket, hogy a Nemzeti Tankönyvkiadót Gyurcsány Ferenc barátjának, egy nyereséges kiadót áron alul privatizáljanak. Egymilliárddal több volt a legolcsóbb ajánlat, tisztelt képviselő asszony, a Nemzeti Tankönyvkiadóra, de egymilliárddal olcsóbban Gyurcsány Ferenc haverjának odaadták, és ezután az egekbe nőtt a tankönyvek ára. Ezek a tények, amiket én említettem, ezek azok a megtörtént események, amiket ön itt a szavazatával támogatott. Arató Gergely szintúgy a szavazatával, sőt ő kormánytagként kormányzati döntésként is támogatta és előkészítette ezeket a dolgokat.

Tanárhíányról beszél, tisztelt képviselő asszony? 14 ezer tanárt rúgtak ki az önök kormányzása idején. 14 ezret! Szeret itt a KSH-ra hivatkozni. Nézze meg, tisztelt képviselő asszony: 14 ezer! Igen, erre cinikusan Arató Gergely a múltkor azt mondta, hogy nem ők, ők csak nem adták oda a pénzt, hogy az önkormányzatok rúgják ki, tehát nem ők rúgták ki, hanem az önkormányzatok rúgták ki. Ez nagyon-nagyon cinikus, és azt gondolom, hogy a pedagógusokra nézve kifejezetten sértő, hogy megpróbálják letagadni ezt.

Nézzük meg, hogy milyen volt az önök uniós politikája! Az uniós forrásokat hozták ide rendszeresen. Az önök idejében, amikor önök kezelték a kohéziós forrásokat, akkor forrásvesztés volt Magyarországon. Önök nem voltak képesek lehívni a forrásokat, ami nekünk jutott és járt (*Gréczy Zsolt: Hazudsz!*), és meg kellett volna pályázni, elő kellett volna állítani, értelmes programokat kellett volna benyújtani; és Magyarország forrásvesztést szenvedett el önök miatt, tisztelt képviselő asszony. (*Kálmán Olga: Nem zavar a valóság?*) Azok a független-objektív újságírók, akiknek sose szokták zavarni a tények a tisztánlátásukat (*Kálmán Olga: Jaj, de vicces volt! - Az elnök csenget.*), ugye, képviselő asszony?

Cáfolja meg, hogy bezártak nyolc kórházat! Nem tudja megcáfolni. Cáfolja meg, hogy bevezették a vízitdíjat! (*Gy. Németh Erzsébet: És melyiket nyitottátok újra?* - *Gréczy Zsolt: Melyiket nyitottátok újra?*) Cáfolja meg, hogy kirúgtak 14 ezer tanárt! Cáfolja meg, hogy 381 településen bezárták az iskolát! Cáfolja meg, hogy az állami, önkormányzati óvodák, bölcsődék, iskolák száma 616-tal lett kevesebb! Ezek az önök tevékenységének a gyümölcsei. Lehet itt egy másik mozzint fölfesteni, mert önöknek ki lett adva, hogy Gyurcsány Ferencet meg kell védeni, és életünket és vérünket, de hát nem ez történt, tisztelt képviselő asszony!

Önök hozták ide azt, hogy abban az időszakban milyen jól is működött ez a rendszer. *(Gy. Németh Erzsébet: Így-így!)* Miközben arról beszélünk, hogy a minisztériumok felsorolásában szétválak az Igazságügyi Minisztérium és az Európai Unió Ügyek Minisztériuma. Miért válik szét? *(Kálmán Olga: Majd Völner biztos megmondja a bíróságon!)* Teljesen világos. Ezt is elmondta képviselőtársam, elmondta az államtitkár, augusztus 1-jétől így lesz. Azért, mert önök a kormányzati teljes alkalmatlanságukat úgy próbálják meg leplezni, hogy a Fidesz-KDNP minisztereit próbálják meg valamiféleképpen rossz színben feltüntetni, és a szakpolitikájukba próbálnak valamilyen módon belekötni, miközben most már látjuk, hogy nőnek ezek az eszközök; mert régen még csak nokias doboz volt, most már zárt adománygyűjtő ládika a korrupció jelképe, tehát látjuk mi, hogy hogy mennek a dolgok önöknél. *(Gréczy Zsolt: Hatvanpuszta!)*

Én már azon is csodálkoztam, hogy ma bejöttek dolgozni, mert azt gondoltam, hogy július 4-e annak, aki dollárban kapja a fizetését, szabadnap, de legalább itt vannak; én örülök, hogy itt vannak, eljöttek és vitatkoznak. *(Gréczy Zsolt az elnök felé: Egy NATO-szövetségest gyaláz éppen a KDNP!)* De én arra kérem önöket, hogy amikor mi tényeket említünk, akkor arra csak tényekkel válaszoljanak, ne pedig mindenféle fenyegetésekkel. *(Gréczy Zsolt: Atyaúristen! Sötétség...!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Én pedig arra kérem Nacsa Lőrinc képviselő urat is, ellenzéki képviselőtársakat is, hogy térjünk vissza a konkrét törvényre. Megadom a szót Latorcai Csaba államtitkár úrnak, aki soron kívül kért szót.

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Csak egy megjegyzést. Először itt kiabáltak, hogy melyik kórház nyitottuk újra - hát, például az Országos Pszichiátriai Intézetet a Nyíró Gyula Kórházban. Nem olyan régen Országos Mentális, Ideggyógyászati és Idegsebészeti Intézetként újraalapítottuk. Lehet, hogy ez fáj önöknek.

De szeretném megköszönni az utóbbi ellenzéki felszólalásokat, mert Keresztes és Z. Kárpát képviselő urak felszólalása már sokkal higgadtabb, kiegyensúlyozottabb és némileg konstruktívabb is volt, és köszönjük, hogy legalább azt elismerik, hogy a mindenkori kormánynak feladata, felelőssége és lehetősége is, hogy a mindenkori kormánystruktúrát az aktuális gazdasági és társadalmi viszonyoknak megfelelően, az aktuálisan leghatékonyabban kialakíthassa. Köszönjük, hogy ezt legalább nem vitatják el tőlünk.

De hogy kik is kockáztatják az európai uniós forrásokat? Mert ez újra és újra, a legutóbbi felszólalásokban is előkerült. Nemde a baloldali ellenzék az, aki kockáztatja Magyarország európai uniós forrásait? Hát önök azok, akik nem szavazták meg azokat a törvényjavaslatokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezek a források Magyarországra érkezenek! Hát, ha támogatnák, ha nem kockáztatnák, akkor megszavazták

volna. És az önök, a baloldal európai parlamenti képviselői azok, akik az Európai Parlamentben mindent elkövetnek annak érdekében, hogy lejárássák Magyarországot. És valóban, elnézést kérek, mert az LMP európai parlamenti képviselője nem tesz ilyet, hiszen nem érték el az Európai Parlamentbe jutási küszöböt. *(Gréczy Zsolt: A KDNP sem!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Latorcai Csaba államtitkár úr. *(Kálmán Olga: Jaj, de jól odavágott! - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Két percre megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Nacsa képviselő urat nem szeretném megzavarni ebben az ámokfutásban, legfeljebb egy figyelmeztetést szeretnék hozzá intézni, hogy arra vigyázzon, hogy aki mindig hátranéz, az előbb-utóbb orra bukik.

De ezen túl viszont Latorcai államtitkár úrra szeretnék válaszolni. Persze értem, hogy nehéz helyzetben van, hiszen egy olyan miniszternek a miniszterhelyettese, aki az elmúlt évben kudarcot kudarca halmozott, és aminek ráadásul most már a létalapját is megszüntetik az új Európa-ügyi minisztériummal; megértem, hogy önnek most muszáj érdemeket gyűjtenie a kormánypropaganda felé, muszáj bizonyítani az ön létezésének fontosságát. *(Lázár János: Ezt tapasztalatból mondod?)* De mégiscsak azt kell mondani, hogy néhány tárgyi tévedést kénytelen vagyok helyreutasítani.

Az első ezek közül az, hogy önök tévednek. Tehát az uniós források Magyarországot illetik meg, de Magyarország nem a Fideszt és a KDNP-t, nem a fideszes milliárdosokat jelenti. Magyarország a magyar vállalkozókat jelenti, a városokat, a falvakat, azokat az embereket jelenti, akiktől önök ezeket a forrásokat szisztematikus munkában ellopták 13 éven keresztül. Az a helyzet, hogy ebből lett elege az EU-nak, és ez az, amihez mi nem adunk támogatást.

Ön azt mondja, hogy de hát beterveztették a törvényjavaslatokat, és az ellenzék nem támogatta. Azért, mert akkor is elmondtuk, hogy ezek a törvényjavaslatok nem szüntetnek meg a korrupciót és nem állítják helyre a jogállamot, tehát nem alkalmasak arra, hogy elhozzuk az uniós forrásokat. Ha ön erre egy év alatt miniszterhelyettesként egy ezzel foglalkozó minisztériumban nem jött rá, akkor ez elég nagy probléma. Persze azt gondolom, ezt ön jól tudja, csak az az érdeke, hogy mást mondjon.

Végül azt is el kell mondanom önnek, hogy ön túlbecsüli az ellenzéki EP-képviselők hatását, ők ugyanis heten vannak, és 400-500-600 képviselő szavazza meg az Európai Parlamentben azokat a javaslatokat, amelyek a jogállam helyreállítását és a korrupció megszüntetését kezdeményezik Magyarországon. Az a helyzet, államtitkár úr, hogy ön vagy nem tudja, hogy miről beszél, vagy pedig nem mond igazat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Arató Gergely képviselő úr. A következő hozzászóló Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, DK.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hát, Nacsa képviselő úr, folytathatjuk ezt a munkát még itt elég sokáig. Nyilván nem fog tudni, engem biztos nem, de szerintem a közvetítést nézőket sem meggyőzni arról. Ha önök olyan fontosnak tartották ezeket a kórházakat, kérdezem én, hogy 13 év alatt hányat nyitottak újra. Nyilván azért nem nyitottak újra, mert pontosan tudják, hogy volt annak valami oka, amiért az akkori kormány úgy döntött.

Elfelejtette felsorolni Nacsa képviselő úr azt, hogy az oktatásban 2002-ben egyedülállóan 50 százalékos pedagógusbér-emelés volt. Szerintem ma nagyon boldogok lettek volna azok a tanárok, ha a bosszútörvény helyett arról döntött volna az Országgyűlés, hogy 46 százalékkal - amit az ellenzék nagyon régóta követel - megemelik egy összegben a fizetésüket.

Azt hiszem, Latorcai képviselő úrnak, illetve bocsánat, államtitkár úrnak szeretném mondani, hogy annak azért van egy diszkrét bája, hogy ön beszél arról, hogy kormányzati pozíciókkal lekenyerezik úgymond 2010 előtti miniszterelnökök vagy politikusok egymást, és hát, ugye, pontosan tudjuk, hogy az ön szerepe mi itt ebben a tisztelt Házban (*Dr. Latorcai Csaba: Mi?*), illetve miféle kapcsolatok vannak itt egyes parlamenti tisztségviselők és ön között.

Az meg, ne haragudjon, olyan ügybe belemenni, amiről igazából alapvető fogalma nincsen a Nyíró Gyula Kórházakat (*sic!*) illetően, ez azt jelenti, hogy ön igazából tényleg nem felkészült arra, hogy itt képviselje az ügyeket. (*Dr. Répássy Róbert: Gyurcsány Ferenc és Dobrev Klára nem házastársak...*)

(14.30)

A Nyíró Gyula Kórház mindvégig fővárosi önkormányzati kórház volt, addig, amíg önök egy tollvonással nem államosították ezeket a kórházakat. Nem nyitottak önök újra semmiféle pszichiátriai kórházat, egészen egyszerűen a Nyíró Gyula Kórház átalakult egy ilyen típusú ellátást nyújtó kórházzá.

Én azt gondolom, államtitkár úr, sokkal jobb helyen voltak például a Fővárosi Önkormányzatnál a budapesti kórházak, sokkal jobban tudtak teljesíteni, jobb szolgáltatást nyújtottak az embereknek. Menjen el, és kérdezze meg ma az embereket, hogy igazak-e azok a vállalások, amiket önök tettek, amit én néhány hete itt még Takács Péter államtitkár úrtól meg is kérdeztem, tartják-e még mindig azt a vállalásukat, hogy ha valakinél rákgyanú merül föl, valamilyen betegnél, két hét alatt végleges diagnózis van a kezében. Nem, államtitkár úr, nincs a kezében két hét alatt végleges diagnózis, sőt most önök államosítják azokat a CT- és MR-vizsgálati lehetőségeket, szolgáltatásokat. Hogy ennek mi az értelme, mert ezeket eddig is a NEAK finanszírozta: nyilván az, hogy majd egy-néhány év elteltével ezeket is a saját csókosaiknak akár koncesszióba, akár bármilyen privatizációba átjátsszák.

Nem szól másról ez a történet, mint hogy minden egyes ágazatban, az élet minden területén - ez után a törvényjavaslat után fogja tárgyalni a tisztelt Ház a

kastélyok einstandját - önök mindent el akarnak venni a magyaroktól, és ebben az sem érdeklí önöket, hogy ezért nagyon sok ember az életével és a tisztességes lehetőségeivel fizet. Köszönöm szépen. (*Taps a DK soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Gréczy Zsolt képviselő úr, DK!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azért szólok hozzá ehhez a vitához, mert tényleg muszáj az Országgyűlés jegyzőkönyve számára azért néhány tény is rögzíteni. (*Nacsa Lőrinc: Így, Gy. Németh Erzsébet után.*)

Itt folyamatosan jön ez a „2010 előtt micsoda összeomlás volt ebben az országban, a magyar oktatásban és a magyar egészségügyben is és mindenhol”. Azért néhány dolgot rögzítsünk már! 2002-ben - ahogyan Gy. Németh Erzsébet képviselőtársam jelezte - 50 százalékos béremeléssel kezdtek az oktatásban és az egészségügyben. 2002 és 2010 között - többek között a Gyurcsány-kormány aktív közreműködésével - több száz óvodát és iskolát újítottak fel. Többen jártak egyetemre. Nézek itt Hiller István képviselőtársamra, aki akkor éppen miniszter volt, ő is vissza tudja igazolni, hogy bizony többen jártak egyetemre, mint ahányan most. Azért annak is volt értelme, hogy volt szabad tankönyvvásárlás. Abban a mi időszakunkban hat új egyetemi központot építettünk, többek között azt a Corvinust is, amit önök azóta kézen-közön a saját haverjaiknak átjártattak. De mondhatnám a SOTE-t, vagy mondhatnám a Szegedi Egyetem új tömbjét vagy akár egészségügyi beruházásként azt az Onkológiai Intézet-szárnyat, amit egyébként Gyurcsány Ferenc és Kásler Miklós, az önök későbbi minisztere együtt avatott a Kékgolyó utcában. Szóval, azt gondolom, hogy erőteljesen érdemes árnyalni azt a képet, amiről önök beszélnek.

Ha a magyar egészségügyről beszélünk: akkor is rengeteg kórházfelújítás történt, vagy akár a Bajcsy-kórház új épületszárnyának építését szintén a Gyurcsány-kormány alatt végezték el. És nem hiszem, hogy amikor önök vidékre mennek valahová (*Dr. Répássy Róbert: Mi vidékre hazamegyünk.*), akkor nem a Gyurcsány-kormány által épített autópályákat használják, hanem még a régi mellékutakat, azért, hogy mondjuk, Debrecenbe három és fél óra alatt zötykölődjenek le falvakon keresztül.

A másik pedig, ami a kormányzati struktúrát illeti: nehéz megdicsérni egy olyan kormányzati struktúrát, ahol hat darab gazdasági tárca van, de például oktatási egy sincs, egészségügyi egy sincs, és egy olyan új minisztérium jön létre, amelyik gyakorlatilag semmivé teszi azt a minisztériumot, amit eddig Navracsics Tibor képviselt. Én értem, hogy Navracsics Tibor tevékenysége egy kudarc-történet, hiszen az elmúlt egy évben semmi másról nem szólt, mint hogy hetente, kéthetente bejelentette, hogy majd a következő héten már jönnek az uniós pénzek, elhárultak az akadályok, de ezek az uniós pénzek azért nem jönnek, mert az európai uniós képviselők úgy döntöttek, hogy nem adják oda tolvajoknak azt a

pénzt, amit az ő adófizetőik megtermelnek. Bizony, ez a probléma.

És ha már önök állandóan a szemünkre vetik azt, hogy állítólag mi akadályozzuk az európai pénzek hazakeresését, akkor szeretnék mindenkit emlékeztetni: egyetlenegy olyan miniszterelnöke volt ennek az országnak - igaz, akkor éppen volt miniszterelnök volt -, aki azért fölült egy repülőre, hogy elmenjen Strasbourgba, és az Európai Néppárt rendezvényén bejelentse, hogy azt szeretné kérni - vissza lehet nézni, 2006. december 25-én vagyunk -, ő volt az egyetlen olyan, aki azt mondta, hogy vonják meg Magyarországtól az uniós támogatást. *(Nacs Lőrinc: 25-én?)* Bárki vissza tudja nézni, Nacs képviselőtársamnak is legyen a „gugli” a barátja, meg fogja találni. Egy ilyen ember volt Magyarországon, aki el akarta venni a hazájától az uniós támogatásokat, és azt Orbán Viktor-nak hívták. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, emlékeztetem őt is és képviselőtársaimat, hogy a napirendünk a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2022. évi II. törvény módosításáról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. Ha valaki nagyon eltér a tárgytól, akkor nincs más lehetőségem, meg kell vonnom a szót. Öné a szó, kedves képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. És köszönöm az intelmeket is, bár én a felszólalásomban igyekeztem maximálisan a tárgykörhöz kapcsolódni az Európai Uniót érintő és ilyen módon minket érintő kihívásokkal. Ugyanakkor a vita egy kicsit kiterjedt, bár én önmagában úgy érzem, hogy nagyon sok tekintetben ilyen kérdésekhez kapcsolódva vagy ebből kiágazva terjedt ki. Illetve államtitkár úr némileg érintett, illetve megnevezett minket, erre azért röviden muszáj reagálnom, tisztelt elnök úr, igyekszem ezt röviden megtenni.

Arra utalt államtitkár úr, hogy a baloldal, ezt, ugye, nem vettem magamra, én az LMP-Magyarország Zöld Pártjának vagyok a képviselője, de hogy az ellenzék ne szavazta volna meg azokat a megállapodás érdekében beterjesztett javaslatokat, amelyek az uniós pénzek elérését célozzák. Árnyalnom kell ezt a képet, tisztelt államtitkár úr. Ugye, mi mindig tüzetesen végignéztük ezeket a beterjesztett indítványokat, és az esetek többségében ezeket támogattuk, pontosan azért, mert szüksége van Magyarországnak ezekre az uniós fejlesztési forrásokra. Sőt, időnként módosító javaslatokat is terjesztettünk be annak érdekében, hogy ezek valóban, amennyire mi láthatjuk, a feltárt problémákra megoldást kínáljanak. Ezeket a módosító javaslatokat pedig önök rendre leszavazták. Néhány esetben nem tudtuk csak támogatni ezeket az indítványokat, amikor olyan belpolitikai tárgyú salátatörvényekbe ágyazták ezeket, amelyek konkrétan kimutatható károkat okoztak, társadalmi vagy gazdasági károkat. De összességében a politikánk mindig az

volt, hogy ezeket a megállapodásokra vonatkozó javaslatokat támogassuk.

Egy példát mondok, tisztelt államtitkár úr. Kifogásolták azt, hogy önök által is elismerhetően kifogásolja az Európai Bizottság, hogy önök elképesztő mennyiségű nemzeti vagyont helyeztek ki úgynevezett vagyonkezelő alapítványokba, jellemzően egyébként kormányhoz köthető kurátorok irányítása alá. És erre a problémára önök behoztak egy megoldást célzó javaslatot több ízben is, és ennek voltak ilyen, mondhatjuk, hogy kisebb kozmetikázást jelentő elemei, illetve voltak olyan döntések, hogy például a közvetlen kormányzati funkciót viselő kurátorok lemondtak, de összességében az alapproblémát nem oldották meg.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök hoztak egy döntést, és az én városom egyetemét kiszervezték. Ugye, egy állami egyetem volt, a Pécsi Tudományegyetem; Magyarország első egyetemi városában működő és az ország egyik legfontosabb egyeteméről beszélünk. Önök egy döntéssel ezt egy alapítványnak adták ingatlan vagyonnal, mindennel együtt, a szabadalmakkal együtt, a szellemi tőkével, a tudással, a kutatási potenciállal együtt, egyébként 7 ezer munkavállalóval együtt és egy olyan költségvetéssel, amely másfélszerese a város költségvetésének. Ez az egyetem jól láthatóan nem került jobb helyzetbe. Az egyetemen a munkavállalók fele aláírt egy petíciót, hogy kapják meg a megígért béremelést. És a kuratórium a kormányra mutogat, hogy nincs pénz arra, hogy az önök által megígért bérendezést megvalósítsák.

Én nem akarok ebbe belemenni - elfogadva elnök úr intelmeit -, hogy milyen hatással lesz Pécsre, Baranyára és az egész dél-dunántúli régióra, ha a Pécsi Egyetem nem tud megfelelően működni, nem tudja kiteljesíteni azt, ami messze-messze túlmutat a szerepét illetően, mint az, hogy Magyarország egyik legfontosabb egyeteme. De ez is mutatja, hogy egy olyan, elvi szinten semmilyen alapon nem támogatható és konkrét károkat okozó intézkedést hoztak, ami egyébként az egyik azoknak az intézkedéseknek a sorában, amelyek veszélyeztetik Magyarország uniós forrásait, amelyek valóban megjárnak a magyar embereknek.

Én arra utalok, tisztelt államtitkár úr, hogy mi mindig konstruktívak voltunk, és ezután is azok leszünk, és mi mindig olyan javaslatokat terjesztünk be, amelyek megítélésünk szerint a magyar nemzeti érdekeket szolgálják. De én azt gondolom, nem jár el helyesen a kormány, ha a kritikákat megpróbálja rögtön átfordítani, és nem von le semmiféle következtetést abból a helyzetből, ami kialakult és abból a helyzetből egyébként, ami veszélybe sodorta Magyarország európai uniós forrásait. Köszönöm, elnök úr.

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Latorcai Csaba, két percben.

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! A DK képviselői észre se vették, hogy hogyan buktatták le magukat. Hangsúlyozták és többen is elismerték, hogy ők azok, akik nem járulnak hozzá ahhoz, hogy ezek a források megérkezzenek, és itt beszéltek mindenfajta tolvajlásról, lopásról.

Tisztelt DK-s Képviselő Asszonyok és Urak! Viszszautasítom, hogy tolvajnak nevezzék a magyarországi kis- és közepes vállalkozásokat (*Kálmán Olga: Nem! Titeket!*); visszautasítom, hogy tolvajnak nevezzék a pedagógustársadalmat; ők kapnák ezeket a forrásokat. (*Kálmán Olga: Az a baj, hogy nem!*) Tőlük veszik el, nem másót!

Keresztes képviselő úrnak pedig köszönöm a konstruktív hozzáállást; remélem, hogy ez fokozódni fog. Eddig a tíz szükséges törvénymódosításból, amit az Európai Bizottsággal történő megállapodás érdekében kellett elfogadni az Országgyűlésben, kettőt sikerült az LMP-nek támogatni; háromnál tartózkodtak; ötnél részt sem vettek a szavazásban. Remélem, hogy a későbbiek során, ha lesznek, akkor nagyobb erővel fogják támogatni a kormány javaslatait.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs ilyen jelzés.*) Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Akkor megadom a szót Panyi Miklós államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, akinek 21 perc 4 másodperce van, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Valóban, a kialakult vita túlmutat a tárgyi előterjesztés keretein, de tekintettel arra, hogy rengeteg olyan témát érintettek, ami túlmutat ezeken a területeken, elnök úr intése ellenére, néhány kérdésre mégis nekem is szükséges reagálnom.

Gréczy Zsolt képviselő úr mondta, hogy fontos, hogy a jegyzőkönyv kedvéért elhangozzanak bizonyos tények, és árnyalni akarta az itt elhangzottakat. Árnycsoporthoz tartozóként ön ezt nyilván így gondolja (*Kálmán Olga: Nem az, de nem baj...*), ugyanakkor talán fontos, hogy ezt akkor inkább megvilágítsuk.

A 2002-2010 közötti teljesítményre rendkívül büszkék, ez most is elhangzott. A tények kedvéért: az önök kormányzása alatt Magyarország államadósága elszállt, 53-ról 84 százalékra nőtt. (*Kálmán Olga: És most mennyi? - Gréczy Zsolt: 50 000 milliárd...*) A magyar gazdaság növekedése 2006-ban leállt. Nem tudom, képviselő úr, észlelte-e, hogy most van egy háború Európában, gazdasági nehézségek vannak, és az államadósság pedig a jövő évre is csökkenni fog, és csökkenő pályán van. Az önök kormányzása alatt nem volt háború (*Kálmán Olga: Akkor meg gazdasági világválság volt... - Az elnök csemetet.*), nem volt energiaválság; önök akkor vitték csődbe Magyarországot, amikor (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) 2006-ban rekord költségvetési hiányt halmoztak fel, közel a

10 százalékot elérte a költségvetés hiánya... - szó nem volt háborúról, recesszióról.

Szlovákia, Románia, a környékbeli országok 6-8 százalékos gazdasági növekedést produkáltak (*Kálmán Olga: Most mennyi?*), a jegyzőkönyv kedvéért. Elhangzott, meg lehet nézni az adatokat, ön adatokkal vitatkozik; ezek a tények, képviselő úr, ha tetszik, ha nem. De nyilván önök másképp értelmezik az igazságot, ezt tudjuk az önök főnökétől is, Gyurcsány Ferentől: 2006-ban ezt ő is bevallotta, még ha ezt önök igazságszót hívják, akkor is.

IMF, lélegeztetőgép. Szintén IMF-hitelre szorult Magyarország, a munkanélküliség 12 százalékra elszállt. Nem volt olyan év, amikor ne nőtt volna a munkanélküliség az önök kormányzása alatt. Erre nyilván önök is büszkék. (*Kálmán Olga: A lélegeztetőgépekről most is beszélhetnénk...*) A több százezer családról, aki devizahitel-csapdába került, ne is beszéljünk; több év volt, amíg a magyar kormány fel tudta számolni. (*Gréczy Zsolt: Ti vezettétek be a devizahitelt...*)

Az önök kormányzása alatt szétverték a családtámogatási rendszert; ennek köszönhetően bezuhant a gyermekvállalási kedv. Ezért van az, hogy sok száz ezerrel kevesebb gyerek jár iskolába, mint járhatna. (*Kálmán Olga: Aha!*) Meg lehet nézni, a szülőképes... (*Gréczy Zsolt: A mi időnkben rekord létszámú gyerek született. Nézd már meg a statisztikát! - Az elnök csemetet.*)

ELNÖK: Egy kis türelmet kérek, államtitkár úr! Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, próbálják megőrizni a nyugalmukat. Ne kelljen figyelmeztetnem, mert annak következményei vannak. Köszönöm. Folytassa, államtitkár úr!

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Én is igyekszem akkor....

ELNÖK: Azt megköszönöm, államtitkár úr.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm. Tehát az elnökségi kérdésekre rátérve: itt 2010-11-ben volt egy fordulat; új kormány lett Magyarországon, és 2011-re került sor a magyar soros elnökségre. Most beszélünk az együttműködés kultúrájáról, a nemzeti konszenzusról, tehát magáról arról, hogy hogyan támogatta akkor az akkori magyar ellenzék ezt az elnökséget.

2010-ben, amikor ezt a roncs állapotban lévő költségvetést és gazdaságot átvette a kormány, rendkívüli gazdasági intézkedéseket vezettünk be: bankadó, különadó. Mi történt ekkor? Az akkori ellenzéki képviselők levelet írtak az akkori európai parlamenti képviselőknek - körlevelet -, amibe beírták a külföldi cégeknek azokat a kritikáit, hogy ez bizony őket diszkriminálja. Az elnökség még el se indult.

Majd azt követően az összes belpolitikai tárgyú kérdést kivitték az európai színterre; a magyar belpolitikát kivitték, és elnökségi ügyet csináltak belőle. Emlékeznek a 2011-es vitákra: az elnökség alatt az Európai Parlamentben zajló viták nem az Európai

Unió ügyeiről, hanem Magyarország belpolitikájáról szóltak. Ez 2011-ben történt, és ezért önök nagyon-nagyon sokat dolgoztak. Tehát hogyha egy ilyen hozzáállásra számíthatunk 2024 második félévében is, akkor köszönjük szépen ezt a hozzáállást, de nagyon javaslom, hogy ezen változtassanak.

Ami talán még kapcsolódik a 2011-es elnökséghez, hogy emlékeznek arra, amikor a médiatörvény, az egyházügyi törvény, a sarkalatos törvények és az Alaptörvény vitája volt: önök ezeket is kivitték, és elnökségi kérdést, elnökségi vitákat generáltak ebből.

Ágazati kérdések: az egyes szakterületek minisztériumi struktúrába való ágyazása. Önök kifogásolták, hogy azzal, hogy nincsen külön oktatási és egészségügyi minisztérium, ezeknek az ágazatoknak a képvisellete nem megfelelő. Rétvári Bence államtitkár úr itt ül minden héten, az önök rendelkezésére áll, és lehet kérdezni; világosak a felelősségi viszonyok. Maruzsa Zoltán államtitkár úr és Takács Péter államtitkár úr pedig az elmúlt időszakban végig roadshow-zta a különféle érdekképviselői szervezeteket az egészségügyi és az oktatási kérdések, átalakítások kapcsán. Tehát az az állítás, hogy mivel nincs önálló minisztérium ennek a két területnek, és ezáltal a területeknek nincs megfelelő képvisellete, érdekképvisellete, felelőse, egész egyszerűen nem igaz.

De hogy mennyire jól működik, ha önálló oktatási vagy egészségügyi minisztérium van, azt az önök működése igazolja. Elhangzott Latorcai államtitkár úrtól is, Nacsa képviselő úrtól is, de néhány adatot azért érdemes megismételni: az önök kormányzása alatt, amikor volt önálló oktatási minisztérium, 381 helyen szüntették meg az oktatást.

Akkor az egészségügyben 16 ezer aktív ágyat szüntettek meg; 6 ezer egészségügyi dolgozót bocsátottak el; bevezették a vizitdíjat, a kórházi napidíjat... *(Az elnök csenget. - Gréczy Zsolt: Ez egy figyelmeztetés volt, csak mondom!)*

ELNÖK: Térjünk a tárgyra, államtitkár úr!

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Rendben, köszönöm. Nagyon sok minden elhangzott ezzel kapcsolatban, ezért akartam erre reagálni.

Két tényadatot mondanék még akkor: az oktatásügyre 2010-hez képest 2000 milliárdot, és az egészségügyre 2010-hez képest szintén 2000 milliárdot költ a mostani költségvetés. *(Gréczy Zsolt: Mennyi a reálértéke?)*

Tekintettel arra, hogy a képviselő hölgyek és urak részéről elhangzott még a demográfia kérdése, a vendégmunkáskérdés, a környezetvédelem kérdése, a családtámogatási rendszer kérdése, a hazatérők támogatása, ugyanakkor ezek elnöki intés alapján nem képezik a tárgyat, ezért ezekre nem kívánok hosszan reagálni. *(Kálmán Olga: De kár!)*

Ezért arra kérem önöket, tekintettel arra, hogy a mindenkori kormány alkotmányos szervezetalakítási joga az önálló minisztériumi struktúrák meghatározása, támogassák a benyújtott törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A megértését is köszönöm önnek is és ellenzéki képviselőtársaimnak is.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

(14.50)

Most pedig soron következik **a kulturális örökség egyes elemeinek fenntartható fejlesztéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4252. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Lázár János építési és közlekedési miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nevében ma kérem a T/4252. számú törvényjavaslat megvitatását a tisztelt Országgyűléstől, és attól félek, hogy az expozémban azt a fajta perzselő intellektuális vitát nem fogom tudni pótolni, ami az elmúlt egy órában zajlott a Házban. Tehát ezt a fajta érdeklődési szintet nem biztos, hogy fenn fogom tudni tartani a tisztelt képviselőtársaim között. Ugyanis azért fordulok az Országgyűléshez a kormány képviselétében, hogy a képviselőtársaim támogatását kérjem az örökségvédelem, a közérdek és a fenntarthatóság érdekében.

A törvényjavaslat a kulturális örökség egyes elemeinek fenntartható fejlesztéséről szól, ami azt jelenti, hogy a kormány ahhoz kéri a törvényhozás, az Országgyűlés hozzájárulását, hogy Magyarországon az örökségvédelem területén nemzetközi mintákhoz hasonlóan a magántőke, a magánérdek is megjelenhessen, és szerepet kaphasson kontrollált, ellenőrzött és szabályozott keretek közepette.

Ennek jegyében számadással szeretném kezdeni a mondandómat, szeretném tájékoztatni arról a tisztelt Országgyűlést, hogy ma a magyar állam tulajdonában és kezelésében 804 darab kastély, udvarház és kúria van. 1945 előtt az akkori műemlékvédelmi összeírások szerint 1500 hasonló típusú létesítmény működött Magyarországon, tehát 1500 kastély és kúria volt Magyarországon, és ma 804 darab ilyen ingatlan van. A 804 darab ilyen ingatlanból 10 várkastély, 444 darab kastély, 343 darab kúria és 7 darab azonosítatlan rom az, amelyet a magyar állam kezel. A XX. század történelme keretezi ezeknek az épületeknek a sorsát, amelyről itt előljáróban annyit szeretnék az Országgyűlés figyelmébe ajánlani, hogy az első államosítási hullám 1945-ben kezdődött, majd a második 1952-ben ért véget, és 1960-ban kezdődött meg ennek az ingatlan- és épület-együttesnek a műemlékvédelmi eljárásorozata, illetve a védetté nyilvánítási folyamata.

Azonban a kultúrbarbarizmus idején, a kommunizmus idején az épületek körülbelül 50 százaléka pusztult el, került lebontásra vagy semmisült meg,

tehát ami 1990-re, a rendszerváltozásra rendelkezésünkre állt, illetve megmaradt. Az első kastély-újjáépítési joganyag és gazdasági forrás 1981-ben került a parlament elé, és került a magyar nyilvánosság elé. Ez töredéke annak, amivel Magyarország még a trianoni békediktátum után is rendelkezett, nem beszélve az első világháború előtti állapotokról. Tehát egy olyan ország és egy olyan közösség vagyunk, amely az örökségvédelem, az épített örökség tekintetében elképesztő veszteséget szenvedett el a XX. században. Tehát az, hogy ma Magyarországon minden épületet védeni akarunk, amely régi és amely a múltat szimbolizálja építészeti vagy történelmi jellegét illetően, ez egy teljesen természetes ragaszkodás és törekvés.

Szeretném azt is az Országgyűlés számára tájékoztatásként közölni -talán érdeklődő képviselőtársaim szempontjából nem közömbös -, hogy a 804 darab kastély, udvarház, kúria épülete közül a kezdeményezésemre 2014-től a mai napig 27 épület felújítására kerülhetett sor. A 27 épület 55 milliárd forintba került. A 27 épület felújítása átlagosan 50 százalékban történt meg, tehát a 804 épületből 27-et újítottunk fel az elmúlt tíz évben, ebből 14-et adtunk át, 13-nak a felújítása van folyamatban. 55 milliárdot költöttünk erre a 27 épületre úgy, hogy az épületek 50 százalékban készültek el, ennyit fedezett az Európai Unió és a hazai forrás. A 804-ből fennmaradó ingatlanhoz nem tudtunk érdemben hozzányúlni az elmúlt tíz évben, annak ellenére, hogy Magyarország soha nem látott gazdasági növekedést és erősödést ért el. *(Kálmán Olga: Ó, ó!)* Megértésüket kérem, hogyha ilyen fontos megjegyzések is elhangoznak a mondandómban.

A számok nagyon beszédesek. Nyolc olyan kastély, felújított kastélyegyüttes van, amelyeket már megnyitottunk. Ötnek a megnyitása van folyamatban és a maradék tizen-egynéhány pedig elkészülőben. A nyolc kastélyt 2021-22-23-ban 790 ezren nézték meg, tehát 790 ezres látogatószámot produkált a nyolc épület, a nyolc épület bevétele 1 milliárd 100 millió forint volt, és a nyolc épületnek a költsége pedig 3 milliárd 600 millió forint. Ezek a számok nyolc épület tekintetében, és akkor nem beszéltünk a maradék 800 épület tekintetében.

Ha megengedik, akkor itt szeretnék egy rövid kitérőt tenni atekintetben, illetve annak okán, hogy többféle történelemértelmezés létezik. Én egyiket sem vitatom, egyik létjogosultságát sem vitatom el, a mi történelemfölfogásunkban, a mi történetfilozófiai megközelítésünkben a személyiségnek komoly szerepe van a történelem alakításában. Míg a marxista történettudomány és történetírás osztályok harcának írja le a történelmet és a világ fejlődését vagy folyását, a mi meggyőződésünk szerint ennek az országnak az elmúlt ezeréves történelmében személyek, személyiségek és az ő alkotásaik jelentős mértékben járultak hozzá az ország és a közösség gyarapodásához.

Miért mondom ezt? Mert azok az épületek, amelyek ma is e törvénytervezet kapcsán a parlament elé vitaképpen kerülnek, és azok is, amelyek nem szerepelnek napirenden, szimbolikus jelentőségűek. Szimbolikus jelentőségűek azért, hiszen, ha valaki meg

akarja érteni a XVIII. századot, a fölvilágosodást, a XIX. századot, a XIX. vagy a XX. század fordulóját, akkor egyik értelmezési eszköz, ha valaki megnézi azt az épületet, ami ebben a korszakban született. A századforduló Magyarországnak megértéséhez a Parlament épületének megtekintése, megértése és földolgozása sokkal közelebb visz, hiszen a korszellemből visszaad valamit. De a helynek nemcsak építészeti értelemben van szellemisége, hanem a hely szellemisége nyilvánvalóan befolyásolta azokat, akik abban alkottak, illetve maguk az alkotók is létrehoztak házakat, létrehoztak otthonokat, és létrehoztak politikai alkotóműhelyeket.

Sokan vitatják, hogy családok történetén keresztül is le lehetne írni az ezeréves magyar történelmet, de azért mégiscsak az Árpádok jellemezték 300-400 éven keresztül ennek az országnak a történetét. Ha visszagondolunk, hogy mit jelentett a Hunyadi-kor, a reneszánsz megjelenése az építészetben Magyarországon, ha visszagondolunk arra, hogy a XVI. században a Báthoriak uralják ezt az országot, ha visszagondolunk arra, hogy a XVII. században a Rákócziak jellemzik ezt az országot, akkor nincs olyan építészeti alkotás, ami a korszak meghatározó történelmi személyiségeitől független lenne; lásd Sárospatak és a Rákócziak összefonódása. A XVIII. századi Magyarország sokszor azonosítható az Esterházyakkal, akiknek kutatója itt ül az MSZP soraiban Hiller tanár úr személyében. De ha arra gondolok - és ugye, az örökségvédelemnek, a hely szellemének és a történelemnek és a történelem megértésének fontos szerepe van most is -, ha arra gondolok, hogy három Esterházy testvér - elnézést a kiterőért -, Esterházy Miklós a XVIII. században Mária Terézia nagyköveteként Nagy Katalin és Erzsébet cárnő udvarában, testvére Ferenc Magyarország kancellárjaként, testvérük Károly egri püspökként, hárman jellemzik a XVIII. századi magyar fölvilágosodást, megszervezik Magyarország új egyházi életét, közigazgatását, oktatási rendszerét, kulturális, közművelődési infrastruktúráját, e háromnak az élettere, nevezzük így, a pápai kastély, a tatai kastély és Eger városa, az ottani püspöki palota, érseki székhely ma, az ottani líceum, leírja azt, amit a világról gondoltak, hiszen a tárgyiasult valóság az építészetben jelent meg a gondolataik megvalósulása tekintetében. Tehát a XVIII. századi magyar fölvilágosodás és a XVIII. századi magyar barokk egy testvérhármának az élettörténetén és az általuk létrehozott építészeti alkotásokon keresztül érthető meg.

Ha valaki elmegy Pápára, valaki bemegy a tatai kastélyba, vagy valaki elmegy Egerbe, és megnézi az érseki székhelyet vagy bemegy a líceumba, akkor megértheti a magyar fölvilágosodásnak, a XVIII. századnak vagy éppenséggel - zárójelbe teszem ezt, nehogy kiátkozzanak a saját pártomból - a magyar szabadkőművességnek az ország sorsára gyakorolt hatását és jelentőségét.

Tehát az örökségvédelem több mint szép épületek, amelyeket az ember turistaként bejár, örül az ottani építészeti értéknek vagy éppenséggel a kertörökségnek, és jól érzi magát, ezeknek az épületeknek üzenetértéke van. Meggyőződésem szerint Churchill

megértéséhez közelebb visz, ha valaki elmegy az otthonába, Angliába, megkeresi azt a házat, és próbálja megérteni, amit ő képviselt a politikában, mindig közelebb visz.

Ha valaki megkeresi azt a házat, ahol Bismarck meghalt, akkor valószínű, többet megért a politika és a személyiség összefüggéséről.

(15.00)

Ha valaki elmegy az előbb említett épületek mellett Eszterházára, akkor megérti azt, hogy egy magyar ember előttünk néhány száz évvel ezelőtt, egy magyar hadvezér egy ősmocsár, egy láp közepén létrehozta Versailles másolatát, megmutatva a világnak, mi, magyarok is vagyunk valakik. Arra gondolok, hogy ha Széchenyit meg akarja valaki érteni, akkor Nagycenkre mindenféleképpen el kell mennie, hogy a genius lociból, a hely szelleméből levezesse azt, hogy mit jelentett az életműve. Arra gondolok, hogy Tiszadob megtekintése nélkül nem hiszem, hogy akár idősebb, akár ifjabb Andrassy Gyula megérthető, akiknek a szerepét nem lehet eltúlozni a XIX. század második felében, különösképpen azért, mert ma még feldolgozatlan, de a tiszadobi kiállítás talán erre alkalmat kínál. Andrassy Gyulában a lovasszobrával együtt mi itt, a parlamentben az első, az 1867-es kormány miniszterelnökét tiszteljük, és elfelejtjük ezzel párhuzamosan, hogy tíz évig volt az Osztrák-Magyar Monarchia közös külügyminisztere, a császár első minisztere, a berlini kongresszus szervezője, Bismarck méltó partnere és a Habsburg Birodalom, illetve az Osztrák-Magyar Monarchia balkáni expanziójának egyik megalapozója, a német-osztrák együttműködés megalapozója. De ugyanez Geszt: két miniszterelnök, Tisza Kálmán és Tisza István otthona, ismerete és megtekintése, értelmezése nélkül nem hiszem, hogy a kor szellem felfogható vagy áttekinthető lenne.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát számunkra, fideszesek számára az örökségvédelemnek, a kulturális örökségnek és az építészeti örökségnek mindig van egy áthallása, egy második és harmadik jelentős dimenziója és jelentős tartalma is, amit rendkívül fontosnak tartok, hogy most is, a jövőben is megbecsülésre kerüljön.

Vissza az előterjesztés lényegéhez: az előterjesztés arra a kérdésre kíván választ adni, hogy ezekkel az épületekkel mit is kezdünk. Három nagy csoportra szeretném bontani a tárcám működése kapcsán az örökségvédelemhez és a minisztériumhoz tartozó épületegyüttest. Nyilván vannak az ország történetében olyan épületek - Nagycenk, Geszt, Keszthely, a Helikont alapító Festetics Györgynek az otthona vagy éppenséggel Eszterháza -, amelyeknek a jelentősége hazai és nemzetközi viszonylatban megkérdőjelezhetetlen. Ezeket az épületeket a magyar államnak kell fenntartania, működtetnie és mindenki számára hozzáférhetővé tenni a magyar oktatási-nevelési program részeképpen.

Vannak azonban olyan épületegyüttesek, amelyek esetében megfontolandó az, hogy a magyar állam fenntartja-e magának a működtetés jogát és lehetőségét. Annak a megvitatását kérem az Országgyűléstől - lehetőség szerint higgadt formában, ami ez idáig nem volt túl jellemző a téma kapcsán -, hogy vajon a magántőkének a XXI. században lehet-e szerepe ezen 804 ingatlan sorsának a rendezésében. Számomra nem megnyugtató az, hogy van a magyar államnak egy hatalmas ingatlanvagyon, amelyek ráadásul kiemelt műemlékei az országnak, örökségvédelem alatt állnak, és nem kezdünk velük semmit sem: romlanak, pusztulnak, üresen állnak, az államosítás hatására állami tulajdonban maradtak, 1990 után itt maradt az állam nyakán mindegyik, nem lett új tulajdonosuk, és mindeközben ezek az épületek pusztulnak, a hasznosításuk várat magára. Ha arra gondolok, hogy a 804 ingatlanból alig kéttucatnyi az, ami a nyilvánosság számára hozzáférhető, látogatható, megtekinthető, belakható, akkor, azt gondolom, nagy lemaradásban vagyunk.

Szeretnék egy kitérőt is tenni az 1990-es eseményekre, amelyek nem függetlenek a mostani döntésünktől. Ez pedig az, hogy 1989-90-ben az akkori demokratikus ellenzék, a teljes magyar politikai osztály egyetértett abban, hogy az 1945 előtti eredeti tulajdonosi állapotok visszaállításának nincs meg a történelmi lehetősége és feltétele. Hogy ez helyes vagy hibás döntés volt-e, majd az utánunk jövő idő eldönti, nekem vannak ezzel kapcsolatban legalább részleges aggályaim pont az örökségvédelem tekintetében, de 1990-ben ebben a házban közkonszenzus alakult ki minden párt részvételével, hogy az 1945 előtti eredeti állapot, restitúció megvalósítása ellentétes a nemzeti érdekekkel. Lényegében egy részleges kárpótlással, akkor 5 millió forint értékű kárpótlási jeggyel, az Alkotmánybíróság által megerősítve lezártuk az 1944 utáni államosításoknak mindenféle következményét. Ennek egy mellékhatása lett, hogy ezek az épületek nyilván állami kézben maradtak, nem lett új tulajdonosuk, nem lett új gazdájuk, nem érvényesült a jó gazda gondossága, és valójában egy része ebek harmincadjára jutott.

Csehországban, igaz, várva egy kicsit, de megvalósult az eredeti állapotok helyreállítására, restitúció történt, és a restitúció eredményeképpen a műemlékegyüttes egy nagyon jelentős része magántulajdonba került vissza, az eredeti tulajdonosok fenntartásába, és ha valaki az idén nyáron parlamenti képviselőként Csehországba látogat, és tesz egy kastélytúrát, akkor látni és érezni fogja a különbséget. Persze a csehek, sőt még a szlovákok is könnyebb helyzetben vannak, mint mi, mert persze beszélünk államosításról és beszélünk állami kultúrbarbarizmusról, de azt az apró tény sem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy kevés olyan európai ország van, ahol a lakosság akkora pusztítást vitt volna végbe a kastélyegyüttesekben, mint Magyarországon.

Ugyanis 1945-ben nem vagy nemcsak a megszálló szovjet hadsereg, hanem a magyar lakosság is fosztogatta ezeket az épületeket részben a maga javára, részben üzleti célból, és ez azt eredményezte, hogy ma egyetlenegy olyan műemléki kastélyunk

sincs, amelynek az eredeti berendezésegyüttese meg lenne, míg Szlovákiában és Csehországban, Ausztria szovjet megszállási zónájában vagy Kelet-Németországban, vagy Lengyelországban ez a fajta fosztogatás, ez a fajta önpusztítás, ez a fajta kultúrbarbarizmus nem volt jellemző. Eredeti állapotban meglévő kastélyegyüttesek maradtak fenn, mert részben a megszálló szovjet hadsereg sem volt olyan mértékben pusztító, részben a lakosság sem érezte azt, hogy mindenféleképpen az ingatlanok kifosztásával kellene saját magát politikai, erkölcsi és anyagi értelemben kárpótolnia a feudális elnyomással szemben - idézőjelbe téve. Tehát az, hogy itt tartunk, számos történelmi összefüggésnek az eredménye.

Azt azonban mindenféleképpen megjegyezném, hogy az 1990-es döntés után abban a helyzetben vagyunk, hogy az a vagyon, amely 1945 után államosításra került, részben vagy egészében már privatizálásra került, a korábbi nagy vagyonokhoz hozzátársított ingatlanportfólió, felépítmények, kastélyok és a többi meg állami kézben maradt. Tehát miközben a földprivatizáció végbement Magyarországon 1990 óta, a vállalatok és vállalkozások privatizációja végbement, az a vagyon privatizálásra került az elmúlt 32 évben, ami tartotta ezeket az ingatlanok komplexumokat, nyilvánvalóan ezek az ingatlanok a magyar államra maradtak. Nem vagyok benne biztos, hogy ez helyes és bölcs döntés volt 1990-ben, illetve nem biztos, hogy minden szempont mérlegelésre került, és nem világos, hogy az örökségvédelemre milyen hatása lett ennek.

Én azt vallom, hogy az, amit Károlyi György, a Lánchidat Széchenyi Istvánnal megépítő Károlyi György dédunokájaként, Fehérvárcsurgón megvalósít 1997 óta a magyar állammal közösen, saját örökségét birtokba véve és építve, jó példa arra, hogy magántőkével, magánérővel, akár a családi leszármazottak képviselőjében, hogyan lehet egy ilyet visszahozni, hogyan lehet működtetni, és hogyan lehet jól hasznosítani a köz javára is.

Tehát én szeretném, ha az Országgyűlés lehetőséget biztosítana és keretet teremtene arra, hogy a magyar kormány a kilencvenes évekhez hasonlóan kialakíthasson egy olyan joggyakorlatot, amelyben magánszemélyek, magánentitások - tehát nem állami entitás, értem ez alatt az önkormányzatot és az egyházat is - lehetőséget kapnának a mai állami tulajdonban vagy állami kezelésben lévő kastélyegyüttes közül a hosszú távon nem állami fenntartásban maradó létesítmények átvételére. Ez természetesen óriási felelősséget és feladatot jelent, hiszen egy tulajdonátadás vagy egy 99 éves vagyonkezelői jog, amire a törvény javaslatot tesz, nem jelenti az örökségvédelem szintjének a csökkenését, nem jelenti a közgyűjtemény védelmének a csökkenését.

Annak a megfontolását kérem a tisztelt képviselőtársaimtól, hogy 32 évet mérlegeljünk. 32 év alatt mi 16 évet kormányoztunk, 16 évet voltunk ellenzékben, 16 évet kormányozta az országot a jobboldal, és 16 évet kormányozta az országot a baloldal, mindenkinek megvan az örökségvédelem területén a maga tapasztalata és gyakorlata. Azt gondolom, kockázat

nélkül állíthatom a tisztelt képviselőtársaim számára, hogy nem sikerült optimális modellt felállítanunk ezeknek a régi épületeknek az üzemeltetésére és működtetésére, de ezek az épületek többet érdekelnek. Ha nem lett volna európai uniós forrás 2014-ben, akkor nem tudtunk volna 55 milliárd forintot költeni ezeknek az ingatlanoknak a sorsára, még akkor sem, ha turisztikailag egy részük adott esetben megtérülő beruházásnak tekinthető. Az a kérdés, hogy kialakult-e Magyarországon 32 év alatt egy olyan gazdasági erő, amely képes ezeknek az ingatlanoknak a működtetésére a jó gazda gondosságának a jegyében.

Itt szeretném azt szóba hozni, hogy Nyugat-Európában a vállalati vagy magánvagyonoknak igenis van közcélja és van közfeladata; nagyon sok olyan épületegyüttes van az Egyesült Királyságban, és 2017-ben Olaszország 106 kastélyt adott magánkezelésbe.

(15.10)

Igenis van annak rendje és módja, van annak hagyománya és van annak szokása, hogy egy magánszemély, egy magánvállalat, egy magánérdek egy közvagyonot vesz át működtetésre, és azt a köz javára üzemelteti, építi és használja. Az más kérdés, hogy ma Magyarországon a mecenatúra sem a kortárs képzőművészet, sem a régi művészet, sem az építészettörténet, sem a régi épületek tekintetében nem divat, az adórendszer nem preferálja, a társadalom meg nem hálálja. Nem ismerek olyan nagyvállalkozót, aki a köz érdekében egy régi épületet átvett volna, és a köz javára működtetné és üzemeltetné. Önkormányzatokat jóval többet: Pápa város önkormányzata, a római katolikus egyház vagy a református egyház vagy a görögkatolikus egyház jó néhány műemléki épületet működtet és üzemeltet a köz javára.

Az a kérdés, hogy megteremthetjük-e, eljött-e a pillanat, hogy megteremtsük annak a föltételeit, jogi föltételeit, jogi garanciáit, hogy magánvállalatok, nagyvállalatok, nemzetközi reputációval bíró vállalatok - mondjuk, az OTP, a MOL vagy a Richter - átvegyenek a magyar államtól egy ilyen volumenű, ilyen léptékű épületet, amelyet az év 300 napján a közgyűjtemény hozzáféréseivel a köz javára működtet, az év minden napján reggel 10-től 19-ig a kertet nyitva tartja, a fennmaradó időszámban adott esetben annak a vállalkozásnak, annak a cégnek a társadalmi reputációját vagy éppenséggel reprezentációját biztosítja ott. Olyan dologról beszélek, ami Ausztriában, Németországban, Franciaországban, Angliában napi rutinnak minősül.

Én értem a bizalmatlanságot, én értem az aggályokat is. Mikor ez a törvényjavaslat ide bekerült a parlament elé, sok vitán ment már át, hiszen a kormányban is számosan elleneztek, és a Fidesz parlamenti frakciójában is, félve egyfajta bújtatott privatizációtól. De ha valaki megnézi ennek a törvénynek a szövegét, és elvonatkoztat attól, hogy ezt a törvény-szöveget ki terjeszti a parlament elé, akkor láthatja

azt, hogy a törvényszöveg garanciákat ad. Garanciákat ad arra, hogy a megszerzett ingatlan, a működtetésbe kapott ingatlan nem elidegeníthető, nem megterhelhető, a nyilvánosság számára kell működtetni és üzemeltetni, a jó gazda gondossága jegyében föl kell újítani.

Mondok önöknek egy példát. Ráköltöttünk 5 milliárdot Békés megyében, Békéscsabától nem messzire a kigyósi Wenckheim-kastélyra. Ezzel az 5 milliárddal annak az épületegyüttesnek a 40 százaléka van kész, a 60 százaléka nincs kész. Füzérradványban elköltöttünk szintén 4 milliárd forintot. Az épület 50 százaléka van kész, másik 50 százaléka nincs kész, és nem látom a magyar államnak azokat az erőforrásait, hogy ott most rövid időn belül másik 5-10 milliárd forintot el tudjunk költeni. Az a kérdés, hogy meg tudjuk-e teremteni a föltételeket, meg tudjuk-e teremteni azt a társadalmi elvárást a nagyvállalataink felé, hogy ezek a nagyvállalatok az épített örökség védelme érdekében, az örökségvédelem megőrzése tekintetében áldozatot hozzanak és áldozzanak.

Szeretném azt is a tisztelt képviselőtársaim figyelmébe ajánlani, hogy kellő körültekintéssel jártunk el, hiszen a magyar nemzeti vagyonról szóló törvény kétharmados törvény, az alkotmány védi a magyar nemzeti vagyont, így annak elidegenítésére, megterhelésére vagy működtetésére speciális szabályok vonatkoznak. Én azt gondolom, hogy amit ide letettünk a parlament asztalára, az megfelelő egyensúly, megfelelő garancia a későbbi működtetést illetően. Sőt, azt tudom önöknek mondani, hogy ha a törvényt így fogadja el az Országgyűlés, akkor lasszóval kell majd keresnem azokat a vállalkozókat, akik átvesznek ilyen ingatlanokat működtetésre és üzemeltetésre (*Kálmán Olga: Jaj, jaj!*), mert valóban azt gondolom, hogy nem az anyagi haszonszerzés, hanem talán a társadalmi megbecsülés erősítése, a társadalmi felelősségvállalás az, ami motíválhat egy vállalatot abban, hogy az örökségvédelem érdekében áldozzon.

A társadalmi felelősségvállalás jegyében Magyarországon az elmúlt 32 évben mozgósítjuk az adóforintokat a színházak javára, mozgósítunk adóforintokat sport javára, mozgósítunk adóforintokat képzőművészet, mecenatúra javára korlátozott keretek között, de az örökségvédelem érdekében nem. Ha belegondolnak abba, hogy Budapesten egy műemléki védelem alatt álló belvárosi lakás megvásárlása hátrányt jelent a vevő számára a jelenlegi jogi környezetben, ezért vezet a belváros a kiüresedéséhez és az ottani ingatlanállomány leértékeléséhez az ellentételezés nélküli műemléki korlátozás, az világosan bizonyítja azt, hogy ezen a területen is van bőségesen tennivalónk. Azt gondolom, hogy rendszerváltozásra és elsősorban szemléletváltásra van szükség. Én ebben szeretném kérni az országgyűlési képviselő-társaim állásfoglalását, mérlegelését.

Úgy terjesztettem be a törvényjavaslatot, hogy legyen idő ennek a kitérgetésére, tehát nincs sürgős szükség e tekintetben, a nyár alkalmas lesz arra, hogy a képviselőtársaim módosító indítványokat fogalmazzanak meg, végiggondolják ennek a jogyagnak a

szerepét és a lehetőségét. Ahhoz, hogy én a kulturális örökségvédelemmel kapcsolatos munkámat a kormányon belül még jobban el tudjam látni, nagy segítség volna, hogy a forrástérképen szerepelhetnének olyan magánforrások is, amelyek a kulturális örökségvédelembe bevonhatóak legyenek. Ennek ma Magyarországon nincs meg a törvényi föltétele. Sem kevesebbre, sem többre nem vállalkozik ez a jogszabály-előterjesztés, ez a joganyag, mint ennek a javaslatnak a megfogalmazására.

Arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy mérlegelje az előterjesztett szöveget, törvényjavaslatot, és mérlegelje mindazt, amit itt az előbb hozzátettem a szóbeli előterjesztés tekintetében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabó Tünde képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SZABÓ TÜNDE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A T/4252. számon benyújtott törvényjavaslat fontos célja, hogy növelje az érintett műemlékekkel való állami gazdálkodás hatékonyságát, és egyúttal erős jogi garanciákat adjon Magyarország mai és jövőbeli polgárainak az érintett műemlékek kiszámítható jogviszonyaira vonatkozóan, valamint azok közcélú vagyonkezelésének, szakszerű működésének hosszú távú biztosítását illetően, legyen szó akár az állami tulajdonból kikerülő, akár az annak keretei között maradó, egyaránt e törvény hatálya alá eső és álló műemlékekről.

A törvénytervezet az egyes kastélyokra, kúriákra és udvarházakra vonatkozik. A javaslat biztosítja a műemlékekkel való hatékony állami gazdálkodás lehetőségét, és új rendszert hoz létre az egyes ingatlanok fenntartása és működtetése kapcsán. A benyújtott előterjesztés az ingatlanok jelenlegi funkcióját nem módosítja, sokkal inkább azok megmaradását szolgálja.

Az átadott ingatlanok tekintetében szigorú szabályokat állapít meg a tervezet, ezáltal védi az ingatlanokat, miután azok kikerülnek az állami vagyonelemek közül.

Az előterjesztés értelmében a közreműködő magánfelet megilleti a használat és korlátozottan a saját célú fejlesztés joga, ugyanakkor a kastélyépület és az abban található közgyűjtemény, valamint a park és a kert kapcsán nyitvatartási, üzemeltetési, állagmegővási kötelezettség terheli.

A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. a tulajdonszerzővel az ingatlan és az ingóság tulajdonjogának átruházására irányuló szerződés megkötésével egyidejűleg vagyonkezelési szerződést köt. A vagyonkezelésbe vagy ingyenesen tulajdonba adott ingatlan rendeltetés-szerű használatát és működtetését az MNV Zrt. ellenőrzi, valamint az átruházásról vagy vagyonkezelésbe adásról szóló megállapodást az MNV Zrt. köti meg.

A törvényjavaslat továbbá részletesen tartalmazza a tulajdonba adott ingatlanok tulajdonjogának visszaszállását, illetve a vagyonekezelési jog megszűntetése esetén alkalmazandó szabályozást. Tulajdonba adás esetén az érintett ingatlanokat, ahogy elhangzott miniszter úrtól, 99 évre szóló elidegenítési és terhelési tilalom terhelné, amelynek lejártát követően a javaslat elővásárlási jogot biztosítana a magyar állam számára.

Fontos megjegyezni azt is, hogy ha visszaszállásra vagy a vagyonekezelési jog megszűnésére a jogszerző magánfél lemondása alapján kerül sor, akkor a jogszerző az ingatlanra fordított kiadásait nem térítheti meg az állammal.

Kiemelendő, hogy a kulturális örökség megőrzését előmozdító beruházási, valamint működési támogatás adható a törvény részletes szabályai szerint.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a nemzeti örökséget nem kibővíti, hanem gyarapítja. Értékeit megőrzi, de fontos közcél teljesítésében immár a magántólke részvételét is lehetővé teszi, ösztönzi és szigorúan szabályozza. A Fidesz képviselőcsoportja ennek alapján támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, amelyet támogatásra javasolunk a tisztelt Országgyűlés számára is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Nacsá Lőrinc tapsol.)*

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Kálmán Olga képviselő asszony, aki felszólalását itt az emelvényről, a szószékéről mondja el. Megvárjuk, míg képviselő asszony felérkezik. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

KÁLMÁN OLGA, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt tekintetes, kegyelmes Urak és nagyságos Asszonyok! Nagy öröm az nekünk, hogy a magyar nép, vagyis mindannyiunk közös vagyonából újabb mesés gazdagodáshoz juttathatjuk önöket. Tudjuk, hogy nem szerencsés az uraságokat kritizálni, az ő akaratjuk ellent mondani *(sic!)*, de most mégis szeretnénk elmondani az aggályainkat.

Tizenhárom éve reménykedünk abban, hogy egyszer csak elfogynak az éhes szájak, egyszer csak megelégednek azzal, amit már megszereztek vagy összeleptek a kormány körüli oligarchák, családtagok, de úgy tűnik, hogy feneketlen az étvágyuk. Nem elég a jacht, nem elég a kemping, kikötő, szálloda, vagyis a fél Balaton, nem elég az áram- és gázszolgáltató megszerzése, nem elég az utak, hidak, vasutak kizárólagos építése, nem elég a kizárólagos állami beruházó cím, a kaszinók, focicsapatok, médiabirodalom, reklámpiac, bankok, ez mind-mind nem elég a cimboráknak. Kellenek még a kastélyok, kúriák, várak. Nyilván a történelmi múltban a korbú bútorok és festmények között éreznék igazán jól magukat. Egy antik fotelben hátradőlve, a kandallóban ropogó tűz mellett érezhetnék azt, hogy a feltétel nélküli Orbán-hűségük nem volt hiábavaló. A mérhetetlen vagyon megszerzése és

annak egy részének feltételezett visszacsorgatása nem volt hiábavaló.

Önök azt mondják, hogy a kulturális örökség egyes elemeinek fenntartható fejlesztéséről szóló törvényjavaslatra azért volt szükség, mert: „Az állam kiemelten elismeri és rögzíti a magánjogi szereplők társadalmi értékkeremtő szerepét a kulturális örökség elemeinek védelme terén. Az állam támogatja és védi a magánjogi jogalanyok kulturális örökségelemeinek védelme terén kifejtett közérdekű erőfeszítéseit, biztosítja a szükséges jogszabályi környezetet, valamint hozzájárul a működés és a további fejlesztés középtávú kiszámíthatóságához szükséges finanszírozási feltételek megerősítéséhez.”

Nem nehéz kitalálni, hogy hogy volt ez a valóságban, miként születhetett meg ez a törvénytervezetük. Van pár NER-vitéz, például a miniszterelnök veje és kedvenc gázszerelője, akinek már van kastélya, a többi cimborának meg nincs. Azért ez mégsem járja! Nyilvánvaló, hogy Tiborc Istvánon és Mészáros Lőrincen kívül is vannak még megfelelő csókos cimborák, akiknek fáj a foga az állami és uniós milliárdokból kicsinosított kastélyra, kúriára, hiszen megszolgáltak érte. Jól leírja ez a történet az egész NER filozófiáját. Az irányítás tekintetében központosítanak, az állami vagyonok tekintetében viszont magánosítanak. Magyarul, odaadják az állami vagyont a cimboráknak.

Ismét idézek: „Az állam tulajdonában álló, a kulturális örökség elemeihez tartozó, a kulturális örökség védelméért felelős miniszter irányítása alatt álló költségvetési szerv vagy gazdasági társaság által vagyonekeztelt kastélyok, kúriák, udvarházak, valamint az ezek rendeltetésszerű használatát közvetlenül biztosító egyéb állami ingatlanok, különösen parkok, kertek, valamint ingó vagyonelemek az e törvényben meghatározottak szerint adhatók ingyenesen tulajdonba vagy vagyonekeztelésbe.” Csak hogy értsük, a kastélyokon, kúriákon, udvarházakon kívül jár a birtokhoz tartozó erdő, mező is, tehát az egész uradalom. Nemcsak az ingatlant, de a benne lévő bútorokat vagy festményeket is ingyen megkaphatják azok a természetes vagy jogi személyek, akik sikerrel pályáznak az állami kastélyok tulajdonjogára. Jaj, pályáznak?! Dehogy pályáznak! Ilyen kicsinyiségekkel önök nem bíbelődnek. Elég egy levelet írni Lázár Jánosnak, aki egy személyben dönt majd a kérelmek elbírálásáról.

Az imént, az elmúlt percekben, majdnem félóránban én embert még nem hallottam ilyen szépen beszélni a közvagyon ellopásáról, mint Lázár Jánost. Soha! Veretesen, jól összeszedetten beszélt arról, hogy hogyan játsszák el és hogyan játsszák át a cimboráknak a közvagyon. Képzelnék el, pályázat nincs, írunk egy levelet, alulírott X. Y., jóbarát, oligarcha, cimborá kérem ezt és ezt a kastélyt a birtokkal, erdővel, berendezéssel, mindennel együtt 99 évre - ennyi. Azért játsszunk el egy pillanatra azzal a gondolattal, amikor például Mészáros Lőrinc megigényel, majd nyilván meg is kap egy újabb kastélyt 99 évre. A hozzá tartozó parkban lepkéket csodál, néha rászól a neje, hogy ne nyúlj hozzá, nem szabad. Majd este levesz a könyvtárszoba egyik polcáról egy XIX. századi eredeti

verseskötetet, elérzékenyül, és álomba szenderül a rímek dallamától.

Na de önök nemcsak arra legyintettek, hogy ezeket a felbecsülhetetlen értékeket egy egyszerű igénylással kérheti majd valamelyik cimborájuk, de még a társadalmi egyeztetéssel is trükköztek. Az egyeztetésre bocsátott tervezet melléklete 12 kastélyt jelölt ki magánkézbe adásra. A benyújtott javaslatból azonban a melléklet kikerült, tehát nincs egy meghatározott lista, melyből az következik, hogy bármelyik állami kastélyra alkalmazhatják a törvényt; bármelyikre, akár mindegyikre. Tehát amit a mi adóforintjainkból és az uniós állampolgárok adójából felújítottak, most ingyen megkaphatják a cimboráik. Lázár János azt is mondta, hogy lasszóval fogja majd a vállalkozókat. Szerintem meg valahogy próbálja beszögelni az ajtót, mert annyi lesz az érdeklődő, aki majd jön a kis kérvényével, hogy melyik kastélyt nézte ki éppen magának.

Nos, tekintetes urak és nagyságos asszonyok, előre is bocsánat az illetlen kifejezésért, de ez nem más, mint a hűtlen kezelés felső foka, amit most törvénybe is iktatnak, hogy ne legyen Btk.-s tétel. De ettől még ez az; erkölcsileg, morálisan az. Ez a hűtlen kezelés felső foka! Hiába sorolják most a vitán majd, hogy közös érték, közös kincs, magántőke, minden szépül, épül, és továbbra is közkincs marad, nem marad az. Önök elajándékozzák, odaadják a közvagyonat annak, akinek megtetszik.

Most még azzal takaróznak, hogy ahol volt, ott a múzeumi funkció megmarad. Tényleg? És pusztán a véletlen műve, hogy pár hete számtalan kastélyban megszüntették a múzeumokat, az alkalmazottakat kirúgták? Tudom, a szankciók meg Brüsszel, költségmegtakarítás, pedig a gazdaság szárnyal, ezt is hallottuk a miniszter úrtól. Mi pedig pont most ugrottunk le a falvédőről. A történet sajnos nagyon átlátszó. Azért szüntették meg a múzeumokat, hogy az új tulajnak vagy bérlőnek ne kelljen ezzel bajlódnia, hogy a sok turista, látogató, kulturálódni vágyó magyar ne hogy már megzavarja a méltóságos urak és családjaik nyugalma. És milyen jól kitalálták azt is, hogy ezek az ingatlanok nem vesznek ám el, nem kerülnek örökre magánkézbe, hiszen elővásárlási joga lesz az államnak, tehát az állam visszavásárolhatja milliárdokért, amit most ingyen adott. Hát, ügyes!

Nos, önökkel ellentétben a Demokratikus Koalíció kiemelt jelentőséget tulajdonít a kulturális örökség, a műemlékek kiemelt védelmének, értékalapú kezelésének. A magyar vonatkozású történelmi, kulturális örökség, a magyar művészeti történelem, a múlt és hagyomány szempontjából jelentőséggel bíró épületek, építmények fennmaradása, megőrzése és fenntartása a Demokratikus Koalíció programjának fontos eleme. Erre hivatkozással akár egyet is lehetne érteni a törvényjavaslat indoklásában foglalt nemes, a műemlékek kiemelt védelme értékalapú kezelése céljaival.

De ahhoz, hogy a mögöttes szándékot megismerjük, hát, legendó csak néhány újságcikket elolvasni az elmúlt pár évből, s máris megtudjuk, hogy a NER oligarcháinak Magyarország védett műemléki értékeire fáj a foga. És nem csak ennyivel segíti oligarcháinak

boldogulását az Orbán-rendszer, ugyanis az adójogszabályokat is hozzájuk igazítják. 2017 óta levonható a műemlék épületek felújításának költsége a társaságiadó-alapból. Ezenfelül a felújításokhoz jelentős összegű állami támogatásokat is kapnak, és a törvénytervezetük szerint kapnának a jövőben is. Illetve a javaslat alapján a vagyongazdálkodó mentesül a vagyongazdálkodási díj-fizetési kötelezettség alól, valamint a visszafizetési kötelezettség teljesítése alól is. Gyakorlatilag az állam megfinanszírozza mindent, a haszon viszont csak egy szűk NER-közeli érdekeltségben összpontosul.

(15.30)

13 éve hétről hétre azt gondolom, hogy önök már nem tudják alulmúlni saját magukat - és mindig tévedek, hiszen mindig sikerül egyre mélyebbre sülyedniük. Most éppen azzal ámítanak minket, hogy csak a kulturális értékeinket védik meg, miközben pedig ismét a hatalomra és az urizálásra éhes cimboráikat akarják kistafrungozni, megjutalmazni. Az önök értékrendje szerint ezek a cimborák megérdemlik a közvagyonot, hiszen szépen és odaadóan szolgálták az urukat és annak hatalomban maradását; megérdemlik, hogy a hétköznapi életükben is uraknak érezhessék magukat a közpénzből felújított kastélyokban, várakban.

Ismét illetlenül szólok az urakhoz, de higgyenek nekem: hiába álmodoznak arról, hogy arisztokraták lesznek, akkor is csak a rendszert kiszolgáló oligarchák maradnak, akiknek tetteiről és tevékenységéről egyszer még undorral fogunk olvasni a történelemkönyvekből. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, a Momentum és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Kálmán Olga felszólalását a tények nem zavarták meg, ez világos, ugyanakkor gyorsan visszakerestem a telefonomban - hiszen korábban Arató Gergely azt kérte tőlem, hogy a Google legyen a barátom; megfogadva a tanácsát megnéztem -, hogy mit mondott Kálmán Olga akkor, amikor 2009-ben a Gyurcsány-kormány idején a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó kérte a kulturális minisztertől a gyulai Almásy-kastély és még másik kilenc kastély kizárólagos állami tulajdonból privatizálását, nem 99 évre, örökre, akár egy forintért. Képzelmek el, nem találtam ilyen nemes felszólalást, ilyen felháborodást, nem találtam úrinői felszólalást, nem találtam... *(Kálmán Olga: 2009-ben?)* 2009-ben... *(Kálmán Olga: Nem voltam képviselő, nem zavarja?! - Az elnök csenget.)* Nem volt magánvéleményem sem, nem volt véleményem a politikai történelekről. *(Kálmán Olga közbeszól.)* Bárhogy kerestem Gréczy Zsolt felháborodását, bárhogy kerestem az ifjú momentumosok felháborodását *(Derűtség a*

Momentum soraiban. - Bedő Dávid: 16 éves voltam!), nem találtam meg; nem találtam senkinek a felháborodását, amikor 2009-ben a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő levélben fordult a Kulturális Minisztériumhoz a gyulai Almásy-kastély és másik kilenc, teljes állami tulajdonban lévő kastély privatizációjáért.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem egy egyszerű törvény tárgyalásán vagyunk. Ahogy a miniszter úr elmondta, a frakcióülésünkön is voltak viták, voltak szkeptikus hozzászólások, mert szerintem van egy alapvető filozófiai kérdés, amelyre választ kell keresnünk - a miniszter úr az exozójában elkezdte -: mit kezdünk azokkal a műemlékekkel, azokkal a kastélyokkal, azokkal a kúriákkal, azokkal a várakkal, amelyekhez a magyar történelem nagyon fontos eseményei és nagyon fontos személyiségei kötődnek; mit kezdünk 2023-ban egy 1800-as, 1700-as, 1600-as években épült épülettel, amelynek néha romos, néha felújított, néha közepes állapota van? Mi végre vannak velünk ezek az épületek, az épített örökségünk, mit kezdünk vele, és mi a célja, amivel érdemes elindulni?

Szerintem ez a legfontosabb kérdés, és itt érdemes talán kezdeni a mai vitát, nem ott, ahol Kálmán Olga elkezdte, hanem ott érdemes megnézni ezt a kérdést, onnan érdemes szerintem megnézni ezt a kérdést, hogy jelentenek-e nekünk valamit ezek az épületek mint magyar nemzeti közösség, fontosak-e számunkra ezek az épületek mint a magyar nemzet, vannak-e olyan helyszíneink, történelmi helyszíneink, amelyekhez olyan események és olyan személyiségek kötődnek, amelyek igenis hozzájárultak ahhoz, hogy mi most itt, ezer évvel később is a legnagyobb nemzet vagyunk a Kárpát-medencében. Szerintem vannak ilyen helyszíneink, és vannak sajnos olyan helyszíneink is, amelyek már nincsenek; lerombolták, elpusztították, a földdel tették egyenlővé, sóval szórták be a helyét, valamilyen módon - átalakulás, barbár rombolás, nem tudatos rombolás, természeti katasztrófa miatt - már nincsenek velünk, nem tudjuk megmutatni az unokáinknak, a gyermekeinknek, nem tudjuk mi magunk sem megnézni ezeket a helyszíneket, ahol egyébként a magyar történelem fontos eseményei zajlottak.

Szerintem a kommunisták rombolták a legnagyobbat, nem a magyar honfitársaink, akik akár üzleti vagy öncélből megpróbálták széthordani ezeket a kastélyokat; sokkal nagyobb volt a kommunisták pusztítása ebben az országban. Láthatunk olyan átépítéseket, amikor gyönyörű kastélyokat istállóknak használtak, raktáraknak használtak, ismerjük azokat a..., éppen most, az elmúlt években költöttünk arra európai uniós és állami milliárdokat, hogy a korszerűtlen, a kommunizmusban létrehozott, a falu vagy a város szélén lévő, korszerűtlen gyermekotthonokat megpróbáljuk a közösség közelébe integrálni, és ezek a gyermekek, akik gyermekvédelmi intézményekben vannak, ne egy városszéli, régi, egyébként nem felújított kastélyépületben lakjanak, hanem a valóságközelében, a közösségközelében élőhelyeken.

Én azt gondolom, hogy nagyon fontos az a vita, hogy azokat, amik még megvannak - hiszen elmondtam, hogy sok olyan műemlékünk, sok olyan történelmi

helyszínünk van, ami már sajnos nincs meg a rombolás következtében, vagy éppen azért, mert a trianoni döntés következtében határon túl vannak, a mostani magyarországi határokon túl vannak ezek a műemlékek -, tehát mit kezdünk azokkal, amelyek itt vannak, a határainkon belül, amelyek még megvannak, és amelyek érdemesek arra, hogy megóvjuk őket, és megmutassuk a gyermekeinknek, az unokáinknak, mert a történelmünk, az identitásunk egy darabja kötődik hozzá; olyan vezetők, olyan döntések színhelyei, olyan vezetők életterei, olyan történelmi események helyszínei, amelyek meghatározták azt, hogy mi most itt vagyunk, 2023-ban a magyar nemzet él, a magyar nemzet erősödik, és hogy az elmúlt tíz év volt az elmúlt száz év legsikeresebb évtizede. (*Kálmán Olga: Huhú! Huhú! - Derűltég a DK és a Momentum soraiban.*) Ezért ebben érdemes - ebben érdemes! - gondolkodni. Szerintem érdemes megóvnunk. (*Gelencsér Ferenc: Szerénység! - Az elnök cseppet.*)

Az a kérdés, hogy hogyan tegyünk ezt. Az a kérdés, hogy az-e az út, hogy évente a miniszter úr majd kiszajtol a Pénzügyminisztériumból pár milliárd forintot, és egy-egy szobával többet tudunk felújítani, a nyolcszáz-valahány darab kastélyból mindig kijelölünk egyet, kettőt vagy hármat, és elindulunk annak a korszerűsítésében, felújításában vagy csak állagmegóvásában. Azt a számot nem mondta a miniszter úr, de szerintem az is irgalmatlan nagy szám, hogy ennek a nyolcszáz darab épületnek az éves állagmegóvása - nem felújítása, nem hasznosítása, az éves állagmegóvása - milyen óriási, több száz milliárdos összeget emésztene föl egyébként a magyar költségvetés számára.

És itt jön a kérdés, amikor gondolkoznunk kell; és útelágazódás - hogyha már önök is szeretik ezt a szót, útelágazódás - előtt állunk, és el kell döntenünk, hogy innen merre menjünk. Jó-e az a magyar nemzet számára, hogyha évente, a költségvetés teherbíró képességének függvényében, egy-egy épületet, egy-egy épületnek egy-egy szobáját, egy-egy új funkcionális beépítést tudja finanszírozni a magyar állam? Természetesen, ha önök ezt állítják, önöknek abban igaza van, hogy a legideálisabb helyzet az lenne, hogyha az állam az összeset hasznosítani tudná, az állam az összeset fel tudná újítani, az állam az összeset meg tudná mutatni a nagyközönségnek, belföldi és külföldi turistáknak együtt, egyaránt, de ez nálunk sokkal gazdagabb országokban sem lehetséges. Vegyünk példának Franciaországot, vegyünk példának Olaszországot, vegyünk példának Spanyolországot például! Nem működik nálunk sokkal szerencsésebb történelmi fejlődésű és sokkal gazdagabb országokban sem; az éves kormányzati költségvetés nem tudja kigazdálkodni az összes ilyen műemlék ingatlanjának, kastélyának, várának, kúriájának a fenntartását, felújítását és hasznosítását.

Ugyanakkor az is szemben áll ezzel, hogy érték az, hogyha ezt megőrizzük, érték az, hogyha ezt bemutattjuk, érték az, hogyha ebből valami jót hozunk ki, szerintem nemcsak turisztikai szempontból, szerintem nemcsak történelmi szempontból, hanem ezek

identitásképző és egyébként értékes helyszínei a magyar történelmünknek.

És akkor itt jön a kérdés, hogy lehet-e win-win situációt találni - szerintem a törvény erre keresi a választ és a miniszter úr az expozéjában is erre kereste a választ - ebből a nehéz helyzetből. Az állami költségvetés ilyen szempontú korlátoltsága, az irgalmatlan mennyiségű ingatlantömeg, a bemutatni kívánt műemléki és történelmi helyszínek, ennek a hármas halmaznak hol van a közös pontja, és hol lehet olyan win-win helyzetet teremteni, ahol ezeknek az épületeknek az állagmegóvása megtörténik, ahol ezek az épületek bemutatásra kerülhetnek, ahol ezek az épületek megőrződnek, meg tudjuk őrizni őket az utókor számára; hol van ennek a hármas halmaznak az a közös metszete, az a közös pontja, amin el tudunk indulni, és amire akár közösen nemzeti minimumként is tudunk tekinteni.

Ha jól értem, most már változott a Gyurcsány-párt álláspontja, és már fontosnak tartja ezeknek a kastélyoknak a megőrzését. Ha jól értem Kálmán Olga vezérszónoki felszólalását, akkor a képviselő asszony azt mondja, hogy számukra is fontos, hogy ezek az ingatlanok (*Kálmán Olga: Számunkra fontos!*) megőrződjenek, meg tudjuk őrizni ezeket az ingatlanokat (*Kálmán Olga: Nincs „is”! Nincs „is”! - Az elnök csenget.*), meg tudjuk óvni ezeket az ingatlanokat, és be tudjuk mutatni ezeket az ingatlanokat.

(15.40)

Külön érdekes, amikor a képviselő asszony privatizációról beszél úgy, hogy a pártelnöke privatizációból lett milliárdos, de ez teljesen független a mai vitától. Ugye, emlékszünk arra, hogy a repteret egy kisebb budai villa áráért sikerült eladnia Gyurcsány Ferencnek, 200 millió forintért.

Hogyha valaki a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásról beszél, ha felelős gazdálkodásról beszél, akkor érdemes megemlíteni, hogy Gyurcsány Ferenc 192 állami céget privatizált. Ezek többségében nyereséges állami cégek voltak, említhetném a MÁV Cargót, vagy éppen a Vízműveket, vagy éppen számos olyan állami céget, amely nyereségesként működött, tehát például kastélyfenntartáshoz hozott bevételt az állami költségvetésbe, ezeket a cégeket áron alul az önkormányzatnak, ha úgy tetszik, urainak és úrnőinek, külföldi elvtársainak, belföldi barátainak önkormányzat eladták.

Az önkormányzat idejében az állami vagyon jelentős részében megcsappant. Az elmúlt 13 évben az állami vagyon gyarapodott. Szerintem ez egy óriási különbség. Hogyha innen el tudjuk kezdeni, ezekről a tényekről tudunk beszélgetni, és innen tudjuk elkezdni a vitát, akkor, azt gondolom, hogy rögtön közelebb kerülünk a megoldáshoz. (*Kálmán Olga: Mészáros Lőrínchez!*)

Hát, emlékszünk arra, hogy Budapest Airport, Postabank, MOL-részvények, Antenna Hungária, MÁV Cargo, ezek mind-mind nyereséges (*Kálmán Olga: Tiborcz, Garancsi!*), mind-mind nyereséges cégek voltak. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) S hova kerültek? Külföldi tulajdonba vagy a Gyurcsány-érdekkörbe.

Ha már fontos épületekről beszélgetünk itt, ejtsünk egy szót az Apró-villáról is mint az egyik budai fellegváról. (*Kálmán Olga: A Fidesz-székházról! - Bedő Dávid nevet.*) Látom, Bedő képviselő úrnak ismerős, sokszor járhat arra. (*Bedő Dávid: Miniszter úr, emelje már a színvonalat! Nem értem, miért beszél erről!*) 9 millió forintért vette meg a Gyurcsány házaspár az 1990-es közepén, aminek a 10 százalékát kellett kifizetni. Tehát ha valaki hűtlen kezelésről beszél, tisztelt képviselő asszony, DK-s színekben, annak a figyelmébe ajánlom, hogy 9 millió forintért, és abból 900 ezer forintot kellett kifizetni. Pár éve Gyurcsány Ferenc azt állította, hogy eladja ezt a vitát. Szerintem találunk rá vévőt vételi értéken 9 millió forintért, és akkor nem bukik semmit a volt miniszterelnök, nehogy a milliárdos vagyona kárt szenvedjen.

Azért a privatizációkor, ezt meg kell említeni, tisztelt képviselő asszony, hogy önök mit műveltek a privatizáció területén, és az állami vagyont hogyan hordták szét, és lett nemes egyszerűséggel magánvagyon. Önök az állami vagyon elől az államot kihúzták, és odarakták, hogy magánvagyon. Ezek tények, amelyekkel nehéz vitatkozni. Értem, hogy fáj önnek, értem, hogy önnek ez nem tetszik, de ettől még ez a helyzet.

Amikor megnézzük ezt a törvényjavaslatot, akkor én pár mondatot ajánlanék a figyelmükbe a törvényjavaslat vitája kapcsán, ami benne van a törvényjavaslatban, például úgy - és akkor innen látjuk, hogy Kálmán Olga nem olvasta el a törvényt, és nem tartotta fontosnak, hogy mi van beleírva, hiszen egy előre megírt ítéletet hallhattunk a törvényről -, hogy az van benne, hogy a kastélyépület és az abban található közgyűjtemény, valamint a park és a kert kapcsán nyitvatartási, üzemeltetési és állagmegóvási kötelezettség terhelné azt (*Kálmán Olga: Most is nyitva van!*), aki esetleg átveszi az államtól 99 évre az üzemeltetését. (*Bedő Dávid: Nincs definiálva!*)

Az is benne van, hogy a közgyűjteményt magába foglaló épület vagy épületek bejárását a nyilvánosság számára ingyenesen vagy térítés ellenében lehetővé teszi évente legalább 300 napon. (*Kálmán Olga: Most is működik!*) Tehát ez működőképes modell lehet.

Az is benne van, hogy az ingatlanban a vagyonekezelésbe vagy tulajdonba adás napján működő közgyűjtemény láthatóságát a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvény és végrehajtási rendeletek szerint továbbra is biztosítja. Merthogy ön itt azzal vádolta a törvényt, hogy ezek nemes egyszerűséggel zárt magánkastélyok lennének. Hát, itt van benne a törvényben. Ha megszavazza a törvényt, akkor nem lesznek, mert ez van a törvényben, most olvastam fel szó szerint, hogy ez van benne a törvényben. (*Kálmán Olga: Nem ez van benne!*) Kár, hogy kettőnk közül csak én olvastam, de hát, nem baj.

Az is benne van, hogy az ingatlant a jó gazda gondosságával üzemelteti, fenntartja, állagromlását a szükséges karbantartási munkálatok végzése útján megelőzi, az egyébként szükségessé váló felújítási munkálatok elvégzéséről gondoskodik.

Ezek a törvényi garanciák szerintem bizonyítják, hogy az érintett műemlékeink a korábbi közérdekű funkciójukat megőriznék, a törvény kötelezi is a vagyongazdálkodókat a történelmi épületeink állapotának fenntartására.

A mostani törvényjavaslat az önök vadprivatizációjával és rablóprivatizációjával ellentétben itt most szigorú garanciákat biztosít az állami vagyon megőrzésére, és kizárja még a privatizáció elvi lehetőségét is. A mostani törvényjavaslat fontos célja szerintem, hogy növelje az érintett műemlékekkel való állami gazdálkodás hatékonyságát, mert nyilvánvalóan számos olyan kastély lesz, ami az állam kezelésében marad. Ez egy vegyes rendszerként fog működni, mert ez egy nagy vita, és ahogy a miniszter úr mondta, a frakcióülésem is vita volt még több verzióval ezelőtti törvényről is.

Szerintem azt a kérdést kell feltennünk magunknak ezen a napon, ezen a vitán, hogy azt akarjuk, hogy fontos helyszínei a magyar történelemnek 10-20-30-50 év múlva is látogathatók legyenek, vagy önök a pillanatnyi politikai érdekeik szerint szólalnak most itt fel; eközül kell választani szerintem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Momentum képviselőcsoportjának vezérszónoka Bedő Dávid képviselő úr, aki felszólalását az emelvényről, a szószelekről mondja el. Parancsoljon, képviselő úr! Megvárom, míg felfárad. Öné a szó.

BEDŐ DÁVID, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Egész sok mindent láthattunk a fideszes kormányzás elmúlt 13 évében. Azonban amit ezzel a kastélytörvénnyel terveznek, az egészen pofátlan és felháborító. Azt gondolná az ember, hogy a korábbiaknál mélyebbre már nem tudnak süllyedni, de úgy látszik, mindig van lejjebb.

Kastélyprivatizációnak hívják azt, ami definíció szerint lopás, mert közpénzből 40 milliárdért felújítani 12 kastélyt, majd azt ingyen odaadni a haveroknak, nem más, mint a lopás tankönyvi példája.

De nem elég, hogy meglopják az országot, még az évek óta ott dolgozó magyarokat is kirúgják, olyan embereket, akiknek szívügyük volt a kastélyok gondozása, akik helyben élnek, és akik azt gondolták, hogy innen mehetnek majd nyugdíjba. Erre jönnek önök, és egyik napról a másikra megfosztják a helyieket a megélhetésüktől.

Az a kérdés merül fel bennem ilyenkor, hogy tiszta rosszindulatból, a haverok nyomása miatt - mert hát, annyira kell nekik egy kastély -, vagy a költségvetés siralmas helyzete következtében kell ezeket a kastélyokat átjátszani. De ismerve a hatalomgyakorlásukat, talán mind a három közrejátszik.

De akkor nézzük meg, hogy milyen érvekkel próbálják védeni a védhetetlent! Önök azt állítják, hogy Nyugaton számos főnemesi család is alapítványoknak adta át a kastélyait, vagyontárgyait, birtokait, tulajdonjogát. Önök szerint Magyarországon is ugyanez fog történni azzal, hogy alapítványok tulajdonába kerülnek az ingatlanok. Ez egyszerűen nem igaz.

Az említett családok - vagy az állam adott esetben - ugyanis a tulajdonokat úgy helyezték alapítványokba, hogy az a sajátjuk maradt. A magyar állam viszont úgy készül saját vagyonát magántulajdonba adni, hogy még bevétele sem származik belőle, vagyis az említett családokkal ellentétben önként óriási vagyonról akar lemondani.

Önök azt állítják, hogy hatalmas ráfizetéssel üzemelteti az állam a kastélyokat, és az alapítványok hatékonyabban tudják majd azt üzemeltetni. Ez is hazugság. Egyrészt semmilyen összehasonlítási alapunk nincsen ennek a kijelentésének az ellenőrzésére Magyarországon, másrészt pedig senki sem jós, senki nem tudja előre, kik lesznek a tulajdonosok, és ők mire fogják használni az ingatlanokat. Semmi garancia nincsen arra, hogy ők nyereségesen tartják majd fenn ezeket az épületeket.

Ezek a kastélyok eddig köztulajdonban voltak, nemzeti tulajdonban, nemzeti vagyon volt. Mindegyik épület egymagában hordozza a magyar nemzet, történelem egy-egy darabjának, egy-egy fejezetének emlékét. Vannak olyan közkincsek, közfeladatok, közérdekek, amelyek esetében nem mindig a pénz áll az első helyen, főleg akkor nem, ha figyelembe vesszük, mennyi értelmetlen dologra költ a kormány.

Önök azt állítják, hogy az alapítványok továbbra is figyelembe fogják venni a helyi érdekeket, a település szempontjait. Ez sem igaz. A bezárt kastélyok alkalmazottainak a legnagyobb részét kirúgták, ezzel sok helyi család megélhetése került veszélybe. A megszűről jött tulajdonost semmi sem kötelezi arra, hogy a helyiek érdekeit megjelenítsék az üzemeltetési szempontok között.

Önök szerint a közérdekű alapítványok kaphatják meg az ingatlanokat, vagy más magánszereplők, cégek, vagyis azok továbbra is közérdeket, minden magyar ember javát fogják szolgálni. Ez sem igaz. A Fidesz kihasználja a jogkövető, jogtisztelő embereket és azoknak a jóhiszeműségét.

(15.50)

A „közérdekű” elnevezés szómágia, trükk! Igazából gyakorlatilag bárki megkaphatja ezeket az ingatlanokat, akit közérdekűvé minősít a kormány.

Önök azt állítják, hogy a kormány nem jó gazda, ezt a miniszter úr maga mondta. Kérdezem én, hogy ez az érv miért nem merül fel akkor, amikor a Vodafone-t felvásárolják. Miért nem merül fel akkor, amikor a budapesti repteret akarják visszavásárolni az állam számára? Akkor miért jó gazda a kormány, és akkor miért nem, amikor a kastélyokat akarják ingyen átjátszani?

És önök azt is állítják, hogy a Momentum csak zavarkeltésre használja fel a kastélyok ügyét, célja a politikai haszonszerzés. Ez hazugság! Nem zavart, hanem rendet szeretnénk a kastélyok ügyében. *(Nacsa Lőrinc: Ti mindig rendet akartok!)* Azt, hogy a tulajdonosi viszonyok ne változzanak meg! Azt, hogy a helyiek továbbra is bele tudjanak szólalni a helyi kastélyok sorsába! A Fidesz a zavarkeltő, mert megint ki akarja játszani a nemzeti vagyont.

De ha már támadnak bennünket emiatt, nézzük meg, mit csinált a Momentum a kastélyok védelme érdekében! Az érintett településeken Stummer János politikustársammal közösen (*Nacsá Lőrinc: Őjobbikos!*) megszerveztük a kastélyvédő hálózatot, amelynek köszönhetően több ezer tiltakozó aláírást gyűjtöttünk össze ezen a 12 településen. Az aláírásgyűjtésen kívül több tüntetést is szerveztünk: Nádasdla-dányban, Dégen, Tatán és Edelényben, ahol a helyiek hangosan tiltakoztak a kastélylopások ellen. Miskolcon pedig momentumos aktivistákkal több órán keresztül igyekeztük megakadályozni a Borsod Megyei Közgylűlést, hogy ne tudják zárt ajtók mögött, a nyilvánosság bevonása nélkül megpecsételni az edelényi kastély sorsát. Ahogy az pedig már megszokott, a Fidesz rendőrökkel végeztette el a piszkos munkát, és egy tucat egyenruhással vezetett ki minket a megyeházáról.

Miniszter Úr! Ön nemrégiben azt ígérte az egrieknek meg minden magyar polgárnak, amikor összegyűjtöttünk 9 ezer aláírást az elkerülő út mellett, hogy a kormány nem fog olyan döntést hozni, amelyet az érintett helyiek nem akarnak. Akkor most miért erőltetik ezeket a kastélylopásokat?

Több ezer aláírás, több száz fős tüntetések, kastélymentő hálózat - mind azt bizonyítja, hogy azok a helyiek, akik az érintett településen nőttek fel, akiknek szívügyük a kastélyok helyzete, és akiknek a megélhetése függ ezektől a nemzeti kincsektől, azok nem akarnak kastélyprivatizációt, nem akarnak fideszes vállalkozókat a nyakukba, és végképp nem akarják, hogy ezek a kastélyok kormányközeli haverok játékszerei legyenek.

Egyetlen helyes út van tehát: fejezzék be a rablóprivatizációt, és vonják vissza ezt a javaslatot! Még nem késő. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hiller István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Őné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr, Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Miniszter Úr! Több-ször elolvastam a törvény szövegét. Kérem, nézzék el nekem, hogy szakmám miatt egy másfajta kontextusba helyezzem és értelmezem mindazt, amit elolvastam, és elmondjam, hogy én, mi hogy értjük.

Először mégiscsak azt kell talán megértenünk, hogy a magyar nemzeti történelem és kulturális örökség hogyan áll össze, mekkora részéről beszélünk, és az a rész, amiről beszélünk, az egésznek mekkora egységét képezte. Akkor tudjuk elhelyezni a történelmünkben, miközben ebben a pillanatban át kell néznünk, át kell tekintenünk több évszázad kulturális örökségét. Először tehát egy történelmi koordinátát akarok önök felé fölállítani, hogy ennek alapján próbáljunk vitatkozni. A koordinátában az első az idő. Ezek olyan távolinak tűnő dolgok. XVIII. századi kastély, XIX. századi bútor... Képzeli el, hogy a magyar

államalapítástól a mohácsi csatáig több idő telt el, mint a mohácsi csatától eddig a pillanatig. Az egy hosszabb időszakasz.

Kérem szépen, az időkoordináta mellett a térben is próbáljuk elhelyezni mindazt a nemzeti kulturálisörökség-részt, amiről most beszélünk. Arról van szó, hogy az a nyolcszáz-egynéhány kastély valóban a teljes nemzeti kulturális potenciális örökség mekkora része. A mohácsi csatáig terjedő magyar kulturális örökségnek nem vagyunk birtokában az eredeti egész egyharmadának. Az Árpád-házi uralkodók teljességének megmaradt írott forrásai az egész 15 százalékát teszik ki.

Kérem szépen, megpróbálom lefordítani, hogy ez mit jelent. Mindenkinek megvan a maga szakmája. Ez azt jelenti, hogy ha valaki az Árpád-házi magyar források egészét - mindet, az összeset - elolvassa, ami megmaradt, akkor a 15 százalékát ismeri meg az egésznek. Az 1526 előtti történelmünknek ez durván 35 százaléka. Az a kulturális örökség, ami egyébként nem maradt meg, bármilyen furcsa, nem a mi nemzeti történelmünk első fél évezredében pusztult el. A legnagyobb pusztítást a török elleni visszavívó háborúk okozták, innen néhány száz méterre, a Duna túlsópartján a budai Vártól kezdődően végig a felszabadított területeken.

Kérem szépen, azért gondoljanak bele, hogy Buda visszavívása előtt 25 évvel megvoltak még azok a mennyezeti freskók, amelyeket Mátyás király festett. Az ajtófélfákon megvoltak még a Mátyás korabeli bejegyzések, vésések. Vagy gondoljanak Székesfehérvárra, a nemzeti temetkezési helyre, ami mind a mai napig vita. Történetesen olyan rombolás történt, hogy csontokat nem lehet összerakni, nemhogy épületeket. Majd utána, a Rákóczi-szabadságharc után a Habsburgok egy roppant téves döntésének eredményeként a váraink döntő többségét felrobbantották. Ezek után, hogy ha ezt el tudják helyezni egykori tanulmányaik nyomán a térképre, akkor azon területekről beszélek, ahol az egykori oszmán hódítás területe volt; következésképpen azokat, ahol nem volt, ez a pusztítás kevésbé érintette, de Trianon elcsatolta ezeknek a területeknek a döntő többségét, így aztán azt kell mondjam önöknek, hogy 1920 utánra egy egészen megváltozott nagyságrend az, amit a nemzeti kulturális örökség magyarországi, nem történelmi magyarországi területén találhatunk. A XX. századi részéről volt szó, de ahhoz, hogy az érvelésemet megértsék, ezt el kellett mondanom.

A másik a nemzetközi tapasztalatok. Tudom, hogy néhány héttel ezelőtt az Egyesült Királyság egyik legjobb szakértője járt az országunkban. A Prince's Foundationt a korábbi walesi herceg hozta létre, azóta ő az uralkodó, mind a mai napig ennek az alapítványnak ő az elnöke. 400 különböző történelmi emléket kezelnek: kastélyokat, udvarházakat, birtokokat. Ott kétségkívül létezik egy olyan modell, amiben az eredeti magántulajdonos - merthogy nem volt állam, ami elvegye - vagy éppenséggel a koronára szállt birtokok és a magántólke közös kezelése történik meg.

Itáliában is van erről szó. Tisztelettel kérem annak sajátos megértését, hogy azért nem kellene ezt az

összehasonlítást tenni, mert a mai Olaszország területén olyan mennyiségű egyházi emlék van - templom, egyházi birtok -, amely különleges státuszt ad, ezért az összehasonlítás itt egyes esetekben lehetséges, de nem ténylegesen eredményt hozó.

(16.00)

Elhangzott a csehországi restitúció kérdése. Ez nagyon érdekes abban az értelemben, hogy a XX. század második felének történelmében több azonosság mutatható ki, mint különbség, következésképpen feltehetőleg lett volna, hogy a '90 utáni viselkedésben is van valami egyeztetés, ha már az elszenvedett történelem hasonló volt. Miniszter úr felidézte a csehországi restitúció dolgát. Azt gondolom, hogy ebben nekünk, magyaroknak nagyobb óvatossággal kell gondolkodni, és elmondom, hogy miért. Igazán nem a történelem példáinak oktatása vezet, hanem hogy megértjük, hogy mi van.

Mindannyian tanulták, hogy a cseh arisztokráciát a XVII. században lefejezték, és birodalmi arisztokraták lettek csehországi birtokosok. Jól ismerhetnek néhány nevet, hiszen például a bársonyos forradalom után is fontos szerepet játszott egy Swartzenberg, Havel elnök kitűnő tanácsadója, ez az egyik olyan család, amely Fehérhegy után birtokot kapott. Ahogy a Trauttmansdorff, a Lobkowitz, a Colloredo, a Clam, a Collalto, ezek mind. Itt az a különbség a magyar birtokos családokkal szemben, hogy mivel erendően birodalmi arisztokraták voltak, mindig is voltak birtokaik - ők még nem tudták, hogy később lesz vasfüggöny - a vasfüggönytől nyugatra.

Ezért a vagyoni helyzete egy Swartzenbergnek teljesen más volt, mint egy magyar arisztokratának, akinek csak az egykori Magyarország területén volt birtoka, Nyugaton meg nem. Ezért lehet a csehországi restitúciónak alapja az, hogy egyébként volt kellő finanszírozási potenciál az eredeti birtokos családnál azért, mert bár a vasfüggönyön innen elkobozták a birtokait, de volt és megmaradt a vasfüggönyön túl. Ez tehát újabb olyan kérdés, amit érdemes megvizsgálni, ha már erről a kérdéstről van szó.

Akkor itt bele kell menni a lényegbe: a kultúra, illetve a nemzeti kulturális örökség finanszírozásának kérdésébe. Mondom ezt olyanként, mint aki a Gyurcsány-kormány kulturális minisztere voltam. Nagyon büszke vagyok rá. Őszintén köszönök minden lehetőséget, amit kaptam, megjegyzem Medgyessy Pétertől és Bajnai Gordontól is, hogy a magyar kultúráért tehettem. Őszintén büszke vagyok rá minden előnyével és hátrányával, azzal is, amit kastélyfelújítások során nyertem. Ennek a kormánynak a támogatásával én voltam az, aki kezdeményezte az Esterházy-kastély valódi és tényleges felújítását, nem kevés milliárdért, kétségkívül nem az egészet. Megjegyzem, azon kevés dolgok közé tartozik, amelyek a kormányváltás után folytatódások voltak, hiszen önök voltak már azok, akik, ha nem is az egészet, de a döntő többségét befektették. Nem lenne kész, ha nem fejezték volna be, nem tudták volna folytatni, ha nem kezdem el.

De a kultúra finanszírozásában akkor is voltak viták, csak más légkörben, tisztelt képviselők. Azt javasoltam 2007-ben, hogy fontoljuk meg angol mintára az arts and business modellt, amelynek az volt a lényege, hogy a kultúra és a művészet alkotásainak fenntartása és gyarapítása érdekében az állami forrásokhoz magánforrásokat társítsunk, és ez egy új magyar kultúrafinanszírozási modell alapja lehessen. Megjegyzem, volt olyan tehetős magyar vállalkozó, aki ebbe beszállt kortárs magyar képzőművészet ügyében.

Őnök már lehet, hogy elfelejtették, én nem: elképesztő, hogy mit kaptam a fejemre. Minden voltam, csak nem olyan, mint aki a magyar kultúra finanszírozását meg akarja újítani, miközben számos kortárs művész életművét és számos kezdő, azóta már befutott művész pályáját ezzel erősítettük vagy indítottuk el. A meggyőződésem azóta sem változott, úgy gondolom, hogy a kultúra finanszírozásában az államnak meg kell tartania az irányító szerepét, de igenis más források lehetségesek, legyenek azok az üzleti életből vagy magánforrásokból, egyáltalán nem vagyok ellene, kimondottan innovatívnak gondolom, amikor ezt megfelelő módon össze lehet hozni és azt a nemzeti kultúra erősítésére lehet használni.

Ez így elméletileg nagyon szép. Most akkor meg kell válaszolni azt a kérdést, hogy hogyan. Ebben azonban be kell hoznom azt a kimondottan szubjektív, de mégis politikai folyamatot, amely majdnem megbénítja a magyar Országgyűlésben az értelmes szakmai vagy szakmapolitikai vitákat. Ez a törvény is beletartozik, de nem ez szülte. Azt gondolom, hogy ebben a teremben talán kevesen vagyunk, lehet, hogy csak én, akik bő húsz évvel ezelőtt is országgyűlési képviselők voltunk, és emlékszem azokra a vitákra. Nagyon heves viták voltak. Elnök úr talán még jobban emlékszik rá, mint én.

Nem arról van szó, hogy szakmai meggyőződések ne ütköztek volna és lettek volna kimondottan hevesek. Eltűnt a magyar parlament, a magyar Országgyűlés tartalmi vitáiból minden bizalom. A gyanú és a gyanakvás az, ami belengi ezt a termet, az esetenkénti gyűlölködésből pedig szinte állandósult gyűlölködés lett, ami lehetetlenné teszi, hogy egyik oldalról befogadjanak véleményeket, másik oldalról elfogadjanak és elhiggyenek állításokat. Ezt nem lehet leírni egyetlen törvénnyel, sokkal inkább egy bő évtized folyamatával, ami nem e törvény vitájához tartozik, de e törvény vitájához is tartozik. Tudniillik az ellenzék nem hisz a kormánynak, a kormány meg nem hajlandó elfogadni, hogy az ellenzéknek egyetlen ép-eszű véleménye is lehet. Sohasem szoktam meg, ezután sem fogom, a véleményemet ezután is szakmai alapokra helyezem, miközben elhíhetik, hogy van politikai credóm.

Ezért a következőkben a törvény koncepciójával és konkrét megfogalmazásaival, irányvonalával szeretnék foglalkozni. A törvény az állításai döntő többségében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* egy „vagy” szót emleget, amit majd egy későbbi felszólalásban részletesen kifejtek.

(Derültség.) Addig kérem szépen, hogy gondolkodjanak, mi lehet egy „vagy” szó tartalma. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A régi rutin előjön. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólalójuk ismerteti a frakciójuk álláspontját. Elsőnek megadom a szót Dudás Róbert képviselő úrnak. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Két, azt gondolom, nagyon komoly és nagyon összeszedett beszédet már biztosan hallhattunk ma, az előbbiekből Hiller képviselőtársamtól, és miniszter úr expozéja is egy rendkívüli történelmi kitekintésre adott lehetőséget számunka. Ezt külön köszönöm. Magam is nagy szerelme és tisztelője vagyok a történelmi dolgoknak, történelmi tényeknek.

Ugyanakkor viszont azt gondolom, hogy egy rendkívül jó retorikával megáldott személyként ön egy szép köntösbe öltöztette most azt a kastélybiznisszt, nevezhetjük bárhogy, de azt gondolom, nyugodtan mondhatjuk így, amit most önök egy törvényjavaslat formájában kívánnak az Országgyűlésen úgy átvinni, hogy utána magánkézbe kerülhessenek.

(16.10)

Engedjék meg, hogy megjegyezzem, azért van annak egy diszkrét bája, amikor az önök részéről konkrétan Nacsa képviselőtársam egy felszólaláson belül a privatizációt teljesen pozitív, majd teljesen negatív kontextusba is tudja helyezni, és mindezt lenyűgöző vehemenciával képviselni is tudja, legyen szó negatívumról, legyen szó pozitívumról, attól függ, hogy melyik oldalról beszélünk. A baloldal tekintetében negatív a privatizáció, a kormánypárt részéről már ezt pozitív kontextusba helyezte képviselőtársam. Nem! A privatizációnak nincs ideológiai színezete, és még a parlamenti patkó tekintetében sem lehet elhelyezni.

Azt gondolom, a privatizációnak magát a természetét kell nézni, és innen kell vizsgálni, hogy azzal egyetértünk, avagy sem. Azt gondolom, hogy a jelen kastélytörvény kapcsán is egy olyanfajta privatizáció van, ami egyébként még külön kategóriába tartozik, hiszen ingyenes tulajdonba adásról beszélünk, még ha az feltételekhez is van kötve.

Csak nagyon röviden. Az elmúlt szűk egy évtizedben, tehát még nem telt el tíz év, teljes mértékben átalakultak a földbirtokosi szerkezetek, és én azt gondolom, szorosban kapcsolódik a jelen törvényjavaslathoz. Önök elérték azt, hogy az elmúlt szűk egy évtizedben megszűntek gazdák, megszűntek gazdálkodók, elvesztették a földterületeiket. Olyan emberek kapták meg ezeket a területeket, hogy gazdálkodjanak - csak mondjuk, műkörmösként nem feltétlen gondolta ő azt komolyan, viszont azért a földalapú támogatás tekintetében az nagyon jól jött neki, és itt nem feltétlen

szeretnék leragadni egy-egy szakmánál -, hiszen eljuttunk oda, hogy nem száz, hanem inkább ezer hektárokat halmoztak föl bizonyos emberek. Kialakult egy földesúri rendszer. Nagyon sok történelmi példát hallottunk már, azt gondolom, nyugodtan említhetem ezt is, abból a korszakból is érkeztek ma már több oldalról is példák, kialakult egy földesúri rendszer.

Kialakult egy olyan földesúri rendszer, amelyiknek már nem elég, mondjuk, egy vadászkastély - nem, bocsásson meg! -, egy vadászház, nem elég neki egy kis vendégház, ami egyébként uniós vagy hazai forrásból épült, a köré a pár ezer, pár száz vagy inkább már pár ezer hektáros föld köré vagy közepébe, vagy akár a szélére, most már dukál neki egy kastély is.

Miniszter úr, engedje meg, hogy azt mondjam, ez egy igazi kommunista tempó. Az ötvenes években fölment a Rózsadombra az akkori politikai elit, és rámutatott egyes villákra (*Nacsa Lőrinc: Apró Antal.*), és akkor azt mondták, hogy ebből lett a Kádár-villa, ebből lett az Apró-villa, és még ezt a sort hosszan lehetne sorolni. Most hasonlóképpen történik. Önök azt mondják, szidják itt a rendszerváltás előtti időszakot, szidják a kommunistákat, ugyanazt csinálják 2023-ban, mint az ötvenes években Kádárék, Rákosiék, rámutatva a villákra, csak önök nem villákra mutogatnak, hanem kastélyokra mutogatnak. Ők a jó elvtársaknak villákat adtak a Rózsadombon, önök pedig a saját oligarcháknak kastélyokat fognak adni. Ez nem támogatható. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A második felszólalója a Jobbik-képviselőcsoportnak Bencze János. Parancsoljon, képviselő úr!

BENCZE JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tényleg egy kitűnő anyagot hallhattunk öntől, nagyon jól fel volt vezetve, történelmi tényekkel alátámasztva, és van is támogatható része. Csak hogy megértse, milyen irányból állunk ezekhez a dolgokhoz, a szakmából eredően azt mondom, hogy egy mézesmadzag az egész törvény, ami el lett előttünk húzva, de ha megreforgatjuk, megmozgatjuk, átírjuk, ez egy egész jó törvény lehet, és hasznosulnak azok a kastélyok, amiket ön emlegetett, csak nem pont abban a csoportosításban, ahogy ez a 12 kastélyos tervezet volt.

Ugyanis mi volt ezeknek a kastélyoknak a funkciója? Ezek nagybirtokoknál, földbirtokoknál láttak el lakó és reprezentációs funkciót. Miből építették ezeket? Az akkori birtokok hasznából. Akkor ez egy presztízskérdés volt, hogy miben él, miben lakik az adott földesúr, kúriatulajdonos, mutatta a társadalmi beépültségét, mutatta a társadalmi rangját. Akkor ezt hozta a történelem, akkor így élt Magyarország. És mi történik most? Olyan kastélyokat akarnak kiszervezni, amik közpénzből, állami pénzből, más emberek adójából lettek felújítva. Ezzel semmilyen formában nem tudunk egyetérteni.

Miért nem? Hiába vannak benne garanciák. Annak idején, emlékeztetném önöket, amikor újraosztották az állami földeket, nagyon sokan, főleg állattartók,

lelkesen bérbe vették, eleget tettek a feltételeknek, majd két év múlva kihúzták a talpuk alól. Költöttek rá, állatot vettek, mindent, és strómanok vásárolták fel a földeket, olyanok, akik nem a földből élnek. Én úgy vagyok vele, hogy ennél a törvénynél is ez bármikor megtörténhet. Sajnos önök mutatták be, hogy az ígéreteik ennyit érnek. De ha van egy olyan törvény, hogy az totális garanciát jelent - legyen négyötödös törvény -, akkor azt mondjuk, hogy igen.

Rossz példák: a dégi kastély. Én simontornyai vagyok, ott van a szomszédságomban. Mi a törvényben a buktató? A dégi kastélyból kiebrudalták a horgászokat - mondom azt rosszindulatúan -, nem kell oda a pórnép, minek horgászik ott. Majd megszabták a kastélykert látogatására belépőt már előre. Nagyon jó, hogy bele van építve a látogathatóság akár ingyenesen, akár térítés ellenében - gondolkodjunk az önök rafkós eszével! -, tehát meg lehet szabni olyan térítési díjat, hogy a kutya nem megy oda. Ilyen volt a vendégházaknál. Olyan bérleti díjért adták volna ki, hogy talán Dubajból sem jöttek volna el az arab milliárdosok oda nyaralni. Meg lehet ezt oldani. Én inkább javasolnék egy olyat, hogy mondjuk, egy ilyen kastélynál, amibe közpénzt fektettek be és közös vagyomból adták át, legyen, mondjuk, 150 darab egyeurós nap egy évben, és jó elosztással, nem télen, nem éjszaka, turisztikai szezonban, mondjuk. Meg lehet ezt úgy csinálni, hogy jó legyen, csak kell hozzá az a szándék, hogy tényleg jó legyen.

Itt elolvastam hozzá a 2016-os kastélyprogramot, ami akkor is egy jó anyag volt. A jelen pillanat, hogy itt állunk és erről beszélgetünk, sajnos ennek a programnak a csődjét mutatja. Nem valósultak meg azok a célok, vagy nem azon a módon, ahogy anno önök ezt megtervezték. Mi volt ennek az oka? Ahogy említettem történelmi kitekintést, akkor ezek a birtokközpontok úgy épültek, hogy az az anyagi befektetés, amiben ezt felépítették, a legjobban hasznosuljon. Tehát egy Festetics gróf nem árazta túl magának, nem közpénzből csinálta, és megépítette.

A kastélyprogramnál nagyon sok felújításnak erősen túlárazás szaga volt, mondjuk így, és ez is bizonyítja, hogy nagyon kevés épült meg belőle, vagy újult fel, és csak részben. Abban önnek teljesen igaza van, ha ilyen tempóban építkezünk, ilyen tempóban újítunk fel kastélyokat, akkor ennek a műemléképület-állománynak a nagy része oda fog veszni, hiszen nagyon egyszerű számadat bizonyítja, 1945-ben 1500 fölötti kastély és műemlék jellegű épület került magyar állami tulajdonba, 2023-ra ennek a fele maradt meg, ahogy önök is elmondják, több mint a fele, 800 körül. 75 évnyi enyészet, ami részben a kommunisták rombolásának, a fosztogatásnak, az állag meg nem óvásának, a szándékos tönkretételnek köszönhetően a fele elpusztult. Ha így folytatjuk, önöknek teljesen igaza van, a maradék is el fog pusztulni.

Milyen javaslatok születnének, hogy az ellenzék letegyen valamit az asztalra, ne csak elmondja úgymond a dogmákat. Azokat a kastélyokat, amiket közpénzből újítottak fel, akár részben is, ne adjuk át se magántulajdonban, se alapítványban, az állam azt

a huszonvalahány darabot vagy tizenvalahány darabot viselje saját terheként. Szerintem Magyarországnak még ebben a romos állapotban is szuperál annyira a gazdasága, hogy azt ki lehet termelni, találjunk neki közcél és funkciót!

Viszont, ha itt már beszélgettünk az új rétegről, az új földbirtokosi rétegről, az új vállalkozókról, azokról, akik úgymond megteremtődtek 2010 óta, hát, adjunk nekik feladatot, adjunk nekik presztízst. Ahogy annak idején - példaként föl lehet hozni az Esterházyakat, a Festeticseket, bárkit -, kapjanak meg egy ilyen épületet, és visszafele haladjunk. Ne a legjobb állapotúakat, szépen lehessen rá pályázni, közpénzt ne lehessen rá használni, és adókedvezményt ne lehessen rá használni, és mutassák meg, hogy ez a réteg, aki önmagát úgy titulálja, hogy most az országnak a vezető elitje, a gazdasági vezető elit, mutassa meg, hogy tudják ugyanazt, mint azok az emberek, akikre elődként hivatkoznak, hogy saját vagyomból, a saját presztízszük erősítése érdekében felújítják, rendbe hozzák ezeket a pusztuló ingatlanokat, és működtetik, és akkor, azt mondom, hogy ezeknek még mellé adjunk társadalmi funkciót, hiszen a nemzeti vagyon egy részét kapták meg ingyen.

Legyen önökben a szándék, hogy ezt megmutassuk, hogy ne közpénz kerüljön rá, tehát a kastélyprogramunk ne strómanprogrammá váljon, ahol a strómanok - itt többen előttem elmondták - közpénzt invesztálnak bele, majd szabnak olyan feltételeket, hogy azokat az ingatlanokat soha senki nem fogja tudni látogatni közgyűjteményként, mert egyszerűen nem fogja tudni kifizetni a belépőt.

(16.20)

Istenigazából el is mondtam az összes félelmünket. Tehát, ha ennek mentén mozgunk, és önök hajlandók egy komplett, konstruktív vitára, akár végiglapozva a kastélykatasztert, mi ebben partnerek lennénk, csak mondom, egy kérésünk van, ne egy új strómanvilág jöjjön a kastélyoknál, hanem tényleg a jó szándéknak, az ígéreteknek megfelelően úgy hasznosuljanak, hogy a köz érdekében. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabadi István képviselő úr, aki felszólalását az emelvényen a szószekről mondja el. Parancsoljon, öné a szó.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A miniszter úr expozéja valóban figyelemre méltó volt, és a célokkal egyet is lehet érteni, de a kulturális örökség egyes elemeinek fenntartható fejlesztéséről szóló T/4252. számú törvényjavaslattal már kevésbé.

Nézzük! 1998-ban az első Orbán-kormány is szembesült azzal a bebetonozott kommunista világgal, ami a rendszerváltás környéki privatizáció eredményeként

jött létre. Ennek lényege az volt, hogy a kommunisták politikai hatalmukat gazdasági befolyássá mentették, vagyis széthordták az országot, és hazavitték a nemzeti vagyont.

A Covid idején a negyedik Orbán-kormány ugyanilyen privatizációba kezdett, amikor létfontosságú közfeladatokat és több ezer milliárd forint állami vagyont szervezett ki kormányzati káderekkel feltöltött közérdekű vagyonkezelő alapítványokba. A kétharmados védelem alá helyezett vagyon kiszervezése során az állam olyan nemzeti kincseket adott ki a kezéből, mint például a MOL és a Richter összesen ezermilliárdos részvénycsomagja, a gödöllői királyi kastély és a Hajógyári-sziget egyik fele. A kormány tehát a 2022-es országgyűlési választás előtt, a kommunistákhoz hasonlóan, politikai hatalmát hosszú távú gazdasági befolyássá szilárdította. Az előttünk álló törvényjavaslat ennek a folyamatnak a betetőzése.

A jelen törvényjavaslat ellen már akkor tiltakoztam, amikor még csak közigazgatási egyeztetésen járt. Május elején benyújtott szóbeli kérdésemben kifogásoltam, hogy 12 kastély tulajdonjogát, illetve vagyonkezelését adnák át ingyenesen közérdekű vagyonkezelő alapítványoknak vagy más magánjogi szereplőknek. Jelen törvényjavaslatból a 12 kastély felsorolása kikerült, hatálya egyes állami kastélyok, kúriák, udvarházak és ehhez tartozó parkok és kertek ingyenes tulajdonba vagy vagyonkezelésbe adására terjed ki.

De biztosak lehetünk abban, hogy nemcsak üresen omladozó épületeket fognak magánkézbe adni, hanem az elmúlt években közpénzből felújított és idegenforgalmi látványosságnak szánt kastélyokat is. Erre utal az általános indokolásban, hogy a törvényjavaslat a meghatározott, a magyar adófizetők áldozatvállalásával megőrzött ingatlanok további fejlesztését és fenntartását helyezi új alapokra.

Tisztelt Képviselőtársak! A kormány 2015-ben hirdette meg a nemzeti kastély- és várprogramot, amelynek keretében főként uniós forrásból eredetileg 39 kastélyt és várat kellett volna országszerte felújítani 2020 végéig. A projekt, ahogy az állami beruházásoknál már lenni szokott, nem készült el határidőben, továbbá negyedével kevesebb műemlék, legalább 30 kastély és vár újult csak meg, a felújítások összköltsége 54 milliárd forint volt, amiből több mint 40 milliárd forintot az Európai Unió finanszírozott. Persze mondanom sem kell, hogy a közbeszerzési eljárások jó részét NER-közeli cégek nyerték el, de ebben már semmi újat nem is mondtam.

Nem értünk egyet azzal sem, hogy a múzeumokból kölcsönzött vagy a műtárgypiacon megvett berendezések is az elprivatizált épületegyüttesekben maradnának. Annyi korlátozást vezetnek be, hogy ezekre a gyakran felbecsülhetetlen értékű kulturális javakra tulajdonjogot nem, csak vagyonkezelési jogot lehet szerezni. A törvényjavaslat alapján a műemlékek ingyenes tulajdonba vagy vagyonkezelésbe adásáról kérelem alapján miniszter úr döntene, az átadásra nyilvántartási értéken történő átvezetéssel kerülne sor. Az ajándékba kapott ingatlanokon 99 évig elidegenítési és terhelési tilalom állna fenn, melynek lejártá

után az államnak csak elővásárlási joga lenne, vagyis a közpénzből felújított épületeket súlyos milliárdokért vehetné vissza. A vagyonkezelési jog szintén 99 évre állna fenn, ráadásul a vagyonkezelő túl sok kockázatot nem is vállalna, mert vagyonkezelési díjat egyrészt nem kell fizetnie, és az első tíz évben az üzemeltetéshez költségvetési támogatást kapna, miközben a bevételek nála maradnának. Részemről nehezen értékelhető ez jó gazda módjára, hiszen ingyen átadjuk, még az üzemeltetéséhez is adunk pénzt, és még le is mondunk a bevételekről.

A törvényjavaslat a műemlékek múzeumi funkciójának fennmaradását úgy biztosítaná, hogy az új tulajdonosnak vagy vagyonkezelőnek az ingatlan üzemeltetése és karbantartása mellett vállalnia kell, hogy az épületeket évi legalább 300 napon, a parkokat és kerteket pedig mindennap 10 és 19 óra között nyitva tartja. A múzeumok működtetése azonban nem nagy üzlet. A magánszereplők a műemlékek üzemeltetését minden bizonnyal szállodai szárny létrehozásával, illetve rendezvényszervezéssel vagy egyéb eseményekkel fogják nyereségessé tenni. Nem látunk biztosítékot arra, hogy a múzeumok előbb-utóbb ne szoruljanak ki az épületekből.

Tisztelt Képviselőtársak! A törvényjavaslat előzményeként a hazai műemlékek őrzésével megbízott Nemzeti Örökségvédelmi Fejlesztési Nonprofit Kft. márciusban csoportos létszámleépítést jelentett be, áprilisban pedig a racionalizálás jegyében bezárták az edelényi és a péceli kastélyt, a dolgozók egyik napról a másikra utcára kerültek. Ezt is korábban már említettem.

Sajnos, az ilyen és hasonló intézkedésekkel azt szeretnék bizonyítani, hogy az állam képtelen működtetni a kastélyokat, szükség van a magánszereplők bevonására. Az edelényi kastély Borsod-Abaúj-Zemplén vármegye legnagyobb turisztikai látványossága. Az edelényiek a kastély bezárása ellen aláírásokkal tiltakoztak is, egyértelmű véleményt nyilvánítva arról, hogy a kastély funkciója ne változzon, és a kastélypark ingyenesen látogatható maradjon.

A széles körű tiltakozás és közfelháborodás hatására júniusban döntés született arról, hogy az Edelényi Kastélysziget Borsod-Abaúj-Zemplén vármegye önkormányzatának kezelésébe kerül, és hamarosan újra kinyit, amihez a kormány 270 millió forintos támogatást ad. A szerződés azonban csak jövő év május 15-éig szól, semmi garancia nincs arra, hogy utána nem kerül, mondjuk, magánkézbe.

A Fidesz, miután megcsinálta tavasszal ezt a circuszt, most úgy állítja be magát, mint az edelényi kastély megmentője, ami egyszerre komikus és siralmas is. A dolgozókat elkezdték visszavenni, látszólag minden rendben van, leszámítva azt, hogy több hónapos bezárás alatt a kastélypark területén mindenhol, a virágos kertekben is méteres gaz nőtt. Edelény polgármestere kijelentette, hogy az önkormányzatnak semmi köze az Edelényi Kastélyszigethez, négy önkormányzati képviselő kezdeményezésére azonban, széles körű társadalmi összefogás eredményeként a kastélyparkban kialakult áldatlan állapotokat

az elmúlt hetekben önkéntes segítők százai szüntették meg. A megmozduláshoz a Mi Hazánk Mozgalom helyi szervezete is csatlakozott, az önkormányzat részéről viszont senki nem vett részt a munkában.

A Mi Hazánk Mozgalom aggályosnak tartja a törvényjavaslatot, mert amellett, hogy a nemzeti örökség részét képező kiemelt műemlékeket herdálnak el, az ingatlanok fejlesztését és üzemeltetését a magánszereplők továbbra is főleg állami támogatásokból fogják majd megvalósítani, miközben a hasznosításból származó bevételek hozzájuk folynak be. A közérdekű vagyongazdálkodó alapítványoknál egyértelműen látszik, hogy az új fenntartói modell megbukott, nem piacképes, egyértelműen látható, hogy állami támogatás nélkül a rendszer összeomlana. Tehát hiába az elvárt magántőke, szinte biztos, hogy állami támogatás nélkül nem fog működni a jelenlegi törvényjavaslat által kínált modell sem.

Sajnos, nem ad ez a törvényjavaslat arra sem garanciát, hogy az elvárt és szükséges magántőke-befektetést nyomon lehessen követni hitelesen és valósan. Számos kérdést és elképzelést kell még e tekintetben megvizsgálni, hogy a jó szándékú célok valóban megvalósulhassanak. A Mi Hazánk Mozgalom bízik abban, hogy ezek a célok meg tudnak úgy valósulni a jövőben, hogy valóban értékke tudjon válni az a befektetett tőke, akár magánszempontról, akár állami részről is, hogy valóban azt az értéket képviseljük, amiről olyan szépen az expozéban miniszter úr is beszélt. Köszönöm a figyelmüket.

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Én ott szeretném folytatni, ahol Hiller István abbahagyta, de majd gondolom, a későbbiekben folytatni fogja, van egy általános bizalomhiány mindkét oldalról, kormányzati oldalról is az ellenzékkel szemben és ellenzéki oldalról is a kormánnyal szemben. Ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalása kapcsán én szeretnék ezen túllépni, a tekintetben egyértelműen, hogy azt a célt, amit miniszter úr megfogalmazott itt, hogy ennek a törvénynek tulajdonképpen mi a célja, tehát az a célja, hogy örökségvédelem a magántőke bevonásával, én egy jó célnak gondolom. Viszont az a törvényjavaslat, amelyik itt előttünk fekszik, az kifejezetten alkalmatlan erre, az nem jó erre, ennek a célnak a megvalósítására, és nekünk az lenne a feladatunk - ha a kormányzati oldal is komolyan veszi, hogy működjünk együtt -, hogy próbáljunk meg ebből egy olyan törvényjavaslatot összeállítani, összerakni, amely valóban el tudja érni ezt a célt, de megfelelő garanciák is lesznek minden vonatkozásban, és akkor, azt gondolom, hogy az ellenzék többsége is támogatni tudja ezt.

Ugye, ebben a törvényjavaslatban benne van az, és most idézem szó szerint: „a magántőke szigorúan ellenőrzött bevonása révén fenntartható módon, takarékosan”, hogy így kell ennek az egésznek megvalósulnia. Ugyanakkor viszont az egész törvényben nem lehet látni semmifajta olyan normatív szabályozást, amely ezt világosan megfogalmazná és leírná, ehelyett azt látjuk, hogy a miniszter dönt egy személyben, hogy kinek adja oda, semmilyen kritérium nincs meghatározva a törvényben. Nyilvánvalóan ez egy olyan pont, amit mi nem tudunk így látatlanban elfogadni.

Aztán kétfajta átadás van, van egy ingyenes tulajdonba adás és van egy vagyongazdálkodásba való átadás. Nyilván itt is végig kellene gondolni, hogy tulajdonképpen mi is az értelme ennek a kétfajta megkülönböztetésnek, hiszen a tulajdonba adás sem valóságos tulajdont jelent, hiszen, ugye, korlátozott az, tehát nem lehet továbbadni, meghatározott ideig szól. Tehát nem lenne esetleg célszerű az, hogy egyfajta módon például a vagyongazdálkodásba adást tekintenénk egy általános megoldási módnak, és akkor arra lehetne kímekálni azokat a metódusokat, amelyekre szükség van ahhoz, hogy ez valóban működőképes legyen.

Aztán itt többen is felvetették azt, hogy eredetileg 12 kastély átadásáról volt szó, most viszont nem látjuk azt, hogy milyen lista van. Tehát nagyon fontos lenne, hogy egy mellékletben mindenképpen szerepeljen az, hogy mik azok a szóban forgó kastélyok, kúriák, udvarházak, amelyekre egyáltalán ez a törvény vonatkozhat. Nyilván itt azt a részt is kezelni kellene, hogy az a 27 épület, amelyre jelentős mennyiségű állami és európai uniós forrás került felhasználásra, ne kerüljön ide be, mert hiszen az egy másik történet, és akkor valóban egy ilyen ingyenes vagyongazdálkodásról lenne szó.

Nagyon fontos lenne az, hogy ha összeáll egy ilyen lista, akkor nyilvánvalóan szükség lenne arra, hogy típusokat képezni; tehát nemcsak pusztán egy felsorolás, egy lista, hanem legalább három, négy vagy öt, hat altípust megkülönböztetni, és ezekre a típusokra eljárási rendeket kellene mindenképpen kidolgozni annak érdekében, hogy valóban működőképes legyen ez az egész.

A miniszteri döntés helyett pedig nyilvánvalóan sokkal célszerűbb lenne az, ha fölállna egy olyan döntési bizottság, amely döntene és dönthetne arról, hogy akkor ezt a vagyongazdálkodásba adást ki kapja meg és hogyan, milyen feltételek mellett kapja meg, amely bizottságban nyilván a kormányzati oldal, de az ellenzéki oldal, és nagyon fontos, hogy a szakmai szervezetek is helyet kapjanak, és nyilván a helyi önkormányzatok is. Ez lehetne az a biztosíték, amely tulajdonképpen előrevívó lehetne ennek az ügynek a valóságos és lényeges megoldása érdekében, mert azt gondolom, abban széles körben egyetértés van, hogy ezeket az ingatlanokat, ezeket az örökségeket meg kellene védeni. Abban is egyetértés van, hogy az államnak erre nincs elég pénze. És abban is egyetértés van, hogy valamilyen módon be kellene vonni ebbe az egész történetbe a magántőkét, de akkor mindenképpen egy

átlátható, ellenőrzött módon történjen meg az meg ez az egész, úgy, hogy fel se merülhessen, hogy itt tulajdonképpen nem történik más, mint a felújított kastélyok átadása a barátoknak, a haveri körnek, mert akkor tulajdonképpen nem jutottunk előre, és akkor ezt a problémát nem megoldottuk, hanem sokkal inkább elmélyítettük; és akkor ugye senki nem moshatja le önkörről azt, hogy odaadták a nagy oligarcháknak a földet, a tulajdont, és most adnak hozzá kastélyokat is. Én szeretném hinni, hogy egy ilyen fölvetésnek nem lesz alapja, mert önök módosítani fogják lényegesen ezt a törvényt, és olyan garanciákat tesznek bele, ami mindannyiunk számára elfogadható. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra... *(Nem érkezik jelzés.)*, amire senki nem jelentkezett.

A kormány részéről Lázár János miniszter úr kért szót. Parancsoljon, miniszter úr! Megvárom, míg fölteszi a mikrofonját. Nyugodtan! *(Lázár János mikrofonját zakójára csípteti.)*

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőház! Szeretném megköszönni a vezérszónoki körben részt vevő képviselőtársaimnak a hozzászólásokat, még akkor is, ha némely hozzászólás indulattúlfűtött és személyeskedő jellegű volt. Sokat változott a Ház hangulata és stílusa az elmúlt húsz évben, Hiller képviselőtársamnak igaza van, és nem jó irányba, ha szabad ilyet mondanom.

A tényekre reagálnék röviden, ajánlva a Fidesz és KDNP frakcióján túl minden ellenzéki frakciónak Lánszki Regő államtitkár kollégámat, aki áll rendelkezésre a módosító indítványok és jobbító javaslatok befogadása céljából. Nem tartom lezártnak és nem vagyok dogmatikus a törvényjavaslat szövegét illetően. Tehát nem tartom lezártnak a szöveget, és nem ragaszkodom dogmatikus formában az előterjesztés minden részletéhez. Konceptuális kérdés megvitatása céljából jöttem ide az általános vita keretében, és abban a reményben tettem ezt, hogy építő jellegű észrevételeket kapok a törvényhozó hatalomtól a végrehajtó hatalom képviselőjeként annak érdekében, hogy az állami vagyon egy fontos, úgy látom, mindannyiunk számára fontos részével hogyan gazdálkodjunk.

Hozzá szeretném azonban tenni, hogy azt a fajta történelmi látásmódot és nyugalmat, amit Hiller tanár úr itt felvázolt, mindenféleképpen szükségesnek tartom, már csak azért is, mert ha valaki végignézi ennek a kastélyállománynak a történetét, akkor az egyes dolog, amit le kellene szögeznünk - és ez nem teljesen fog egybeesni sokak álláspontjával ebben a Házban -, hogy az ősbűn az 1945-ös és '52-ig tartó államosítás volt. Kivéve a Momentum ifjú kommunistái számára. *(Bedő Dávid széttárja karjait. - Az elnök csenget.)*

De az egész egy totális félreértés volt, és azt a fajta őspusztítást folytatta, ami ezer éven keresztül ezt az országot sújtotta, és a XX. század kulturális barbarizmusának ágyazott meg, aminek a következményeit isszuk.

A másik hiba szerintem, hogy 1990-ben, a rendszerváltozás idején nem rendezte el a politikai elit ezt a kérdést. Én nem értek egyet Hiller képviselőtársammal, hogy miért nem, szerintem ennél sokkal profánabb politikai okai voltak annak, hogy nem volt restitúció Magyarországon 1990-ben, ugyanis az 1990-es rendszerváltozás - sui generis - magát az 1945-ös parlamenti választásokból eredeztette, és az 1945-ös parlamenti választásokon induló összes párt, amely a szovjet megszállás alatt elindulhatott - hiszen csak részben voltak demokratikusak azok a választások, hiszen voltak eltiltott választók és eltiltott politikai pártok -, azok a pártok, akik '45-ben a választáson részt vettek, kivétel nélkül mindegyik, a földreformban egyetértettek.

(16.40)

1989-90-ben, én azt gondolom, az akkori politikai elit még élő és jelen lévő képviselői is joggal tartottak attól, hogy nem világos, hogy annak a társadalmi szembenállásnak, annak a szélsőséges társadalmi viszonyrendszernek milyen a következménye 45 évvel később, és ez jobb- és baloldalon egyformán fölütötte a fejét; utalok itt a keresztényszociális mozgalmakra; utalok itt a népi írók mozgalmára.

Tehát nem volt olyan politikai párt, ahol ne egy új rendszer legitimációját keresték volna, nem egy régi rendszert akartak legitimálni. Senki nem akarta visszaállítani 1990-ben az akkori parlamentben - néhány kisgazda képviselőt leszámítva - az 1945 előtti tulajdonviszonyokat. Hogy ez kellőképpen bölcs volt-e, kellett volna-e várni öt vagy tíz évet, mint ahogy ezt megtették Romániában, vagy megtették más közép-európai államokban, az már egy másik kérdés. Ugyanis az a fajta vagyonváltozás, ami ezeknek az ingatlanoknak és a hozzá kapcsolt vagyonoknak a sorsát megváltoztatta, a civilizált Nyugaton is végbe ment, csak ott nem konfiskáltak, hanem adótörvényeket vezettek be.

Az első világháború után az angol munkáspárt alakított kormányt a húszas években Angliában, amely gigantikus örökösödési adóval és vagyonadóval lényegében ugyanezt a folyamatot váltotta ki, hiszen a nagy földbirtokok elaprózódása a két világháború között már Közép-Európában - Németországban - és Nyugat-Európában - Angliában - is folyamatosan zajlott az adótörvények, elsősorban az örökösödési adó és a vagyonadó következtében. Tehát az a fajta nagybirtokrendszer, amit '45-ben Magyarországon erőszakosan számoltak föl, egy demokratikus keretek között működő államrezonban magától is szépen lassan alakult volna.

Ez történt Ausztriában is: az Ausztriában egzisztáló Esterházy-hitbizomány sorsa is ezt pontosan mutatja, hogy milyen társadalmi klímaváltozás ment

végbe, vagy ez végbement Angliában és Nyugat-Európa minden országában. És kialakultak nagyon komoly nehézségek az épített örökség védelmével és megőrzésével kapcsolatban, aminek egyetlen tanulsága van: az állam és a magánszereplők együttműködése nélkül ezekhez a gigantikus vagyonokhoz rendelt gigantikus ingatlanok egyszerűen fönnttarthatatlanok ma Angliában és Nyugat-Európában is.

Németországban létezik talán még tíz olyan család, és Angliában sem több húsznál, aki képes egy-egy ilyen ingatlant fönnttartani a saját vagyona alapján, a saját vagyona jogán. Egyébként részben már mindannyian leadták, átadták, vagy az állammal közösen működtetik, és természetesen a nyilvánosság számára megnyitották. Ez a valóság, ami végbement a XX. században.

Ez Magyarországon is bekövetkezett volna, hiszen nem felejtendő el, hogy a földreformot részben a húsz éveken megkezdtek, és csak a második világháború bekövetkezése miatt nem folytatta le az a rendszer, ami a két világháború között Magyarországon egzisztált és létezett, de mindenki pontosan tudta, hogy azok a földbirtokviszonyok tarthatatlanok.

Ugye, Magyarországon van egy szőnyeg alá söpört téma: ez pedig az egyházi vagyon. Azt gondolom, ettől félték leginkább a rendszerváltó politikusok, hogy a római katolikus egyház visszakapja-e azt az 500 ezer hektáros vagyont, amely 1945 előtt a katolikus egyházé volt, és hozzáteszem, állami vagyonként egymillió hektár állami erdő részeképpen ma is a magyar állam tulajdonát képezi. Tehát szerintem illik, hogy ezek a szempontok mind ismertek legyenek azok számára, akik megszólalnak, hogy van egy történelmi kontextus, ami nélkül ezt az egészet nem lehet értelmezni.

Hozzátenném azt is, hogy ha ezeknek az épületeknek a sorsát valaki megnézi: Eszterházát megépítette „Fényes” Miklós a XVIII. században; tönkrement a család bele a XIX. század első évtizedeiben; száz évig lényegében üresen állt; száz évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy újra felújítsák, és egy következő száz évnek, hogy harmadjára föl legyen újítva.

Nagycenk 1920-tól '44-ig üresen állt lényegében; Tiszadob egy belga banké lett. Az edelényi kastély teljesen üresen állt a két világháború között, nem volt tulajdonos és nem volt érdemi hasznosítás, és sorolhatnám ezeket a gigantikus ingatlanokat, ezeket a hatalmas kastélyokat.

Eszterházát a két világháború között az akkori herceg nem használta lényegében, és múzeumként sem funkcionáltatta, teszem hozzá. Tehát a világ már a két világháború között is érdemben változóban és átalakulóban volt, és ezeknek az épületeknek nem volt könnyű a fenntartási sorsa.

Az úrgazdagok megjelenését annak idején a korszak sajtója is a jelenlegi vitákhoz hasonló stílusban követte, amikor a Deutsch, majd a Hatvány-Deutsch, majd később a Hatvány-család megvásárolta a Graszalkovichok hatvani kastélyát, azt hasonló kommunisztikus és antiszemita jellegű felszólalások övezték, mint ami itt most elhangzott adott esetben. Tehát az

úrgazdagokkal szemben óriási ellenállás volt a XIX. században és a XX. században is, amikor az úrgazdagok ezeket a kastélyokat a régi tulajdonosoktól vagy más pénzintézetektől megvásárolták.

Amit szeretnék hozzátenni: 1990-ben a magyar nemzeti vagyonról szóló törvény egy százas listát mellékel a törvényhez, ami most is ott van; ezeket a kastélyokat elidegeníthetlenné és forgalomképtelenné tette. Lényegében ezekről beszélünk most, mert van egy másik csoport, amit a magyar nemzeti vagyon regiszterében úgy tartottak nyilván, mint ami értékesíthető. Ezek közül jó néhányat a magyar állam eladott, kormányoktól függetlenül, teszem hozzá. 1990-től, ha volt rá kereslet, ez elsősorban a kisebb méretű kúriákat, vidéki házakat, kisebb kastélyokat jelentette; ezeket felvásárolták, nagy részét helyre is hozták. Ha valaki járja a vidéket, láthatja, hogy nagyon sok helyen Magyarországon számos kisebb épület már megújításra került. Volt, amit átvettek az önkormányzatok, és volt, amit átvettek az egyházak, akik szintén gondoskodtak a sorsukról.

Az állami kézben lévő kastélyvagyon két részből áll: van egy kiemelt kastélyvagyon, aminek a történelmi jelentősége megkérdőjelezhetetlen; állami kastélyként, múzeumként kell tovább funkcionáltatni a kulturális örökség és az épített örökség okán.

A másik részének a hasznosításával kapcsolatban vannak dilemmáink. Itt sokan említették ezt a tucatnyi kastélyt, amihez európai uniós forrást vetünk igénybe, hogy azokat felújítsuk, illetve megpróbáljuk rendbe hozni a sorsukat. Én értem azt, hogy az Európai Unió adófizetőinek pénzéért közös az aggodalma minden magyar választónak és az őket képviselő parlamenti képviselőknek, de hozzátenném, hogy ezeknek a létesítményeknek a teljes kihasználására - akár Dégről beszélünk, akár Füzérradványról beszélünk - érdemes volna még szétnézni ott a képviselőtársaimnak, mert 5-10 milliárdos további investícióra van szükség; ezek félkész épületek.

Én ezeket az épületeket mind bejártam; nagyon régóta, elég jól ismerem őket; azt hiszem, talán az átlagot meghaladó információval és anyaggal rendelkezem ezekkel az épületekkel kapcsolatban. Nyugodtan mondhatom, hogy nincs olyan elkészült épület, amire még milliárdokat ne kellene költeni. Az a kérdés, hogy ezt a magyar állam próbálja megtenni, vagy pedig bevonunk adott esetben olyan tőkeerős vállalkozásokat, amelyek képesek - a közfunkció megtartása mellett - a társadalmi felelősségvállalás jegyében ezt megtenni; és ennek a szabályozott kereteit közösen kialakítjuk, hogy ez mindenki számára elfogadható legyen.

És van egy olyan csoportja az ingatlanoknak, amelyeket nem én kezelek, hanem a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő, amely egyébként folyamatosan hirdeti és értékesíti őket; és vannak, amik elkelnek, mert azoknak adott esetben történelmi jelentősége nincs, kiemelt műemlékek, és azok a kiemelt műemlékek is védelmet élveznek. Azok, akik azt gondolják, hogy magánszemély vagy más magánjogi entitás, mint az

állam, ne lenne jó gazdája a műemléknek, az hülyeséget beszél. Az egyházak is jó gazdái a műemlékeknek, az önkormányzatok is jó gazdái a műemlékeknek; és önök is tudnak rengeteg olyan magánszemélyt a barátaik, az ismerőseik és a választóik közül, akik itt, Budapesten is kiváló gazdái a műemlékeknek, például a belváros összes történelmi lakásának vagy lakókomplexumának.

Tehát az, hogy valami magántulajdonban van, nem zárja ki azt, hogy a műemlékvédelem szempontjai érvényesüljenek, ez teljesen evidens; tehát ettől félni nem kell, a szabályozás kritériumait kell jól meghatározni.

Néhány példa, amit azért szeretnék helyre tenni. A Gödöllői Királyi Kastélyt a Gödöllői Egyetem működteti. Én semmilyen panaszt nem hallottam még a működéssel kapcsolatban senkitől sem, leszámítva azt, hogy a gödöllői egyetemnek talán több a sansza arra, hogy külső forrásokat vonjon be, mint egy kastély kht.-nak, ami eddig működött.

Az edelényi kastélyt hozták szóba. Az edelényi kastélynak jobb gazdája lesz egy budapesti központú állami entitásnál vagy az edelényi önkormányzat, vagy a Borsod Megyei Önkormányzat, ugyanis önök beszélnek egyrészt a kastély tulajdonlásáról, és folyik egy intellektuális elvi vita, hogy ezeknek állami kézben, törvényszerűen állami kézben kell-e maradniuk. Meggyőződésem szerint a kastélyok egy részének mindenképpen - az exozében és a most elmondottak alapján, a történelmi múlt fontosságára fölhíva a figyelmet és Nacsa képviselőtársamhoz csatlakozva -, de másik részéhez nem feltétlenül kell tulajdonosként ragaszkodnunk.

És itt szeretném arra föl hívni a figyelmet, hogy én egyáltalán nem vagyok elégedett azzal, ahogy a magyar állam üzemelteti ezeket az ingatlanokat. Én azokat a bullshit dumákat megértem, hogy legyen a magyar állam jobb gazdája, üzemeltesse ezeket jobban, de nincs olyan organizáció, ami egy tulajdonosnál, egy helyi entitásnál a jó gazda gondosságát jobban tudná érvényesíteni.

A tuzséri önkormányzat jelentkezett a tuzséri kastélyért. Milyen akadálya lenne annak önök szerint, hogy a tuzséri önkormányzat megkapja a magyar államtól vagyongazdálkodásba azt az ingatlant és a gazdája legyen?

Én értem a momentumos képviselőtársaim mozgalmát, hogy elmentek minden településre, Budapestről vidékre látogattak; nagyon jó lett volna, ha egyúttal a füvet is levágták volna. Én értem a helyiek ragaszkodását a kastélyparkokhoz, csak vágja le valaki a füvet. Örülnek, ha a helyiek, akiket önök mozgósítottak, kaszával-kapával nekiesnének és levágnák, mondjuk, a füvet, mert ez marha nagy segítség lenne. Tehát mindenki azt várja, hogy minden legyen eredeti állapotban helyreállítva, minden legyen extra, de közben senki nem akar érte több belépődíjat fizetni, nem akar külön vagyoni hozzájárulást fizetni, senki nem akarja ezeket fenntartani, és a füvet se akarja senki levágni, akkor nem tudom, hogy kitől várják.

(16.50)

Ennél jobb, ha van egy gazdája, hogy ez tulajdonos vagy vagyongazdálkodó, az vita tárgyát képezheti, van egy direkt, közvetlen gazdája, aki magáénak érzi, aki sajátjának érzi. Föl nem foghatom, hogy a Pannónhalmi Bencés Főapátság miért ne lehetne a majki kastély vagyongazdálkodója. Pont a pannónhalmiak, akik a legjobb egyházi turisztikai munkát végzik Magyarországon, hosszú-hosszú évtizedek óta? Milyen akadálya lehetne ennek? És azt is felvetem itt természetesen, hogy én tárgyaltam azoknak a történelmi családoknak a képviselőivel, akik joggal kérdezik meg, hogy nagyon szép ez, amiről mi most itt beszélünk, őket teljes egészéből kihagyva a sztoriból, és közülük is lehetnek olyanok, akik jelentkeznének Károlyi Györgyhez hasonlóan, hogy készek és képesek lennének régi ingatlanokat hasznosítani az állammal közösen vagyongazdálkodásban. Szerintem ettől sem kell elzárkóznunk.

Most az pedig, hogy milyen tőkés réteg van Magyarországon: én megértem ezeket az elfogultságokat, én azt gondolom, hogy nekünk garanciákat kell arra találnunk, hogy az épített örökség védelme, a kulturális örökség védelme érvényesüljön. Ha 1990-ben más döntést hozott volna az Országgyűlés, akkor ez a vita most nem létezne. De nem hoztunk más döntést, és van egy megoldatlan problémánk. Én a kormánytagjaként úgy gondoltam, hogy teszek egy javaslatot, egy innovációval próbálok élni, hogy kerüljön magántőke bevonásra ezeknek az ingatlanoknak a működtetésére. Nem mérlegeltem azt, hogy ez ilyen iszonyatos érzelmeket váltana ki, és oligarcházásba torkollana.

Itt egy megjegyzést azért szeretnék tenni, amit nyilván az idő évszázadai fognak minősíteni, de Károlyi Sándorral szemben a legnagyobb vád élete végéig és az összes létező Károlyival szemben mindig az volt, hogy a szatmári békét azért kötötte meg, hogy Rákóczi vagyonához hozzáférhessen. Tehát hogy ki hogyan szerezte ebben az országban a vagyonát, és évszázadokkal később a következő generáció a köz javára hogyan kamatoztatta, az 300 évvel ezelőtt, megjegyzem, 500 évvel ezelőtt, 600 évvel ezelőtt és 200 év múlva is nagy vita lesz. Nekünk szerintem az a dolgunk, hogy ha valaki az elmúlt 32 évben vagyont szerzett ebben az országban, őt arra kényszerítsük, arra motiváljuk, arra ösztökéljük, hogy a köz javára is cselekedjen ezzel a vagyonnal. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a további felszólalások következnek. Először Gréczy Zsolt képviselő úrnak adok szót, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Ugye, itt az egész vita részben kultúrtörténeti csak, egy jó látkepe annak, hogy akár értelmesen is lehetne vitatkozni kultúrtörténetről vagy nemzeti kulturális örökségről, de az elmúlt, önök szerint az elmúlt 30 év vagy

a '45 és '52 közötti időszak, mások szerint az elmúlt 13 év nem erősíti ezeket a bizalmi viszonyokat.

Hát, hogyan lehetné az ellenzék azt, hogy emögött nincs semmiféle sandaság, amikor az történt, hogy az Európai Unió pénzéből néhányan a miniszterelnök környezetéből meg fideszes politikusok lettek dúsgazdag milliárdosok? Szó nem volt erről, amikor Magyarország csatlakozott az Európai Unióhoz. Szó nem volt arról, hogy ezek az emberek most olyan helyzetbe kerüljenek a magyar kastélyok, kúriák, uradalmak kapcsán, hogy ők lennének itt majd az új magyar arisztokrácia vagy új magyar tulajdonosi réteg. Mészáros Lőrinc sosem lesz gróf Andrássy. Tehát sosem fogom neki elhinni, hiába mondja azt, hogy „legyetek bátorak!”, sosem fogom neki elhinni, hogy ő egy másodpercig is a magyar nemzetnek bármilyen érdekét képviseli. Nincs is ilyen nevű ember Magyarországon, ő Orbán Viktornak egy meghosszabbított karja a magyar gazdasági életben és a magyar politikai életben. Egy Andrássy von Haus aus hozta magával azt a kultúrát, hogy cselekedni kell a hazáért; egy Széchenyi ugyanígy, egy Festetics ugyanígy. Miért gondolnám én ezt Garancsi Istvánról, aki a rábízott futballcsapatot is tönkretette?

Tehát egész egyszerűen arról van szó, hogy itt olyan bizalmi problémák vannak, hogy azt is elmondták... - tehát most azok, akik vagyont szereztek abból, hogy magántrafikjuk lett, mondjuk, hat darab a Fidesz áldásának köszönhetően, és most nagyon sok pénzük lett ebből az egyébként zabrált vagyonból, azok most egy újabb lehetőséget kapnak arra, hogy azt a pénzt, amit így-úgy-amúgy, versenyeztetés nélküli pályázaton szerzett milliárdokkal, és a többi, ezeket az összegeket most fordítsák majd be egy olyan kastélyprogramba, ami kapcsán még inkább haszonélvezői lesznek ennek a helyzetnek. Egyszer haszonélvezői voltak akkor, amikor elvitték az uniós pénzeket, és milliárdosok lettek, aztán haszonélvezői lesznek most is, amikor fölkerik őket arra, hogy pályázzanak egy-egy kastélyra, és akkor majd ennek a bizonyos kastélynak lehetnek a gazdái.

Én azt feltételezem ezekről az emberekről, ez az őszinte véleményem, hogy tulajdonképpen ők megbízottjai lesznek a Fidesz-kormánynak arra, hogy uralják ezeket a területeket, megint a birtoklás, megint a mienk valami és nem a másoké, vagy kivenni az állam kezeléséből, ez a helyzet áll elő, és ez, azt gondolom, hogy rendkívül súlyos problémát jelent.

Előkerült itt a privatizáció története is, ami azért nagyon érdekes, mert van olyan képviselőtársunk, akinek konkrétan mindenről Gyurcsány Ferenc jut eszébe, most is elmondta, hogy a Gyurcsány Ferenc meg a privatizáció. Amikor Gyurcsány Ferenc megjelent a privatizációs piacon, akkor az Antall-kormány volt hatalmon, a KDNP volt hatalmon. Ők írták elő azokat a szabályokat, amelyek éppen akkor magánosítást tettek lehetővé, merthogy a rendszerváltásnak éppen az volt lényege, hogy ne állami tulajdon legyen, hanem versenyeztetve legyen, és mindenféle emberek mindenhol pályázhattak. Ez az Antall-kormány idején történt, úgyhogy ne felejtjük el, hogy akkor a

KDNP volt hatalmon, egyébként az a Fidesz nagyon utálta a KDNP-t, és viszont. De ez már egy másik történelmi távlat a történetnek.

ELNÖK: Igen.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm szépen. Latorcai képviselő úr, elnök úr jól emlékszik ezekre az időkre; igen, mint nagy idők nagy tanúja.

Szóval, visszatérve a kastélyprogramra, azt gondolom, hogy azért van bizalmatlanság ez ügyben, mert azt gondoljuk, hogy itt megint lopás lesz. Kiszájtás lesz, olyan vagyonelemekhez jutnak eddig is ellenőrizetlen és tisztességtelen vagyonokkal megáldott emberek, akik ezek után még nagyobb birtokokat fognak kiszakítani a maguk javára. Már most is az van, hogy a magyar tulajdon egyharmadát a magyar társadalom 1 százaléka birtokolja. Most ugyanaz az 1 százalék - mert nyilván nem Kovács József pék és Szabó Sándorné háztartásbeli fog jelentkezni ezeknek a kastélyoknak a működtetésére -, most arról van szó, hogy ugyanez a kör még egy lehetőséget kap arra, hogy a vagyonát bővítse, és ezáltal még gazdagabb legyen.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szerintem egy olyan megoldást kellett volna eleve végiggondolni, hogy mi lenne, ha az állam ezeket fenn tudná tartani. Nem lehet ez akkora összeg, amekkorát az állam ne tudna fokozatosan erre félretenni. Ugye, kiderült itt a miniszter úr beszédéből, hogy uniós támogatással együtt is nagyon kevés műemléket tudtak felújítani. Hát, a következő időszakban nem is fog jönni az uniós támogatás. Azok az emberek, akik ma az Orbán-rendszer oligarchái, nem fognak hozzájutni azokhoz az európai uniós milliárdokhoz, amelyek eddig a hatalmukat, a gazdagságukat és a befolyásukat fenntartották. Akkor hogyan fognak ezek az emberek pénzt szálni arra az egyre csökkenő pénzükből és befolyásukból, hogy ezeket a kastélyokat, mondjuk, felújítsák?

És ha már múzeumokról beszélünk, iszonyatosan fontos azt kimondani, hogy ezek a múzeumok elsorvadnak azáltal, hogy kiadják magánszemélyeknek magát az épületet. Hát, aki azt fogja látni, hogy ebből bizniszt lehet csinálni, az azt fogja mondani, hogy kicsit kevesebb legyen a múzeum, és lenne inkább konferenciaterem, legyen inkább szálloda, legyen inkább tekepálya, teniszpálya, bármi.

(17.00)

És senki nem fogja tudni neki azt mondani, mert 99 évre az övé, hogy nem erről volt szó. Már most is az a helyzet, hogy ezekben az intézményekben, épületekben a múzeumok sorvadnak. Azokat az embereket, akik ott dolgoztak, sorban kirúgták a munkahelyükről, pontosan azért, hogy ezt a fajta privatizációt előkészítsék. Tehát nagyon sok probléma van ezzel.

S azt is értem, hogy legyen egy település, amelyik jelentkezik, és azt mondja, hogy ő elvállalja a közelben lévő kastélyt. Miből? Miből fogja fenntartani az a kistelepülés azt a kastélyt vagy uradalmat, amire pályázott? Külön fog pályázni arra? Hát akkor mégiscsak az állam tartja fenn! Mert különben arra sincs pénze, hogy a közmunkásokat kifizesse, arra sincs pénze, hogy az utakat rendben tartsa a faluban. Szóval, ez egy sokkal bonyolultabb, sokkal összetettebb kérdés.

S még akkor is, ha most egy vitaindítónál tartunk, meg kell mondjam, hogy a Demokratikus Koalíció messzemenően bizalmatlansággal figyeli ezt a javaslatot. Nem hisszük el, hogy nincs benne biznisz, nem hiszük el, hogy ha másképp nem, akkor a veszélyhelyzetre való tekintettel egyszer csak megjelenik éjjel 24 óra 13 perckor egy rendelet, Semjén Zsolt benyújtja, hogy mégis mindenkié, azé a kastély teljes tulajdonjoga, s akkor egy nap arra ébredünk, hogy már meg is szavazta az Országgyűlés. Na, ez itt az alapvető probléma, ezért aztán a Demokratikus Koalíció ezt a programot, javaslatot nem is támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gréczy Zsolt képviselő úr. A következő hozzászóló Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom, hogy miniszter úr még van-e, visszajön-e, figyeli-e a vitát; bízunk benne.

Én azt gondolom, hogy ez egy rendkívül fontos vita, s meglepő egyébként számomra, ahogy alakul ez a vita, és ami kiolvasható eddig ebből a vitából. Mondhatjuk, hogy a miniszter úr expozéja és a vita közben tett felszólalása, a képviselőtársaim felszólalására tett reakciója talán mindannyiunkat meglep, és egész más szándékot sejtet, mutat, mint amit a benyújtott törvényjavaslat és az első - talán a Válasz Online cikke alapján - sajtóinformáció szerintem jogos reakcióként kiváltott egyébként nemcsak az ellenzéki politikai szereplőkből, hanem nagyon-nagyon sok, egyébként a kormányoldalhoz köthető szereplőből és közéleti szereplőből is.

Én azt gondolom, abban mélységesen egyetértünk, hogy van egy megoldatlan feladat, amiről beszélt is miniszter úr, van egy óriási probléma. Nincs ma megoldva a kulturális örökségünk, az épített örökségünk védelme, és pusztul ez a fajta nemzeti vagyon, ez a fajta nemzeti kincs. Sajnos nagyon-nagyon sok problémát láthatunk még a Lázár miniszter úr által említett kiemelt épített örökségünk elemeivel, tehát a kiemelt és történelmi jelentőségű kastélyokkal is.

Azt egyértelműen pozitívnak tartom, hogy elindult egy gondolkodás a kormány részéről, de az a fajta bizalmatlanság, amit, azt gondolom, érzékel a kormány és érzékel a miniszter úr, semmiképpen nem lehet meglepő a kormányoldal számára, s én azt gondolom, hogy nemcsak az elmúlt 13 év, hanem az elmúlt

évtizedek gyakorlata alapján és az alapján is, ami ennek a jelenleg regnáló kormányzatnak a hatalmi, politikai logikája. Tehát ahogy Gréczy képviselő úr is beszélt róla, nem igazán az a fajta bölcs belátás, mérlegelés, gondolkodás és jó szándékú vitaindítás jellemző ennek a kormánynak a döntéshozatalára, ami egyébként most Lázár János miniszter úrnak az itt elmondott expozéjából és felszólalásából kiolvasható. Sőt, én érzékelek egy erőteljes ellentmondást is. És még azt sem tartom kizártnak, hogy a miniszter úrnak van egy, mondjuk, pozitív szándéka, és egyébként látható a pozitív viszonyulása is ezekhez a nemzeti kincseinket jelentő kastélyokhoz. Ugyanakkor én el tudom képzelni, hogy születik egy másik kormányzati döntés, ami viszont egészen elképesztően rossz irányba viszi el ezt a, mondjuk úgy, hogy jó szándékú javaslatot. Úgyhogy a bizalmatlanság a részünkről is maximálisan megvan, és én azt gondolom, hogy ezen nem lehet csodálkozni a tapasztalatok alapján.

Az egyértelmű, és én azt gondolom, hogy kiolvasható volt kivétel nélkül minden ellenzéki képviselő felszólalásából is, hogy itt nincs olyan parlamenti frakció, amely ne tartaná fontosnak az épített örökségünk, az ilyenfajta kulturális örökségünk, nemzeti örökségünk védelmét, és ne tartaná fontosnak a műemlékvédelem ügyét és ezeknek a csodálatos műemlék épületeknek a megóvását. S én azt sem tapasztaltam, hogy bárki kétségbe vonta volna azt, hogy ez egy óriási kihívás.

Én azt gondolom, hogy az elmúlt hónapok történései, az elmúlt hónapok politikai döntései egyébként némileg ellentmondásban vannak azzal, amiről a miniszter úr beszélt az expozéjában. Én elfogadom azt is és nagyon fontos gondolatnak tartom, hogy az örökségvédelem messze-messze több, mint szép és értékes épületek megóvása. Ugyanakkor sajnos azt kell tapasztalunk, hogy ami látható döntés, az nem biztos, hogy ennek a szellemében történt meg.

Mindenesetre nagyon fontosnak tartom azt - mivel sokan figyelik ezt a vitát, sokan követik, hogy mi lesz ezeknek a csodálatos épületeknek a sorsa -, hogy megköszönjem mindazok munkáját, akik nemcsak az elmúlt egy-két évben, az elmúlt 13 évben, hanem az elmúlt évtizedekben küzdöttek, tettek azért, hogy meg tudjuk óvni az épített örökségünket. Nagyon sokan tettek ezért minden kormányzati ciklusban nagyon sokféle pozícióban, és nagyon sokan küzdenek most is azért - és szívügyüknek tekintik, nem csak egy munkának -, hogy ezeket az épületeket megóvják. És azoknak is szeretném megköszönni a munkájukat, akik szívükön viselik ezeknek az épületeknek, ezeknek a műemlékeknek a sorsát, és nagyon komoly szakmai munkát kifejtve nyomon követik ezeket, publikálnak ezeknek az épületeknek a sorsáról, akár könyvet írnak, akár egy blogot vezetnek, és bizony szolgálják ezeknek az épületeknek a megmentését azzal, hogy ilyen módon információkat adnak mindannyiunk számára, vagy akár csak felhívják a figyelmet a döntéshozók számára, amikor súlyos veszélybe kerül egy-egy ilyen ingatlan vagy éppen több ilyen ingatlan.

Nos, azt gondolom, hogy a törvényjavaslat a jelen formájában nem alkalmas arra a vitára, amire itt most, a felszólalások alapján készült a miniszter úr. Ennek a törvényjavaslatnak a benyújtása és az elmúlt hónapok eseményei azt mutatják, hogy szerintem fontos ez a vita. Én nagyon szeretném, ha valóban ezzel a habitussal és ezzel a hozzáállással folytatná le a kormány ezt a vitát, de szerintem ez a törvényjavaslat nem alkalmas kiindulási pont. Én azt tartanám bölcsnek, hogy ha a miniszter úrnak valóban jók a szándékai, ha valóban egy konszenzus felé szeretne törekedni, és valóban érzi magában azt a politikai befolyást, hogy ezt a kormány végig tudja vinni, akkor szerintem indokolt lenne visszavonni ezt a törvényjavaslatot, és elindítani egy átfogó társadalmi, szakpolitikai vitát arról, hogy milyen módon lehetne tényleg ebben a kérdésben egy nemzeti konszenzust megteremteni. Nekem meggyőződésem - ismervé egyébként viszonylag sok politikai csoportosulás gondolkodásmódját, sok-sok, a téma iránt érdeklődő és elkötelezett képviselő hozzáállását -, hogy valóban lehetne ebben a kérdésben, mondhatjuk, hogy üdítő példaként egy nemzeti konszenzust célzó és valóban pozitív, indulatoktól mentes vitát lefolytatni. S egy nagyon fontos és pozitív gesztus lenne, ha Lázár miniszter úr visszavonná a törvényjavaslatnak ezt az, én azt gondolom, hogy igen erőteljes átdolgozásra szoruló változatát.

Arra utalt miniszter úr - és itt éreztem azért némi ellentmondást az exozében -, hogy milyen pusztulás ment át ez a kastélyvagyon. Egyébként mélysegesen egyetértek a történelmi vonatkozások említésével, azzal is, hogy bizony nagyon komoly mulasztások vannak a rendszerváltás utáni évekből a tekintetben, hogy nem tettünk semmit, hogy itt a tulajdonviszonyokat rendezni tudjuk, és érdemben tenni tudjunk a kastélyok, kúriák és más műemlék épületek pozitív jövőjének az érdekében. De azért tartom egy kicsit ellentmondásosnak a példákat, mert itt nyolcszáz állami tulajdonban lévő kastélyról beszél. Tudjuk, hogy ezek jelentős része pusztul, rossz állapotban van, a kastélyok és kúriák helyzete sajnos elkeserítő, döbbenetes példákat látunk - majd fogok is hozni egyet -, ugyanakkor ez a törvényjavaslat és ez a vita semmit nem mond ezeknek a kastélyoknak és kúriáknak a sorsáról. Semmit!

Ahogy ez a törvényjavaslat berobbant a magyar nyilvánosságba, nem véletlenül váltott ki indulatokat. Itt valóban kiemelt, csodálatos, történelmi vonatkozásokkal bíró és egyébként gyönyörűen felújított vagy a megkezdett felújítás stádiumában álló épületekről szólt, és nem azokról, amelyek pusztulnak. Értem én azt, hogy ezek a kastélyok - mondjuk, a dégi kastély vagy a fertődi Esterházy-kastély - még nincsenek teljes egészében az újszerű felújítás állapotában, de ezekre az épületekre egyébként soha nem is volt jellemző, hogy mindig éppen tökéletes állapotban lettek volna. Én azt gondolom, hogy egy ilyen hatalmas kiterjedésű, óriási vagyont, értéket jelentő műemlék épületnek az állagmegóvása is lehet cél egy bizonyos pillanatban. Tehát én azt gondolom, hogy itt a kastélyprogram, a számomra egyébként nagyon pozitív

kastélyprogram által felújított talán 17 kastély esetében elmondhatjuk, hogy a legfontosabb munkát, az állagmegóvást elvégezték. Egyébként külső állapotukban, megjelenésükben csodálatosak ezek a kastélyok, maximálisan ki tudják fejteni a turisztikai jelentőségüket, és munkalehetőséget tudnak biztosítani. Tehát pozitív volt ez a kastélyprogram, és szerintem ezeknek az épületeknek a sorsa, mondhatjuk úgy, hogy biztosított.

(17.10)

Tehát azért ismervé a költségvetés szerkezetét azt senki ne akarja elmondani senkinek szerintem, ne akarja elhíttetni, hogy itt a 12 felújított kastély esetében ne lehetne megteremteni a fenntartáshoz szükséges állami forrásokat. Meg lehet, szerintem bármelyikünk bőven tud adni tippet arra vonatkozóan, hogy milyen költségvetési módosítással lehetne ezeknek a kastélyoknak az állagmegóváshoz, fenntartásához úgy biztosítani forrásokat, hogy föl se merülhessen, hogy ezeket a kastélyokat privatizálni kelljen vagy magánkézbe kelljen adni.

És ami még ellentmondás volt, ugye, itt több száz állami kastélyról beszélt Lázár miniszter úr, és utalt már rá a második felszólalásában, hogy rengeteg kastély, kúria van magánkézben, és ahogy egyébként kritikusan szól az államról mint gazdáról a miniszter úr - holott szerintem az állam is lehetne jó gazda, és kellene is, hogy jó gazda legyen -, egy picit mintha túlzottan is pozitív lenne a magántulajdonosok és mondhatjuk, hogy a már említett, korunk új arisztokratáival kapcsolatban, ugye, akik az elmúlt másfél, szűk másfél évtizedben látványosan megsokszorozták a vagyonukat, hogy ők hogyan viszonyulnak ezekhez a műemlékekhez. Én szeretnék egy konkrét példát említeni anélkül, hogy konkrétan egyik vagy másik érdekkörbe, úgynevezett oligarchába belegyalognék, mert most abszolút nem ez a célom, tehát valóban én is egy szakpolitikai jellegű vitát szeretnék felhozni, de azért egy példával szeretném alátámasztani, hogy nem biztos, hogy ennyire optimistának kellene lenni a magántulajdonosok hozzáállásával kapcsolatban, és ez hozzátartozik a vitához.

Ugye, említettem, hogy nagyon sok értékes és nagyon komoly munkát, szakmai munkát kifejtő szereplő, blogger van, én az „Elherdált örökségünk” blogot szeretném megemlíteni - én nem tudom, akit érdekelnek a kastélyok, akit érdekel a kastélyok sorsa, aki figyeli ezeknek a műemlékeknek a sorsát, annak, én azt gondolom, hogy szívszorító egy-egy ilyen posztot elolvasni, de mégis fontos, hogy valaki tényleg a szakmai hozzáértéssel együtt odafigyeljen ezeknek az épületeknek a sorsára, és felhívja a figyelmet, amikor végveszélybe kerül egy-egy ilyen kastély. Nos, ez a blog - azért érezzük az erőviszonyokat - egy nyilvános levelezésbe kezdett a Bonafarm-csoporttal néhány konkrét kisebb Tolna megyei kastély, kúria sorsát érintően, és olyan válaszokat kaptak ettől a, mondhatjuk, hogy tőkeerősnek tekinthető csoporttól, hogy nem tudják, hogy mennyi védett műemlék épület van

a tulajdonukban, nem tudják; azt viszont elmondták a blognak küldött válaszukban, hogy nincs forrásuk a felújításra, mert a cégcsoportnak az a szándéka, hogy a rendelkezésre álló forrásokat a maximális hatékonysággal használják fel nyilván a profitszerzés céljára, holott védett műemlékekről beszélünk.

Ez is mutatja tehát, hogy bizony vannak olyanok, korunk nyertesei között vannak olyan szereplők, akiknek a birtokában most vannak védett műemlékek, és mondhatjuk, hogy nem feltétlenül használják fel a megszerzett vagyont arra a célra, hogy ezeket a védett műemlékeket, mondjuk, megóvják, felújítsák és valamilyen hasznosítással, hasznosítási szándékkal forduljanak ezek felé. És hogyha más egyéb tőkeerős szereplőket is nézünk teljesen függetlenül attól, hogy ki-ről van szó, itt felmerülhet az, hogy hány magántulajdonos kezében vannak olyan... - tehát hogyha az állami kastélyok százairól beszéltünk, hány olyan magántulajdonos van, akinek a tulajdonában adott esetben nagy számban vannak védett műemlékek, és nem végzi el azt a munkát, amit egyébként még a jogszabályok is előírnak egy védett műemlék megóvásával kapcsolatban.

Erre én szeretnék látni egy statisztikát, megmondom őszintén, én nem rendelkezem ilyen információval, és azt sem tudom például, hogy hányszor fordult elő, amikor... - egy-egy ilyen, mondhatjuk, hogy politikailag erőteljes vagy erőteljesen pozícióba helyezett vagy erős politikai pozícióval rendelkező és tőkeerős vállalkozó hány esetben kérte, mondjuk, a Miniszterelnökségen keresztül kérte, hogy egy ilyen védett műemlékről kerüljön le a műemléki védelem. Mert sajnos konkrét példákat láttam, amikor ahelyett, hogy felújítottak volna, mondjuk, egy ilyen tőkeerős milliárdos esetében az ő számára játékpénzből egy-egy védett műemléket, inkább levették a politikai, nem tudom, befolyást érvényesítve adott esetben - reméljük, nem így történt - a védettségi státuszt egy ingatlanról, és más funkciót adtak neki, vagy éppen elbontották.

Ezt a képet is látni kellene tehát, hiszen hogyha valóban azokat a számokat, ami nagyon-nagyon fontos, hogy hány ilyen kastély és kúria vagy ahhoz tartozó gazdasági épület, istálló, s a többi, pusztult el, akkor, igen, érezzük mindannyian a felelősséget, hogy tennünk kell közösen azért, hogy ne pusztuljon el még több ilyen ingatlan, és ezeket a lehető legnagyobb számban újítsuk fel. De arra szerettem volna utalni ezzel a konkrét példával, hogy bizony az állam is lehet jó tulajdonos, lehetne jobb tulajdonos, a másik oldalról viszont nem biztos az, hogy ha korunk oligarchái, korunk új arisztokratái kezébe kerülnek ilyen védett műemlékek, akkor ők majd egészen biztosan gondos gazdaként fognak velük bánni.

Annak nagyon örülök, ahogy a miniszter úr utalt rá, hogy a kormányoldalon belül is van erről vita, tehát én azt gondolom, hogy ez olyan identitáskérdés, az épített örökségünk megóvása, hogy annak az elosztogatása, kiosztogatása, eltérőzlása vagy az, hogy tényleg nézi bárki egy döntéshozó pozícióból, hogy ezek pusztulnak, az nem elfogadható; viszont én nagyon

örülök, hogy van, aki meg is szólalt ezeknek a kastélyoknak az ügyében, és hogy a felháborodás, ugye, nem csak a társadalom részéről vagy az ellenzéki oldal részéről jött. L. Simon igazgató úrnak a véleménye is elég fontos volt, én azt gondolom, és jó helyre ment - ő a Nemzeti Múzeum igazgatója, aki a kastélyprogramért felelős államtitkár volt -, ő is igen keresetlen szavakkal illette azt a tervet, amelyet Lázár miniszter úr így berobbantott a nyilvánosságba. Ő elmondta azt, hogy ragaszkodik ahhoz, hogy a nemzeti vagyon részét képező, az utóbbi évtizedekben az általa felügyelt nemzeti kastélyprogramban felújított csodás épületeink a közösség tulajdonában és kezelésében maradjanak. Szerintem ezzel maradéktalanul egyet kell hogy értsünk, és hogyha majd reményeim szerint bejön a témával egy új törvényjavaslat, akkor ilyen alapvetések szerepelni fognak benne. Szerintem érdemes megfontolni L. Simon igazgató úrnak az intelmeit.

Nos, sajnos szükségem lesz majd egy további felszólalásra, de örökségvédelem, ugye, erről beszélt Lázár miniszter úr, mint már utaltam rá, hogy az örökségvédelem több mint szép épületeknek a megóvása, valóban. Én tehát azt gondolom, hogy örökségvédelemről csak úgy beszélhetünk, hogyha mélységesen tiszteljük elődeinket, tiszteljük a történelmet, tiszteljük azokat a történelemformáló személyiségeket, akikre Lázár miniszter úr utalt, és tiszteljük azokat az építményeket, azokat az épületeket, épület-együtteseket, amelyek ilyen módon valóban a történelmünk részeivé váltak, és ilyen módon valamilyen mértékben kivették a részüket a nemzeti identitásunk formálásából.

Valóban ilyen elvek és ilyen gondolatok mentén kell hogy történjen vagy kell hogy irányítsák a nemzeti örökségvédelmet, ugyanakkor amilyen híreket hallunk most az elmúlt hónapokból, amilyen vezetőváltás történt a Nemzeti Örökségvédelmi Fejlesztési Nonprofit Kft. élén, amilyen módon elbocsátottak elkötelezett munkavállalókat, az sajnos arra utal, hogy egyelőre (*Az elnök csenget.*) nem ez a szemlélet érvényesül - és majd szükségem lesz további felszólalásra. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az MSZP képviselőjének.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszony és Képviselő Urak! Szeretném folytatni azt a gondolatmenetet, amelyet a vezérszónoki felszólalásomban elmondtam, de kimondottan a jövő kutatói számára és a jegyzőkönyv hitelessége miatt azért azt meg kell jegyezmem, hogy azt, hogy egy ilyen valóban jelentős, a magyar állam értékében, vagyonában, tulajdonában levő javak együttesének vitájánál azt, hogy túl azon kormánypárti képviselőkön, akik tisztességükönél fogva a pulpituson ülnek, a 136 bátor emberből egyetlenegy sincs - még egyszer mondom: a pulpituson ülők kivételével -, aki ezen vitában részt venne az ellenzékkel, azt nem tartom elegánsnak. Gondolatlanságot vagy unalmat tükröz, én

meg azt gondolom, hogy itt olyan dolgokról van szó különböző megközelítésben, ami ennek az országnak és ennek a nemzetnek alapvető érdeke. Úgyhogy a bátorságot érdemes felmutatni egy keddi nap 5 óra tájban is, és nem csak akkor, amikor státusztörvényt kell megszavazni.

Ami a tartalmi részre vonatkozik, tisztelt elnök úr, a vezérszónoki felszólalásomat azzal fejeztem be, hogy a lényeg egy szóban, egy „vagy” szócskában áll, amiről szeretnék beszélni és tisztelettel meghallgatni majd a véleményüket. Többször előfordul, de a szövegösszefüggés a lényeges, tudniillik hogy ingyenes tulajdonba adás vagy vagyonkezelés. A „vagy” szócska itt azt a tartalmat jelzi, hogy vagy ez a megoldás, az első, vagy a második, ez azonban tartalmilag nagyon jelentős különbség - nagyon jelentős különbség! -, és tisztelettel kérem önöket annak megértésére, hogy ezt is összefüggésében kell látni, nem csak odadurrantani valami hirtelent, mert azért mégiscsak a nem történeti Magyarország összes megmaradt kastélyának sorsáról beszélünk. Én emlékszem olyan vitára, amikor egyetlenegről vitatkoztunk és beszélünk, most meg az egész - az egész! - ilyen jellegű állományról.

(17.20)

Ugye, abban megegyezhetünk, hogy ezen kastélyok meghatározó és döntő többsége - szám szerint nem mindegyike, de százalékban 95 százalék fölött - egykori arisztokrata családok birtoka, illetve kastélya volt. Arisztokratának, illetve nemesnek azt nevezzük, aki valamilyen királyi kegy alapján örökletes és egészen extrém esetet kivéve el nem vehető privilégiumokat kapott. Ezért volt az, hogy egyrészt nem adóztak, másrészt volt egy biztonság, hogy ez a kastély az enyém, mert ha egyébként volt leszármazottam, gyereke, akkor ő a privilégiummal együtt ezt a vagyont is örökölte. Szerintem nekünk, majdnem azt mondtam, hogy a Magyar Köztársaság képviselőinek, csak a köztársaságot már nem látom, magyarul, a magyar képviselőknek nem lehet sem célja, különösképpen nem joga egy új magyar arisztokrácia létrehozatala, ilyen felhatalmazást mi a választóktól nem kaptunk. Ha ez így van, akkor ebből kell levezetni ennek a törvénynek a jelentős részét.

Ehhez kapcsolódóan kérem, hogy tisztelettel fogadják azt a rövid beszámolót, hogy én ennek a törvénynek a tartalmát megismerve és a mai vitára készülve meghívást kaptam Károlyi Györgytől, és egy napot Fehérvárcsurgón töltöttem, nem turistaként, hanem kimondottan a finanszírozási modellt kérdezve, és úgy éreztem, hogy mélyreható és őszinte válaszokat kaptam. Azt gondolom, hogy itt most, összegeket meg nem nevezve, a modell egészéről részletes és szakmai ismereteim vannak. Ott részben folyik egy vállalkozói tevékenység - szálloda, étterem, konferencia -, amiből bevétel van, részben sajátos kapcsolata miatt egy nemzetközi kulturális hálózat részeként a francia állam költségvetéséből támogatást nyerhet, és

mivel jól csinálja, nyer, pályázatokon keresztül állami, illetve európai uniós forrásokat nyer, és beteszi részben a maradék magánpénzét.

Én nem látom, hogy ez a modell általánosítható lenne, nem látom azt a vállalkozói tömeget, amelyik a magyar kastélyok fenntartására akár nemzetközi kapcsolatokkal, akár magánpénzét befektetve, akár európai uniós forrásokból ezt megtenné. Akkor mire alapozzák önök, hogy mégiscsak a „vagy” szócskával elválasztva akár tulajdonba, akár vagyonkezelésbe adják? Itt azt kell mondjam, hogy a korábban felszólaló képviselők gyanakvásának a korábbi tapasztalatok alapján hitelt kell adni. Nem látom egyébként a magyar valóságban, nem úgy általában elképzelve, azt a réteget, amelyik azt a modellt, amelyet az előbb elmondtam, tömegesen - nyolcszáz-egynéhány kastélyról beszélünk - ezt megvalósítaná, de ha optimisták vagyunk, és mondjuk, a legkelendőbb egynegyedét, hát, kérem, az is kétszáz ingatlannál több.

Ezért a következő javaslatokat szeretném tenni a tisztelt államtitkár úrnak, merthogy kormánypárti képviselőknek nem tudom megtenni, és a tisztelt ellenzéki képviselőtársaimnak is, hogy gondolják végig. Én, mi ebben a törvényben azt a kitétel, hogy a magyar állam tulajdonában lévő kastély más tulajdonába kerüljön, nem fogjuk támogatni. Egyébként nem azon indokok alapján, amelyek itt elhangzottak, hanem valóban távolosan gondolkodva egyáltalán nem akarom elvágni azt a tulajdonosi jogi kitéletet, amely az adott ingatlant, kastélyt a magyar államhoz köti, tudniillik ez nem egy költségvetési évre szóló döntés. Miért gondolják, hogy képesek vagyunk belátni, hogy 74 év múlva milyen állapotban lesz a magyar állam, vagy 27 év múlva?

Ezért azt a döntést hozni, hogy általánosságban az előbb említett több mint 800, a magyar állam tulajdonában lévő kastélynál lehetővé tenné a törvény ezen kötődés elvágását, kimondottan nem a magyar állam érdekében lévőnek látom, sőt e tekintetben egyébként az, hogy ezt én azért nem szavazom meg, mert gyanakszom, azért nem szavazom meg, mert ellenzéki képviselőtársaim érvelése meggyőzőtt, vagy azért, mert én a magyar állam érdekét képviselve nem akarom elvágni egyáltalán semmilyen módon ezt a szálát, teljesen lényegtelen. Teljesen lényegtelen! Más megközelítésből nem lényegtelen. Lehet vita a legújabb magyar vagyonosodásról, érdemes is ezt lefolytatni, itt azonban a magyar kulturális örökség meghatározó százalékáról van szó, ahol visszafordíthatatlan folyamatot kívánnak elindítani, és én ezt nem fogom támogatni.

Ezért a „vagy” szócska előtt álló részt, tudniillik az ingyenes tulajdonba adást ab ovo elvetem, és ha komolyan vehetem azt, amit miniszter úr mondott, hogy ez egy nem lezárt szöveg, akkor azt javaslom, hogy minden erre vonatkozó tartalmi részt vegyenek ki. Ne vállalják magukra, ne kényszerítsék bele az országunkat egy visszafordíthatatlan döntésbe, miközben semmilyen olyan joguk nincsen, hogy a magyar kulturális örökség jelentős részét kitevő ingatlanállományt végérvényesen egy adott útra helyezték. Nem hiszem, hogy ez jobb lenne, mint a '45-ös döntés.

Ha viszont így van, akkor folytatni kell a gondolatmenetet: mi a helyzet a vagyonnevelésbe vétellel? Ezt én elgondolkodtatónak tartom; elgondolkodtatónak azért - ha elfogadják tőlem, aki az elmúlt évtizedek kulturális költségvetését talán mélyebben ismerem, mint általában egy országgyűlési képviselő -, mert nem láttam és nem látom azt a forrásegyüttest, amely egyébként ezen ingatlanok felújítását a központi költségvetésből most, de akár a későbbiekben is állni képes legyen. Na most, ha ez így van, akkor viszont valóban a finanszírozásnál érdemes bizonyos modellekben gondolkodnunk, de ha nem modelleket, akkor azért nem olyan nagy baj, ha nemcsak mintákban gondolkodunk, hanem esetleg valami sajátot is előállítani képesek vagyunk.

Én a következőt javaslom: fontoljuk meg a vagyonnevelésbe adás lehetőségét a következő feltételekkel! Még egyszer, hogy pontos legyek: semmilyen módon nem támogatom, hogy a magyar állam tulajdonából egységesen ez a nyolcszáz-egynéhány ingatlan kikerüljön, és elgondolkodtatónak tartom a vagyonnevelésbe adást-vételt bizonyos feltételekkel. Az első feltétel: azt javaslom, hogy ahol egy meccs megkezdődött, azt a meccset már a megadott szabályok szerint kell végigjátszani, olyan nincsen, hogy a 49. percben új játékszabályt találunk ki, és akkor úgy folytatjuk a meccset, hogy ott már más szabályok vannak.

Azon kastélyok, ingatlanok esetében, amelyeknél a Magyar Köztársaság központi költségvetéséből és az Európai Unióból származó források vannak, ahol megkezdődött vagy ha nem is teljességében, de bizonyos mértékig befejeződött a felújítás, ott ez a forma maradjon meg. Nem látom annak lehetőségét, illetve bárki számára jogosultságát, hogy a mások által már beletett pénzt saját kimondott hasznára használja fel. Ez egyébként a megnevezett ingatlanegyüttes számához képest, amint hallottuk, töredék, az összvagyon tekintetében egyébként nem.

A második: garanciák kellene ahhoz, hogy azt lássuk, kizárólag a magyar állam érdeke, magyarán, a nemzeti kulturális örökség fejlesztése, megtartása a cél. É ezért azt javaslom, hogy csináljunk olyat, ami ellentét az arisztokrácia előbb elmondott jellemvonásával, még egyszer: visszavonhatatlan és örökletes.

(17.30)

Azt javaslom, hogy egy bizonyos tapasztalati felülvizsgálati időt építsünk be a rendszerbe. Azt mondom önöknek, hogy minimum 15 év, de szívesen hajlandó vagyok tapasztalatok alapján ezen időről vitatkozni. Azt a döntést, ami tehát nem tud más lenni az én fogalmaim szerint, mint vagyonnevelésbe adás - a tulajdonról még egyszer nem beszélek, mert én azzal nem vagyok hajlandó foglalkozni -, ezt 15 év múlva a magyar állam felülvizsgálhassa. Ez kétségkívül rizikó egy olyan jogi személy számára, amelyik az említett ingatlanba, kastélyba vagyonnevelést kíván hozni. De hát ez már csak így van a világon. Ha valamit akarok, és valóban az a célo, amit a törvény megnevez, a

nemzeti kulturális örökség védelme és fejlesztése, akkor vállalják ezt a rizikót!

A javaslatot összefoglalva tehát: én, mi a tulajdonba adást kizárjuk, és ha ez benne marad bármilyen formában, biztos, hogy elutasítjuk. A vagyonnevelést lehetségesnek tartjuk azzal a megkötéssel, hogy ahol már a magyar adófizetők vagy az Európai Unió pénzből akármennyi felhasználódott, ott az eredendő szabályok szerint történjen a felújítás, és fejeződjön be, a fennmaradt esetekben pedig a vagyonnevelés úgy valósulhasson meg, hogy a magyar állam a magyar törvényhozáson keresztül egy felülvizsgálati tapasztalati időt állapítson meg, amikor is egyenként meghatározott idő múlva - még egyszer mondom, az első javaslatom 15 év - megnézi, hogy a céljai, amiket a törvényben megfogalmazott, elérhetők-e, jó irányba megy-e, ha nem, akkor minden tekintetben helyreáll a magyar állam nemcsak tulajdoni, hanem vagyonnevelési joga is. Elnök úr, köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hiller képviselő úr. További képviselői felszólaló Bedő Dávid, a Momentum képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen. Nagyon sajnálom, hogy a miniszter úr elment, hiszen az ő szavaira szerettem volna reagálni, de bízom benne, hogy majd este visszanezi a vásárhelyi kastélyában.

Nem elvi vita van közöttünk ebben a kérdésben, hanem egy konkrét politikai vita van. Mi is egyetértünk azokkal a célokkal, amiket a miniszter elmondott. Mi is úgy gondoljuk, és én is úgy gondolom, hogy fontos, hogy megőrizzük ezeket az értékeket, megőrizzük ezeket a kastélyokat, és mi is el tudjuk képzelni azt, hogy bevonjunk akár magántőkét is annak érdekében, hogy ezek a kastélyok fenn legyenek tartva a következő években, a következő évtizedekben. Szóval, nem ezzel van a gond.

Azzal van a gond, hogy egyszerűen nem hiszünk maguknak. Egyszerűen az a tapasztalatunk az elmúlt 13 évből, hogy minden egyes államosítás vagy állami kézbe magántulajdonba adás egyetlenegy célt szolgált, egyetlenegy: hogy valamilyen körök meggazdagodjanak azon. Önök ezt úgy hívják, hogy a nemzeti tőkésosztály kiépítése, mi meg úgy hívjuk, hogy korrupció. Mi azt gondoljuk, hogy a mi definíciónk talán egy kicsit közelebb áll hozzá.

És ezért nem kell olyan nagyon messze menni. Akár a földtörvényekre gondolunk, akár a Lázár János által félmjelzett trafikokra gondolunk, amelyek szintén ugyanúgy állami kézbe kerültek, aztán pedig szétosztásra kerültek a haverok között, akár az ESMA-ra gondolunk, amit erőszakkal átvettek, és utána szintén magánkézbe adták barátoknak, akár az autópályakoncessziókra gondolunk, ezek mind-mind abba az irányba mutatnak, hogy amikor önök valamit állami kézbe magánkézbe adnak, azt úgy teszik, hogy valamilyen baráti körük járjon jól.

De tudják, mit? Ne is menjünk olyan nagyon messze, nézzük meg a kastélyokat, maradjunk egy

konkrét kastélypéldánál! Felsőpetény - talán nem kell bemutatni ezt a kastélyt, egy nagyon híres kastélyról van szó, itt tartották fogva Mindszenty József bíborost. Ez a kastély a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő tulajdonában állt. 2017-ben kiírtak egy pályázatot, amit az égvilágon senki nem vett észre, de senki, kivéve egy embert, Barna Zsoltot. Talán őt sem kell bemutatni, a Magyar Bankholding vezérigazgatója, szokták úgy hívni vagy becézni, hogy Orbán bankára. Elnyerte ezt a pályázatot húsz évre, húsz évre az övé a kastély potom pénzért. Hozzá sem nyúlt öt éven keresztül, majd 2022 végén kap rá 2 milliárd forint uniós támogatást, amit nem kell visszatéríteni, 2 milliárd forintot. És akkor ezek után azt mondják nekünk, hogy ezek azért szeretnék magánkézbe adni ezeket a kastélyokat, hogy jó gazdái legyenek majd a magánalapítványok, a magáncégek meg a magántulajdonok? Ne vicceljünk már!

Még csak egy apró kitétel: azt külön nagyon szóraztatónak találom, amikor a miniszter úr kommunizál minket, amikor önök vezettek be kommunista módszerekkel árstopokat meg hatósági árakat, meg ezekben a pádsorokban itt ülnek volt kommunisták, párttagok, volt kommunista párttagok meg KISZ-titkárok meg miegymások. Szóval, szerintem azért ezzel óvatosan, amikor minket kommunizálnak! Köszönöm szépen. *(Kálmán Olga tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Folytatom a hozzászólásomat. Igyekszem nem túl bő lére eresztani.

Nos, tehát az örökségvédelem helyzetéről kezdem el éppen beszélni, amikor lejárt az időm. A Nemzeti Örökségvédelmi Fejlesztési Nonprofit Kft. élére ismereteink szerint egy olyan embert, egy olyan szakembert neveztek ki, aki konkrétan nem ennek a területnek a szakembere, tehát nem rendelkezik egy műemlékes szakirányú végzettséggel. Szintén sajtóhírekből tudjuk, hogy a kft. elbocsátotta a munkavállalók negyedét, és további 40, tehát a szakterületen dolgozó 40 szakembert átvezényelték a minisztériumhoz, és több kastély esetében is meghatározó szakemberektől megváltak.

Nekem van egy olyan jó vagy rossz szokásom, hogy rengeteget járok az országban, nyilván ez pozitív része egy országgyűlési képviselő munkájának. Amikor csak tehetem, és éppen arra visz az utam, akkor én megállok megnézni a műemlék épületeket, adott esetben kérdéseket teszek föl, beszélek az állami tulajdonban lévő épületeknél dolgozó munkatársakkal, így elég sok információ van. Sajnos azt tapasztalom az elmúlt időszakból is, hogy fokozódó és egyre erőteljesebb aggodalommal figyelik a miniszter úr hatalomra kerülése vagy pozícióba kerülése óta a folyamatokat.

Tehát annak, amiről beszél Lázár miniszter úr itt az Országgyűlés ülésén, hogy miről kell hogy szóljon az örökségvédelem, az ellenkezőjét tapasztaljuk. Nagyon jó lenne, ha államtitkár úr meg tudná cáfolni

ezeket a tapasztalatokat, és valamit tudna mondani ezeknek a munkavállalóknak a sorsáról, és arról, hogy miért kapunk mi ilyen tapasztalatokat, ilyen visszajelzéseket a műemlékvédelem és az örökségvédelem területén dolgozó szakemberektől.

Mondjuk, hogy én is pozitívan igyekszem hozzáállni a vitához, talán egy kicsit kevésbé vagyok jóindulatú, mint Hiller miniszter úr. Én azt javasoltam, hogy ha valóban egy pozitív és előremutató szakpolitikai vitát szeretne a miniszter úr, amiről itt beszélt, akkor szerintem egy új törvénnyel kell ezt a vitát elindítani. Ezek is fontos szempontok, amiket miniszter úr elmondott, de én azt gondolom, hogy nem alkalmas az a fajta vita-indító, amivel élt miniszter úr, és ezt szeretném ebben a felszólalásban még egy kicsit alátámasztani.

Olvasható a törvényjavaslatban, hogy a hatásvizsgálat elkészítésére egy napot fordított a kormányoldal, és értelemszerűen semmiféle érdemi hatásvizsgálatot nem láthatunk. Tehát mondjuk úgy, ha komolyan vesszük azt a nemes célt, amiről beszélt miniszter úr, és egyébként komolyan vesszük a jogalkotást is, akkor ezt a törvényjavaslatot nem lehetett volna az Országgyűlés elé terjesztetni, még akkor sem, ha mondjuk, a Fidesz-frakciót többször megjárta. Mondjuk, a Fidesz-frakciónak nyilván érdemi befolyása van arra, hogy mi történik az országban, de átfogó társadalmi vitának nem tekinthető, hogy több körben vitát hallhattunk esetleg, és mondjuk, voltak is nézeteltérések a Fidesz-KDNP-frakció ülésén.

A javaslat egyáltalán nem tartalmazza azokat a garanciákat, amiket egyébként a szóbeli hozzászólásában miniszter úr is fontosnak tartott. Tehát valóban a deklarációk tekintetében rendben van a javaslat, az örökségvédelmi cél, de az, hogy valóban ez fog megvalósulni, egyáltalán nem olvasható ki a törvényjavaslat szövegéből. Nem határozza meg egyértelműen egyébként azokat a feltételeket, hogy milyen módon adná ki a kezéből az állam ezeket az épületeket, azzal együtt egyébként, hogy azzal én is mélységesen egyetértettem, amit mondott Hiller képviselő úr, miniszter úr, hogy nem lehet az állami tulajdonban lévő értékes kastélyokat, műemlék épületeket elidegeníteni az államtól.

Én azt tudom mondani, megvizsgáltuk egyébként jogászokkal is a javaslatot, hogy a mi megítélésünk szerint ez a javaslat ebben a formájában alaptörvényellenes, és hozzáteszem, annak a végrehajtása kimerítené a közhatalommal okozott kár intézményét is. Tehát konkrétan az Alaptörvény is meghatározza azt, hogy nemzeti vagyont csak törvényben meghatározott célból lehet átruházni, törvényben meghatározott kivételekkel, az értékarányosság követelményének figyelembevételével. Ugyanakkor ez a törvényjavaslat nem ad olyan kereteket, nem ad olyan garanciákat, amik ennek a fajta kívánalomnak megfelelnek, ezért úgy gondoljuk, hogy ez alaptörvény-ellenes.

(17.40)

Önmagában nyilván törvénykezéssel nem lehet törvénysértést elkövetni, ugyanakkor a törvény ilyen módon való elfogadása után annak végrehajtása a mi

meggyőződésünk szerint a közhatalommal okozott kár tényállását viszont kimerítheti, ugyanis konkrétan olyan jelentős ezeknek az ingatlanoknak és a hozzá kapcsolódó egyéb elemeknek az értéke, hogy ez lényegesen nagyobb értéket jelent állami vagyon átadása tekintetében, mint amit egyébként rá kell költeni ezekre az ingatlanokra. Úgyhogy én azt gondolom, ez is indokolja, hogy nem szabad ezt a jogszabályt ilyen módon elfogadni. Tehát indokolt lenne ennek a visszavonása, hogy valóban ennek a fontos nemzeti ügynek egy pozitív vitaindító állomása lehessen egy új törvényjavaslat.

Engedjenek meg még egy konkrét példát! Az előző hozzászólásomban is elismertem azt, hogy itt egy megoldatlan probléma van. Egy óriási kihívással szembesült, cselekedni kell, jogalkotási kényszer van, a rendszerbe való beavatkozásának a kényszere fennáll mindenképpen. Én azt vitatom, amit elmondott miniszter úr, hogy az állam rossz gazda. Én azt mondom, hogy jelen esetben a kormány rossz gazda. Nem akarok csak ezzel a kormánnyal szigorú lenni. Én azt gondolom, hogy az elmúlt évtizedek kormányai is rossz gazdának bizonyultak. Sajnos nem tudtak egy átfogó és jó, előremutató koncepciót letenni és megvalósítani az örökségvédelem terén, de nem jelenti azt, hogy rossz gazdának kell lenni.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy van jogalkotási feladat, és van a jelenlegi kormánynak is még olyan tennivalója, változtatási kényszere, ami alapvetően szükséges ahhoz, hogy egyáltalán a pusztulásukat ezeknek a kastélyoknak vagy kúriaépületeknek megállítsuk.

Konkrét példával szeretnék élni. Tolna megyében, Kölesd Felsőhídvég településen, pusztán találtam a Hiemer-Jeszenszky-Bernáth-kastélyt. Ez igen régi egyébként, a régebbi kastélyaink közül származik, 1760-ban építette Hiemer Ignác, Tolna megye egykori táblabírája. Nyilván a többszörös névadás azt jelenti, hogy később más tulajdonosok kezébe került a kastély. Ez egy védett műemlék.

Ennek a kastélynak a sorsa gyakorlatilag megpecsételődött. Sok évtizede nem végezték el az értékmegővő munkákat, annak ellenére, hogy állami tulajdonban van ez a kastély. Megdöbbentő volt - egyébként én is ennek a kastélynak a sorsát az „Elherdált örökségünk” blogon figyeltem, és egyébként több más cikk is született ennek kapcsán -, ez a csodálatos kastély konkrétan összedőlt, tehát konkrétan már csak romjaiban látható, és egy dzsungel területén fekszik. A hozzá tartozó kápolna is összedőlt már, ez is védett műemlék volt. Ennek a nagy szalonjában volt egy freskó, II. József vadászbalesetét ábrázolta. Ezt a freskót sem lehetett már megmenteni, a vakolat leomlott, tehát ez a freskó is megsemmisült. A kastély egykori nádortermében Magyarország nádorairól készült portrék voltak. Ezek is megsemmisültek.

Az a megdöbbentő, hogy ez egy állami tulajdonban lévő kastéllyal fordult elő úgy, hogy információim szerint voltak olyan önkéntesek, akik próbálták az állami fenntartó tulajdonost megkeresni azzal a szándékkal, hogy önkéntes munkában legalább ezeket a

freskókat megpróbálják konzerválni, megvédeni ezeket, de egyszerűen nem válaszolt nekik senki. Nem engedték be őket az állami összedőlő kastélyba, hogy megóvják ezeket a freskókat. Én ezt tragikusnak tartom, és felelőtlennek tartom. Tehát a magánszereplők itt képbe kerültek volna, önkéntesen segítettek volna megóvni legalább a freskót, de az állam a füle botját sem mozgatta.

Én ebben a konkrét ügyben egyébként megkerestem Nagy István miniszter urat - hiszen az ő minisztériumához tartozó egyik szerv a vagyongazdálkodó - 2021 májusában, és kértem, hogy nézzen utána ennek a konkrét esetnek. Több levélváltás után odáig eljutottunk, hogy hosszas vizsgálatok után kiderült, hogy nem a Nemzeti Földalap, hanem a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó a vagyongazdálkodója ennek. Tehát állami, vagy állami - ezen sikerült a kormánynak vitatkozni, miközben semmit nem tettek, és ez a kastély gyakorlatilag megsemmisült. Az elmúlt évtizedekben nem lehetett megóvni. Én egyébként ezt megdöbbentőnek tartom, és mondhatjuk, precedensnek is, hogy egy egykori csodálatos, egyébként egy kisebb, inkább kúriának nevezhető épület az állam kezében egyszerűen megsemmisülhetett. Ezt döbbenetesnek tartom.

Én egyébként feljelentést tettem az ügyben. Műemlék vagy védett kulturális javak megrongálása, hűtlen kezelés büntette, valamint hanyag kezelés vétségének megalapozott gyanúja miatt feljelentést tettem az ügyben. Hát, egészen elképesztő volt a tapasztalat, amilyen válaszokat én kaptam. Tehát én úgy érzem, igen megalapozottan dokumentáltam az esetet egyébként azoknak a szakembereknek köszönhetően, akik végig követték egyébként sok más mellett ennek a műemlék kastélynak a pusztulását is, és ilyen nagyon furcsa másfél éves levelezés után 2022 júniusában kaptam kézhez a rendőrség utolsó válaszlevelét, amelyben a nyomozást leállították, megszüntették a nyomozást.

Tehát amikor objektív módon igazolható, hogy egy kastély, egy védett műemlék elpusztult úgy, hogy senki nem nyúlt hozzá évtizedekig, állami kézben, ez semmilyen felelősségre vonásra nem ad lehetőséget, ez azt mutatja, államtitkár úr, hogy van feladata a jogalkotásnak, mert egyszerűen nem hiszem el, hogy a magyar törvények nem adnak lehetőséget, hogy kikényszerítsék azt a törvényi kötelezettséget, hogy ezt a kastélyt meg kell óvni. Védett országos műemlékről van szó, ezt a kastélyt jó karban kellett volna tartani. Ez nem történt meg. Tehát van jogalkotási kényszer ebben az ügyben.

A kastélyprogramról még: említette többször Lázár miniszter úr a kastélyprogramot. Ugye, 55 milliárd forintból 10 várát, 17 kastélyt újíttattak fel. Szorgalmasan végigolvastam egyébként a különböző sajtóközleményeket, amikor megkezdődtek, ugye, az alapköteletelek megtörténtek. Egy olyan általános bevezető képet kaphattunk, amikor ez a kastélyprogram futott, ami arról szólt, hogy célja a műemlék-helyreállítás, örökségmegőrzés, és hogy egy Európában is unikális, jól értékesíthető turisztikai termékcsomag valósuljon meg, amely valóban érdekli a látogatókat, és

felhívja a figyelmet, hogy egy-egy vár vagy kastély szinte mindig az adott település egyik jelképe, szimbolikus értékű, különleges helyet foglal el, és utal arra is, amiről képviselőtársaim is beszéltek, hogy munkalehetőséget ad a helyieknek, a helyi települési identitás részévé válik, s a többi.

Tehát egy pozitív koncepciót ápolt, ennek megfelelően indult el 55 milliárd forint felhasználásával. Szerintem nagyon fontos, az örökségvédelem szempontjából nagyon fontos program, de egyértelműen levezethető belőle, hogy nem akarja kiadni az állami kézből ezeket az épületeket, hanem fenntartható módon az üzemeltetésre hívott le egyébként nagyon sok esetben uniós forrásokat, és tett hozzá központi költségvetési forrásokat is, hogy rengeteg kastély megújulhasson, ami pozitív, és ami nagyon örvendetes.

De hogyha akkor, tehát néhány évvel ezelőtt ez a program még egy ilyen koncepció mellett indulhatott el, akkor miért történhet az most meg, hogy egy olyan törvényjavaslat kerül elénk, amely már a kiemelt, sok-sok milliárd forintból, uniós és hazai költségvetési milliárdokból megújított kastélyok ingyenes átadására vonatkozik. Tehát ezt azért mondom, és azért is támasztja alá, hogy ez egy nagyon-nagyon rossz kiindulási alap, és nem alkalmas ez a törvényjavaslat arra, hogy érdemi és pozitív vitát folytassunk.

Még egy záró gondolat, de nem akarok visszaélni az időkerettel. Kigyűjtöttem egyébként jó néhány példát, és még azzal is alá lehetne támasztani, miért nem indokolt átvenni ezeket a kastélyokat, hogy ezeknek milyen történelmi vonatkozásaik vannak. Néhányat említett egyébként Lázár miniszter úr, hogy a keszthelyi Festetics-kastély fel sem merülhet, a fertődi Esterházy-kastély. Olvasható, hogy a várak esetében fel sem merülhet a magántulajdonba adás. De akkor a többi esetében miért? Tehát rengeteg jelentős történelmi vonatkozású kastélyunk van. Ezek miért kerülhetnek ide?

Most egy olyan kastélyt említenék meg példaként, ami nem annyira régi, tehát ilyen mértékben véve nem annyira régi, ez a nádasdladányi Nádasdy-kastély, amely egy történelmi családnak egy viszonylag új, XIX. századi kastélya. Ez csodálatos, Magyarország egyik legszebb kastélya. Egyébként nagyon sokan ismerhetik, rengeteg filmet forgattak a kastély parkjában, a kastély belterén. Ez egy historizáló kastély, a XIX. században épült.

A kastélyprogram keretében másfél milliárd forint uniós forrásból és 212 millió forint költségvetési forrásból újították meg. Annak ellenére, hogy nem túl olcsó a belépő ebbe a kastélyba, másfél év alatt 150 ezer látogató fordult meg ebben a kastélyban. Tehát ez egy gyönyörűen felújított, csodálatos kastély. Ahogy szinte minden évben megnézem ezt a kastélyt, egyre jobban bővül a gyűjtemény, csodálatosan be van már rendezve. Csodálatos kívülről, csodálatos belülről, újul meg a kastélypark. Tehát másfél év alatt 150 ezer látogató fordult meg.

Ez a kastély Lázár miniszter úr első törvényjavaslatának a mellékletében szerepel. Miért? Mi indokolja ezt, tisztelt államtitkár úr? Egy már megmentett, csodálatos, kiemelt, értékes kastély esetében,

amely látható, hogy vonzza a turistákat, amikor arra járok, mindig tömegével járnak a turisták, miért merülhet fel egy ilyen kastély esetében, hogy ezt ingyenesen magánkézbe akarják adni, ingyenesen odaadni a tulajdonjogát, vagy vagyonkezelésbe adni? Mi szükség van rá?

És akkor nem akarom már az időt húzni, hosszan lehetne még sorolni azokat a példákat, ahol nagyon pozitív folyamatok indultak meg, kiemelt, valóban történelmi jelentőségű kastélyoknál sok esetben sorolni lehet, hogy milyen uralkodók fordultak ott meg. Egyszerűen elfogadhatatlan és indokolhatatlan az, hogy a sok-sok milliárdért megkezdett, felújítás állapotában lévő vagy már felújított kastélyokat magánosítsanak.

(17.50)

Én azt gondolom, hogy ez a felütés mindenképpen indokolta azokat a bizalmatlan reakciókat, amik esetleg, mondjuk, habitusukban nem is feltétlenül voltak előremutatóak, de mindenképpen az ügy súlyosságára utaltak.

Ezért tisztelettel arra kérem a kormányt, államtitkár urat, illetve majd miniszter urat, hogy ha valóban pozitív ez a szándék, akkor azt gondolom, akkor részünkről is meglesz a pozitív fogadtatás, és a részvétel, az előremutató, konstruktív részvétel ebben a szakpolitikai vitában. Én azt gondolom, hogy ezt már csak egy új törvényjavaslat benyújtásával lehetne valóban úgy megkezdeni, hogy az eredményt is elérje. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Várom a jelentkezőket a képernyőre. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Láthatóan készül az előterjesztő nevében Lánszki Regő Balázs államtitkár úr, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr; 30 perces időkerete van.

LÁNSZKI REGŐ BALÁZS építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Először is elnézésüket kérem, hogy Lázár miniszter úrnak távoznia kellett, de azt gondolom, hogy volt egy kisebb blokk, amikor egy-két felvetésre tudott érdemben válaszolni, és ezt a vitát a minisztérium részéről és a kormány részéről mindenképpen folytatni kívánjuk, és a részletekbe menően, amilyen felvetések voltak, ebben teljes nyitottsággal és konstruktivitással állunk önök elé.

Így külön köszönöm azokat az észrevételeket, amelyek ilyen hozzáállással születtek meg, tehát amelyek konstruktívan, előremutatóan és a törvény szándékával egyetértve kerültek meghatározásra. Értelemszerűen azokat, amelyek inkább politikai felhangokból vagy pedig adott esetben egy korábbi verzió elolvasásából fakadó problémákból fakadnak, engedjék meg, hogy ne is kommentáljam.

Nagyon sok téma vetődött föl a múltrol, a nemzetközi összefüggésekről, hogy máshol ezt hogy teszik meg. Még mielőtt röviden összefoglalnám, amelyek az itteni vitákban voltak, engedje meg, képviselő úr, azt a felütést, amit megtett... - hogy ezt Angliában hogyan teszik. Ebben az elmúlt hónapokban mind a Prince's Foundationnal, mind pedig az ennek megfelelő német, francia, hasonló jellegű alapítványi működést célzó és kifejezetten a kastélyműködésre fókuszáló szervezetekkel fölvtük a kapcsolatot, megvizsgáltuk, hogy hogy mennek ezek. Ott sem más modellel gondolkodnak, mint amit mi itt a törvényben megtettünk. Tehát ennek a fajta nyitottságnak Európában komoly előzménye és háttere van.

Mindenesetre, ahogy említettem, jelen felszólalásomban szeretném egy picit egységesíteni azt, amiről eddig szó volt, picit meg is ismételni és válaszolni egy-két elhangzott észrevételre.

Alapvetően annak kifejezetten örülök, hogy a nemzeti épített örökségünk tekintetében mindenki aggódik, és mindenkinek fontos, és tudja, hogy tennünk kell ennek érdekében, hogy a jövő nemzedékek számára ezt nemcsak ebben a törvényben, hanem majd a későbbiekben a magyar építészetéről szóló törvényben is kifejezetten külön kezeljük, ami nem a tulajdonjogot vagy nem a hasznosítási jogot, de mindent, ami műemlékek felújítására, az ott lévő támogatásokra és egyéb építkezésekkel szemben a műemlékek előnyben részesítésére vonatkozik, ez szintén ezen gondolatiságból fakadóan következik. De azt majd egy későbbi vitanapon fogjuk tudni megtárgyalni.

Ide visszatérve, kiemelkednek a műemlékek sorából a kastélyaink, amelyek a magyarországi építészet fantasztikus remekei, amelyek ugye, nemcsak épületek, hanem egy életmódnak és egy történelmi kornak is adott esetben a jellemzői. Arra viszont - hangsúlyozottan el kell mondani - nem lehetünk büszkék, ahogy az állam kezelte ezeket a kastélyokat.

Ugyanis amikor kastélyokról beszélünk, mindekelőtt le kell szögezni, hogy ezek eredendően nem állami ingatlanok, hanem magánkastélyok, amiket elvett az állam a magántulajdonosoktól. A szocializmus idején a hatalom elvette a földet, a műtárgyat és a kastélyt, elvette, és ahogy egyeztettünk is vagy beszéltünk erről, tönkre is tette nagyon sok esetben.

Az volt az ígéret korábban, hogy ez majd a közösségé lesz, de ehelyett nagy százalékban az enyészeté lett. Téeszírodák, magtárak lettek belőlük, sok esetben kontár módon átépítették, a díszítőelemeket bár bár módon leverték, a freskókat pedig lefestették.

Nézzék csak meg az európai mércével is jelentős bajnai Sándor-Metternich-kastélyt - az Ördöglovas kastélyáról beszélünk -, ahol szükséglakások kaptak helyet korábban. Később téeszírodák is voltak itt, valamint kialakítottak benne egy gépállomást.

A fenékpusztai Festetics-majorban és a Kiskastélyban lenüzem, egy kendergyár és szintén egy téesz üzemelt. És az ország egyik legszebb kastélyában, a fertői Esterházy-kastélyban traktorok és gabonászsákok voltak, ott, ahol korábban Haydn komponált.

És még ezek az épületek jártak jobban. Hogyha megnézzük a kastélyok sorsát az elmúlt negyven évben, azt látjuk, hogy ez a korszak egy természeti katasztrófával felérő korszak volt a kastélyok tekintetében.

És csak néhány adat, ami eddig még nem hangzott el. Győr-Sopron vármegyében 227 kastélyból vagy kúriából 90-et bontottak el ebben az időszakban. Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében 257 kastélyból 148-at el kellett bontani. Fejér vármegyében 261 kastélyból és kúriából pedig 93-at kellett elbontani.

Így a későbbiekben keletkezett a műemléki jelleg bevezetése, a műemléki védettség bevezetése, amely 1966-80 között hiába már műemléki védettséget kapott, de ebben az időszakban további 28 kastélyt töröltek a műemléki jegyzékből azért, mert az állapota olyan szintre került, hogy már nem volt mit megvédeni. És az többször elhangzott, hogy a második világháború előtt több mint 1500 kastélyunk volt, és 804 kastélyról tudunk jelenleg.

Azóta pedig eltelt 33 év. Hiába költ rá az állam, azt látjuk, hogy méltó formát öltön, minden évben komoly forrásokat igényel, és ezeket nem lehet gazdaságosan fenntartani.

Ami 2016-ban elindult, a nemzeti kastély- és várprogram, arra, ahogy elhangzott, 55 milliárdot költött az állam. Ha nem költi az állam ezt az 55 milliárdot abban az időszakban, '16-tól folyamatosan mostanáig, akkor ezek a kastélyok is arra a sorsra jutottak volna nagyon könnyen, mint az előbb említett kastélyok. Így az államnak ebben az időszakban szükségszerűen be kellett avatkozni, meg kellett menteni. Ezek a kastélyok, ugye, nem készültek el, nem lettek százszázalékos készütségben, így további beavatkozás is szükséges.

Jelenleg, amikor felújított kastélyról beszélnek, azt fontos tudni, hogy bár nincsenek felújítva, de mégis valamilyen működésük van, és mindegyik sok száz milliós veszteséget termel ezzel a működésével. Csak a működési költség az összebevételnek sok esetben több mint a triplája. Ha tehát összességében nézzük, azért az 1,1 milliárd forintos bevétel és a 3,8 milliárd forintos kiadás eléggé önmagáról beszélő szám. Éves számról beszélünk, hogyha hosszú távra és 99 évre gondolunk, akkor ezt nyugodtan szorozzák be.

És annál, hogy a nemzet épített örökségét nem újítjuk föl, mostanában egy fájóbb dolog van, ugye, ha felújítjuk, aztán hagyjuk, hogy a lassú, de biztos állapotromlás folyamata újra beinduljon. Ha pénzt, időt és energiát áldozunk a közösből, hogy megmentünk egy-egy műemléket, de nem gondoskodunk arról, hogy abban az újjászületett állapotban meg is maradjon... - ezért szeretnénk most változtatni, hogy megőrizzük, hogy az értékeink még évszázadokig megmaradjanak.

Változtattunk a magyar örökségvédelem eddigi megoldási portfólióján, hogy hatékonyabban őrizhessük meg a nemzeti örökség épített részét. Ez a törvényjavaslat filozófiája, és ennek a gyakorlatba ültetését célozza az új törvény.

Néhány ellenzéki képviselői hozzászólásra hadd reagáljak, hiszen azt gondolom, hogy többen - ahogy

az előbb is említettem - talán egy régebbi verziót vettek elő.

(18.00)

Folyamatosan egy olyan, 12 kastélyból álló csoportot említenek, amilyen a jelen törvénytervezetben nincs. *(Kálmán Olga: Hogyne!)* Nem erről beszélünk, hanem az összesről beszélünk. Ez egy elvi kérdés, ezt fontos tisztázni.

Jó azt hallani, hogy korábban sem sajnálták a pénzt, Hiller képviselő úr, de ha megnézzük a számokat - bár méltán büszke lehet Eszterházára -, ha jól emlékszem vagy jók az információim, akkor ennek egy néhány száz millió forintos, az összes kastélyra fordított költségkerete volt. Ezeket pontosan kell tudni, hogy lássuk: amikor most 55 milliárdot teszünk bele és még ennek a sokszorosát kell, az egy más dimenzió, mint amikor annak idején beindult a műemlékekről való gondoskodás, nem vitatva persze a jó hozzáállást.

Egy nagy különbséget látok az önök által felvetettek és a mi hozzáállásunk között. Önök vagyontárgynak tekintik az épületeket, mi pedig a múltunk olyan emlékeinek, amelyek a jövő számára üzenetet hordoznak, és ebben fogalmazódik meg az értékük. Az örökségvédelem a világon mindenütt drága dolog, ezt önök is tudják, de bármilyen támogatásokat is kapunk, bármilyen források is állnak rendelkezésre, az államnak sosem lesz önmagában elég pénze erre. Ezt nagyon sok helyen felismerték már. Ma már látható más országokban, hogy jobb utat választottak a privatizáció során, így Csehországban és Romániában is visszakapták a kastélyokat a családok, és jó példát mutatnak a hasznosításra; addig nálunk ilyenek nem történtek.

De nemcsak Közép-Európában látunk ilyet: ilyen volt Olaszországban 2017-ben az a bizonyos 107 műemlék, többségében kastély, azt megelőzően pedig világítótornyokat adott át vagyonkezelésbe vagy tulajdonba ingyenesen az olasz állam. Ha ezeket megnézzük, látjuk, hogy szép számmal megújításra kerültek, lett gazdájuk, és érdemes oda ellátogatni és megtekinteni ezeket. Az egész Európai Unióban láthatunk példát arra, hogy magántulajdonosok tartanak fenn műemlékeket, és saját jól felfogott érdekükben biztosítják a turistáknak az épületek megtekintését.

Szeretnénk mi is a kulturális értékek megőrzésébe szabályozottan bevonni így a magántőkét és a közösségeket, nem pedig akadályozni őket. Azt várjuk, hogy ugyanaz a szellem, ami ezeket a kastélyokat létrehozta, most új életet lehel majd beléjük. Nyitott, látogatható közgyűjteményű kastélyokat szeretnénk, amelyek olyan méltón őrizzék azt az örökséget, amilyen nemes eleganciával az építető családok gazdagították a magyar kulturális kincset. Szerintünk a közérdek akkor érvényesül, ha ezeket a műemlékeket nemzeti terekké tesszük, amelyek emberöltőkön át a közösséget szolgálják, függetlenül attól, hogy kinek a tulajdonában vagy vagyonkezelésében vannak.

A közérdek az, hogy a látogató továbbra is megnézhesse a közgyűjteményeket. A törvényjavaslat szerint, amennyiben az ingatlanban közgyűjtemény

található, annak láthatóságát nem egyszerűen biztosítani, hanem folyamatosan biztosítani kell. Az sem történhet meg, hogy például egy tulajdonos irreálisan felemelje a belépőjegy árát. A közgyűjteményt magában foglaló épület bejárását a nyilvánosság számára az év 365 napjából legalább, tehát minimálisan 300 napon biztosítani kell, és az ingatlanhoz tartozó parkot vagy kertet pedig egész évben, még egyszer hangsúlyozom, nyitva kell és ingyenesen nyitva kell tartani.

Közérdek az is, hogy a fenntarthatóság érvényesüljön, és azon épületek a közösség vagy magánbefektetők bevonásával megújulhassanak, ahol nem sikerült állami forrást találni, hogy a felújított kastélyok ne kerülhessenek újra méltatlan helyzetbe. Számos helyen lehet arról olvasni, hogy ez a törvényjavaslat helyi közösségek, önkormányzatok gondolkodását indította el, akik eddig nem tudtak tenni azokért a kulturális örökségekért, amelyek náluk találhatóak. Itt a parlamentben is volt szó olyan kastélyokról, amelyek állami tulajdonban vannak, és a helyi közösség szívesen áldozna rájuk, felújítaná és fenntartaná. A törvény az ő számukra is így tud lehetőséget adni.

Azt se felejtjük el, amikor egyes ajándékokról beszélnek, hogy évente csak a fenntartásra több száz millió forintot kell költeni, és ezeknek a szigorú szabályoknak meg kell felelni. Éppen ezért, hogy ne forduljon elő az, ami a kilencvenes években a privatizáció során több kastéllyal megtörtént, hogy megvették, de nem hasznosították őket, a tulajdonosoknak vagy a vagyonkezelőknek számos lényeges feltételnek kell megfelelniük. Ezek a garanciális szabályok a törvénytervezetben benne vannak. A vagyonkezelésbe vagy tulajdonba adott ingatlan rendeltetésszerű használatát és működtetését a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. szigorúan ellenőrizni fogja. Az ingatlan ingyenes tulajdonba adására vonatkozó szabályok közül ugyancsak kiemelendő, hogy a tulajdonos az ingatlan tulajdonjogát a terhekkel együtt szerzi meg. Ráadásul az ingatlanon 99 évig elidegenítési és terhelési tilalom áll fenn az állam elővásárlási jogának biztosítása mellett. Így nem túlzás azt állítani, hogy aki az új törvény hatálybalépését követően kastélyt vesz az államtól, az nem tulajdont kap ezzel, hanem bármilyen nemes feladatot is, de mégiscsak közfeladatot.

Hogy lássuk, mit jelent ez számokkal; ahogyan Keresztes képviselő úr is jelezte, Nádasdladányban a Nádasdy-kastély 628 millió forintos működési költségen működik és 343 millió forint bevételt hoz, míg Bajnán a Sándor-Metternich-kastélyegyüttes 419 millió forint működési költségen működik és 122 millió forint bevétellel rendelkezik, vagy például a füzérradványi Károlyi-kastély 877 millió forint működési költségen 189 millió forint bevétellel bír. Na, ezeket a költségeket kell a későbbi vagyonkezelőnek vagy a tulajdonosnak átvállalnia, és kötelezően nyitva tartani és működtetni a kastélyt. Ha így fogalmazunk, akkor 99 évnél hosszabb időtartamot követően pedig az értékesítési kívánt ingatlanon az államot folyamatosan, mindig is elővásárlási jog fogja megilletni. Ez idő alatt viszont a vagyonkezelő tudomásul veszi, hogy kizárólag saját

felelősségére és költségére végez a vagyonkezelésben álló ingatlanokon értéknövelő beruházást. A tulajdonjog a tulajdonszerző jogutód nélküli megszűnésével vagy halálával, a tulajdonszerző a részére átruházott vagyronról való lemondásával, valamint súlyos szerződésszegéssel visszazáll az államra, és a vagyonkezelői jog megszűnik.

Kiemelendő, hogy a kulturális örökség megőrzését előmozdító beruházási, valamint működési támogatás adható a törvény részletes szabályai szerint. A támogatás részletes összege azonban nem haladhatja meg az elszámolható költség és a beruházás megvalósításából származó működési eredmény közötti különbséget.

Ez a törvényjavaslat a nemzeti örökséget nem kisebbíteni fogja, hanem gyarapítani, értékeit megőrzi, de fontos közcél teljesítésében, bízunk benne, a magántőke és a közösség részvételét is lehetővé teszi, ezt ösztönözni és szigorúan szabályozni fogja. A gondolat, ami már e gyönyörű kincsek létrejötténél is érvényesült, hogy az állam és a közösség ügyeiért elkötelezett magántőke együtt több nemzeti érték létrehozására, megőrzésére és gyarapítására lesz képes, mint egymás nélkül. Így az elhangzottakat kérem megszívlelni. Továbbra is, ahogy jeleztük, nyitottak vagyunk a részletek megtárgyalásában, és kérem, hogy a továbbiakban támogassák a törvényt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lánszki Regő Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője: „A mi városunk, Pécs 102.” címmel.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalásaimban szűkebb hazám, Pécs és Baranya sorsáról, helyzetéről szoktam beszélni. A mai felszólalásomban, az ülés szak utolsó napirend utáni felszólalásában sajnos nem tudok jó hírekről beszámolni - már Pécs és Baranya vonatkozásában.

Tudható, hogy nem oly rég Lázár miniszter úr hozott egy döntést, miszerint nagyon sok elindított vagy tervezett beruházást egyszerűen töröl, leállít, és bizony ez a döntés Pécsét és Baranyát is kedvezőtlenül érinti.

(18.10)

Több olyan döntés is született, ami Pécs számára, illetve a megye számára rendkívül fontos beruházásokat egyszerűen leállított. Ilyen sorsra jutott a pécsi belső tehermentesítő út, amely rendkívül fontos lenne annak érdekében, hogy a városi túlsúlyfoldságot ilyen módon csökkenteni lehessen, és egyértelmű, hogy az önkormányzatnak nincsenek forrásai, hogy ezt a beruházást megvalósítsa. De szintén

leállította - bizonytalan körülmények között és bizonytalan ideig - az M60-as Pécs és Szigetvár közötti szakaszának megépítését a kormány. Itt arról az autópályaszakaszról beszélünk, amelyik Pécsét Barcsnál összekötné a horvát határral, és amit folyamatosan, ciklusról ciklusra személyesen mindig megígér a miniszterelnök úr.

Pontosan tudjuk mi, pécsiek, hogy már két ciklussal ezelőtt kellett volna megépülni ennek az autópályaszakasznak, és most azzal együtt, hogy az elmúlt fél évben olyan információkat kaptunk, hogy folyamatosan halasztották, lelassították ennek a beruházásnak az előkészítését, most egyszerűen felfüggesztették ezt a beruházást. Ez azért is rendkívül fájdalmas, hiszen egy rendkívül elmaradott, gyenge gazdasági adottságokkal rendelkező térség gyorsforgalmiút-kapcsolatát biztosította volna vagy biztosítaná az M60-as, egy olyan térségről beszélünk, Nyugat-Baranyát és Dél-Somogyot érintve, ahonnan sajnos most is rengetegen költöznek el a megélhetés nehézségei, az alacsony bérek miatt. Tehát itt az alapvető infrastruktúra-fejlesztés szempontjából fontos lenne, hogy ez a már megkezdett fejlesztés, tehát az M60-as autópálya végre elérje az országhatárt. Én azt gondolom, hogy ez a térség kormánypárti képviselőinek egyéni politikai kudarca is, hogy ezt a döntést meghozhatta a kormány.

Hasonlóképpen a kormány egy döntéssel a mohácsi Duna-híd projektjét is leállította, ami szintén rendkívül fontos lenne az egész régió szempontjából, és egyébként nem is csak a dél-dunántúli régió, hanem az ország déli részei közötti kapcsolattartás szempontjából is óriási jelentősége lenne a mohácsi Duna-hídnek. Ez megint csak egy olyan projekt, amit rendre megígérnek a választások előtt, a választási kampányokban, és utána mindig akad valamiféle olyan aktualitás, ami miatt törölni kell. Felháborítóan tartjuk ezeket a döntéseket, és elvárjuk a térség kormánypárti képviselőitől, hogy vessék latba a még talán meglévő, nyomokban meglévő politikai befolyásukat, és küzdjenek azért, hogy ezek a beruházások mégis megvalósuljanak.

Ami a rossz hír második része, az a költségvetés kapcsán a Pécs és Baranya érdekében benyújtott módosító javaslataimnak a sorsa. Pontosán tudjuk azt, hogy a kormány gyakorlatilag magára hagyta a vidéki városokat a helyi tömegközlekedés fenntartásában, és Budapesten kívül a vidéki városoknak egyáltalán nem ad támogatást e fontos feladatra. Illetve Budapestnek ad bizonyos mértékben, de a vidéki városok közül egyetlen város sem kap egy olyan feladat ellátására központi költségvetési forrást, ami egyébként még a gazdagabb városoktól sem várható el, hogy önmagukban meg tudják oldani a finanszírozást. Nyilván ennek a forrásnak a megvonását alapvetően az ezekben a városokban élők fogják megsínyleni, ők látják majd a kárát. Én egy javaslatot nyújtottam be annak érdekében, hogy Pécs kapjon támogatást arra, hogy a közösségi közlekedést könnyebben fenn tudja tartani; a kormányoldali képviselők elutasították ezt a javaslatot.

Pécs tömegközlekedését a különböző politikai ciklusokban is sajnos időről időre politikai botrányok

és korrupciós botrányok övezték. Annak idején, a bal-liberális városvezetés időszakában egy buszladási botrány terhelte a várost, a fideszes időszakban pedig egy ilyen korrupciógyanús buszbeszerzési botrány is, aminek az ügyében én feljelentést tettem még jó néhány évvel ezelőtt. Nehéz helyzetben van a város, jelentős forrásokra lenne szükség, hogy egy új buszflottát lehessen vásárolni. Erre is benyújtottam költségvetési módosító indítványt, ezt is elutasította a kormányoldal.

Tudjuk azt, hogy Baranya nehéz helyzetű térség, és rendkívül leromlottak Baranyában is, ahogy általában a vidéki térségekben a mellékutak. Teljesen egyértelmű, hogy érdemi gazdaságfejlesztésről akkor nem lehet beszélni, amikor a kistelepülések, az elszór-tan elhelyezkedő aprófalvak megközelítése egyre több esetben már szinte lehetetlenné válik, és szinte már a tömegközlekedés is sok település esetében megoldhatatlan. Ezért nyújtottam be javaslatot, hogy Baranya megye alsóbbrendű útjait fel lehessen újítani, ezt is elkaszálta a kormányoldal.

Én azt gondolom, hogy ez egy felelőtlen magatartás a kormány részéről, és mindenképpen szégyen Baranya megye kormánypárti képviselőire nézve. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János, a Jobbik képviselője: „Mi történik itt?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Nagyon sok propagandaszöveget hallunk itt. Elhangzott egy érdekes mondat állítólag az Európai Unióban, Brüsszelben: „Hol a magyarok pénze?” Hol a magyarok pénze, Viktor? - én is ezt kérdezném. És elhangzott egy másik propagandaszöveg, hogy léteznek olyanok, hogy háborús spekulánsok. Ezen először felháborodtam, felkaptam a vizet, aztán végiggondoltam, hogy ez egy létező fogalom, tényleg léteznek háborús spekulánsok, és valószínűleg náluk van a magyarok pénze is.

Kik a háborús spekulánsok? Azok a háborús spekulánsok a definíció szerint, akik az adott háborús helyzetet kihasználva a lakosok, az állampolgárok kárára, magyarán szólva, betegre keresik magukat, azon gazdagodnak, kihasználják őket, kihasználják a nyomorukat és kihasználják ezt a háborús helyzetet. Ehhez meg kellett vizsgálni, hogy Európában hol van háborús veszélyhelyzet. Egy helyen van, az Magyarországon van, tehát helyben nyugodt lélekkel kereshetjük a háborús spekulánsokat, hogy kik azok.

Kik tüntetik el az emberek pénzét? A legegyszerűbb dolog az, hogy országgyűlési képviselőként beszélgetek az emberekkel, végigkérdézem őket, hátha náluk csapódik le a pénz. Az első klasszikus kategória: a nyugdíjasok. A nyugdíjasok a nyugdíjmelésükkel mindennek, csak nem háborús spekulánsok, ugyanis a nyugdíjmelésüket lényegében elvitte az infláció olyan szinten, hogy a nyugdíjmelés istenigazából havonta nem ad ki egy pár guriga tescós WC-papírt, és a

nyugdíjasok azt mondták, hogy istenigazából az infláció mellett a hó végén már szükségük sincs erre a papírra. Akkor ők nem lehetnek azok.

Kik lehetnek? Talán a fiatalok. A fiatalokhoz lecsapódott a CSOK, ment rá a propaganda. A fiatalok olyan szinten eladósodtak, hogy a falusi CSOK-ot felénk teljesítsék, hogy a CSOK mellé még hiteleket vettek fel, teljesíteni kellett nekik a CSOK feltételeit, hogy megkapják a lakhatást, ne pereljék tőlük vissza a pénzt, ne menjenek tönkre, úgyhogy ők sem lettek azok.

Akkor talán tisztességes bérért dolgozók, talán ők a háborús spekulánsaink. Hát, valahogy ők sem azok, és elmondásuk szerint beköszöntött az inflációval a dolgozói szegénység korszaka. Tehát pont annyit keres, amennyiből a hó végéig valahogy kihúzza, és istenigazából, ha annyit keresek, amennyit a megélhetésem, ez a rabszolgotartás feltételeinek felel meg. Tehát ők sem lehetnek, ők a modern kor rabszolgái.

Kutakodjunk tovább! Egy dologra már rátapintottunk az elején az agráriumban, ahol hatalmas haszon csapódott le. Azok a gabonakereskedők, azok a Fidesz-közei oligarchák, akik behordták az ukrán gabonát, ők olyan hatalmas haszonra tettek szert, hogy őket nyugodtan nevezhetjük háborús spekulánsoknak. Tehát találtunk egy kormányközeli csoportot, akik háborús spekulánsok.

Aztán nézzünk még körbe: kik húztak hasznot ebből az ukrán háborúból, úgy, hogy a rendeleteket rájuk írták, a kormány behunyta a szemét? Van egy cég Magyarországon, amelyik kimutathatóan, az ukrán határforgalom alapján gigantikus mennyiségű üzemanyagot exportált Ukrajnába, úgy, hogy a magyar benzinkutakon sorban álltak az emberek erőgépekkel, mindennel. Ez a cég maga a MOL. Ő is egy háborús spekuláns, aki élvezi a magyar kormányt, a Fidesznek úgymond a jótékony hatását, és betegre keresi magát a magyar embereken.

És a MOL mit csinált még? Most volt előttünk a hulladéktörvény. Istenigazából háborús vészhelyzetre írva minden forgatókönyvet, meghozták ezt a hulladéktörvényt, ha tetszik, ha nem, át fog menni, és a MOL olyan gigantikus haszonra tesz szert, hogy például csak az akkumulátoroknál különként rápakolt nettóban 200 forintot, az bruttóban majdnem 300, ez istenigazából 4,5 milliárdos üzlet. Tehát az a cég, amelyik egyszer lehúzta az embereket az üzemanyagárakkal, lehúzza a magyar a magyar lakosságot, ő is egy háborús spekuláns.

És a legnagyobb háborús spekuláns az, aki az emberektől legtöbb pénzt szedi el, ez pedig a mindenkori magyar kormány, aki most a Fidesz. Miért mondom ezt? Egyszer megadóztatja a betétek kamatait, amit, ha kiszámolnunk, 28 százalék összesen a betétre terhelt jövedelemadó, a kamatra terhelt, és 13 százalék a szocho. Hiába várják az emberek azt a 10 ezer forint kis kamatot, ami jönne, helyette 7200 forintot kapnak, 2800 forintot benyel a magyar állam.

A magyar bérek, ezt sokszor elmondtuk, túl vannak adóztatva. Tehát ha valaki nettóban keres 133 ezer forintot, annak 226 ezer forint az abszolút bruttója, ami a vállalkozást is terheli. Istenigazából, ha ebből

még leveszi az illető azt a 27 százalékos áfát, ami minden bolti vásárlás után szintén az államnak megy, akkor nyugodtan kijelenthetjük, hogy Magyarországon az emberek fizetésének 54 százaléka landol az államkasszában, és csak 46 százalék, amiért a valóságban árut vesznek, amit a valóságban magukra tudnak költeni.

Tehát a legnagyobb háborús spekuláns Magyarországon a Fidesz-kormány. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Jakab Péter képviselő úr: „Fidesz nélkül olcsóbb az élet!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(18.20)

JAKAB PÉTER (független): Köszönöm a szót. Képviselőtársak! Tudják, mi a nem semmi? Az, hogy bármerre járok, Szlovákiában, Romániában, Ausztriában, mindenhol olcsóbb az élelmiszer, mint idehaza; de mindenhol, sok helyen még a benzin is. Árulják már el, hogy van ez, képviselőtársak!

Önök azt mondják, hogy itt a háború, meg a szankciós infláció, meg a brüsszeli szankciók miatt szabadtak el az árak. Na de akkor most Szlovákiában, Ausztriában, Romániában nincs ilyen háborús hatás? Ott nincsenek szankciós inflációk? Nem, képviselőtársak, nincs; és Magyarországon sincs. És ezt önök nagyon jól tudják.

Ebben az országban nem szankciós infláció van, hanem uzsorás kormány. Önök, képviselőtársak, uzsoráznak. Egytől egyig ez a helyzet. Nem a telepen csinálják, hanem mindenhol és mindenkivel. Szedik a kamatos pénzt a boltban, a benzinkúton, a bankban. Ha valaki vesz egy kiló lisztet, 27 százalékot fizet önöknek. Ha valaki megtankolja az autót, 27 százalékot fizet önöknek, plusz jövedéki adót, amit most brutálisan megemelnek. Ha valakinek van egy kis megtakarítása a bankban, az mostantól majd 28 százalékot fizethet önöknek, a már egyszer leadózott jövedelme után fizethet önöknek még egy adót. Ez a nem semmi! Kell a pénz, mi?! A kis családnak, Ráhelkének, meg - hogy hívják a másik Orbán-lányt? - Sárkának, na. Úgy hallom, hogy ő is nagyon szépen kezd a saját, akarom mondani, a nép lábára állni. Nem győzünk fizetni, képviselőtársak, ez az óriási probléma.

Most olvasom, hogy az Orbán család vagyona lassan eléri a 100 milliárd forintot, és ebben még nincsen benne Mészáros Lőrinc. Komolyan mondom, az ember elgondolkodik, hogy micsoda gének lehetnek ebben a családban, hogy itt mindenki ennyire tehetséges, ennyire sikeres. A papa, a mama, a gyerekek, a testvérek, a kedves vő, amihez hozzáérnek, abból pénz lesz - vagy eltűnik. Mert nyilván tudjuk, hogy miről van szó. Amíg a család lopja a napot, addig a papa lopja a pénzt. Épülhet a hatvanpusztai birtok. Közben meg a magyar örülhet annak, ha 60 évesen megtarthatja élete első lakásavató buliját, már ha ki tudja fizetni a hitelét, és nem dobják utcára a Völner-félék.

Istenem, képviselőtársak, tényleg csak egyszer az életben próbálnának annyiból megélni, mint az

átlagmagyar! Rögtön megtudnák, hogy Magyarország előre megy vagy hátra. De ahhoz már persze nem fülük a foguk, ugye? Hát, persze, hogy nem!

Miniszterelnök úr gazdasági főtanácsadója a múltkor elmondta, hogy hát, bizony ő nem szívesen próbálná ki, hogy milyen lehet havi 300 ezer forintból megélni. Elhiszem, képviselőtársak, csak tudják, az a baj, hogy az átlagmagyar nem választhat, és nem válthat: vagy dolgozik éhbérért, vagy mehet külföldre.

A Nép Pártján, mondjuk, egy harmadik utat javasol: zavarjuk el önöket, de minél hamarabb, aztán megmutathatják, hogy hogyan tudnak boldogulni havi 300 ezerből, vagy a 154 ezres minimálbérből. Miniszterelnök úr szerint az egy nagyon-nagyon szép összeg. Hát, akkor hajrá! Legyen új választás, aztán próbálják ki! Maradok a nép pártján!

ELNÖK: Köszönöm szépen, Jakab Péter képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Gelencsér Ferenc, a Momentum frakcióvezetője: „Hol az ígéret? Hol a pénz?” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

GELENCSÉR FERENC (Momentum): Tisztelt Elnök Úr! Nehéz volna azt állítani, hogy az állampárttal azonos elveket vallunk közös ügyeink fontos kérdéseiben, de hiszem, hogy vannak olyan erkölcsi minimumok, amelyeket tisztességünk és eskünk szerint be kell tartani. Ilyen az igazmondás követelménye.

Nem olyan általános ígéreteket akarok most számonkérni, mint hogy nem emelnek adót, vagy hogy mindenkinek elkülönített nyugdíjszámlája lesz, mert be kell látnunk, hogy a magyar választópolgárok jelentős része ezeket a hazugságokat újra és újra megbocsátja önöknek. Most egy jóval konkrétabb ígéretet kérnék számon.

Idén júniusban kezdődött Töröcskei István és társai büntetőeljárásának a bírósági szakasza, amelyben a Széchenyi Bank tönkretételében való felelősséget vizsgálják. Kétségtelenül itt egy állami félrenézés melletti kirívóan súlyos, az államot és sok más szervezetet megkárosító bűncselekmény-sorozatról kell beszélünk. Arról a Széchenyi Bankról van szó, amely először offshore tulajdonban volt, majd Töröcskeiek mellett 49 százalékos állami tulajdonba került.

Volt ennek az intézménynek egy számomra fontos betétese, ez pedig az I. kerületi önkormányzat. 2013 elején, még a magyar állam tulajdonosirészarány-szerzése előtt a Széchenyi Bank Zrt. képviselője megkereste az I. kerületi önkormányzatot, hogy helyezzenek el betétet a bankban. Ezt követően került sor egy önkormányzati rendelet megalkotására, amely lehetővé tette, hogy a polgármester az átmenetileg szabad pénzeszközöket a Széchenyi Banknál kamatozó betétben helyezze el. A képviselő-testület felemelte a befektetési határokat 30 napról és 100 millió forintról 6 hónapra és 500 millió forintra. Ezen határig a polgármester saját hatáskörben dönthetett.

Az I. kerület alpolgármestereként volt szerencsém részletesen áttekinteni, hogy mi történt ezzel az 500 millió forinttal. Egyértelműen látszott, hogy a

képviselő-testület tagjai közül senkinek nem tűnt fel, hogy egy korábban komoly banki tevékenységgel nem rendelkező bankban valódi ellenőrzés nélkül betétlekötést tesznek lehetővé a polgármester számára. Ekkor a Széchenyi Bank még egy Kajmán-szigetekre bejegyzett offshore cég tulajdonában volt, amelyet egy Töröcskei István kezében lévő részvénytársaság vásárolt meg, míg 2013 júniusában, a magyar állam képviseletében eljáró Nemzetgazdasági Minisztérium úgy nem döntött, hogy a magyar gazdaság versenyképességének növelése érdekében elkötelezett, hazai tulajdonú háttérrel rendelkező Széchenyi Bank a magyar vidéki vállalkozások stratégiai partnere legyen, és ennek érdekében a magyar állam 49 százalékos tulajdonosi részarányt szerzett a Széchenyi Bank Zrt.-ben.

Ismerős a recept, ugye? Úgy látom, hogy a magyar állam szeret veszteséges gazdasági társaságokban 49 százalékos, azaz szinte semmire sem jó tulajdoni hányadot szerezni. Ezen a jó szokásán nem változtatott például a Vodafone ügyében sem.

Az önkormányzat részéről a kárt okozó Nagy Gábor Tamás bukott polgármestert önök egy litvániai konzuli pozícióval jutalmazták meg. Gratulálunk!

2014 novemberében aztán szembejött a valóság, és a Nemzeti Bank zárta a kifizetéseket, valósággá vált az 500 millió forint elvesztése. Nagy Gábor Tamás ekkor - a számára megszokott módon - a fideszes nagyságokhoz kezdett rohangálni, többek között 2014. december 10-én levelet írt Varga Mihály nem-

zetgazdasági miniszternek. A levélből érdemes néhány mondatot szó szerint idézni: „Úgy ítéltük meg, ha feltörnénk a lekötésünket, és visszautaltatnánk a lekötött összeget, olyan lavinát indíthatunk el, amely esetleg pánikhelyzetet teremt, megrendülhet a bizalom egy állami tulajdonúként ismert bankkal szemben, és ennek a következményeit nem vállalhattuk fel” - mondta Nagy Gábor Tamás. Nagy Gábor Tamás, akkori fideszes polgármester a pártját választotta a kerülete helyett.

Ezen a ponton érkezett Lázár János és a magyar kormány ígérete, amely 2014 decemberének utolsó napján rendelet formájában azt ígérte a károsultaknak, hogy aki a betéti követelését az államra ruházta át, annak a betét 49 százalékát kártalanítják. Eltelt közel kilenc év, mikor tartják be az ígéretüket? Mert az ígéret szép szó, az I. kerületi polgárok pedig várják vissza azt az 500 millió forintot, amit elcsaltak tőlük, és aminek a visszaadására ígéretet kaptak miniszteri szinten. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gelencsér Ferenc frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés pénteken, 10 óra 30 perckor folytatja ülését. Nyugodalmassal jó éjszakát kívánok! Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 18 óra 28 perckor ért véget.)

Bakos Bernadett s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléről:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)